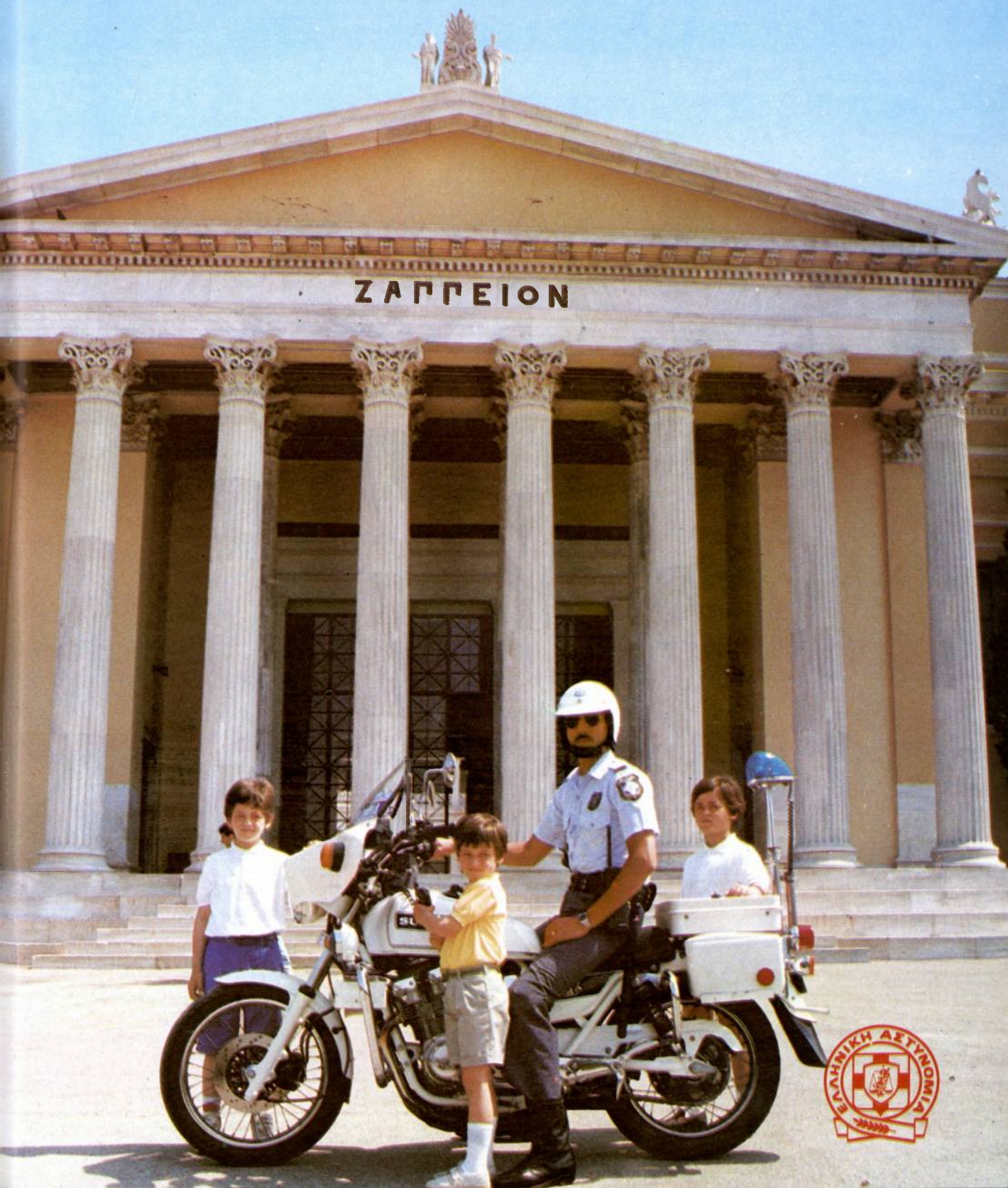

Αστυνομική Επιδεώρηση

ΙΟΥΛΙΟΣ 1987

Καθοριστικός υπήρξε ο ρόλος και της Ελληνικής Αστυνομίας στην ομαλή και άψογη διεξαγωγή του 25ου Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος μπάσκετ στη χώρα μας, πράγμα που αναγνωρίστηκε επίσημα και από την τεχνική Επιτροπή της διοργάνωσης των αγώνων.

Αστυνομική Επιδείωση

ΙΟΥΛΙΟΣ 1997

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διευθυντής Σύνταξης
Υπαστ/μος Νίκος Πολύμερος

Επιμέλεια Ύλης
Αρχ/κας Κων. Καραγιάννης
Π.Υ. Μαρία Ροδοπούλου

Σύνταξη
Ανθ/μος Δημήτρης Κάσιος
» Γιώργος Λεκάκης
Αρχ/κας Λευτέρης Σαριδάκης
Π.Υ. Αντώνης Γαλανόπουλος
» Φώτης Μακροζαχόπουλος
» Αγγέλα Ρήγα
» Κάτια Σαββίδου
» Κώστας Σπηλιωτόπουλος

Διεκπεραίωση
Αρχ/κας Πέτρος Θωμάκος
» Λευτέρης Μουτσώκος

Διαχείριση
Ανθ/μος Γιάννης Γουργούλης

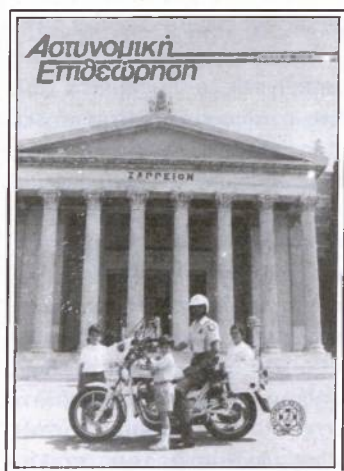
Φωτογραφική κάλυψη
Φωτογρ. Συνεργείο Υ.Δ.Τ.

Εκδοτικές εργασίες
Β. Οικονόμου
Δημαράκη 20 - Ρουφ
τηλ. 6430 903, 3459 878

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
Διεύθυνση 8655 505
Επιμέλεια ύλης - Σύνταξη:
8654 654, 8674 230, 8671 360

Διαχείριση - Διεκπεραίωση
8677 074, 8622 411 (εσωτ. 200)

508	Ηθική και Δίκαιο
514	Η τεχνολογία της τρομοκρατίας και της πρόληψής της
521	Η υπόσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στο κοινοτικό δίκαιο (ΕΟΚ)
522	Η Σύμη
527	Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών
529	Ο έλεγχος της αλήθειας στο ανακριτικό έργο
532	COMPUTERS - Οι κυρίαρχοι του 2000
535	Πώς βλέπουν οι νέοι μας την αστυνομία
537	Για μια σύγχρονη Αστυνομία σε ένα σύγχρονο κράτος
539	Κλοπές αυτοκινήτων. Μια σύγχρονη πληγή
544	Η επίδραση του αλκοόλ στην ικανότητα για οδήγηση
545	Τα δικά μας
549	Ο πόλεμος της Κοκαΐνης
552	Είναι ενδεδειγμένη η ποινική προστασία του περιβάλλοντος
554	Θεραπευτικές Κοινότητες. Πώς λειτουργούν και τι προσφέρουν
560	Ενδιαφέρουσες νομολογίες
562	Το προσπέρασμα
563	Το κάπνισμα
566	Υπηρεσιακά νέα
568	Ματιές στα γεγονότα
572	Ειδικές ανταποκρίσεις
575	Βουλή - Ο νέος νόμος για τα ενοίκια
577	Λόγος και τέχνη
578	Αθλητισμός
583	Οι καλύτερες ώρες
584	Αλληλογραφία

Εξώφυλλο:

Τροχονόμος, φίλος
και προστάτης των παιδιών.

ΗΘΙΚΗ & ΔΙΚΑΙΟ

Οταν θά λέμε «Ηθική», σ' αυτήν εδώ τη σειρά των σκέψεων θα εννοούμε πάντοτε την Ηθική όπως την αισθάνεται και την τηρεί μια άγρυπνη, εμφορούμενη από την επίγνωση του χρέους συνείδηση, μια ανεπτυγμένη ηθική προσωπικότητα φτασμένη στο πλήρωμά της, στο ηθικό φρόνημα. Την Ηθική λοιπόν, που αυτονομείται και δεν έχει ανάγκη από εξωτερικά θεμέλια ή στηρίγματα, που δεν χρειάζεται την αναγνώριση των άλλων, αλλά μέσα της έχει το κύρος. Στης Ηθικής αυτής το πλαίσιο η αρετή είναι μέρος («πρόσωπο»), της αγιότητας και η ίδια η ευτυχία. Αυτά για την «Ηθική».

Και όταν εδώ θα λέμε «Δίκαιον», θα εννοούμε όχι την δικαιοσύνη αφηρημένα, σαν έννοια – γιατί η δικαιοσύνη είναι ηθική έννοια – αλλά τους κανόνες του λεγόμενου θετού Δικαίου. Και θετό «Δίκαιον» ονομάζουν οι νομικοί μας το νομοθετημένο Δίκαιο, εκείνο του οποίου οι κανόνες έχουν πάρει μian επίσημη, αναγνωρισμένη διατύπωση και είναι έγκυροι, ισχύουν σε μian ορισμένη, πολιτικά οργανωμένη κοινότητα. – Όταν λοιπόν θα μιλούμε για τις σχέσεις της «Ηθικής» προς το «Δίκαιο» ή του «Δικαίου» προς την «Ηθική», θα εννοούμε αυτές τις δύο έννοιες με τη σημασία που εξήγησα. Το λέγω αυτό γιατί, αν δώσουμε άλλο περιεχόμενο σ' αυτές τις έννοιες, θα διαμορφωθούν διαφορετικά και οι σχέσεις τους.

ΕΘΙΜΟ

Η πρώτη ιστορικά μορφή πειθαρχημένης από «κανόνες» ρυθμιζόμενης συλλογικής ζωής, είναι το καθεστώς του «εθίμου», όπως εμφανίζεται στις πρωτόγονες κοινωνίες. Στο καθεστώς τούτο το τι θα πράξει ο καθένας και το τι θα παραλείψει, το τι επιτρέπεται και το τι απαγορεύεται, το τι συσταίνεται και το τι αποκρούεται, το τι επαινείται και εγκωμιάζεται και το τι ψέγεται και κολάζεται – όλα αυτά τα πράγματα προσδιορίζονται, τότε με μεγαλύτερη και τότε με μικρότερη ακρίβεια και αυστηρότητα, από το «έθιμο». Ο κώδικας αυτός δεν είναι πάντοτε ή στο σύνολό του γραπτός. Αλλά όλοι τον γνωρίζουν και τον αναγνωρίζουν. Την «κλειδα» του κρατούν κάποιοι σεβαστοί μέσα στην ομάδα άνθρωποι, οι πρεσβύτε-

ροι, οι ιερείς, οι διδάσκαλοι κλπ. που δίνουν τη σωστή ερμηνεία κάθε φορά που θα παρουσιαστεί κάποια αμφιβολία. Το πλήθος υπακούει χωρίς να ρωτά από που έλκουν την καταγωγή και το κύρος αυτοί οι κανόνες και γιατί είναι υποχρεωμένο να τους τηρεί.

Είναι απεριόριστα μεγάλη η περιοχή που διέπεται από το «έθιμο» στις πρωτόγονες κοινωνίες. Από τη δίαιτα έως τους όρους της υγιεινής από τις σχέσεις μεταξύ των φύλων έως τις μεθόδους και το περιεχόμενο της αγωγής των νέων από της γεωργίας και της βιοτεχνίας τους τρόπους έως τους τύπους της λατρείας και τα θέσμια της πολιτείας – όλα ρυθμίζονται από το «έθιμο». Νέσα στο «έθιμο» βρίσκεται συμπυκνωμένη και κατακάθεται μια παμπάλαια σοφία που επιβάλλεται με τη μεγάλη ηλικία της και με τη δύναμη που της έχει δώσει ο εθισμός. Δεν συζητούνται τα παραγγέλματά της. Βρίσκονται κατοχυρωμένα μέσα στην «παράδοση». Παραδίδονται από τη μια γενιά στην άλλη. «Έτσι τα βρήκαμε, έτσι θα τα αφήσουμε και μεις για τα παιδιά μας.» «Αυτοί που τα καθιέρωσαν ήξεραν πολύ περισσότερα από μας, επομένως δεν θα τα συζητήσουμε· μόνο να τα τηρήσουμε μπορούμε.» Κανείς δεν είναι ελεύθερος να τα παραδεχτεί ή όχι· το κοινωνικό σύνολο αγρυπνάει και με τις κυρώσεις του υποχρεώνει να μείνουν όλοι αμετακίνητοι στη γραμμή της παράδοσης».

ΔΙΚΑΙΟ

Αυτή είναι η πρώτη μορφή της ρυθμιζόμενης συλλογικής ζωής. Ένα δεύτερο στάδιο στην ιστορική εξέλιξη είναι το στάδιο του Δικαίου. Εδώ πλέον έχουμε θετούς κανόνες. Αρχικά αυτούς τους κανόνες σαφώς και πλήρως τους γνωρίζει πάλι μια εκλεκτή μερίδα της κοινωνίας, το ιερατείο που ασκεί και την εξουσία, ή η πολιτική αρχή. Κάποτε γράφονται σε κώδικες που δημοσιεύονται. Σκαλίζονται π.χ. σε κολόνες και εκτίθενται δημοσία. Στην ιστορία των μεσογειακών πολιτισμών οι γραπτοί κανόνες του Δικαίου έχουν ηλικία πέντε έως πεντέμιση χιλιάδων χρόνων. Οι παλαιότεροι βρίσκονται στην περιοχή των πολιτισμών της Μεσοποταμίας. Θα έχετε λ.χ. ακουστά τους νόμους του Βαβυλώνιου βασιλιά Χαμουράμπι. Από τότε αρχί-

ζει το γραπτό πλέον Δίκαιο. Η ιερατική και η πολιτική εξουσία, συγκεντρωμένες στο ίδιο πρόσωπο ή στην ίδια ομάδα προσώπων (αυτή είναι η αρχική μορφή της εξουσίας), επιβάλλει και καταγράφει τους κανόνες του Δικαίου. Ποιά είναι η νέα κατάκτηση; Ας αναλύσουμε λίγο το πράγμα, για να το καταλάβουμε καλύτερα.

Δύο είναι τα κύρια γεγονότα της μεταβολής:

1. Καθορίζονται οι επιτρεπόμενες πράξεις (ή παραλείψεις) και διαχωρίζονται οι απαγορευόμενες πράξεις (ή παραλείψεις). Γίνεται δηλαδή ένας διαχωρισμός και προσδιορίζεται: «Τούτο επιτρέπεται να πράττεται ή να παραλείπεται.» «Εκείνο απαγορεύεται να πράττεται ή να παραλείπεται». Και τα δύο διατυπώνονται με σαφήνεια· αμφιβολίες και αοριστολογίες αποφεύγονται. Ξέραμε πολύ καλά πλέον τι πρέπει να κάνουμε και τι όχι· τι μπορούμε να παραλείπομε και τι όχι. Το Δίκαιο μου λέγει τι υποχρεώνομαι να πράξω απέναντι των άλλων ή τι μπορώ να παραλείψω απέναντι των άλλων. Καθώς και το τι θα πράξουν οι άλλοι απέναντί μου. Αυτά τα καθήκοντα ρυθμίζονται με τους κανόνες του Δικαίου. Όταν γίνεται ο γραπτός καθορισμός τους, παίρνει βέβαια η δέσμευση του ατόμου μέσα στο σύνολο αυστηρότερη μορφή, αλλά ταυτόχρονα μεγαλώνει (κατά μια διαλεκτικήν αντικαταβολή) και η ελευθερία του. Γιατί όταν ξέρω πού είμαι δεσμευμένος, κινούμαι πιο ελεύθερα από κει και πέρα. Απελευθερώνεται ο άνθρωπος μέσα σ' αυτές και με αυτές τις δεσμεύσεις· αφήνεται ελεύθερος να διαμορφώσει από ορισμένο σημείο και πέρα τη ζωή του ως προς τον εαυτό του και τον εσωτερικό του κόσμο, σύμφωνα πλέον με το προσωπικό του φρόνημα και με την προσωπική του ευθύνη. Όστε μπορεί κανείς να μιλεί για διαμόρφωση ατομικότητας, για προσωπική τοποθέτηση στη ζωή, για ελευθερία και ευθύνη του ατόμου μέσα στο σύνολο μόνο από τότε που οι κανόνες του Δικαίου διαγράφουν με σαφήνεια τις υποχρεώσεις του απέναντι στο κοινωνικό σύνολο. Όταν γνωρίζω ότι η αλυσίδα, με την οποία είμαι δεμένος, μου επιτρέπει να κινηθώ έως εκείνο εκεί το σημείο είμαι ήσυχος κατά τούτο: το παίρνω απόφαση ότι από κει και πέρα αρχίζει ο προσωπικός μου κίνδυνος αλλά και η ελευθερία μου. Αυτό είναι το πρώτο κέρδος, η πρώτη κατάκτηση

που πραγματοποιεί η ιστορία του ανθρώπου με τη σύνταξη και τη διακήρυξη των κανόνων του θετού Δικαίου.

2. Με τους κανόνες του Δικαίου δεν καθορίζονται μόνον οι υποχρεώσεις των πολιτών, των μελών της κοινωνίας, αλλά και τα δικαιώματά τους. (Γι' αυτό Δίκαιο και δικαίωμα σε πολλές γλώσσες του κόσμου διατυπώνονται με την ίδια λέξη: le droit, les droits, Right, rights, das Recht, die Rechte κτλ.). Δηλαδή το Δίκαιο δεν μου λέγει μόνο τι μου επιτρέπεται και τι μου απαγορεύεται, αλλά μου λέγει ακόμη τι μπορώ να απαιτήσω από τους άλλους και από το σύνολο. Τι δικαιώματα έχω. Και πρώτα πρώτα πιά είναι τα δικαιώματά μου από την ίδια τη νομοθετούσα εξουσία, πράγμα που είναι πάρα πολύ σημαντικό βήμα προόδου. Από την ώρα που ο νομοθέτης, ο πιο δεσποτικός νομοθέτης, έχει διατυπώσει γραπτά τη βούλησή του κι έχει πει: «Αυτό θα κάνεις και εκείνο δεν θα κάνεις», αυτοδεσμεύεται και ο ίδιος. Δεν μπορεί πια απροειδοποίητα, χωρίς να αλλάξει τα παραγγέλματά του να δικαιολογήσει τη μεταβολή. Πρέπει να μας προειδοποιήσει. Εφόσον διατύπωσε τις εντολές του, «αυτό απαιτώ», έχει δηλώσει ότι, όταν θα θελήσει κάτι άλλο ή όταν θα απαιτήσει κάτι παραπάνω, πάλι θα μας το εξαγγείλει. Και μάλιστα εγκαίρως. Ότε την ώρα εκείνη έχει κανείς την εγγύηση ότι δεν θα πέσει θύμα αυθαιρεσίας και καπρίτσιου. Τουλάχιστον θεωρητικά γιατί στην πράξη κανείς δεν σώζεται από τη βία...

Στο στάδιο λοιπόν του θετού Δικαίου απελευθερώνεται πρώτα ο άνθρωπος σαν άτομο, σαν ηθική προσωπικότητα τόσο περισσότερο όσο καθορίζονται με μεγαλύτερη σαφήνεια και ακρίβεια οι υποχρεώσεις του προς το σύνολο, και έπειτα του παρέχονται εγγυήσεις ότι δεν θα γίνεται στο εξής έρμαιο της αυθαιρεσίας μιας εξουσίας, γιατί η ίδια η νομοθετούσα βούληση δεσμεύουσα αυτοδεσμεύεται.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟ

Φαίνεται, λοιπόν, καθαρά ότι το Δίκαιο είναι συνάρτηση της πολιτικά οργανωμένης κοινωνίας. Δεν

ΗΘΙΚΗ & ΔΙΚΑΙΟ

ΒΑΘΟΣ ΚΑΙ ΠΛΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

θα βρούμε θετό Δίκαιο παρά κεί όπου έχουμε ήδη μια κοινωνία ανθρώπων πολιτικά οργανωμένη. Αν υποθέσετε ότι υπήρξε μια εποχή (και τέτοια εποχή δεν υπήρξε ποτέ γιατί, όπως λέγει ο Αριστοτέλης, ο άνθρωπος είναι φύσει πολιτικόν ζώον και ανέκαθεν ζει μέσα σε κοινωνίες) που οι άνθρωποι δεν ήταν πολιτικά οργανωμένοι, τότε πρέπει να συνυποθέσετε ότι δεν θα είχαν ρυθμίσει με κάποιους (γραφτούς ή άγραφους) νόμους τις μεταξύ τους σχέσεις, επομένως δεν θα είχαν Δίκαιο. Το Δίκαιο αρχίζει να υπάρχει μαζί με την πολιτικά οργανωμένη κοινωνία. Και παύει να υπάρχει όταν αυτή η κοινωνία αποσυντεθεί ή διαλυθεί. Εδώ φαίνεται και η δύναμη και η αδυναμία του Δικαίου. Η δύναμή του, αφού είναι το άλλο πρόσωπο της Πολιτείας έχει πάρει από την Πολιτεία και ασκεί τη δύναμη του εξαναγκασμού. Και η αδυναμία του κατά τούτο ότι όταν η Πολιτεία καταρρέει (από μίαν επανάσταση εσωτερική ή από τα χτυπήματα ενός επιδρομέα που έρχεται επ' έξω) και το Δίκαιο ξεπέφτει, καταλύεται. Τούτο δεν μας το αποδειχνει μόνο η ιστορία των πρωτόγονων λαών αλλά μας το λέγει, φευ, και η πρόσφατη δική μας ιστορία της ξενικής Κατοχής... Αναφέρουν οι εθνολόγοι ότι υπάρχουν και σήμερα φυλές ευνομούμενες που, όταν πεθάνει ο αρχηγός τους, πέφτουν σε φοβερή ανομία και ακολουσία, έως ότου χριστεί και αναλάβει την εξουσία ο νέος αρχηγός, οπότε το Δίκαιο αποκτά πάλι το κύρος του. Μόλις δηλαδή πάψει να υπάρχει η πολιτική εξουσία που του δίνει τη δύναμη να εξαναγκάζει, μόλις επομένως πάψουν οι κυρώσεις, παύει και αυτό να υπάρχει. Αυτό λ.χ. συνέβαινε πριν από κάμποσα χρόνια στο Μαρόκο· μόλις πέθαινε ο Σουλτάνος, είχε καθιερωθεί να επιτρέπεται η ανομία και η εκτροπή. Δεν υπήρχε ακόμη εξουσία, και ο πολίτης αποδεσμευόταν από το Δίκαιο, δεν υποχρεωνόταν να τηρεί τους κανόνες του.

Αντίθετα, αυτό που λέμε ηθικό φρόνημα, πρώτον: δεν αναφέρεται μόνο στις πράξεις και στις παραλείψεις μας ως προς τους συνανθρώπους και το σύνολο, αλλά έχει πολύ μεγαλύτερο πλάτος, αγκαλιάζει ολόκληρη τη ζωή μας. Δεύτερον: δεν περιορίζεται στην επιφάνεια των πράξεων και των παραλείψεων, αλλά εισχωρεί σε πολύ μεγάλο βάθος, φτάνει ως την προαίρεση. Και τρίτον: δεν έχει τόσο στενή συνάρτηση με την οργανωμένη Πολιτεία, και έτσι και όταν ακόμη η Πολιτεία αποσυντεθεί ή διαλυθεί, αυτό εξακολουθεί να ορίζει προστακτικά τη βούληση.

Είπαμε ότι ορισμένες μόνο πράξεις και παραλείψεις μας περιλαμβάνονται στη σφαίρα του Δικαίου· όσες αφορούν τους άλλους και το σύνολο. Όταν λόγου χάρι μ' ένα τροχοφόρο στο δρόμο εμποδίζω την κυκλοφορία, η πράξη μου αυτή απαγορεύεται από το ισχύον Δίκαιο και τιμωρούμαι. Όταν όμως είμαι νοσηρά φιλάργυρος και καταστρέφω την υγεία μου από την τσιγγουνιά μου, ή όταν είμαι νοσηρά σκληρός και φθείρω την ψυχή μου με την τεμπελιά μου, το Δίκαιο δεν επεμβαίνει. Γιατί εδώ η πράξη αφορά εμένα, όχι ως μέλος της κοινωνίας, οπότε με αδράχνουν οι κανόνες του Δικαίου, αλλά ως άτομο αφημένο στον εαυτό του. Όπου η νομοθεσία τιμωρεί τον αυτόχειρα ο οποίος δεν επέτυχε να αυτοκτονήσει και επέζησε, εκεί η ερμηνεία είναι η εξής: Η πράξη σου δεν αφορά μόνο εσένα, αφορά και ολόκληρη την κοινωνία, γιατί σκοτώνοντας τον εαυτό σου στερείς την οικογένεια από ένα μέλος της, την Πολιτεία από ένα πολίτη της, φορολογούμενο, στρατευόμενο, κτλ. κτλ. και γι' αυτό παρεμβαίνω. Εάν όμως η πράξη μας ή η παράλειψή μας δεν μπορεί οπωσδήποτε να σχετιστεί με το συλλογικό βίο, με την ομαδική ζωή, τότε κανείς δεν μας ζητεί ευθύνες, παρά μόνο ο ίδιος ο εαυτός μας. Είπαμε ακόμη ότι όχι μόνο δεν πηγαίνει εις μεγάλο πλάτος το Δίκαιο, αλλά ούτε και σε πολύ βάθος εισδύει. Λ.χ. μια βλαπτική διάθεση απέναντι σ' ένα συνάνθρωπό μου πρέπει να πάρει κάπως τη συγκεκριμένη μορφή της απειλής κατά της ζωής του, κατά της τιμής του, κατά της περιουσίας του, για να εμπίσει στην περιοχή του Δικαίου και να προκαλέσει τις κυρώσεις του. Εάν έχω τη διάθεση να βλάψω, αλλά αυτή η διάθεσή μου δεν εκδηλώνεται ούτε καν ως φοβέρα, τότε δεν μπορεί κανένα δικαιονομικό όργανο να μου ζητήσει εξηγήσεις ή να μου επιβάλει ποινή. Όταν μέσα στο στήθος μου η ψυχή είναι γεμάτη μίσος, αλλά αυτό το μίσος δεν εκδηλώνεται, τότε η κακότητά μου δεν ενδιαφέρει τους νόμους της Πολιτείας και επομένως δεν κολάζεται· ενδιαφέρει μόνο τη συνείδησή μου. Αυτό εννοούμε λέγοντας ότι δεν πηγαίνει βαθιά το Δίκαιο. Τέλος, είπαμε ότι από την Πολιτεία με την οποία συναρτάται το Δίκαιο αντλεί τη δύναμη του καταναγκασμού. Καταναγκάζει το Δίκαιο, η Ηθική όχι· μόνο υποχρεώνει εσωτερικά. Η ποινή δεν είναι έννοια ηθική· είναι έννοια του Δικαίου. Μέσα στη σφαίρα της Ηθικής δεν υπάρχει θέση για την τιμωρία. Κατά κύριο λόγο η ποινή είναι ένα μέσον προληπτικό ή κατασταλτικό των ενεργειών από τις οποίες μπορεί να κλονιστεί άμεσα ή έμμεσα η ασφάλεια ενός κοινωνικού συνόλου. Μερικοί φιλόσοφοι και θεωρητικοί του Δικαίου αναζήτησαν πέρα απ' αυτήν και μια καθαρά ηθική βάση για την ποινή. Και ξέρετε τι

βρήκαν; (Ορθά, γιατί δεν υπάρχει τίποτ' άλλο.) Ότι με την ποινή ο κακοποιός συμφιλώνεται και πάλι μ' εκείνον ή μ' εκείνους που έβλαψε. Με το κακούργημα τι έχει γίνει; Διακόπτεται η σχέση του ένοχου με τον αδικηθέντα, και με το σύνολο που στέκεται πίσω του αλληλέγγυο με αυτόν. Δεν μπορεί πια ο κακούργος ούτε τη συμπάθεια των άλλων να έχει, ούτε το έλεος, ούτε τη συγγνώμη τους, τη βοήθειά τους κτλ. Με την ποινή όμως υψώνεται πάλι και τους αντικρίζει στο πρόσωπο. Πόνεσε, θασανίστηκε, τυραννίστηκε. Με τα δεινά αυτά πλήρωσε· εξαγόρασε το δικαίωμα να σηκωθεί και να σταθεί πάλι κοντά σ' αυτούς που έβλαψε· να ξαναμπεί στον κύκλο τους. Μόνον αυτό το ηθικό νόημα μπορεί να έχει η ποινή. Ενώ για το Δίκαιο έχει μεγάλη και βασική σημασία, γιατί εκφράζει τον εξαναγκαστικό χαρακτήρα του Δικαίου και όταν λείπει από το Δίκαιο ο εξαναγκασμός, είναι σαν να βγάλετε από τη φωτιά τη δύναμη να καίει, δεν αξίζει τίποτα.

Μια τελευταία παρατήρηση. Από την ώρα που τίθενται οι κανόνες του Δικαίου, παρουσιάζεται ένας μεγάλος κίνδυνος, ο κίνδυνος του φορμαλισμού. Όσο και να γνωρίσαμε τη ζωή των ανθρώπων, μας είναι αδύνατον να τη συλλάβουμε και να τη θάλομε μέσα σε τύπους. Η διατύπωση θα δώσει πάντα μίαν ακαμψία στις έννοιές μας και δεν θα αφήσει να περιληφθεί μέσα τους και να εκφραστεί ο παλμός, το χρώμα, ο πλούτος της ζωής. Γι' αυτό, όσο και αν προσπαθεί ο νομοθέτης να δώσει ακρίβεια στα παραγγέλματά του φτάνοντας έως την περιπτωσιολογία, να λέγει δηλαδή «στην περίπτωση που θα συμβεί τούτο και τούτο και τούτο... οι νομικές συνέπειες θα είναι αυτές κι αυτές κι αυτές...», πάλι μένουν άπειρα πράγματα έξω από τις διευκρινίσεις και τις απαριθμήσεις του. Γιατί η ζωή είναι πολύ πλουσιότερη από τους θησαυρούς μας, πολύ πιο ευφάνταστη από την ισχυρότερη φαντασία μας. Πάντοτε λοιπόν θα υπάρξουν περιπτώσεις τις οποίες δεν θα έχει προβλέψει ο νομοθέτης και εάν το όργανο, το διοικητικό και το δικαστικό, θελήσει να εφαρμόσει τον «σχετικό» κανόνα του Δικαίου στην περίπτωση που τώρα για πρώτη φορά παρουσιάζεται, μπορεί να φτάσει από το δίκαιο στην αδικία. Όσο μάλιστα αυστηρότερα, όσο αποκλειστικότερα, όσο πιο οριστικά εφαρμόσει το τυπικό σχήμα του Δικαίου, τόσο πιο σίγουρα και πιο αναπόφευκτα θα φτάσει στην αδικία. Οι θεωρητικοί του Δικαίου από τα πανάρχαια χρόνια (θυμίζω εδώ την περίφημη έννοια της «επιεικείας» στον Αριστοτέλη) προσπάθησαν να βρουν διέξοδο απ' αυτή τη δυσκολία, και είπαν το εξής: Το δικονομικό όργανο με την κρίση του (όταν διευθετεί τη νέα περίπτωση) ερμηνεύει τον κανόνα του Δικαίου που εφαρμόζει. «Ερμηνεύει», δηλαδή συμπληρώνει ένα κενό που υπάρχει στο νόμο,

συνεχίζοντας τη γραμμή που έχει χαράξει κατά την πορεία της η βούληση του νομοθέτη. Μπαίνοντας με άλλους λόγους στη θέση του. Αυτό λ.χ. καλείται να κάνει ο καλός δικαστής· όχι να πάρει το γράμμα του νόμου και να το εφαρμόσει ξηρά, γιατί τότε μπορεί να πέσει έξω οικτρά αλλά να κοιτάξει ποιό είναι το πνεύμα του νόμου, να εξερευνήσει το βαθύτερο νόημά του, να μαντέψει πώς θα ρύθμιζε τα πράγματα ο νομοθέτης εάν είχε υπ' όψη του την περίπτωση – και να δώσει τη λύση. – Σημειώστε ότι μερικές πολιτείες, για ν' αποφύγουν τους κινδύνους του φορμαλισμού, φτάνουν έως το άλλο άκρο. Εμπιστεύονται τα πάντα στο δικαστή. Φροντίζουν όμως να έχουν δικαστικά όργανα περιωπής που να εκφράζουν αυθεντικά το πνεύμα του Νόμου.

ΒΑΘΟΣ ΚΑΙ ΠΛΑΤΟΣ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

Το συμπέρασμά μας θα είναι ότι οι κύκλοι του Δικαίου και της Ηθικής συναντώνται, συγκόπονται, αλλά δεν ταυτίζονται. Άλλο επομένως η «νομιμότητα» μιας πράξης και άλλο η «ηθικότητα» της. Το Δίκαιο εικονικά μπορείτε να το παραστήσετε με ένα πολύγωνο εγγεγραμμένο σε κύκλο. Όσο και αν μεγαλώσετε αυτό το πολύγωνο, πολλαπλασιάζοντας τις πλευρές του, διευρύνοντάς το, ποτέ το περίγραμμά του δεν θα ταυτισθεί με την περιφέρεια του κύκλου. Έτσι και η Ηθική πάντα υπερβαίνει το Δίκαιο. Πάντα, το Δίκαιο είναι μικρότερο σε πλάτος και σε βάθος πιο ρηχό από την Ηθική.

Αυτό το ασύμπτωτο Δικαίου και Ηθικής μπορούμε να το διατυπώσουμε και διαφορετικά ως εξής: Το Δίκαιο απαιτεί πολύ λίγα και τιμωρεί επίσης λίγα. Η Ηθική παραγγέλλει πολλά, δεν τιμωρεί τίποτα. Τα απαιτούμενα από τους κανόνες του Δικαίου αποτελούν ένα μικρό μόνο τομέα από τα όσα παραγγέλλει το ηθικό φρόνημα. Από κει και πέρα ανοίγεται μια μεγάλη περιοχή πράξεων που δεν απαιτούνται, αλλά παραγγέλλονται ή και μόνο προσδοκούνται. Αυτά τα τελευταία είναι δυσκολώτερα και γι' αυτό τα ελπίζουμε, τα περιμένουμε από έναν άνθρωπο, δεν τολμούμε να τα παραγγείλομε. Πολύ λιγότερο να τα απαιτήσουμε. Εάν δεν τα πράξει, όχι μόνο στο δικαστήριο δεν μπορούμε να τον εγκαλέσουμε, αλλά ούτε να τον επιτιμήσουμε επιτρέπεται. Τα περιμένουμε από την αγαθή του διάθεση· δεν τα έδωσε λοιπόν λυπούμαστε· τόσο μόνο. – Πέρα και απ' αυτά τα προσδοκώμενα υπάρχουν (θα έλεγα) τα θαυμαστά. Εδώ βρίσκονται όλα τα μεγάλα ηθικά αθλήματα. Δεν παραγγέλλονται· ούτε και προσδοκούνται. Και γι' αυτό, όταν γίνονται, προ-

ΗΘΙΚΗ & ΔΙΚΑΙΟ

καλούν τον απέραντο θαυμασμό. Η πράξη της θυσίας λ.χ., θυσίας που φτάνει έως το ολοκαύτωμα, για μια υψηλή ιδέα: για τη σωτηρία – να πούμε – του Ανθρώπου, όχι μόνο δεν παραγγέλλεται, αλλά και τις προσδοκίες υπερβαίνει. Θαυμάζεται. Και θαυμάζεται τόσο περισσότερο όσο είναι έξω από τα παραγγελλόμενα και πάνω από τα προσδοκώμενα.

Την ίδια διαβάθμιση μπορούμε να κάνουμε και στις παραβάσεις, τις εκτροπές, τα «αμαρτήματα». Στην αρχή έχουμε τα ανεκτά που αποτελούν μια αρκετά ευρύχωρη περιοχή. Δηλαδή τις πράξεις ή τις παραλείψεις που, μολονότι έχουν αρνητικό σημείο μπροστά τους, τις ανέχεται η ηθική συνείδηση. Δεν τις επιδοκιμάζει βέβαια, αλλά και δεν τις καταδικάζει. Τις συγχωρεί στην αδυναμία ή στην απροσεξία του ανθρώπου. Έπειτα έρχεται η περιοχή των ψεγομένων, εκείνων που καθαρά και οριστικά αποδοκιμάζουμε και ψέγομε. Και στην άκρη άκρη βρίσκεται (αντίποδας των θαυμαστών) η ζώνη των πράξεων που στιγματίζονται, επειδή προκαλούν τον ηθικό αποτροπισμό. Εκεί πλέον ο ηθικός άνθρωπος καταλαμβάνεται από φρίκη και αποστρέφει το πρόσωπο με αγανάκτηση.

Βλέπετε λοιπόν πώς διαβαθμίζονται οι πράξεις στη σφαίρα της Ηθικής. Το Δίκαιο μένοντας στην επιφάνεια και έχοντας την αποκλειστική φροντίδα να ρυθμίζει σχέσεις της συλλογικής ζωής μοιράζει το χώρο του σε δύο: στα επιτρεπόμενα και στα απαγορευόμενα. Τα περιθώρια που αφήνει (και στις δύο περιπτώσεις) είναι μεγάλα. Αντίθετα η Ηθική όλα τα περνάει από τις αξιολογήσεις της: ολόκληρη τη ζωή του ανθρώπου, έως τα εσώτερα βάθη της, την κρατεί στους ορισμούς της. Και γι' αυτό δεν είναι μονοκόμματα: ναι - όχι. Δέχεται αποχρώσεις: παραγγελλόμενα, προσδοκώμενα, θαυμαστά από το ένα μέρος και από το άλλο ανεκτά, ψεγόμενα, αποτρόπαια.

ΣΧΕΣΗ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗΣ

Εάν το Δίκαιο ταυτιζόταν με την Ηθική και δεν υπήρχαν στις σχέσεις τους ρήγματα και αποκλίσεις, το Δίκαιο δεν θα είχε τη δύναμη και την ελπίδα ν' ανανεωθεί. Το Δίκαιο ανανεώνεται δροσιζόμενο από την ανεξάντλητη πηγή του ηθικού φρονήματος. Από και παίρνει το ζωοποιό πνεύμα. Συνήθως τονίζεται από τους θεωρητικούς του Δικαίου και τους κοινωνιολόγους το γεγονός ότι, επειδή το Δίκαιο είναι έκφραση ενός οικονομικοπολιτικού καθεστώτος όταν αυτό το οικονομικό πολιτικό καθεστώς για τον άλφα ή βήτα λόγο μεταβληθεί και δημιουργηθούν νέοι όροι οικονο-

μικής ζωής, άλλες μορφές πολιτικής οργάνωσης, το Δίκαιο παρακολουθεί αυτές τις μεταβολές, αλλάζει και αναπροσαρμόζεται. Βλέπουν όμως μονόπλευρα το πράγμα, γιατί ο άνθρωπος δεν είναι μόνο όν οικονομικοπολιτικό, αλλά και πνευματικό. Όπως λοιπόν το Δίκαιο υφίσταται τις επιπτώσεις των μεταβολών που γίνονται στην οικονομικοπολιτική ζωή (και τις υφίσταται άμεσα γιατί ένας οικονομικοπολιτικός σάλος αναστατώνει την Πολιτεία, της δίνει άλλη μορφή και τότε το Δίκαιο, ως συνάρτηση της Πολιτείας, μεταβάλλεται ριζικά), έτσι δέχεται και από μια άλλη δύναμη επιδράσεις που κι αυτές επιφέρουν βραδύτερες ίσως, αλλά και βαθύτερες κάποτε αλλοιώσεις στο σώμα των αρχών και των κανόνων του: μεταβάλλεται όταν η ηθική συνείδηση προχωρεί σε νέες κατακτήσεις. Όταν δηλαδή αλλάζει το ηθικό καθεστώς του ανθρώπου. Γιατί το Δίκαιο μπορεί να περιορίζεται στο *minimum* των υποχρεώσεών μας, αλλά δεν μπορεί να περιέχει αρχές και κανόνες που βρίσκονται σε αντίθεση ή και δυσαρμονία προς την ηθική συνείδηση των ανθρώπων, των οποίων έρχεται να ρυθμίσει τις κοινωνικές σχέσεις. Όταν λοιπόν αυτή η ηθική συνείδηση πραγματοποιεί ένα μεγάλο βήμα προς τα εμπρός, κατ' ανάγκη η «πρόοδος» θα σημειωθεί και μέσα στο Δίκαιο.

Άλλοτε η μεταβολή αυτή έρχεται αδιόρατα και ειρηνικά. Δεν την καταλαβαίνει κανείς. Τα διοικητικά και δικαστικά όργανα που εφαρμόζουν τους κανόνες του Δικαίου, η ίδια η νομοθετούσα εξουσία υφίστανται σιγά - σιγά και ήρεμα μίαν εσωτερική αλλοίωση και τα πράγματα εξελίσσονται ομαλά: πηγαίνουμε προς κανόνες Δικαίου πιο ανθρώπινους, προς ερμηνείες πιο φωτισμένες, πιο ευρύχωρες ψυχικά, μια νέα αντίληψη των διανοητικών και σχέσεων μέσα στην κοινωνία σχηματίζεται και επικρατεί. Σκεφτήτε, λόγου χάρη, τι πρόοδος έχει πραγματοποιηθεί μέσα στα τελευταία εκατό χρόνια στο κεφάλαιο του κολασμού των αδικημάτων. Τι αναμόρφωση έχει υποστεί η έννοια της εκτίσεως των ποινών και μέσα στη συνείδηση των δικαστών που τις επιβάλλουν, και εξωτερικά στο καθεστώς των φυλακών. Αυτό έγινε όχι επειδή ή όχι μόνο επειδή το οικονομικοπολιτικό καθεστώς της κοινωνίας έχει σήμερα μεταβληθεί, αλλά και επειδή η ηθική συνείδηση του ανθρώπου με τον πνευματικό φωτισμό έχει κάνει νέες κατακτήσεις. Άλλοτε λοιπόν, λέγω, η μεταβολή συντελείται αργά και ειρηνικά, άλλοτε όμως, και όχι σπάνια, γίνεται απότομα και με μια βίαιη ρήξη. Αυτό συμβαίνει όταν ένα διάχυτο αίσθημα και μια βαθιά πεποίθηση έχει σχηματιστεί μέσα στο κοινωνικό σώμα ότι το ισχύον την ώρα εκείνη Δίκαιο έχει αποχωριστεί από το μητρικό κόλπο που μπορεί να το τρέφει από την Ηθική και ότι το χάσμα που έχει μεταξύ τους δημιουργηθεί είναι πια αγεφύ-

ρωτο. Όλοι οι μεγάλοι αναμορφωτές, οι πολιτικοί και θρησκευτικοί, έτσι αισθάνονται την «κρίση» της εποχής τους. Αισθάνονται ότι το Δίκαιο έχει γίνει νεκρός τύπος, έχει γίνει φενάκη και αδικία. Και για τούτο ξεσηκώνονται για να του ξαναδώσουν πνοή ζωής, αγνότητα, αλήθεια.

Σ' αυτήν ακριβώς την αντίθεση και την αντιδιαστολή φαίνεται καθαρά ποιά είναι η σχέση του Δικαίου προς την Ηθική. Ωραιότερα από κάθε άλλον νομίζω ότι έχει διατυπώσει αυτή τη σχέση ο λόγος του Χριστού μέσα στο Ευαγγέλιο. Έρχεται στον κόσμο για να ξαναδώσει σ' ένα «Νόμο» που έχει γίνει σχήμα αδειανό, ζυγός χωρίς νόημα, την ουσία και το φως της ελευθερίας. Αλλά κοιτάξετε πόσο αυστηρότερες γίνονται τώρα οι νέες απαιτήσεις: Λέγει ο Χριστός: «Ο νόμος σας λέγει να μη σκοτώνετε. Εγώ σας λέγω ούτε καν να θρίζετε.» Βρίζοντας μπορεί να μη φτάσεις έως την πράξη του φόνου. Όμως μέσα σου εμίσησης, και εγώ μπαίνω μέσα σου, εκεί που δεν μπορεί να μπει το όργανο του Δικαίου. Λοιπόν σας προστάζω να μη θρίζετε. «Ο νόμος σου λέγει ότι μπορείς να ορκιστείς, αλλά να τηρείς τον όρκο σου. Εγώ σου λέγω να μην ορκίζεσαι καθόλου, αλλά να λες ναι - ναι και όχι - όχι.» «Ο νόμος σου λέγει να αγαπάς τους φίλους και τους ομοεθνείς σου. Εγώ σου λέγω να αγαπάς τους εχθρούς σου.» Κοιτάξετε τι διεύρυνση δίνει στις παραγγελίες της η Νέα Εντολή. Δεν είναι Δίκαιο πια αυτό, γιατί από την ώρα που πάει να πάρει τέτοιο πλάτος και τέτοιο βάθος, το Δίκαιο τείνει να ταυτισθεί με την Ηθική. Προσέξτε ακόμη και τι άλλο λέγει ο Χριστός: «Αν σε πειράζει το μάτι σου, βγάλε το καλύτερα για να μην αμαρτήσεις.» Και το «νόμο» δεν μπορεί να σου καταλογιστεί αδίκημα εάν μόνο ένα πονηρό βλέμμα ήταν όλη η εκτροπή σου. Με το «μάτι» δεν μπορείς να βλάψεις. Ναι, λέγει ο Χριστός, αλλά κινδυνεύεις να βλάψεις τον εαυτό σου, να θολώσεις τη μέσα σου πηγή. Και αυτό έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία από τη ζημιά που θα κάνεις στον άλλο αν ολοκληρώσεις την κακή συμπεριφορά σου. Γι' αυτό σε προστάζω: βγάλε καλύτερα το μάτι σου... Φυσικά ήξερε ο Χριστός, το ξέρει κάθε ηθικός αναμορφωτής, ότι δεν μπορεί να ζητεί κανείς από τον άνθρωπο τα αδύνατα. Ο Αριστοτέλης λέγει πολύ ορθά ότι ένα θετό Δίκαιο κρίνεται κατά την ορθότητά του από το αν ζητεί δυνατό ή αδύνατα πράγματα από τους ανθρώπους. Δεν μπορείς να ζητάς τα αδύνατα, γιατί ο άνθρωπος από τη φύση του είναι τετελεσμένο και ατελής όν. Εν τούτοις, η Ηθική παραγγέλλει τα αδύνατα. Θέλει να κάνει δυνατό τα αδύνατα. Γιατί η αρετή είναι ένας άθλος. Άθλος ελευθερίας και ευθύνης. Επομένως, πρέπει και μπορεί να κάνει δυνατόν το αδύνατον.

Μια δεύτερη διάκριση Δικαίου και Ηθικής είναι η

εξής: η παράβαση ενός κανόνα Δικαίου είναι σάλος ενός εξωτερικού καθεστώτος, μιας τάξης πραγμάτων που αποτελεί την ασφάλεια της συλλογικής ζωής· η παράβαση μιας ηθικής εντολής είναι ευτελισμός της ηθικής προσωπικότητας. Δεν είναι απλώς ζημιά, είναι προδοσία. Μπορούμε να φανταστούμε ένα κατάδικο, ένα τιμωρημένο από το δικαστήριο άνθρωπο για παράβαση του νόμου, εσωτερικά ευσταθή και ήσυχο. Είτε γιατί πιστεύει ότι έχει αδικηθεί, είτε γιατί περιμένει με την έκταση της ποινής να συνδιαλλαγεί με την κοινωνία που έβλαψε. Τούτο ποτέ δεν συμβαίνει στον άνθρωπο που έχει χάσει την αρετή του, που έχει προδώσει τον ηθικό του κόσμο από ολιγωρία ή αδυναμία. Αυτός βγαίνει από την περιπέτεια με ευτελισμένη την προσωπικότητά του. Δεν είναι η εξωτερική του επιφάνεια που υφίσταται κλονισμό, είναι η ανθρωπιά του που καταρρέει.

Μπορεί να τηρείς τους νόμους της πολιτείας και να μην είσαι ακόμη ηθικός άνθρωπος. Διότι έχεις απλώς εξωτερικά προσαρμοστεί. (Όπως άλλωστε μπορεί να παραβαίνεις τους νόμους της πολιτείας και πάλι να υπάρχεις σαν ηθικός άνθρωπος. Γιατί ίσια - ίσια, επειδή πιστεύεις σε κάτι ανώτερο απ' αυτούς, η ηθική σου συνείδηση σου απαγορεύει να τους σεβαστείς.) Όταν λ.χ. είσαι τακτικός στις υποχρεώσεις σου πολίτης, τηρείς τα συμβόλαια που υπογράφεις, πληρώνεις τους φόρους σου, στρατεύεσαι, εκμεταλλεύεσαι το έχει σου με νόμιμο κέρδος κτλ. κτλ., δεν σημαίνει ότι είσαι και ηθικός άνθρωπος. Διότι τηρείς μόνο το minimum των υποχρεώσεων σου. Δεν έχεις προχωρήσει και έως τα καθαυτό ηθικά καθήκοντά σου απέναντι στους συνανθρώπους και απέναντι στον ίδιο τον εαυτό σου. Ο χώρος της καθαυτό ηθικής ζωής βρίσκεται πέρα από το σημείο όπου φτάνει το Δίκαιο με τους νόμους του. Αυτό το είπε πάλι ο Χριστός με τον δικό του τρόπο ως εξής: «Αγαπάτε το φίλο, το σύμμαχο, τον πελάτη σας; αυτό το κάνουν και οι ληστές. Επομένως δεν κάνετε τίποτε παραπάνω απ' αυτούς. Εγώ σας ζητώ το παραπάνω: ν' αγαπάτε τους εχθρούς σας.» Αυτό το παραπάνω, το δύσκολο, το αδύνατο που γίνεται δυνατό, αυτό δεν μπορεί να το ζητήσει κανένας κανόνας Δικαίου από τον άνθρωπο. Αυτό τελείται από τον άνθρωπο σαν μια πράξη ελευθερίας. Τότε απαγκιστρώνεται ο άνθρωπος από την περιοχή του Δικαίου και ζει μέσα στο χώρο της Ηθικής.

* Το κείμενο αυτό είναι από μια σειρά δέκα μαθημάτων που έκανε ο φιλόσοφος στις αρχές του 1962 στο Μορφωτικό Σύλλογο «Αθήναιον».

Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΤΗΣ

Αυτό είναι το πιστόλι
Glock - 17 του αυστριακού
στρατού που κατά το
μεγαλύτερο μέρος του
είναι πλαστικό. Τα μόνα
μεταλλικά του εξαρτήματα
είναι η κάνη και
ο μηχανισμός
εκπυρσοκρότησης.

Όμως σύντομα θα κατασκευαστεί ένα
εξ ολοκλήρου πλαστικό πιστόλι από
τους Αμερικανούς.

Η τρομοκρατία εμφανίστηκε μετά από την ανακάλυψη της πυρίτιδας και συνεχίστηκε παράλληλα με την ανάπτυξη της πολεμικής βιομηχανίας. Στην Ευρώπη η πυρίτιδα ανακαλύφθηκε το 1242 από τον Bacon, Άγγλο φραγκισκανό καλόγερο και φιλόσοφο, ο οποίος ανέμιξε 7 μέρη νίτρου της Χιλής (NaNO_3), 5 μέρη άνθρακα (C) και 5 μέρη θείου (S). Λίγο αργότερα ο Albertus Magnus χρησιμοποίησε τη μαύρη σκόνη, όπως ονομάστηκε, για την προώθηση πυροτεχνημάτων, κάτι βέβαια που είχαν ήδη εφεύρει η Κινέζοι.

Το 1338 ο Berthold Schwartz,

Γερμανός καλόγερος, τροποποίησε τις αναλογίες στη σκόνη και δημιουργήσε πυρίτιδα ικανή να εκτοξεύει οβίδες μέσα από ορειχάλκινα κανόνια. Από τότε βέβαια, άλλαξε τελείως η μορφή του πολέμου. Αρκετά χρόνια αργότερα διαπιστώθηκε ότι μια σφαίρα γεμάτη με πυρίτιδα, που αναφλεγόταν με ένα φυτίλι, είχε τρομερές καταστρεπτικές ικανότητες. Έτσι δημιουργήθηκαν οι πρώτες βόμβες και συγχρόνως εμφανίστηκαν και οι πρώτες τρομοκρατικές πράξεις. Πράγματι, τέτοιου είδους βόμβες, με μικρό μέγεθος και χαμηλό κόστος κατασκευής ήταν πλέον ένα ισχυρό όπλο στα χέρια κάποιου που θα ήθελε να διεκδικήσει ή να εκδικηθεί για κάτι.

Σύντομα όμως το εμπόριο της πυρίτιδας πέρασε στα χέρια των κυβερνήσεων των κρατών (μονοπώλιο) και χρησιμοποιήθηκε και για ειρηνικούς σκοπούς (στη διάνομιση διωρύγων και δρόμων, στα ορυχεία και λατομεία και αλλού). Τον 19ο

αιώνα, με τη βιομηχανική επανάσταση, άρχισε και η μεγάλη ανάπτυξη της πολεμικής βιομηχανίας, που κορυφώθηκε στις αρχές του αιώνα μας και τροφοδότησε τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Έτσι οι βιομηχανικές χώρες έθεταν στη διάθεση ενός τρομοκράτη μια πληθώρα πολεμικών συσκευών και υλικών, από ισχυρές εκρηκτικές ύλες και μηχανισμούς μέχρι αυτόματα όπλα και χειροβομβίδες.

Όμως ποιές πράξεις χαρακτηρίζονται τρομοκρατικές; Ένας ορισμός θα μπορούσε να είναι: εκείνες που σκοπό έχουν να εκδικηθούν, εκδιώκουν ή εξαναγκάσουν έναν αντίπαλο (συνήθως την ηγεσία ενός κράτους), να δεχθεί κάποιες απαιτήσεις που όμως δεν αποκλείουν (και πολλές φορές το επιδιώκουν) την ύπαρξη θυμάτων αθώων πολιτών. Έτσι πολλές φορές οι τρομοκρατικές απόπειρες στρέφονται άμεσα εναντίον υψηλά ισταμένων προσώπων, συχνά όμως και εναντίον ομάδας πολιτών για

εκθιαστικούς λόγους (π.χ. αεροπειρατείες).

Παρόλα αυτά όμως, δύσκολα μπορεί κανείς να χαρακτηρίσει μια πράξη τρομοκρατική. Μήπως οι ανελέητοι βομβαρδισμοί πόλεων κατά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (αλλά και οι σημερινοί) πρέπει σύμφωνα με τον παραπάνω ορισμό, να χαρακτηριστούν σαν τρομοκρατικές πράξεις; Μήπως η μεγαλύτερη τρομοκρατική πράξη όλων των εποχών ήταν η ρίψη της ατομικής βόμβας; Θα αφήσουμε λοιπόν τον τρόπο χαρακτηρισμού μιας ενέργειας σαν τρομοκρατικής στην κρίση του αναγνώστη του άρθρου και θα προχωρήσουμε στην εξέταση των μέσων που έχει στη διάθεσή του ένας ή μια ομάδα τρομοκρατών και πώς τα χρησιμοποιεί, καθώς επίσης και στην εφαρμογή των επιτευγμάτων της σύγχρονης τεχνολογίας για την αποκάλυψη και πρόληψη τρομοκρατικών ενεργειών.

Οι τρομοκράτες ποτέ δεν στερήθηκαν την κατάλληλη για την επίτευξη των σκοπών τους τεχνολογία. Πάντα υπάρχει τρόπος να προμηθεύονται από τις βιομηχανικές χώρες εύκολα και γρήγορα νέες πρώτες ύλες ή και ολοκληρω-

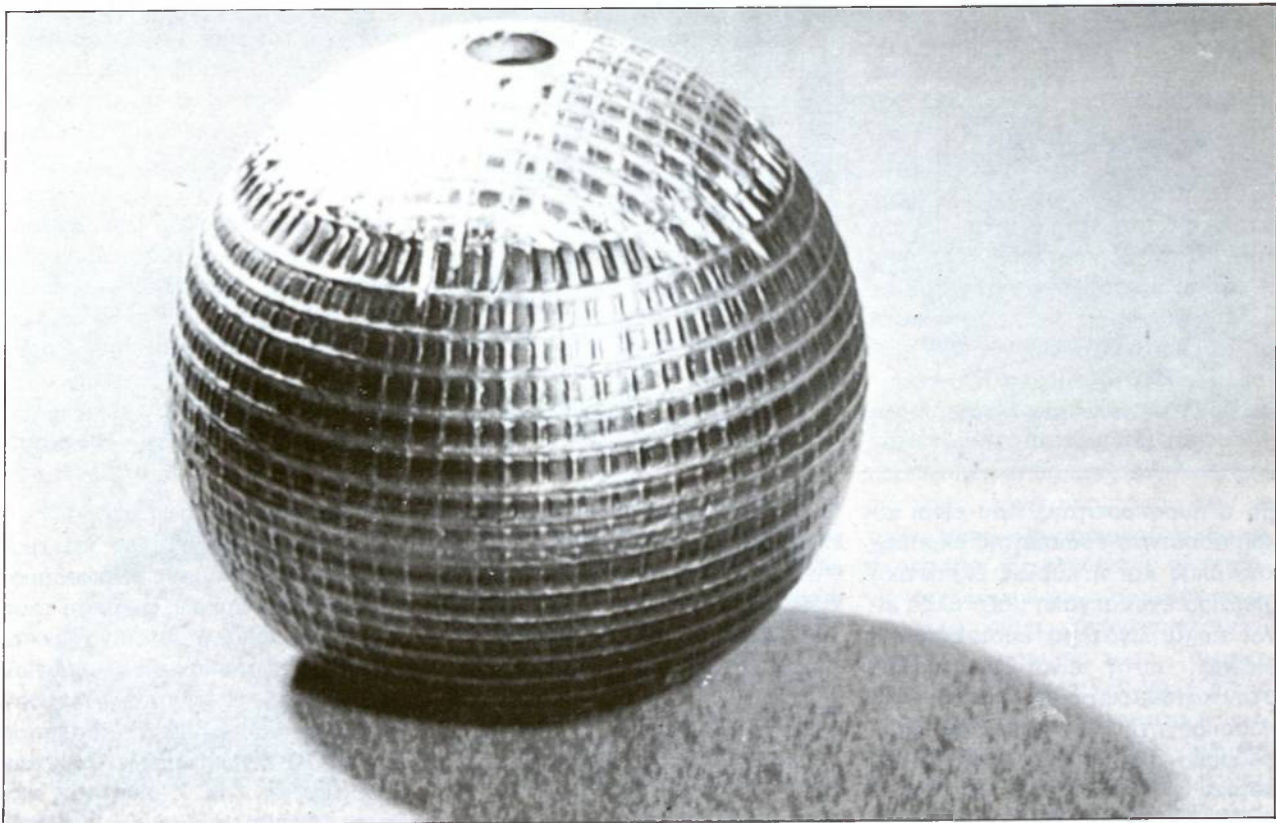
μένες συσκευές. Από την άλλη μεριά, οι ίδιες αυτές βιομηχανικές χώρες αναπτύσσουν νέα, εξειδικευμένη τεχνολογία για την πρόληψη πράξεων βίας. Οποσδήποτε όμως την προπορεία στον ανταγωνισμό αυτό θα έχουν πάντα οι πρώτοι (σαν επιτιθέμενοι). Σ' αυτό τους βοηθά το ότι σχεδόν πάντοτε ενεργούν απρόβλεπτα και ανορθόδοξα ενώ η τεχνολογία της πρόληψης βασίζεται στον σχεδιασμό, την επανάληψη και την ελεγχόμενη διακινδύνευση.

Μολονότι όμως οι τρομοκράτες έχουν στη διάθεσή τους όλα τα προϊόντα της σύγχρονης τεχνολογίας, δεν καταφεύγουν πάντοτε σ' αυτά για την εφαρμογή των σχεδίων τους. Οι λόγοι είναι ότι τα προϊόντα αυτά είναι πολλές φορές πολυσύνθετα, δύσκολα στη χρήση και συχνά αναξιόπιστα, αφού δεν

είναι καλά δοκιμασμένα. Έτσι πολλές φορές χρησιμοποιούν παλιές αλλά δοκιμασμένες μεθόδους και υλικά που μπορεί βέβαια να μην είναι ακριθή, είναι όμως αξιόπιστα και, το κυριότερο, είναι εύκολη η απόκρυψη και κάλυψή τους.

Το πιο συνηθισμένο όπλο που χρησιμοποιούν είναι η βόμβα. Το κύριο συστατικό της είναι κάποια ποσότητα εκρηκτικής ύλης, που είναι μίγμα ορισμένων στερεών χημικών ενώσεων, ανόργανων και οργανικών. Υπό κατάλληλες συνθήκες (εξωτερικό αίτιο) λαμβάνει χώρα γρήγορη χημική αντίδραση, της οποίας τα προϊόντα βρίσκονται κυρίως στην αέρια κατάσταση και τείνουν να διαφύγουν λόγω της υψηλής πίεσης που δημιουργείται (κρουστικό κύμα). Στη μεγάλη ταχύτητα διαφυγής οφείλονται και οι καταστρεπτικές ιδιότητες μιας βόμβας. Όταν η ταχύτητα διάδοσης της χημικής αντίδρασης είναι μεγαλύτερη από 1.000 μέτρα το δευτερόλεπτο, τότε έχουμε έκρηξη (εκπυρσοκρότηση), ενώ όταν είναι μικρότερη έχουμε απλώς κατάκαυση. Στην περίπτωση αυτή η ταχύτητα διάδοσης της αντίδρασης είναι μικρότερη από αυτήν της

Αν τοποθετηθεί ένα φυτίλι στην οπή της σφαιρικής αυτής βόμβας και αναφλεγεί, τότε θα καταστραφούν τα πάντα σε ακτίνα 50 μέτρων. Είναι χαραγμένη εξωτερικά σε 1.500 μικρά τετράγωνα τα οποία εκτοξεύονται με τρομερή ταχύτητα. Το πιθανότερο είναι ότι δεν θρίσκεται ακόμα στα χέρια τρομοκρατών.

θερμικής μεταφοράς. Η κατάκαυση είναι πιο έντονη από την απλή καύση. Όλα τα υλικά που αναφλέγονται μπορούν και να κατακαούν, όμως σπάνια μπορούν να εκραγούν. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν βρίσκονται σε μορφή σκόνης ή έχουν διαχυθεί στον αέρα σε πάρα πολύ μικρά σωματίδια. Έτσι η βενζίνη, ο άνθρακας, το ξύλο, το χαρτί και άλλα, μπορούν να αποτελέσουν δυναμικά εκρηκτικά.

Η ισχύς μια βόμβας είναι περίπου ανάλογη του γινομένου της πυκνότητας του εκρηκτικού και του τετραγώνου της ταχύτητας διάδοσης της αντίδρασης. Έτσι κάθε εκρηκτική ύλη χαρακτηρίζεται από τους δύο αυτούς αριθμούς. Όμως μια βόμβα, δεν περιέχει μόνο μια εκρηκτική ύλη. Αποτελείται από τρία επιμέρους συστατικά που αποτελούν μια «πυροτεχνική αλυσίδα». Αυτά είναι ο εναυστήρας, που δίνει το έναυσμα για την έκρη-

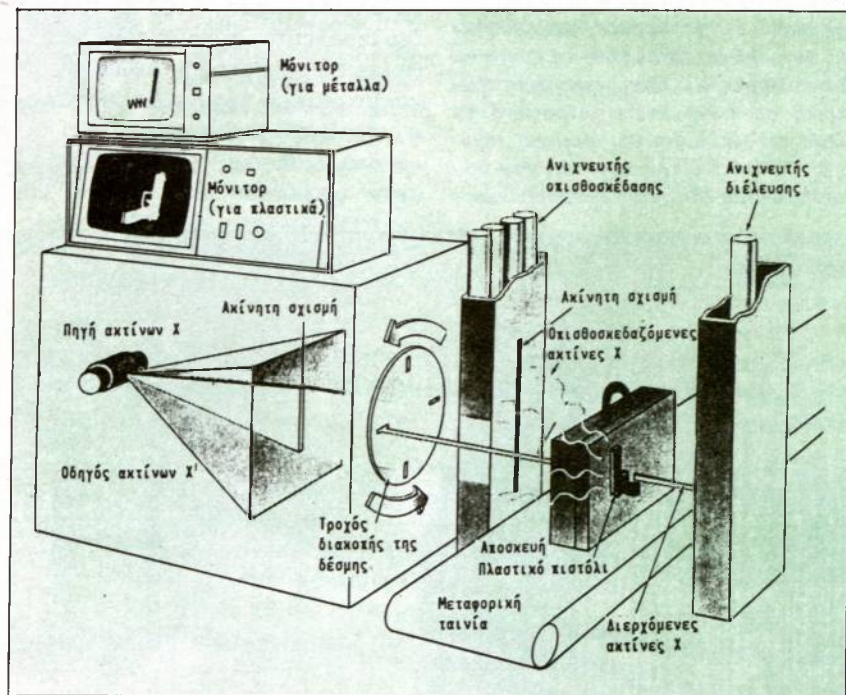
ώστε να διεγερθεί από τον εναυστήρα. Τότε όμως θα μπορούσε να εκραγεί με οποιαδήποτε εξωτερική επίδραση (κτύπημα ή θέρμανση), κάτι το ανεπιθύμητο. Μια αντίστοιχη «αλυσίδα» είναι αυτή της κίνησης ενός πλοίου. Επειδή μια μίζα δεν μπορεί βέβαια να κινήσει τον τεράστιο κινητήρα, προκαλεί την εκκίνηση ενός μικρότερου πετρελαιοκινητήρα και αυτός με τη σειρά του δίνει κίνηση στον κυρίως κινητήρα.

Υπάρχουν δύο ειδών βόμβες. Οι κατασκευασμένες σε βιομηχανία ή βιοτεχνία και οι χειροποίητες σε ένα ερασιτεχνικό εργαστήριο. Οι πρώτες είναι συνήθως μεταλλικές σφαίρες, χαραγμένες εξωτερικά σε μικρά τετράγωνα που κατά την έκρηξη εξακοντίζονται με ταχύτητες μεγαλύτερες από 500 μέτρα ανά δευτερόλεπτο. Βέβαια προορίζονται για στρατιωτική χρήση, σαν βόμβες κατά προσωπικού. Οι χει-

ροποίητες βόμβες κατασκευάζονται με βάση την πυροτεχνική αλυσίδα και μπορούν να τοποθετηθούν σε αθώες εξωτερικά θήκες (π.χ. σαπουνοθήκες ή πακέτα από τοιγάρα) ανάλογα βέβαια με την ποσότητα του εκρηκτικού που φέρουν. Πολλές φορές χρησιμοποιείται μια τεχνική που εφεύραν οι Γερμανοί κατά το μεσοπόλεμο. Μέσα στο κυρίως εκρηκτικό δημιουργείται μια κωνική κοιλότητα, όπου τοποθετείται ανάλογη ποσότητα μετάλλου. Κατά την έκρηξη εκτοξεύεται ένας πίδακας τηγμένου μετάλλου με ταχύτητα περίπου 10.000 μέτρων ανά δευτερόλεπτο που έχει τη δυνατότητα να τρυπήσει το μπετόν και τις κλασικές θωρακίσεις από χάλυβα.

Παρόλες όμως τις πραγματικά μεγάλες καταστρεπτικές ιδιότητες που έχουν τα εκρηκτικά που αναφέραμε, στην πράξη ευτυχώς σπάνια χρησιμοποιούνται αποδοτικά. Αυτό, γιατί η αποτελεσματικότητά τους προϋποθέτει έναν συγκεκριμένο τρόπο χρήσης που βέβαια γνωρίζουν μόνο κατάλληλα εκπαιδευμένα άτομα. Ένας άλλος λόγος είναι ότι στην πράξη δεν είναι εύκολο να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες π.χ. δεν μπορεί κανείς να τρυπήσει τον τοίχο ενός κτιρίου για να τοποθετήσει δυναμίτη (γιατί μόνο τότε επιτυγχάνεται το μέγιστο αποτέλεσμα). Παρόλα αυτά είναι πολύ εύκολο να αντικατασταθεί η ποιότητα από την ποσότητα (χαρακτηριστικά ας αναφέρουμε την έκρηξη ενός φορτηγού γεμάτου με πλαστικά εκρηκτικά που κατέστρεψε το αρχηγείο των Αμερικανών πεζοναυτών στη Βηρυτό το 1983 και η οποία χαρακτηρίστηκε σαν η μεγαλύτερη έκρηξη όλων των εποχών, μετά βέβαια από τις πυρηνικές).

Πόσο εύκολα όμως μπορούν να χρησιμοποιηθούν βόμβες για τρομοκρατικούς σκοπούς; Οπωσδήποτε είναι πολύ εύκολη η χρήση τους εναντίον κτιρίων ή αυτοκινήτων και μέχρι τώρα τουλάχιστον εναντίον αεροπλάνων. Οι τρομοκράτες δείχνουν μια προτίμηση στις αεροπειρατείες ή δολιοφθορές εναντίον αεροσκαφών για διάφορους λόγους. Ο πρώτος είναι ότι τα αιτή-

ξη, ο πυροκροτητής, που είναι μικρή ποσότητα ευαίσθητης εκρηκτικής ύλης και η κυρίως εκρηκτική ύλη που έχει μεγάλη μάζα αλλά είναι πολύ λιγότερο ευαίσθητη. Η διάταξη αυτή είναι απαραίτητη στην κατασκευή μιας βόμβας. Αν ο πυροκροτητής δεν παρεμβαλλόταν ανάμεσα στον εναυστήρα και την κυρίως εκρηκτική ύλη, θα έπρεπε αυτή να είναι πολύ ευαίσθητη,

Το μεγάλο προτέρημα της συσκευής Model Z είναι η ικανότητά της να εντοπίζει αντικείμενα που αποτελούνται από στοιχεία με μικρό ατομικό αριθμό, όπως πλαστικά, εκρηκτικές ύλες, ναρκωτικά, πολύτιμους λίθους και άλλα. Αυτό το πετυχαίνει με ανίχνευση των οπισθοσκεδαζόμενων από την αποσκευή ακτίνων X (φαινόμενο Compton). Η ιδιαιτερότητά της οφείλεται στην διαφορετική από τις συνηθισμένες μορφή της δέσμης ακτίνων X.

ματά τους μπορούν να γίνουν πολύ πιο εύκολα δεκτά, εφόσον απειλούν έναν αριθμό αθώων πολιτών που δεν έχει καμμία δυνατότητα αντίδρασης και ο δεύτερος ότι οι ενέργειές τους γίνονται γνωστές σ' όλο τον κόσμο μέσα από τα διεθνή δίκτυα ενημέρωσης (όλοι θα ενδιαφερθούν γιατί σ' ένα αεροσκάφος μπορεί να θρεθεί οποιοσδήποτε, οποιαδήποτε στιγμή). Επιπλέον, λόγω του μεγάλου αριθμού διακινούμενων επιβατών, μπορούν (ή μπορούσαν μέχρι τώρα) να περάσουν από τα μάλλον χαλαρά μέσα ελέγχου διάφορα αντικείμενα, όπως βόμβες, χειροβομβίδες, όπλα και μαχαίρια.

Είναι λοιπόν απαραίτητη η ανάπτυξη κατάλληλων συσκευών που θα μπορούν να ανιχνεύουν αυτόματα την ύπαρξη όπλων και εκρηκτικών. Η τεχνική που χρησιμοποιείται για καθένα από αυτά είναι διαφορετική.

Μολονότι μέχρι τώρα δεν υπάρχει τρόπος να προβλεφεί αν μια χημική ένωση έχει εκρηκτικές ιδιότητες, οι περισσότερες ισχυρές εκρηκτικές ύλες έχουν σαν κύριο συστατικό το άζωτο. Μολονότι υπάρχουν και ορισμένα μεταλλικά άλατα ή υπεροξειδία που έχουν εκρηκτικές ιδιότητες, όπως και μερικά πολύ ασταθή οξειδία σπάνιων αερίων, είναι πολύ φυσικό η προσπάθεια των ερευνητών να στρέφε-

Το αθλητικό παπούτσι της εικόνας έχει κορδόνι από υλικό πυροκροτητή και σόλα κατασκευασμένη από πλαστικό εκρηκτικό. Το τακούνι (κάτω αριστερά) είναι από το ίδιο υλικό και προορίζεται για το μαύρο παπούτσι, ενώ το κίτρινο σπιντόξυλο είναι ένας πυροκροτητής. Τέλος η μάζα με το ασημένιο χρώμα είναι ένας αφρός Foam - X, ισχυρή εκρηκτική ύλη, που μπορεί να αποθηκευτεί μέσα σε μια φιάλη αεροζόλ και να εκληφθεί σαν αφρός ξυρίσματος.

ται προς την ανίχνευση του αζώτου, εφαρμόζοντας διάφορες γνωστές τεχνικές της φυσικής ή αναπτύσσοντας νέες. Περιληπτικά μπορούμε να αναφέρουμε την τεχνική της αναγνώρισης αντικειμένων από υπολογιστή με βάση πρότυπα εικόνων, τη ραδιογραφία ακτίνων Χ δύο ενεργειών, την ενεργοποίηση με νετρόνια χαμηλής ενέργειας, τη χημειοφωταύγεια, τα φασματομέτρα μάζας και την ανίχνευση σπάνιων ουσιών, εκ των προτέρων τοποθετημένων στις εκρηκτικές ύλες από τις βιομηχανίες. Όλες όμως οι προηγούμενες τεχνικές προορίζονται περισσότερο για την κατασκευή συσκευών ελέγχου αποσκευών. Όμως ένας τρομοκράτης μπορεί να περάσει από τον έλεγχο μεταφέροντας ο ίδιος την εκρηκτική ύλη, μια και ο μόνος έλεγχος γίνεται για μεταλλικά αντικείμενα.

Το κενό αυτό στη διαδικασία ελέγχου προσπαθεί να το καλύψει μια νέα συσκευή που βασίζεται στις ηλεκτροφιλικές ιδιότητες των μορίων που περιέχουν άζωτο (στην τάση δηλαδή να απορροφούν ηλεκτρόνια). Η συσκευή, με τη βοήθεια ενός ανεμιστήρα, αναρροφά 150 λίτρα αέρα γύρω από ένα άτομο που στέκεται ανάμεσα στα τοιχώματά της. Έπειτα η ποσότητα αυτή του αέρα αναμιγνύεται με ένα αδρανές αέριο, αργό ή ήλιο, και βομβαρδίζεται με σωματίδια θήτα, προερχόμενα από μια μικρή ραδιενεργό πηγή. Τα σωματίδια θήτα αποσπούν ηλεκτρόνια από τα άτομα του αερίου, τα οποία επιταχυνόμενα από ένα ηλεκτρικό πεδίο δημιουργούν ηλεκτρικό ρεύμα. Αν όμως το ελεγχόμενο άτομο μεταφέρει εκρηκτικές ύλες, τότε μέσα στην ποσότητα του αέρα που αναρροφήθηκε θα υπάρχουν και μόριά τους, λόγω της τάσης των ατμών τους. Τα μόρια αυτά θα απορροφήσουν ελεύθερα ηλεκτρόνια και θα μειώσουν αισθητά το ηλεκτρικό ρεύμα, κάνοντας έτσι φανερή την παρουσία τους. Το μειονέκτημα όμως της τεχνικής αυτής είναι η μικρή τάση των ατμών των εκρηκτικών. Έτσι πολύ εύκολα μπορεί να εξουδετερωθεί η συσκευή με επιμελημένη στεγανο-

ποίηση του εκρηκτικού.

Μέχρι τώρα, οι μεταλλικοί ανιχνευτές ήταν ικανοί να ανιχνεύσουν οποιαδήποτε ποσότητα μετάλλου μεταφερόμενη από ένα άτομο και φυσικά αποκάλυπταν αμέσως κρυμένα όπλα, χειροβομβίδες και μαχαίρια. Βέβαια δεν έχουν χάσει αυτές τους τις ιδιότητες, όμως το πρόβλημα είναι ότι όλο και περισσότερο τα σκληρά πλαστικά αντικαθιστούν τα μεταλλικά εξαρτήματα των όπλων, ακόμα και τις λεπίδες των μαχαιριών. Συνήθως οι ανιχνευτές μετάλλων είναι ρυθμιζόμενοι να ανιχνεύουν συγκεκριμένη ποσότητα μετάλλου και να αγνοούν κέρματα, κουμπιά, πόρπες κλπ. Αν λοιπόν ένα πιστόλι περιέχει πολύ μικρή ποσότητα μετάλλου θα περάσει απαρατήρητο. Ένα τέτοιο πιστόλι είναι το Glock - 17, διαμέτρηματος 9 mm που χρησιμοποιεί ο αυστριακός στρατός. Τα μόνα μεταλλικά του εξαρτήματα, είναι η κάνη και ο μηχανισμός εκपुरσοκρότησης. Είναι πολύ ελαφρύ, αφού ζυγίζει μόλις 600 γραμμάρια άδειο. Αν αυτό το πιστόλι αποτελεί πρόκληση για τους τρομοκράτες, τότε το εξ ολοκλήρου πλαστικό πιστόλι, που θα κυκλοφορήσει σύντομα στις ΗΠΑ, θα τους είναι μάλλον απαραίτητο.

Το Glock - 17, σαν πλαστικό, μπορεί πολύ εύκολα να καμουφλαριστεί μέσα σε μια αποσκευή, κρυμένο κάτω από μια κοινή συσκευή οικιακής χρήσης (π.χ. ένα μαγνητόφωνο). Με τον ίδιο τρόπο μπορεί να περάσει και μια εκρηκτική ύλη πολύ καλά στεγανοποιημένη, γιατί οι ανιχνευτές ακτίνων Χ που εξετάζουν τις αποσκευές, ανιχνεύουν μόνο μεταλλικά αντικείμενα ή αντικείμενα που αποτελούνται από χημικά στοιχεία μεγάλου ατομικού αριθμού (Z). Οι ανιχνευτές αυτοί βομβαρδίζουν την αποσκευή με μεγάλου ανοίγματος δέσμη ακτίνων Χ και ανιχνεύουν την ίδια δέσμη πίσω από την συσκευή, προβάλλοντας την εικόνα του περιεχομένου της πάνω σε οθόνη. Η τεχνική αυτή βασίζεται στο φωτοηλεκτρικό φαινόμενο κατά το οποίο η ενέργεια ενός φωτονίου ακτίνων Χ απορροφάται από ένα ηλεκτρόνιο ατόμου μεγάλου ατομικού αριθμού

που αποσπάται από το άτομο. Έτσι στον ανιχνευτή δεν φτάνουν ακτίνες Χ που προσέπεσαν σε μεταλλικά αντικείμενα, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται η εικόνα του πάνω στην οθόνη.

Ένα άλλο φαινόμενο που συμβαίνει ταυτόχρονα είναι το φαινόμενο Compton. Σ' αυτό, οι ακτίνες Χ αλληλεπιδρούν με ένα σχεδόν ελεύθερο ηλεκτρόνιο ατόμων μικρού ατομικού αριθμού και του προσδίδουν ένα ποσοστό της ενέργειάς τους, ενώ το υπόλοιπο σκεδάζεται. Οι οπισθοσκεδάζόμενες ακτίνες μπορούν να ανιχνευτούν και να δώσουν μια εικόνα. Το πρόβλημα είναι ότι επειδή η αρχική δέσμη ακτίνων Χ έχει πολύ μεγάλο άνοιγμα, η δημιουργούμενη εικόνα είναι πολύ θολή και δεν μπορεί να δώσει πληροφορίες για το περιεχόμενο.

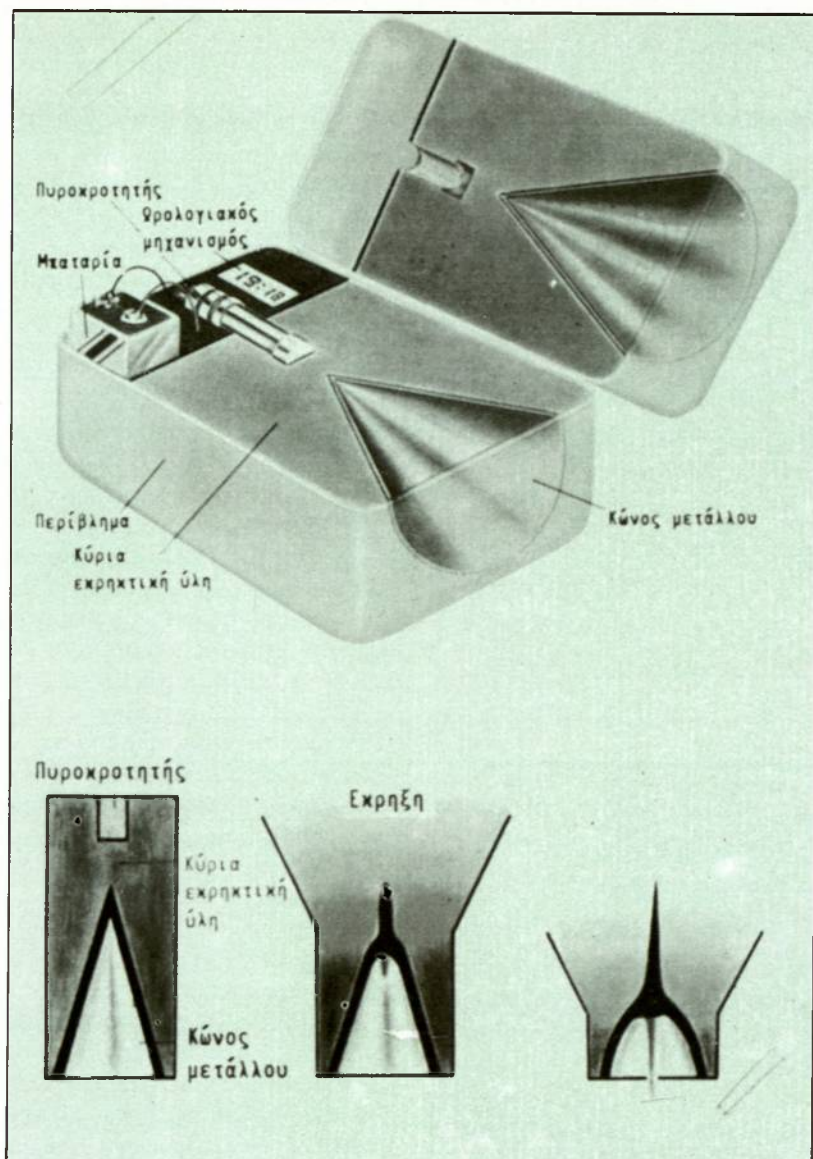
Τη λύση στο πρόβλημα αυτό προτείνει η εταιρία American Science and Engineering (As & E) στο Cambridge της Μαχασουσέτης, που έχει ασχοληθεί και με συσκευές ακτίνων Χ. Η εταιρία αυτή έχει αναπτύξει μια μέθοδο εκπομπής μιας πολύ στενής δέσμης Χ με τη βοήθεια μιας σχισμής και ενός περιστρεφόμενου δίσκου που φέρει τέσσερις μικρές σχισμές (Chopper). Η ακτίνα προσβάλλει ένα μόνο σημείο της αποσκευής και συνεχώς αλλάζει θέση. Έτσι σαρώνει όλο το αντικείμενο αλλά ταυτόχρονα επιτρέπει την λήψη των οπισθοσκεδάζομενων ακτίνων από ένα σημείο κάθε φορά. Το αποτέλεσμα είναι μια καθαρή εικόνα του αντικείμενου, όπου εντοπίζονται όλα τα υλικά μικρού ατομικού αριθμού. Μπορούν δηλαδή να εντοπιστούν οι πλαστικές εκρηκτικές ύλες και τα πλαστικά πιστόλια, γιατί αποτελούνται από οργανικές ουσίες που έχουν στοιχεία με μικρό ατομικό αριθμό.

Με αυτή την τεχνική γίνεται παράλληλος έλεγχος μεταλλικών και μη αντικειμένων, που προβάλλονται σε δύο ανεξάρτητες οθόνες. Βέβαια έτσι υπεισέρχεται στον έλεγχο ο ανθρώπινος παράγοντας που ως γνωστόν εισάγει μεγάλο σφάλμα στον εντοπισμό των ελεγχόμενων αντικειμένων. Το πρόβλη-

μα αυτό μπορεί να λυθεί με ανάπτυξη συστήματος αναγνώρισης προκαθορισμένων εικόνων από ηλεκτρονικό υπολογιστή. Η βελτίωση αυτή θα αυξήσει την ήδη υψηλή τιμή της συσκευής (70.000 δολάρια, περίπου, διπλάσια από αυτήν ενός συνηθισμένου ανιχνευτή ακτίνων Χ). Μια άλλη λύση είναι ο διαφορετικός χρωματισμός των εικόνων που λαμβάνονται από τους δύο ανιχνευτές και η ταυτόχρονη προβολή τους σε μια οθόνη. Εκτός από εκρηκτικά και πλαστικά, με τη μέθοδο αυτή μπορούν να ανιχνευτούν και άλλα υλικά όπως ναρκωτικά, πολύτιμοι λίθοι αλλά και τρόφιμα, των οποίων ενδεχομένως απαγορεύεται η εισαγωγή ή εξαγωγή.

Μέχρις εδώ ασχοληθήκαμε με την εξέταση των όπλων και των εκρηκτικών που χρησιμοποιούν οι τρομοκράτες στις ενέργειές τους καθώς και με τις μεθόδους που αναπτύσσονται για την ανακάλυψη των αντικειμένων αυτών με σκοπό την πρόληψη αεροπειρατειών. Όμως εξίσου σημαντικές και ίσως συχνότερες είναι οι απόπειρες εναντίον δημόσιων ή κυβερνητικών κτιρίων και εγκαταστάσεων όπως δημαρχεία, υπουργεία, πρεσβείες, δημόσιοι οργανισμοί, αλλά και ηλεκτρικοί σταθμοί ή ακόμα και πυρηνικοί. Οι βιομηχανικές χώρες, οι οποίες αντιμετωπίζουν και τα σημαντικότερα προβλήματα, δαπανούν μεγάλα ποσά για ανάπτυξη μεθόδων ελέγχου και προστασίας. Είναι λοιπόν ενδιαφέρον να εξετάσουμε και τις εφαρμογές της τεχνολογίας στους τομείς αυτούς.

Ο έλεγχος και η προστασία κτιρίων που θεωρούνται πιθανοί στόχοι βίαιων ενεργειών θα είναι εξωτερικός και εσωτερικός. Αυτό θα επιτευχθεί μάλλον με «έξυπνη» εφαρμογή σχετικά «χαμηλής» τεχνολογίας παρά με τη χρήση των προϊόντων της «υψηλής». Για παράδειγμα, εκτός από τα φράγματα και τα διάφορα σημεία ελέγχου, έχει προταθεί ένα απλό αλλά έξυπνο σχέδιο για την παρεμπόδιση της εισβολής ενός επικίνδυνου σχήματος σε ορισμένους χώρους. Αποτελείται από μια μεταλλική πλάκα πάχους 2,5 εκατ. που βρίσκεται πάνω στον δρόμο απ' όπου

Κάπως έτσι θα πρέπει να ήταν η θάμβα που τοποθετήθηκε κάτω από θέση του αεροπλάνου της TWA που εκτελούσε τη διαδρομή Ρώμη - Αθήνα. Το κυρίως εκρηκτικό, ο πυροκροτητής, η μπαταρία και το χρονόμετρο βρίσκονται όλα μέσα σε μια σαπουνόθηκη. Μέσα στο εκρηκτικό έχει δημιουργηθεί ένας κώνος όπου τοποθετείται ποσότητα μετάλλου. Κατά την έκρηξη, εκτοξεύεται πρώτα ο τηγμένος πυρήνας του μετάλλου με μικρή ταχύτητα και ακολουθεί η υπόλοιπη ποσότητα αερίων με ταχύτητα περίπου 10.000 μέτρων ανά δευτερόλεπτο. Τα υλικά της έκρηξης μπορούν να διαπεράσουν το μπετόν και οποιαδήποτε κλασική χαλύβδινη θωράκιση.

λαβαν τα Ερευνητικά Εργαστήρια Sandia των ΗΠΑ που και τα ίδια βρίσκονται δίπλα στη στρατιωτική βάση Kirtland του όρους Manzano, όπου φυλάσσονται πολλοί πυρηνικοί πύραυλοι.

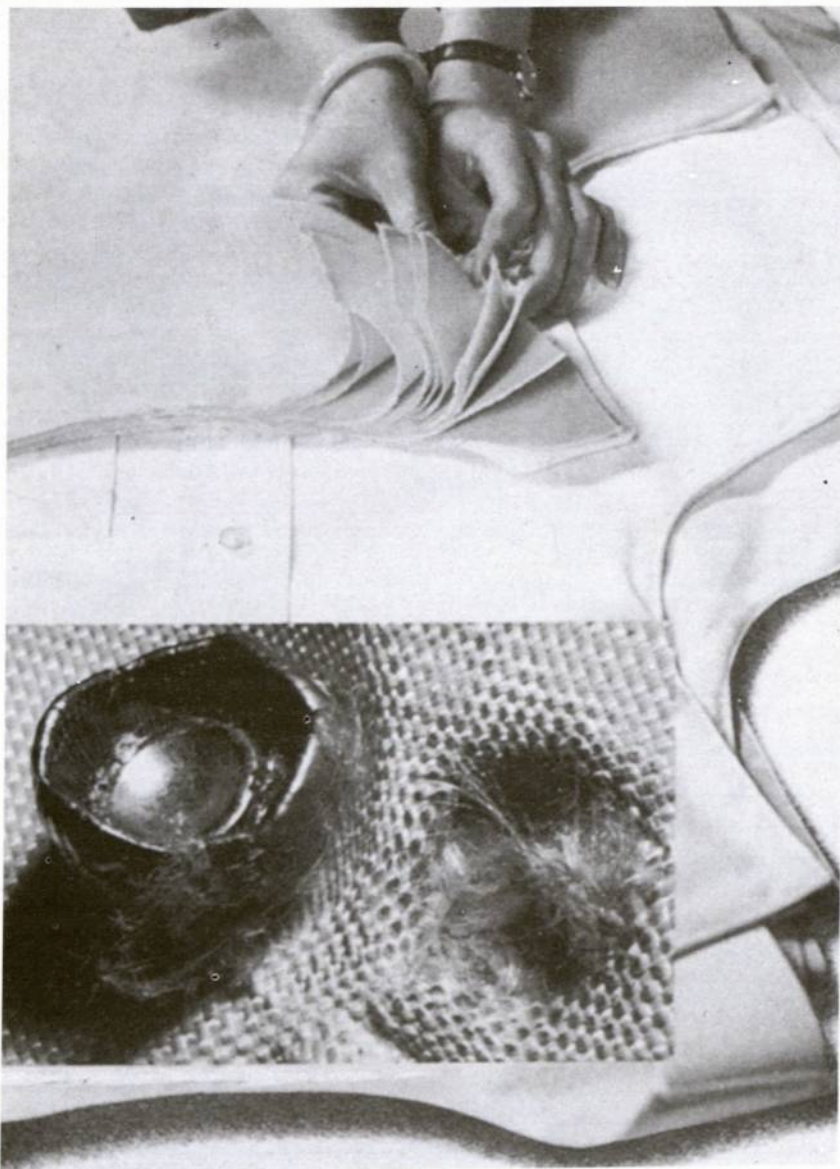
Τα συστήματα που είναι υπό ανάπτυξη περιλαμβάνουν φράγματα, αισθητήρες δονήσεων και διαταραχών, αισθητήρες ελέγχου ύπαρξης ατόμων και ανιχνευτές υπερύθρων. Οι τελευταίοι είναι πολύ σημαντικοί, γιατί μπορούν να εντοπίσουν την παρουσία ενός ατόμου σε ένα χώρο από τη θερμοκρασία του σώματός του. Η θερμοκρασία των 36,6 βαθμών του ανθρώπινου σώματος είναι ανώτερη από κάθε άλλου αντικείμενου του περιβάλλοντος και έτσι αναγνωρίζεται πολύ εύκολα.

Μεγάλη είναι και η προσοχή που δίνεται στην ανάπτυξη αυτόματων συστημάτων αντιμετώπισης ενός εισβολέα. Έτσι παρασκευάζονται κολλώδεις θερμοπλαστικοί αφροί, ψυχροί χημικοί καπνοί και άλλα υλικά που μπορούν να εκτοξευτούν πολύ γρήγορα και να τον ακινητοποιήσουν. Στα πλαίσια μιας συνεργασίας της αμερικανικής με τη βρετανική κυβέρνηση, οι ερευνητές βρίσκονται ήδη στο στάδιο της προτυποποίησης ενός άμεσης ενέργειας αερίου αδρανοποίησης ή αεροζόλ για χρήση σε περιπτώσεις κατακράτησης ομήρων ή αεροπειρατειών. Παράλληλα εξετάζουν και τις δυνατότητες χρήσης σφαιρών από καουτσούκ, που θα εκτοξεύονται από αυτόματα όπλα.

είναι υποχρεωμένα να περνούν τα οχήματα. Στον άξονα περιστροφής της πλάκας (η μια από τις δύο μεγάλες πλευρές της) είναι συνδεδεμένα δύο αντίβαρα που συγκρατούνται σε όρθια θέση από δύο βραχίονες. Οι βραχίονες αυτοί μπορούν στιγμιαία να απομακρυνθούν με τηλεχειρισμό από έναν φρουρό, όταν αυτός κρίνει ότι το κτίριο δέχεται επίθεση από όχημα γεμάτο με εκρηκτικά. Τότε η μεταλλική πλάκα ανυψώνεται και το όχημα συντρίβεται πάνω της, μακριά από το κτίριο. Τετοια συστήματα είναι πολύ πιθανό να εγκαταστήσουν σύντομα οι ΗΠΑ σε μερικές πρεσβείες τους σε διάφορες χώρες.

Η σημαντικότερη όμως έρευνα πραγματοποιείται στον τομέα των

συστημάτων ελέγχου, επόπτευσης και συναγερμού, για την ασφάλεια στρατιωτικών ή μη εγκαταστάσεων. Από έρευνα που έγινε στις ΗΠΑ διαπιστώθηκε ότι τα μέτρα ασφαλείας ακόμα και σε πυρηνικές εγκαταστάσεις, ήταν πολύ χαλαρά. Διαπιστώθηκε ότι υπήρχαν πυρηνικοί αντιδραστήρες που μπορούσαν σχετικά εύκολα να υποστούν δολιοφθορά, ή τεμάχια εμπλουτισμένου ουρανίου και πλουτωνίου που θα μπορούσαν να κλαπούν, και το σπουδαιότερο, υπήρχαν αφύλακτες πυρηνικές θόμβες. Η έρευνα αυτή αναστάτωσε τους αρμόδιους που εκτός από την αύξηση των μέτρων ασφαλείας αποφάσισαν να διαθέσουν σημαντικά κεφάλαια για έρευνα και ανάπτυξη νέων συστημάτων ασφαλείας. Την έρευνα ανέ-

Σ' αυτή την εικόνα φαίνεται μια σφαίρα 9 mm από Magnum, που συνεθλίβη όταν απέτυχε να διαπεράσει ένα γιλέκο κατασκευασμένο από 16 στρώματα του πολύ ανθεκτικού Kevlar. Πολλοί αρχηγοί κρατών φορούν σίγουρα ενδύματα κατασκευασμένα απ' αυτό το υλικό.

Τέλος, ένας τομέας που συγκεκριμένα την προσοχή των ερευνητών είναι η ανάπτυξη νέων, πολύ ανθεκτικών υλικών για θωράκιση οχημάτων και υψηλά ισταμένων προσώπων. Το πιο σπουδαίο υλικό είναι το Kevlar, ένα ελαφρύ, εύκαμπτο ύφασμα, ειδικής κατασκευής. Είναι πέντε φορές πιο ανθεκτικό από χάλυβα ίδιου βάρους. Ανακαλύφθηκε από την Du Pont και χρη-

σιμοποιήθηκε στην ενίσχυση των ακτινωτών ελαστικών. Εκτός από τη θωράκιση οχημάτων, μπορεί άμεσα να χρησιμοποιηθεί και στην κατασκευή ανθεκτικού και ασφαλούς ρουχισμού. Για τη θωράκιση των οχημάτων μελετάται και η κατασκευή παρμπρίζ παρόμοιων με αυτά των μαχητικών αεροσκαφών. Με την ευκαιρία ας αναφέρουμε και την ενίσχυση των υαλοπινάκων διαφόρων κτιρίων με ένα διαφανές υλικό, το Mylar. Η ενίσχυση αυτή είναι συχνά απαραίτητη γιατί κατά την έκρηξη μιας βόμβας οι υαλοπίνακες θρυματίζονται προκαλώντας σοβαρούς τραυματισμούς.

Τα αποτελέσματα των συνηθισμένων πράξεων βίας δεν είναι πολύ σημαντικά, αν αναλογιστεί κανείς ότι είναι υπαρκτός ο κίνδυνος

χρησιμοποίησης όπλων μαζικής καταστροφής από μια τρομακτική ομάδα. Και βέβαια εννοούμε χρήση πυρηνικών, χημικών και βιολογικών όπλων. Σίγουρα υπάρχουν αρκετές δυνατότητες να συμβούν τέτοιες πράξεις ακόμα και σήμερα, αλλά οι δυνατότητες αυτές θα αυξάνονται όλο και περισσότερο στο μέλλον. Βέβαια είναι πολύ δύσκολο να παρασκευαστούν χημικά όπλα έξω από τη βιομηχανία. Επίσης είναι δύσκολο όχι αδύνατο να κατασκευαστούν πυρηνικά όπλα σε ένα ερασιτεχνικό εργαστήριο μια και οι λεπτομέρειες κατασκευής τους είναι πια γνωστές. Το πρόβλημα έγκειται στην προμήθεια και κατεργασία εμπλουτισμένου ουρανίου οπλικών συστημάτων και στην ασφαλή χρήση του. Πιο άμεση όμως είναι η απειλή των βιολογικών όπλων. Είναι αρκετά εύκολο να αναπτυχθούν ιοί κάποιας επιδημικής ασθένειας μέσα σε ένα εργαστήριο και πολύ εύκολο να απειλήσει κανείς με εξόντωση τον πληθυσμό μιας μεγαλούπολης, π.χ. μολύνοντας το πόσιμο νερό.

Πολλοί ειδικοί όμως στα θέματα της τρομοκρατίας πιστεύουν ότι τέτοιες ακραίες περιπτώσεις δεν θα υπάρξουν. Οι τρομοκράτες πάντοτε προβάλλουν κάποια συγκεκριμένα αιτήματα ή αγωνίζονται για την αλλαγή κάποιας κατάστασης. Επομένως δεν μπορούν να θεωρηθούν μηδενιστές που θα ήθελαν να εξοντώσουν τον πληθυσμό μιας περιοχής.

Κλείνοντας το όλο θέμα πρέπει να κάνουμε μια διαπίστωση. Ότι όσο θα εξελίσσεται η τεχνολογία της πρόληψης των τρομοκρατικών πράξεων, τόσο θα τελειοποιούνται και οι τεχνικές και τα μέσα των τρομοκρατών. Ίσως το τέλος του παιχνιδιού της επίθεσης και της άμυνας να βρίσκεται στη διερεύνηση και επίλυση των προβλημάτων, στα οποία οφείλονται οι εστίες αναταραχής του πλανήτη μας.

Από σχετικό άρθρο του Φυσικού Αβραάμ Παπαδόπουλου στο περιοδικό Περισκόπιο της Επιστήμης» (Νοέμβριος 1986).

Η ΥΠΟΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ (Ε.Ο.Κ.)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΟ Α' ΓΙΑΝΝΗ ΒΑΝΙΚΙΩΤΗ

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ - ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Οι κοινοτικές συνθήκες δεν περιέχουν ούτε κατάλογο με τα θεμελιώδη δικαιώματα ούτε γενική ρήτρα θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως για παράδειγμα είχε προβλεφθεί στη συνθήκη για την ίδρυση μιας Ευρωπαϊκής Αμυντικής Κοινότητας της 27ης Μαρτίου 1957, αλλά περιέχουν, εντούτοις, μεμονωμένες διατάξεις, που ουσιαστικά αντιστοιχούν με ορισμένες εγγυήσεις θεμελιωδών δικαιωμάτων των κρατών μελών.

Αυτό ισχύει, ιδίως, για τις πολυάριθμες απαγορεύσεις διακρίσεων, που εκφράζουν εκάστοτε ιδιαίτερες όψεις της γενικής αρχής της ισότητας. Πρέπει να αναφερθούν το άρθρο 7 της συνθήκης ΕΟΚ για την απαγόρευση οποιασδήποτε διάκρισης εξαιτίας της ιθαγένειας, τα άρθρα 48, 52 και 60 της ίδιας συνθήκης για την εξίσωση των πολιτών της Κοινής Αγοράς στον τομέα του δικαιώματος απασχόλησης και εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, καθώς και το άρθρο 119 για την ισότητα αμοιβής για άνδρες και γυναίκες.

Σαν κοινοτικό θεμελιώδες δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας και της επαγγελματικής ελευθερίας δύνανται να θεωρηθούν οι κοινοτικές ρυθμίσεις για τη σύσταση των τεσσάρων θεμελιωδών ελευθεριών της ΕΟΚ, που εγγυώνται θεμελιώδεις ελευθερίες της επαγγελματικής ζωής. Πρόκειται για τις διατάξεις για την ελεύθερη διακίνηση των εργαζομένων (άρθρο 48 ΕΟΚ), την ελευθερία εγκατάστασης (άρθρο 52 ΕΟΚ) και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών (άρθρο 59 ΕΟΚ) καθώς και για την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων (άρθρο 9 ΕΟΚ).

Η ελευθερία της οικονομικής δραστηριότητας, εξασφαλιζόμενη σαν θεμελιώδες δικαίωμα, με την έννοια της ελευθερίας διάθεσης των επιχειρήσεων, έχει τεθεί, όσον αφορά το κοινοτικό δίκαιο, στις διατάξεις των στόχων των συνθηκών και έχει συγκεκριμενοποιηθεί κυρίως με τις διατάξεις για την ελευθερία του ανταγωνισμού (άρθρο 85 ΕΟΚ), για την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και την ελεύθερη διακίνηση των κεφαλαίων (άρθρα 9 και 67 ΕΟΚ), για την ελευθερία εγκατάστασης (άρθρο 52 ΕΟΚ) και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών (άρθρο 59 ΕΟΚ).

Υπάρχουν επίσης και άλλα θεμελιώδη δικαιώματα που αναγνωρίζονται σε μεμονωμένες διατάξεις των κοινοτι-

κών συνθηκών. Ιδιαίτερη σημασία έχουν η ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι - συνδικαλιστικό δικαίωμα (άρθρο 118, εδάφιο 1 συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 48 εδάφιο 1 συνθήκη ΕΚΑΧ), το δικαίωμα προσφυγής - δικαίωμα του αναφέρεσθαι (άρθρο 48, εδάφιο 2 συνθήκη ΕΚΑΧ) και η προστασία του επιχειρηματικού και επαγγελματικού απόρρητου (άρθρο 214, συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 194, συνθήκη Ε.Κ.Α.Ε., άρθρο 47, εδ. 2 και 4, συνθήκη Ε.Κ.Α.Χ.).

Αυτές οι εγγυήσεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων του πρωτογενούς δικαίου έχουν, εν μέρει, συγκεκριμενοποιηθεί με κανόνες του παραγώγου δικαίου, αλλά και, εν μέρει, διευρυνθεί ακόμη περαιτέρω. Πρέπει κυρίως να τονισθεί η διάταξη του κανονισμού αριθ. 1612/68 για την εγγύηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, καθώς και οι οδηγίες που εγγυώνται την ελεύθερη πρόσβαση σε σχολεία και άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Αυτές οι κοινοτικού δικαίου εγγυήσεις θεμελιωδών δικαιωμάτων που έχουν τεθεί στις κοινοτικές συνθήκες και σε ορισμένους συμπληρωματικούς κανόνες του παραγώγου δικαίου καλύπτουν, εν πάση περιπτώσει, μόνο ένα μέρος των εγγυήσεων των θεμελιωδών δικαιωμάτων των συνταγμάτων των κρατών μελών. Αφού το κοινοτικό δίκαιο δύναται να επιβάλει την απαίτησή του για προτεραιότητα έναντι του εθνικού δικαίου μόνο αν είναι και σε θέση, αυτοδύναμη, να εξασφαλίσει προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ισοδύναμη με αυτή που εγγυώνται τα εθνικά συντάγματα, είναι αναγκαία μια προστασία που να υπερβαίνει τις εγγυήσεις τις παρεχόμενες από τις συνθήκες.

Αυτή τη λαμβάνει υπόψη και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Αυτό είχε απορρίψει στα πρώτα έτη της νομολογίας του όλους τους ισχυρισμούς περί θεμελιωδών δικαιωμάτων με την υπόδειξη ότι δεν οφείλει να ασχοληθεί με ζητήματα που ανήκουν στο χώρο του εθνικού συνταγματικού δικαίου. Από το 1969 όμως αναγνωρίζει στο κοινοτικό δίκαιο την ύπαρξη μιας ίδιας τάξης θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Η νομολογία αυτή εισάχθηκε με την απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 1969 στην υπόθεση 29/69 (STAUDER). Στην υπόθεση αυτή ετίθετο το θέμα, αν θα έπρεπε η διάθεσή του «για κοινοτικούς σκοπούς διατιθέμενου βουτύρου» να προϋποθέτει την ανακοίνωση του ονόματος του αποδέκτη προς τον πωλητή. Αυτό προβλεπόταν στη γερμανική και

ολλανδική έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, ενώ οι εκδόσεις στις άλλες γλώσσες απαιτούσαν απλώς μια εξατομίκευση του αποδέκτη.

Αφού στην αρχή το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έδωσε στην υπό αμφισβήτηση διάταξη την ερμηνεία ότι η αναφορά του ονόματος δεν απαιτείται, όρισε κατά τρόπο οριστικό ότι η διάταξη στο εξής πλέον δεν περιέχει «τίποτε που θα ήταν δυνατό να αμφισβητηθεί τα ατομικά δικαιώματα που περιλαμβάνονται στις γενικές αρχές της κοινοτικής έννομης τάξης, την οποία οφείλει να διαφυλάξει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο».

Με αυτό τον τρόπο το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει για πρώτη φορά αναγνωρίσει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα πρέπει να συμπεριληφθούν στις γενικές αρχές της κοινοτικής έννομης τάξης. Οπωσδήποτε, παραμένει ακόμη ανοικτό το θέμα, σύμφωνα με ποιά μέθοδο πρέπει να καθορισθεί το περιεχόμενο αυτών των γενικών αρχών.

Πρώτες ενδείξεις ως προς αυτό συνάγονται από την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση 11/70 (INTERNATIONALE HANDELSGESELSCHAFT NAFT). Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο είχε κατά τη διαδικασία αυτή να ασχοληθεί με μια κοινοτική ρύθμιση, η οποία προέβλεπε ότι κατά την αίτηση χορήγησης ενός πιστοποιητικού εξαγωγής για ορισμένα γεωργικά προϊόντα έπρεπε να παρασχεθεί μια εγγύηση και αυτή όφειλε, στην περίπτωση μη εξαγωγής των εμπορευμάτων κατά τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού εξαγωγής, να εκπέσει. Οι προσφεύγοντες έχουν ισχυρισθεί στην περίπτωση αυτή ότι η ρύθμιση για εγγύηση προσκρούει στο προστατευόμενο θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας και την αρχή της σχετικότητας.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επιβεβαίωσε στην αρχή, στην απόφασή του, τη διαπίστωση που έγινε στην απόφαση STAUDER για την υπόσταση γενικών αρχών του δικαίου για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην κοινοτική έννομη τάξη, και ανέπτυξε στη συνέχεια ότι η «εγγύηση αυτών των δικαιωμάτων πρέπει μεν να προκύπτει από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, αλλά εντούτοις να είναι δυνατό να προσαρμόζεται με τη δομή και τους στόχους της Κοινότητας».

Με αυτή τη φράση το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο καθιστά σαφές ότι χρησιμοποιεί μεν προς συναγωγή θεμελιωδών δικαιωμάτων του κοινοτικού δικαίου τις κοινές αρχές των συνταγμάτων των κρατών μελών, αλλά δεν κρίνει το κύρος μιας κοινοτικής ενέργειας ή την ισχύ της σε ένα κράτος μέλος κατά τις διατάξεις ενός εθνικού συντάγματος ή κατά τις αρχές που ορίζει το καθεστώς του.

Με την απόφαση της 14ης Μαΐου 1974 στην υπόθεση 4/73 (NOLD) η νομολογία αυτή προχώρησε σε βάθος. Στην περίπτωση αυτή ένας μεγάλεμπορας άνθρακα - η επιχείρηση NOLD - ζητούσε, επικαλούμενος το δικαίωμα της ιδιοκτησίας που προστατεύεται από το γερμανικό σύνταγμα, την ακύρωση μιας απόφασης της Ανώτατης Αρχής (Επιτροπής), με την οποία είχαν επιβληθεί οι ελάχιστες προϋποθέσεις παραλαβής για τη λήψη από τους

παραγωγούς άμεσων παραδόσεων άνθρακα. Πέρα από τις ήδη γνωστές βασικές αρχές, η απόφαση αυτή περιλαμβάνει δύο νέες απόψεις. Αφενός, εξηγεί το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ότι «αυτό δεν αναγνωρίζει κανένα μέτρο σαν νομιμο, εφόσον είναι ασυμβίβαστο με τα θεμελιώδη δικαιώματα που αναγνωρίζονται και προστατεύονται από τα συντάγματα αυτών των κρατών» και αφετέρου, επισημαίνει ότι και οι διεθνείς συμβάσεις για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στη σύναψη των οποίων τα κράτη-μέλη είχαν συμμετάσχει ή στις οποίες έχουν προσχωρήσει, δύνανται να δώσουν στοιχεία, που πρέπει να ληφθούν υπόψη στα πλαίσια του κοινοτικού δικαίου.

Αυτή την κατά πολύ γενικό ακόμη τρόπο διατυπωθείσα άποψη, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο τη διευκρίνισε περισσότερο στην υπόθεση 36/75 (RUTILI), υπό το φως της ευρωπαϊκής σύμβασης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών της 4ης Νοεμβρίου 1950 (ΕΣΑΔ), την οποία η Γαλλία επικύρωσε, τελευταία από τα κράτη της ΕΟΚ, στις 3 Μαΐου 1974. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στην απόφαση αυτή έχει αναγνωρίσει τον περιορισμό των εξουσιών της αστυνομίας αλλοδαπών των κρατών μελών, σαν μια ιδιαίτερη έκφραση γενικής αρχής, που βρίσκεται στην ΕΣΑΔ και στο πρωτόκολλο αριθ. 4 αυτής της σύμβασης. Με ομοιόμορφες διατάξεις διατυπώνεται ότι «οι περιορισμοί, που έχουν ληφθεί για την προστασία της δημόσιας τάξεως και ασφάλειας και των κεκτημένων δικαιωμάτων, δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα πλαίσια αυτά που είναι απαραίτητα για την προστασία τους σε μια δημοκρατική κοινωνία».

Η σημαντικότερη απόφαση στον τομέα των θεμελιωδών δικαιωμάτων εκδόθηκε το 1979 στην υπόθεση 44/79 (HAUER/LAND RHEINLAND - PFABE). Το Δικαστήριο μετά από λεπτομερή ανάλυση της κατάστασης της αμπελοοινικής αγοράς αποφάσισε ότι ο περιορισμός του δικαιώματος της κυριότητας μέσω της πρόσκαιρης απαγόρευσης νέων φυτεύσεων αμπελού, δικαιολογούνταν από λόγους προστασίας του γενικού συμφέροντος της Κοινότητας και δεν έθιγε αυτή καθαυτή την ουσία του δικαιώματος. Στην απόφασή του αυτή, το Δικαστήριο επιβεβαίωσε το σύνολο της παλαιότερης νομολογίας του στον τομέα των θεμελιωδών δικαιωμάτων και διευκρίνισε ότι τόσο στο πρωτόκολλο αριθ. 1 της ευρωπαϊκής σύμβασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όσο και στην έννομη τάξη όλων των κρατών μελών γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ, από τη μία πλευρά, των περιορισμών της κυριότητας που είναι δυνατό να επιβάλλονται προς το γενικό συμφέρον και, από την άλλη πλευρά, της ουσιαστικής στέρησης του δικαιώματος της κυριότητας.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Με διάφορες αποφάσεις το Δικαστήριο όρισε επακριβώς τα κριτήρια βάσει των οποίων προτίθεται να εξασφαλίσει την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων σε

κοινοτικό επίπεδο. Αυτά είναι αφενός οι κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών και αφετέρου οι διεθνείς συμβάσεις περί προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στών οποίων τη συνομολόγηση συμμετείχαν τα κράτη μέλη ή στις οποίες προσχώρησαν. Με αυτήν τη βάση το Δικαστήριο αναγνώρισε προοδευτικά μια σειρά θεμελιωδών δικαιωμάτων και τα εισήγαγε στην έννομη τάξη της Κοινότητας. Πρέπει να αναφερθούν το δικαίωμα ιδιοκτησίας, το γενικό δικαίωμα επί της προσωπικότητας, η οικονομική και επαγγελματική ελευθερία, η ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, η θρησκευτική ελευθερία και το απόρρητο των επιστολών.

Πέρα απ' αυτά ανέπτυξε, παράλληλα με αυτά τα ειδικά θεμελιώδη δικαιώματα, μια σειρά βασικών αρχών. Πρέπει να τονισθούν:

- η αρχή της ισότητας.
- η αρχή της νομιμότητας της διοίκησης.
- η αρχή της σχετικότητας.
- η επιταγή της ασφάλειας των συναλλαγών.
- η προστασία της καλής πίστης.
- η προστασία της οφειλόμενης εμπιστοσύνης.
- η προστασία των κεκτημένων δικαιωμάτων.
- η αρχή της νόμιμης ακρόασης.
- η αρχή της σχετικότητας μεταξύ μέσου και σκοπού.

Παρ' όλη αυτή την άφθονη νομολογία ως προς το ζήτημα των θεμελιωδών δικαιωμάτων δεν πρέπει να παραβλέπεται ότι στη διαδικασία αυτή για τη δημιουργία «ευρωπαϊκών θεμελιωδών δικαιωμάτων» έχουν τεθεί όρια από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δύναται να συγκεκριμενοποιεί περαιτέρω τις γενικές αρχές του δικαίου.

Παρ' όλη αυτή την άφθονη νομολογία ως προς το ζήτημα των θεμελιωδών δικαιωμάτων δεν πρέπει να παραβλέπεται ότι στη διαδικασία αυτή για τη δημιουργία «ευρωπαϊ-

κών θεμελιωδών δικαιωμάτων» έχουν τεθεί όρια από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δύναται να συγκεκριμενοποιεί περαιτέρω τις γενικές αρχές του δικαίου, μόνο όταν ασχολείται με ένα θέμα που του προσφέρει την ευκαιρία γι' αυτό. Αλλά ακόμη και τότε, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο περιορίζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση και γι' αυτό μόλις και είναι σε θέση να επεξεργασθεί το περιεχόμενο και τα όρια της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων γενικεύοντάς τα και διαφοροποιώντας τα όπως χρειάζεται.

ΕΚΤΑΣΗ ΚΑΙ ΟΡΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Παρόλο που πρέπει να αναγνωρίσουμε το επίτευγμα του Δικαστηρίου, να διαμορφώσει άγραφα θεμελιώδη δικαιώματα, το σύστημα αυτό της συναγωγής «ευρωπαϊκών θεμελιωδών δικαιωμάτων» είχε ένα σοβαρό μειονέκτημα. Το Δικαστήριο περιορίζεται στην εκάστοτε μεμονωμένη περίπτωση. Αυτό μπορεί να έχει σαν συνέπεια ότι δεν θα είναι σε θέση να αναπτύξει, από τους γενικούς θεμελιώδεις νομικούς κανόνες, θεμελιώδη δικαιώματα για όλους τους τομείς για τους οποίους αυτό κρίνεται αναγκαίο ή επιθυμητό. Επίσης δεν θα μπορεί να προσδιορίσει την έκταση και τα όρια της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων με την αναγκαία γενικότητα και διαφοροποίηση. Συνεπώς τα όργανα της Κοινότητας δεν μπορούν να εκτιμήσουν, με αρκετή ακρίβεια, αν διατρέχουν ή όχι τον κίνδυνο να προσβάλουν ένα θεμελιώδες δικαίωμα. Και ένας πολίτης της Κοινότητας, που έχει θιγεί, δεν μπορεί πάντα να κρίνει αν συντρέχει περίπτωση παράβασης των θεμελιωδών δικαιωμάτων του. Το ομοσπονδιακό συνταγματικό δικαστήριο της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας με αφορμή τη νομική ανασφάλεια που υπάρχει εδώ, διαπιστώνει, στην απόφασή του της 29ης Μαΐου 1974 ότι η προστασία των γερμανικών θεμελιωδών δικαιωμάτων έναντι επεμβάσεων της ΕΟΚ εναπόκειται στα γερμανικά δικαστικά όργανα, μέχρις ότου αποκτήσει η Κοινότητα ίδιο σύστημα προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων, που θα είναι ισότιμο με το σύνταγμα και θα έχει εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Με τον ίδιο τρόπο αν και πιο συγκρατημένα εκφράστηκε πάνω στο ίδιο θέμα το ιταλικό συνταγματικό δικαστήριο στην απόφασή του αριθ. 183 της 18 - 27 Δεκεμβρίου 1973.

Το κατά πόσο τα εθνικά συνταγματικά δικαστήρια θα εμμένουν στις απόψεις τους, εξαρτάται κυρίως από την περαιτέρω εξέλιξη της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων μέσα στην ΕΟΚ. Ένα σημαντικό θήμα έχει ήδη γίνει με την κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής της 5ης Απριλίου 1977. Τα κοινοτικά όργανα έχουν αναγνωρίσει με αυτή τη δήλωση κατά τρόπο πανηγυρικό το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

«Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή, σταθμίζοντας τους επόμενους λόγους, δηλαδή ότι οι συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων βασίζονται στην αρχή του σεβασμού του δικαίου. Το δίκαιο

αυτό περιλαμβάνει όπως αναγνωρίστηκε από το Δικαστήριο, πλην των διατάξεων των συνθηκών και του παράγωγου κοινοτικού δικαίου, τις γενικές θεμελιώδεις αρχές δικαίου και ιδιαίτερα τα θεμελιώδη δικαιώματα, τις αρχές και τα δικαιώματα που συνιστούν τη βάση του συνταγματικού δικαίου των κρατών μελών. Κυρίως, όλα τα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη της ευρωπαϊκής σύμβασης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, που έχει υπογραφεί στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, ενέκριναν την ακόλουθη δήλωση:

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υπογραμμίζουν την πρωταρχική σημασία, που αποδίδουν στο σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως αυτά, ιδίως προκύπτουν από τα συντάγματα των κρατών μελών καθώς και από την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών.

2. Κατά την άσκηση των εξουσιών τους και την επιδίωξη των στόχων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τηρούν αυτά τα δικαιώματα και θα πράξουν αυτό και στο μέλλον».

Οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων των κρατών μελών, κατά τη σύνοδο κορυφής στην Κοπενχάγη στις 7 και 8 Απριλίου 1978, στη δήλωσή τους περί δημοκρατίας συντάχθηκαν με αυτή τη διακήρυξη. Οι διακηρύξεις αυτές δεν μπορούν ίσως να θεμελιώσουν άμεσα δικαιώματα για τους πολίτες της Κοινότητας, έχουν όμως σημαντική δικαιοπολιτική σημασία σαν καθολική αναγνώριση των θεμελιωδών δικαιωμάτων από τα κοινοτικά όργανα. Η αξία των διακηρύξεων αυτών είναι μεγάλης σπουδαιότητας γιατί συνοψίζουν, επιβεβαιώνουν και γενικεύουν τα αποτελέσματα που προέκυψαν από τη νομολογία στον τομέα των εγγυήσεων των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ακόμη καταδεικνύουν την πλήρη συμφωνία των κοινοτικών οργάνων για λύση του προβλήματος των θεμελιωδών δικαιωμάτων στο εσωτερικό της ΕΟΚ.

Η οριστική λύση του προβλήματος των θεμελιωδών δικαιωμάτων μέσα στην ΕΟΚ θα επιτευχθεί τελικά μόνο με τη σύνταξη γραπτού χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων που θα ισχύει ειδικά για την Κοινότητα. Αυτό όμως προϋποθέτει τροποποίηση των υφιστάμενων κοινοτικών συνθηκών και συναίνεση όλων των κρατών μελών σχετικά με το περιεχόμενο των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Η εγγύηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην κοινοτική έννομη τάξη έχει πρωταρχικό σκοπό να προστατέψει τους πολίτες της Κοινής Αγοράς από ενδεχόμενες παρεμβάσεις των κοινοτικών οργάνων αντιτιθέμενες στα θεμελιώδη δικαιώματα.

Με τη μεταβίβαση των νομοθετικών εξουσιών και των εξουσιών λήψης απόφασης δημιουργήθηκε ταυτόχρονα η δυνατότητα επέμβασης κατά την άσκηση αυτών των εξουσιών στην υπόσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών του ατόμου. Υπό το φως των καθηκόντων που ασκούν τα κοινοτικά όργανα, αυτά αφορά κυρίως τη σαν θεμελιώδες δικαίωμα προστατευόμενη βιομηχανική ιδιοκτησία, την επαγγελματική ελευθερία, την ισότητα, την αρχή της σχετικότητας, την έννομη προστασία

και τις δικονομικές εγγυήσεις. Εκτός απ' αυτό, όμως, πρέπει και τα κράτη μέλη να θεωρηθούν ως αποδέκτες των θεμελιωδών δικαιωμάτων, εφόσον ενόψει της άμεσης ενέργειας του κοινοτικού δικαίου δεν αποκλείεται με μέτρα των κρατών μελών να γίνουν παρεμβάσεις στην έννοια των θεμελιωδών δικαιωμάτων που έχουν καθοριστεί και προστατευθεί από το κοινοτικό δίκαιο. Στην πράξη, το πρόβλημα έχει, κυρίως, τότε τεθεί όποτε τα κράτη μέλη έχουν κάνει χρήση των επιφυλάξεών τους, τις οποίες έχουν διατυπώσει στις συνθήκες, και έχουν περιορίσει τα δικαιώματα που απορρέουν από την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και την ελευθερία εγκατάστασης βάσει των απαιτήσεων της δημόσιας τάξης και ασφάλειας.

Ήδη πολλές φορές πολίτες της Κοινότητας έχουν επικαλεσθεί το γεγονός ότι τέτοιου είδους μέτρα, που ανάγονται σε αυτές τις επιφυλάξεις, όπως π.χ. οι αποφάσεις απέλασης και η σχετική με αυτές αποστέρηση της ελευθερίας ή περιορισμοί διαμονής, συνιστούν παράνομη, παρέμβαση σε μια νομική θέση προστατευόμενη από το κοινοτικό δίκαιο. Στη νομολογία του - ιδιαίτερα στις υποθέσεις 36/75 RUTILI, 41/74 (VAN DUYN), 48/75 (ROYER) και 8/77 (SAGYLO) - το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει επισημάνει ως προς αυτό το πρόβλημα δύο απόψεις. Αφενός, αναγνωρίζει το ενδιαφέρον του κράτους μέλους να καθορίζει τις απαιτήσεις της δημόσιας τάξης και ασφάλειας στην επικράτειά του σύμφωνα με τα δικά του πολιτικά και ηθικά κριτήρια, αφετέρου, όμως, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αδιαμφισβήτητα υποδεικνύει, επίσης, ότι αυτή η στάθμιση των κρατών μελών περιορίζεται από το κοινοτικό δίκαιο και κατ' αυτό τον τρόπο και από τα κοινοτικά θεμελιώδη δικαιώματα. Έτσι, τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι θεμελιώδεις ελευθερίες της κοινοτικής έννομης τάξης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και από τα κράτη μέλη έναντι των πολιτών της Κοινότητας.

Ακόμη και μια καθολική κατά περιεχόμενο προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων παραμένει άχρηστη για το άτομο, εάν ενδεχόμενες παραβιάσεις αυτών δεν δύνανται να κατισχυθούν δικονομικά. Κατ' αναλογία προς την έλλειψη ενός καταλόγου θεμελιωδών δικαιωμάτων, οι κοινοτικές συνθήκες δεν περιέχουν ένδικα μέσα κατά των παραβιάσεων των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Προπάντων λείπει η δυνατότητα των ατομικών προσφυγών. Οι πολίτες της Κοινότητας δύνανται μάλλον να αμυνθούν ακολουθώντας την οδό της εν γένει δυνατότητας προσφυγής κατά των προσβολών των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΠΗΓΕΣ

1. J. Alderson/Human Rights and the Police - Council of Europe - Strasbourg 1984.
2. L. J. Brinkhorst/H. G. Schermers, Judicial Remedies in the European Communities, Β' έκδ. Amsterdam 1977.
3. J. A. Uscher: Compendium of case Law Relating to the European Communities.
4. Συνθήκες Ε.Ο.Κ. - Ε.Κ.Α.Ε. - Ε.Κ.Α.Χ. - Συνθήκη συγχώνευσης - συνθήκες προσχώρησης - Δικαστικές αποφάσεις Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.
5. Π. Δαγτόγλου - Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο.

Η ΣΥΜΗ

Δέκα πέντε μίλια βορειοδυτικά της Ρόδου, πολύ κοντά στις τουρκικές ακτές βρίσκεται η Σύμη, νησί των δωδεκανήσων (απ' τα πιο όμορφα), συνολικής έκτασης 58 περίπου τετρ. χιλιομέτρων.

Οι βραχώδεις ακτές του νησιού διαμορφωμένες άτακτα σε μικρούς κόλπους λιμανάκια κι ακρωτήρια, καθώς και η αμφιθεατρικότητα που χαρακτηρίζει τον τρόπο χτισίματος, των νεοκλασικών σπιτιών της ομώνυμης και μοναδικής πόλης του νησιού σε συνδυασμό με τα ιστορικά μνημεία του προσδίδουν στη Σύμη μια μοναδικότητα ομορφιάς που προσελκύει το καλοκαίρι σημαντικό αριθμό ντόπιων και ξένων τουριστών.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Για την προέλευση του ονόματος και τους πρώτους κατοίκους του νησιού υπάρχουν διάφορες εκδοχές. Άλλοι θεωρούν σαν πρώτο κάτοικο του νησιού τον Πόντιο ο οποίος παρανόησε τον χρησμό της Πυθίας («πάντες οικήσουσι, Σύ, μή») και νόμισε ότι του έλεγε να κατοικήσει στη Σύμη. Τρεις μέρες μετά την εγκατάστασή του σκοτώθηκε από μεγάλο σεισμό και για το λόγο αυτό το νησί πήρε το όνομα ΜΕΤΑΠΟΝΤΙΣ. Άλλοι ισχυρίζονται ότι η ζωή στο νησί παρουσιάζεται στα χρόνια του Κρόνου με τη βασιλεία του Σιμέτου που από αυτό ο-

νομάστηκε Σήμεια. Από το όνομα Σήμεια ο Πλήνιος διατύπωσε την παρακινδυνευμένη ερμηνεία ότι πρόκειται για σύμπλεγμα πιθηκονήσων που μιμούνται δήθεν τις γύρω από τη Δήλο Κυκλάδες. Άλλα ονόματα της Σύμης στην αρχαιότητα, ήταν Καρική και Αίγλη.

Σύμφωνα με επιστημονικές έρευνες όπως και στα άλλα δωδεκάνησα έτσι και στη Σύμη κατά τους αρχαίους χρόνους εγκαταστάθηκαν Κάρες, Λέγες και Φοίνικες απ' όπου και η αρχαία ονομασία της Καρική.

Στη συνέχεια στο νησί ήρθαν οι Αργείοι και οι Λακεδαιμόνες και αργότερα οι Πελασγοί, οι Ρόδιοι και οι Κυδοί.

Με την εισβολή των Ρωμαίων στην Ελλάδα η Σύμη έγινε Ρωμαϊκή και αργότερα περιήλθε στη Βυζαντινή αυτοκρατορία. Το 1309 την κατέλαβαν οι ιππότες της Ρόδου και το 1522 οι Τούρκοι, που της παραχώρησαν αρκετά προνόμια. Το 1869, μετά από αλλεπάλληλες εξεγέρσεις των κατοίκων, καταργήθηκε και η ιδιαίτερη μεταχείριση του νησιού. Νέα εξέγερση κατά το 1897 καταστάληκε.

Ο διοικητής του Α.Τ. Σύμης υπαστυνόμος Α' Κυριάκος Μίχας μαζί με τους άντρες του Τμήματος.

Το 1912 κατέλαβαν τη Σύμη οι Ιταλοί, μαζί με όλα τα Δωδεκάνησα, τα οποία απελευθερώθηκαν το 1943, σύμφωνα με συνθήκη που υπογράφηκε στη Σύμη, και παραδόθηκαν στους συμμάχους. Μετά τη λήξη του πολέμου τα Δωδεκάνησα ενώθηκαν με την κυρίως Ελλάδα και η Σύμη αποτέλεσε κι αυτή τμήμα του ελληνικού εδάφους. Σήμερα μαζί με τα νησάκια Νίμος και Σεσκλί αποτελεί δήμο που ανήκει στην επαρχία της Ρόδου, στο νομό Δωδεκανήσων.

Η ΣΥΜΗ ΣΗΜΕΡΑ

Η Σύμη σήμερα κατοικείται από 2.300 κατοίκους από τους οποίους το 60% είναι υπερήλικες. Οι πληθυσμιακές τάσεις είναι πτωτικές με κάποια ισορρόπηση τα πέντε τελευταία χρόνια με την ανάπτυξη του

τουρισμού. Κύρια αιτία για την εγκατάλειψη του νησιού από τους κατοίκους του είναι οι δύσκολες συνθήκες ζωής που υπήρχαν αρκετά εντονότερες παλιότερα λόγω της ορεινότητας του νησιού. Μεγάλες παροικίες Συμιακών μεταναστών υπάρχουν στην Αμερική, Αυστραλία και Κογκό.

Σήμερα ο τουρισμός αποτελεί χρυσοφόρο συναλλαγματική πηγή για τη Σύμη και τη χώρα γενικότερα. Υπάρχουν 2 τράπεζες που άνοιξαν τα τρία τελευταία χρόνια. Αυτό δηλώνει οικονομική άνθηση του νησιού.

Άλλες ασχολίες των κατοίκων είναι η ναυτιλία και η αλιεία. Το 60% των ανδρών του νησιού είναι ναυτικοί.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Η δύναμη της Αστυνομίας σήμερα στο νησί είναι 1 αξ/κός, 1 υπαξ/κός και 4 αστυφύλακες.

Τα θέματα που κύρια απασχολούν την αστυνομική δύναμη της Σύμης είναι η Τουριστική Νομοθεσία και η Αγορανομία.

Η Τουριστική Νομοθεσία παρουσιάζει αυξημένη δραστηριότητα καθ' όλη την τουριστική περίοδο. Έλεγχοι γίνονται σε ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια, εστιατόρια μαζί με άλλους συναρμόδιους φορείς της Νομαρχίας.

Στον τομέα της Αγορανομίας η δραστηριότητα της Αστυνομίας παρουσιάζεται αρκετά αυξημένη καθ' όλη τη θερινή περίοδο για την προστασία του καταναλωτικού κοινού.

Οι σχέσεις της Αστυνομίας με τις άλλες δημόσιες υπηρεσίες του νησιού είναι άριστες και η συνεργασία μαζί τους εποικοδομητική.

Ο δήμαρχος Σύμης ανέφερε τα εξής σχετικά με τη συνεργασία των δυο Υπηρεσιών: «Έι συμβολή της Αστυνομίας στην επίλυση των διαφορών προβλημάτων του νησιού μας και στην πρόληψη της εγκληματικότητας είναι σημαντική. Αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι δεν έχουμε διάπραξη σοβαρών αδικημάτων στο νησί μας τόσο την χειμερινή όσο και την θερινή περίοδο που παρουσιάζεται αυξημένη τουριστική κίνηση.

Με το νέο Δημοτικό Συμβούλιο που εκλέχτηκε στις εκλογές στις 19-10-86 σκοπεύουμε να έχουμε στενότερη συνεργασία με όλες τις Δημόσιες Υπηρεσίες στο νησί μας περισσότερο δε με την Αστυνομία διότι τα προβλήματα που παρουσιάζονται είναι πολλές φορές αλληλένδετα με εκείνα του Δήμου. Το καλοκαίρι θα επιδιώξουμε περισσότερη αστυνόμευση στον τομέα της καθαριότητας, της καταπολέμησης των θορύθων για την καλύτερη εμφάνιση του νησιού μας στα μάτια των επισκεπτών μας.

Οι οικονομικοί πόροι του ακριτικού νησιού μας στηρίζονται αποκλειστικά στον Τουρισμό. Η Αστυνομία με τις προσφερόμενες υπηρεσίες της και με την συμμετοχή της στην βελτίωση της ποιότητας ζωής, συμβάλλει σημαντικά στην αύξηση της τουριστικής κίνησης του νησιού μας».

Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών

Είκοσι πέντε
χρόνια
λειτουργίας του

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Μετά από μια περιπετειώδη πορεία που σφραγίστηκε καθοριστικά από τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις της χώρας, το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών (ΕΚΚΕ) συμπλήρωσε είκοσι πέντε χρόνια ουσιαστικής ερευνητικής λειτουργίας. Περισσότερο ίσως από άλλους ερευνητικούς οργανισμούς, το ΕΚΚΕ δέχτηκε τις συνέπειες τόσο του κλίματος της γενικότερης υποβάθμισης των Κοινωνικών Επιστημών, όσο και της καχυποψίας με την οποία αντιμετωπίζονταν οι – δυνάμει έστω – κριτικές προσεγγίσεις της ελληνικής πραγματικότητας.

Το ΕΚΚΕ αποτελεί τη συνέχεια του Κέντρου Κοινωνικών Επιστημών Αθηνών (ΚΚΕΑ), που ιδρύθηκε το 1959 στην Αθήνα, με τη συνεργασία της UNESCO, και εποπτευόταν από το υπουργείο Παιδείας. Το ΚΚΕΑ ήταν το πρώτο ερευνητικό κέντρο που ιδρύθηκε στην Ελλάδα με αποκλειστικό αντικείμενο την ανάπτυξη των κοινωνικών επιστημών και της κοινωνικής έρευνας. Σε μια εποχή που σηματοδοτούν ακόμα από την μεταπολεμική ατμόσφαιρα της μισαλλοδοξίας και της δυσπιστίας απέναντι σε κάθε κριτική σκέψη, η δημιουργία του ΚΚΕΑ υπήρξε αποφασιστικής σημασίας για την προώθηση των Κοινωνικών Επιστημών. Πραγματικά, σε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του '50, η κοινωνιολογία ήταν περίπου άγνωστη και απουσίαζε ολοκληρωτικά από τα ΑΕΙ της χώρας. Έτσι, το ΚΚΕΑ είχε κληθεί να καλύψει ένα κενό πολύ ευρύτερο από τους καθαρά ερευνητικούς στόχους του. Στους κόλπους του διατυπώθηκαν με ενέργεια συγκροτημένες και επιστημονικές σκέψεις και υποθέσεις για την εξέλιξη της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και διαμορφώθηκε μια νέα γενιά κοινωνικών επιστημόνων που αργότερα συνέχισαν τις επιστημονικές τους αναζητήσεις και δραστηριότητες.

Τα πρώτα χρόνια λειτουργίας και επιστημονικής δραστηριότητας του ΚΚΕΑ συνδέθηκαν κύρια με τρεις σημαντικές ερευνητικές προσπάθειες:

- τις μελέτες Γάλλων γεωγράφων και Ελλήνων συνεργατών τους, που αποτέλεσαν και τις πρώτες εκδόσεις του Κέντρου. Αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι η εκδοτική αυτή δραστηριότητα συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Συνολικά έχουν εκδοθεί ογδόντα βιβλία και επίσης υπάρχουν αρκετές άλλες δημοσιεύσεις, που αφορούν βασικές κοινωνιολογικές αρχές και πορίσματα κοινωνιολογικών ερευνών.
- την οργάνωση και διεξαγωγή μεγάλων εμπειρικών ερευνών που αφορούσαν κρίσιμα και επίκαιρα κοινωνικά ζητήματα της εποχής (π.χ. μετανάστευση, εγκληματικότητα ανηλίκων, κ.ά.).

– τη διοργάνωση σεμιναρίων και διεθνών διασκέψεων – όπως οι τρεις «Μεσογειακές Διασκέψεις», που έγιναν στην Αθήνα το 1961, το 1965 και το 1966.

Το 1966, το ΚΚΕΑ προχώρησε στην έκδοση κοινωνιολογικού περιοδικού που ονομάστηκε «Κοινωνιολογική Σκέψη». Χαρακτηριστική ένδειξη των τάσεων και του ιδεολογικού προσανατολισμού που κυριαρχούσαν εκείνη την εποχή ήταν η άμεση αναφορά στον Αλέξανδρο Παπαναστασίου και στην «Κοινωνιολογική Εταιρεία». Όμως η ζωή του περιοδικού δεν πρόλαβε να ξεπεράσει τα δύο τεύχη, αφού το απριλιανό πραξικόπημα ανάκοψε τη λειτουργία του ΚΚΕΑ. Το 1969, όμως, επανεκδίδεται με τον τίτλο «Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών». Μέχρι τον Ιούλιο του 1974 εξέδωσε 13 τεύχη, και από τον Ιούλιο του 1974 μέχρι τα τέλη του 1981 συνολικά 17 τεύχη. Από τις αρχές του 1982, το περιοδικό άλλαξε ως προς το περιεχόμενο και τη μορφή, και σήμερα εκδίδεται τακτικά τέσσερες φορές το χρόνο.

Το 1968, το ΚΚΕΑ μετονομάστηκε σε Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών (ΕΚΚΕ). Το 1974, μετά την κατάρρευση της δικτατορίας, το ΕΚΚΕ αναδιαρθρώνεται, επαναπροσδιορίζει τις επιστημονικές του δραστηριότητες, και αρχίζει να προσανατολίζεται και πάλι στην εμπειρική διερεύνηση επίκαιρων κοινωνικών ζητημάτων. Στα πλαίσια αυτά, αναλαμβάνει τη διοργάνωση και διεξαγωγή ορισμένων μεγάλης κλίμακας εμπειρικών ερευνών, με αντικείμενο:

- τη λειτουργία και το ρόλο των αγροτικών συνεταιρισμών,
- την απονομή της ποινικής δικαιοσύνης,
- τη μελέτη των αστικών κέντρων,
- την υγεία και
- τη διαδικασία αναπαραγωγής των πολιτιστικών αξιών.

Το 1982, καταρτίζεται για πρώτη φορά ένα μακροχρόνιο ερευνητικό πρόγραμμα, όπου η έμφαση που δίνεται στην προώθηση της επιστημονικής έρευνας εκφράζεται με την αναδιτύπωση των ερευνητικών κατευθύνσεων του Κέντρου, με το συντονισμό των επιμέρους ερευνητικών προγραμμάτων στη βάση μιας συνολικής αντίληψης για τις προτεραιότητες της κοινωνικής έρευνας και, τέλος, με την επεξεργασία ενός νέου εκσυγχρονισμένου θεσμικού πλαισίου κατάλληλου να ανταποκριθεί στις αυξανόμενες ανάγκες για κοινωνική έρευνα στην Ελλάδα.

Σήμερα, το ΕΚΚΕ είναι ένα Νομικό Πρόσωπο Δημόσιου Δικαίου και υπάγεται στην εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Οι σκοποί του έχουν ορισθεί ως εξής:

– Η διενέργεια επιστημονικών ερευνών με αντικείμενο τη

- διάρθρωση και τη δυναμική της ελληνικής κοινωνίας.
- Η προαγωγή και διάδοση των Κοινωνικών Επιστημών και των μεθόδων επιστημονικής έρευνας.
- Η οργάνωση βιβλιοθήκης και η έκδοση περιοδικών και επιστημονικών μελετών,
- Η οργάνωση δημόσιων συζητήσεων, διαλέξεων, συνεδρίων, σεμιναρίων,
- Η συνεργασία με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς για την αξιοποίηση των αποτελεσμάτων των ερευνών και των εφαρμογών τους στον προγραμματισμό και στην κοινωνική πολιτική.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΙΕΞΑΓΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΕΚΚΕ

Η εκπόνηση του βασικού μακροχρόνιου ερευνητικού προγράμματος του ΕΚΚΕ διατυπώθηκε στις «Προτάσεις για το Πενταετές Πρόγραμμα Ερευνών του ΕΚΚΕ», κείμενο που καταρτίστηκε το Σεπτέμβριο του 1982. Η έρευνα που προγραμματίζεται και διεξάγεται στο ΕΚΚΕ επιδιώκει την κάλυψη δύο θεμελιακών κοινωνικών αιτημάτων τα οποία, αν και δεν εμφανίζονται εκ προοιμίου αντιφατικά, ωστόσο δεν συμπίπτουν αναγκαστικά. Από τη μια μεριά, το αίτημα της ελεύθερης ανάπτυξης και προώθησης της επιστημονικής έρευνας στις περιοχές των Κοινωνικών Επιστημών· από την άλλη, το αίτημα της παροχής στην Πολιτεία όλων εκείνων των δεδομένων, που θεωρούνται αναγκαία για την καλύτερη και ορθολογικότερη λήψη αποφάσεων στους τομείς της κοινωνικής πολιτικής. Και τα δύο αυτά «αιτήματα» θα πρέπει, και μπορούν, να εξυπηρετηθούν ισότιμα και εξίσου αποτελεσματικά, στο πλαίσιο μιας ενιαίας στρατευμένης και ταυτόχρονα αυτόνομης ερευνητικής διαδικασίας.

Με βάση αυτή τη συλλογιστική, η προβληματική γύρω από την οποία στρέφεται η δραστηριότητα του ΕΚΚΕ, και ειδικότερα ο σχεδιασμός της κοινωνιολογικής έρευνας, είναι συνάρτηση των ειδοποιών χαρακτηριστικών της ελληνικής κοινωνίας, όπως αυτή εξελίχθηκε μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ολόκληρο το σύστημα ερευνών που προτείνεται και υλοποιείται βασίζεται σε μια αρθρωμένη αντίληψη για τις τάσεις εξέλιξης και μετασχηματισμού της ελληνικής πραγματικότητας. Στο πλαίσιο αυτό, λοιπόν, η ελληνική κοινωνία θα πρέπει να αντιμετωπισθεί:

- σαν κοινωνία «εξαρτημένη», που, προς το παρόν τουλάχιστον, δυσκολεύεται να προχωρήσει προς την κατεύθυνση μιας αυτόνομης και βασικά ενδογενούς ανάπτυξης·
- σαν κοινωνία στην οποία ο κοινωνικός καταμερισμός της εργασίας εμφανίζεται εξαιρετικά αντιορθολογικός και αντιπαραγωγικός, στο μέτρο που κυριαρχούν, περισσότερο ίσως από ό,τι σε άλλες χώρες, τριτογενείς και παρασιτικές μορφές κοινωνικής ενσωμάτωσης·
- σαν κοινωνία με ιδιάζουσες πολιτικές και ιδεολογικές αντιφάσεις, συνάρτηση της ειδικής πολιτικής πορείας των τελευταίων πενήντα περίπου χρόνων·

- σαν κοινωνία με έντονες κοινωνικές και οικονομικές αντιθέσεις και, παράλληλα, με ισχυρή κοινωνική και οικονομική κινητικότητα, εσωτερική και εξωτερική·
- σαν κοινωνία, τέλος, όπου όλα σχεδόν τα βασικά κοινωνικά προβλήματα που σχετίζονται με την κρατική παρέμβαση βρίσκονται ακόμα σε αρχική φάση.

Ήδη τώρα μπορούν να επισημανθούν μερικές από τις βασικότερες κοινωνικές προεκτάσεις των χαρακτηριστικών αυτών:

- ένα σύστημα καταμερισμού της εργασίας ιδιότυπο, που ευνοεί την πολλαπλή κοινωνική ένταξη, την παραοικονομία, και την ανάπτυξη νέων μεσοστρωμάτων με εντελώς απρόβλεπτες κοινωνικές και ιδεολογικές δυναμικές·
- ένα σύστημα καταμερισμού πόρων, πλούτου και εισοδημάτων, που χαρακτηρίζεται από έντονη ανισότητα, αλλά και που καλύπτεται πίσω από τους πέλους μιας διάχυτης αδιαφάνειας·
- ένα σύστημα κινητικότητας εξαιρετικά ιδιότυπο, τόσο από γεωγραφική (μετανάστευση, παλινόστηση, όπως και μερική εγκατάλειψη της υπαίθρου) όσο και από κοινωνική άποψη, με εντελώς χαρακτηριστικές ιδεολογικές και πολιτικές προεκτάσεις. Οι τάσεις στη διαδικασία δόμησης/αποδόμησης, τόσο στην ύπαιθρο όσο και στον αστικό χώρο, παρουσιάζουν συνακόλουθες ιδιαιτησίες που διαφοροποιούν την Ελλάδα από τις περισσότερες άλλες χώρες·
- ένα πολιτικό σύστημα που, από την άποψη της πραγματικής του λειτουργίας, εμφανίζεται βεβαρυμένο από τον ειδικό ρόλο που έπαιξε για πολύ καιρό ένας υπερδιογκωμένος και ταυτόχρονα αναποτελεσματικός κρατικός μηχανισμός·
- ένα σύστημα αναπαραγωγής των κοινωνικών σχέσεων που, επηρεασμένο από τα παραπάνω, εμφανίζει εξαιρετικές ιδιαιτησίες, κύρια στον τρόπο λειτουργίας των θεσμών της οικογένειας και της εκπαίδευσης.

Με βάση τα όσα αναφέρθηκαν, προκύπτουν οι γενικές κατευθύνσεις στις οποίες εντάσσονται τα ερευνητικά προγράμματα του ΕΚΚΕ, σήμερα, που η κρίση που χαρακτηρίζει όλες τις σύγχρονες κοινωνίες, σε όλα τα επίπεδα, έχει καταστήσει τον προγραμματισμό της έρευνας δυσκολότερο και ταυτόχρονα ίσως επιτακτικότερο από ποτέ άλλοτε. Βασικοί στόχοι, λοιπόν, των προγραμμάτων που διεξάγονται σήμερα στο ΕΚΚΕ, καθώς και των ερευνών που βρίσκονται στο στάδιο του σχεδιασμού, είναι:

- Η συγκέντρωση δεδομένων και θεμελιωμένων αναλύσεων, με αυστηρά κριτήρια επιστημονικής εγκυρότητας και αξιοπιστίας, που θα χρησιμεύουν για τη συστηματική διερεύνηση των σημερινών και μελλοντικών κοινωνικών και πολιτιστικών προβλημάτων.
- Η διάδοση των γνώσεων γύρω από τα βασικά ζητήματα της νεοελληνικής κοινωνίας.
- Η προσαρμογή της διεθνούς επιστημονικής πείρας στη διερεύνηση των ιδιοιτέρων ελληνικών συνθηκών.
- Η ανάπτυξη διεπιστημονικού πνεύματος στη διερεύνηση των προβλημάτων, με σκοπό τη δημιουργία μιας σύγχρονης ελληνικής κοινωνιολογικής σκέψης.

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

Η χρησιμοποίηση «πολυγράφων»¹

Του Στέργιου ΑΛΕΞΙΑΔΗ
Καθηγητή Νομικής Σχολής Α.Π.Θ.

Όταν ένα άτομο επιχειρεί να δώσει ψευδείς απαντήσεις, καταβάλλει κατά κανόνα μια ψυχολογική προσπάθεια, η οποία προκαλεί βιολογικές αντιδράσεις (εξωτερικά εμφανείς ή άλλες γνωστές σε όλους, όπως είναι το κοκκίνισμα του προσώπου, η επιτάχυνση της αναπνοής, το έντονο καρδιοχτύπι, η εφίδρωση, οι αμήχανες κινήσεις κ.ά. – παντού λέγεται η φράση: «λέει ψέμματα χωρίς να κοκκινίζει»). Στο γεγονός μάλιστα αυτό που ήταν διαπιστωμένο από πολύ παλιά, στηρίζονται οι διάφορες συσκευές που επινοήθηκαν πολύ αργότερα, για τη διαπίστωση της ειλικρίνειας των εξεταζομένων ατόμων από τη μέτρηση τέτοιων βιολογικών αντιδράσεών τους.

Ο Lombroso αναφέρεται ότι είναι ο πρώτος ο οποίος απόδειξε πειραματικά το γεγονός ότι παρά τη φαινομενική εξωτερική απάθεια του ατόμου, οι εσωτερικές του συγκινήσεις αποκαλύπτονται στις μεταβολές της κυκλοφορίας του αίματός του. Οι μεταβολές αυτές, οι αυξομειώσεις δηλ. της πίεσης του αίματος, μπορεί να μετρηθούν με ειδική συσκευή που ονομάστηκε σφυγμογράφος.

Η εν λόγω συσκευή βελτιώθηκε από μεταγενέστερους ερευνητές (Benussi 1914, Marston 1915, Burt 1921 κ.ά.) και πήρε τη μορφή περίπου που διατήρησε μέχρι σήμερα από τους Larson και Keeler. Ο Larson (1921) επιχείρησε συνδυασμό του σφυγμογράφου με άλλες ανάλογες συσκευές όπως ο πνευμογράφος, και δημιούργησε μια σύνθετη συσκευή, την οποία ονόμασε «καρδιοπνευμοψυχογράφο»· οι αστυνομικοί που τη χρησιμοποίησαν ύστερα στην ανάκριση, της έδωσαν το κοινό όνομα «ανιχνευτής του ψεύδους» (Lie - Detector, détecteur des mensonges, Lügendetektor). Ο Larson δοκίμασε την αποτελεσματικότητα της συσκευής του σε εκατοντάδες περιπτώσεις στην αστυνομική διεύθυνση του Berkeley και αλλού. Τη συσκευή τελειοποίησε ο Leonard Keeler, εργαζόμενος στο Εργαστήριο

Επιστημονικής Ανίχνευσης του εγκλήματος του πανεπιστημίου Northwestern (1925), ο οποίος της έδωσε και το όνομα «πολυγράφος» λόγω των ταυτοχρόνων πολλαπλών εγγραφών διαφόρων βιολογικών αντιδράσεων (συνήθως αναφέρεται ως «Πολυγράφος του Keeler»: Keeler Polygraph) (1949).

Στην τελική του σύνθεση ο καρδιοπνευμοψυχογράφος ή πολυγράφος αποτελέστηκε από τρεις ειδικότερες συσκευές: τον καρδιοσφυγμογράφο, για την καταγραφή των μεταβολών της πίεσης του αίματος, τον πνευμογράφο, για την καταγραφή της ευρύτητας και των μεταβολών του αναπνευστικού ρυθμού, και τον γαλβανογράφο, για την καταγραφή των μεταβολών της δερμικής αντίστασης (των αλλοιώσεων δηλ. της ηλεκτρικής αντίστασης του δέρματος συνεπεία της ισχυρής ενέργειας των ιδρωτοποιών αδένων). Σ' αυτές ο John Reid (1945) πρόσθεσε μια επιπλέον συσκευή για τη μέτρηση της μυικής πίεσης που ασκείται σε ορισμένα όργανα του σώματος και ιδιαίτερα στους πήχεις των χεριών, τους μηρούς και τα κάτω πόδια, γιατί η μυική αυτή πίεση μπορεί να επηρεάζει την πίεση του αίματος (Πολυγράφος του Reid).

Ο χώρος στον οποίο θα γίνει η εξέταση, πρέπει να είναι ένα ήσυχο δωμάτιο, χωρίς εξωτερικούς ή άλλους θορύβους, χωρίς οπτικούς ερεθισμούς και χωρίς την παρουσία άλλων ατόμων εκτός από τον εξεταστή και τον εξεταζόμενο. Αλλιώς, μπορεί να προκληθούν αναταραχές που θα καταγραφούν στο πολυγράφημα. Είναι ευνόητο ότι ο εξεταστής ο οποίος είναι άτομο εξειδικευμένο στο έργο αυτό πρέπει να ενημερώνεται από πριν από τον ανακριτή πάνω στα στοιχεία της υπόθεσης ώστε να προετοιμάζει τον καταλληλότερο τρόπο της εξέτασης.

Προκειμένου να αρχίσει η δοκιμασία, το υποκείμενο τοποθετείται σε κάθισμα που επιτρέπει τη στήριξη των χεριών του και σε τέτοια κατεύθυνση και θέση

ώστε ο πολυγράφος και ο εξεταστής να βρίσκονται έξω από το οπτικό του πεδίο. Σ' αυτή τη θέση τοποθετούνται ένας ελαστικός σωλήνας κλειστός και γεμάτος αέρα (εξάρτημα του πνευμονογράφου) γύρω από το θώρακα, ένας μετρητής της πίεσης του αίματος (του καρδιοσφυγμογράφου) στο μπράτσο του ενός χεριού και ηλεκτρόδια (του γαλθανογράφου) στην ράχη και την παλάμη του άλλου χεριού.

Αρχικά γίνονται δύο προκαταρκτικές δοκιμασίες: η μία είναι δοκιμασία της φυσιολογικής πορείας των αντιστοιχών λειτουργιών και επιχειρείται με την καταγραφή τους σε απόλυτη ηρεμία του υποκειμένου (δηλ. χωρίς να υποβάλλεται τούτο σε ερωτήσεις), οπότε το πολυγράφημα θεωρείται το «φυσιολογικό» του συγκεκριμένου ατόμου· η δεύτερη είναι δοκιμασία της εμφάνισης ή όχι και σε καταφατική περίπτωση της έκτασης των αντιδράσεων στην προσπάθεια του υποκειμένου να πει ψέμματα. Για το σκοπό αυτό δίνονται στον εξεταζόμενο ορισμένα τραπουλόχαρτα από τα οποία πρέπει να διαλέξει και να θυμάται ένα. Κατόπιν του επιδεικνύονται τα τραπουλόχαρτα ένα προς ένα και ερωτάται αν πρόκειται κάθε φορά για εκείνο που διάλεξε ο ίδιος· η απάντησή του όμως πρέπει να είναι πάντα αρνητική, έτσι ώστε να είναι βέβαιο ότι η μία από τις απαντήσεις του θα είναι ψευδής. Τούτο ελέγχεται ύστερα στη δοκιμαστική καταγραφή του πολυγράφου. Δεν αποκλείεται βέβαια, ανάλογα με τη μέθοδο που εφαρμόζει ο κάθε εξεταστής, αντί του προκαταρκτικού να γίνει επιβεβαιωτικός έλεγχος (affirmationtest) μετά την κυρίως εξέταση.

Μετά τις προκαταρκτικές δοκιμασίες δίνεται στο υποκείμενο ένας κατάλογος από 7 μέχρι 15 ερωτήσεις, σαφείς και ευκολονόητες, στις οποίες πρέπει να απαντήσει μέσα σε ορισμένο σύντομο χρόνο. Ανάμεσα σ' αυτές υπάρχουν σχετικές και άσχετες με την ανακρινόμενη υπόθεση ερωτήσεις. Η απάντηση σε κάθε μία από αυτές πρέπει να δίνεται μονολεκτικά με ένα απλό «ναι» ή «όχι». Ταυτόχρονα ο πολυγράφος καταγράφει τις αντιδράσεις των ελεγχόμενων λειτουργιών του πάνω σε κυλιόμενο χαρτί με τρεις αντιστοιχες γραφίδες, χαράσσοντας το διάγραμμα της κίνησης κάθε μιας από αυτές. Θεωρείται ότι ο εξεταζόμενος ψεύδεται σε κάθε απάντηση στην οποία το πολυγράφημα δείχνει παρέκκλιση από το φυσιολογικό.

Μια παραλλαγή της προηγούμενης μεθόδου εξέτασης, όπου δίνονται ρητές απαντήσεις, είναι η δοκιμασία των σιωπηλών απαντήσεων (Silent Answer Test: SAT), την οποία επινόησαν οι Horvarth και Reid². Κατά τη δοκιμασία αυτή δίνεται στο υποκείμενο ένας κατάλογος 10 ερωτήσεων από τις οποίες 4 είναι σχετικές, 4 είναι άσχετες με την ανακρινόμενη υπόθεση και οι 2 είναι ερωτήσεις ελέγχου. Το υποκείμενο ακούει τις ερωτήσεις αλλά πρέπει να σκέπτεται την αληθινή απάντηση και να δίνει την αληθινή απάντηση μόνο στον εαυτό του σιωπηλά – μέσα του – όπως όταν διαβάζει σιωπηλά.

Η χρησιμοποίηση του πολυγράφου στην ανάκριση³ δίχασε τους επιστήμονες. Όπως και για τη ναρκανάλυση, τα επιχειρήματα που προβάλλονται από τις δύο πλευρές αναφέρονται αφενός στην αποτελεσματικότητα της μεθόδου και αφετέρου σε ηθικούς, κοινωνι-

κούς και νομικούς ενδοιασμούς.

Βασικά, για την αποτελεσματικότητα της μεθόδου παρατίθενται τα πορίσματα των ερευνών των Indau και Reid, οι οποίοι ανεβάζουν τα θετικά αποτελέσματα σε ποσοστό 95%, διαπιστώνουν αδυναμία προσδιορισμού σε ποσοστό 4% και πιθανότητα λάθους μόνο στο υπολειπόμενο 1%⁴. Αντιπαράγεται, όμως, αφενός ότι το μεγάλο κόστος της συσκευής (το 1955 ξεπερνούσε τα χίλια δολάρια) δεν επιτρέπει τις σε μεγάλη έκταση δοκιμές της (ώστε να εξασφαλιστεί η αντικειμενικότητα των πορισμάτων των σχετικών ερευνών) και αφετέρου ότι δεν πρέπει να παραβλέπεται, πως:

α) *πρόσωπα εντελώς αθώα, συνεπεία της κατηγορίας εναντίον τους και του διασυρμού τους, εμφανίζουν ισχυρές ψυχικές και οργανικές αντιδράσεις που ακολουθούνται από έντονη ψυχική διέγερση και νευρικότητα, τις οποίες καταγράφει ο πολυγράφος· αυτό όμως μπορεί να ερμηνευτεί ως απόδειξη ενοχής·*

β) *πορωμένοι εγκληματίες ή παθολογικοί ψεύτες δεν εμφανίζουν καθόλου αντιστοιχες αντιδράσεις, είτε λόγω αυτοσυγκέντρωσης και εξάσκησης είτε λόγω αυθιποβολής, γεγονός που μπορεί να εκληφθεί ως απόδειξη αθωότητας·*

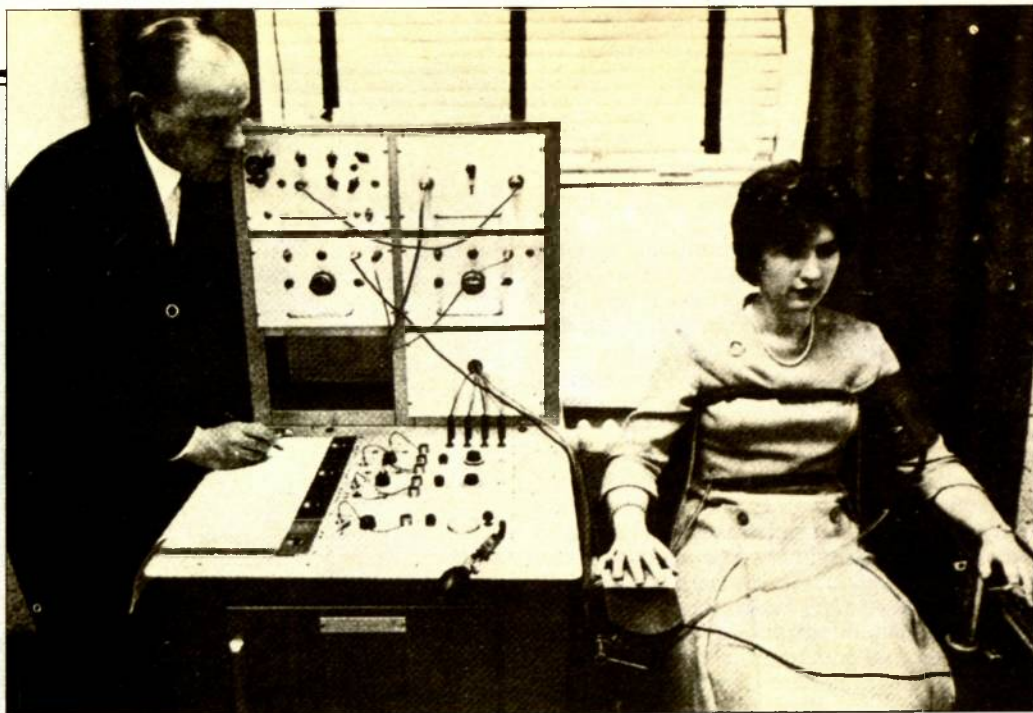
γ) *αν το υποκείμενο είναι πολύ παχύ ή βρίσκεται κάτω από την επήρεια φαρμάκων, δεν καταγράφονται οι αντιστοιχες αντιδράσεις του·*

δ) *οι συγκινησιακές αντιδράσεις διαφέρουν κατά φυλή, φύλο, ηλικία και μόρφωση·*

ε) *σε τελευταία ανάλυση, η επιστημονική αξία του είναι αμφισβητήσιμη, αφού δεν προσφέρει καμιά εγγύηση ότι είναι χρήσιμος για την αποκάλυψη της αλήθειας· η εκτίμηση των αποτελεσμάτων του δεν στηρίζεται ούτε σε απόλυτο μέτρο ούτε σε βέβαιους αριθμούς⁵.*

Τέλος, οι νομικοί ενδοιασμοί είναι εξίσου σημαντικοί: Άσχετα από τις παραπάνω αμφιβολίες είναι αναμφισβήτητο, ότι η χρησιμοποίησή του «ανιχνευτή του ψεύδους» προσβάλλει την ανθρωπινή αξιοπρέπεια. Ασφαλώς, η εξακρίβωση της αλήθειας στην ποινική δίκη είναι ένας σκοπός που από κάθε άποψη αναγνωρίζεται ως απόλυτα επιδοκιμαστέος και αναγκαίος· όμως, στη σημερινή τουλάχιστον πολιτιστική μας βαθμίδα, κανείς δεν επιτρέπεται να υποστηρίξει ότι η πραγματοποίησή του θα μπορούσε να επιδιωχθεί με οποιαδήποτε θυσία. Εξάλλου, ο εξαναγκασμός του κατηγορουμένου να υποστεί τη δοκιμασία, προσβάλλει τα δικαιώματα υπεράσπισής του, γιατί αποτελεί χρήση βίας· αν πάλι τεθεί ως προϋπόθεση της δοκιμασίας η συναίνεση του κατηγορουμένου, αυτή ποτέ δεν μπορεί να είναι ελεύθερη, από το γνωστό φόβο ότι σε περίπτωση άρνησης θα εδραιωθούν υποψίες για ενοχή του⁶.

Στα επιχειρήματα αυτά οι υποστηρικτές της μεθόδου αντιπαράθετον ότι: ο ανιχνευτής του ψεύδους δεν είναι «συσκευή ομολογίας» αλλά δείχνει μόνον αν το εξεταζόμενο υποκείμενο ψεύδεται ή όχι και τίποτε άλλο· η χρησιμοποίησή του στην αστυνομική ανάκριση θα βοηθήσει να κρίνονται τα μέχρι της στιγμής εκείνης πορίσματά της, ώστε δεν υπάρχει λόγος να προσάγονται τα αποτελέσματα της εξέτασης στο ακροατήριο και

να θίγονται έτσι τα δικαιώματα υπεράσπισης του κατηγορουμένου· το συμφέρον της ολότητας για την εξιχνίαση των εγκλημάτων προηγείται του ατομικού συμφέροντος και δικαιολογεί ορισμένες επεμβάσεις στην αξιοπρέπεια και την ελευθερία του ατόμου.

Στις Η.Π.Α. η μάχη φαίνεται πως έχει κερδηθεί υπέρ της χρησιμοποίησης πολυγράφου στην ποινική δίκη. Ύστερα από την πρώτη (1923) απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου η οποία είχε αποκρούσει τον πολυγράφο, ως απαράδεκτο μέσο απόδειξης (με την ουσιαστική αιτιολογία ότι δεν είχε γίνει σε ικανοποιητικό βαθμό αποδεκτός από τους αρμόδιους επιστήμονες), δύο κατοπινές (1972) αποφάσεις πολιτειακών δικαστηρίων δέχτηκαν τα αποτελέσματά του (εφόσον η εξέταση είχε γίνει με τη συναίνεση του κατηγορουμένου) ως παραδεκτές αποδείξεις σε αντίστοιχες ποινικές δίκες⁷.

Το 1957, μάλιστα, έγινε στην Washington η τέταρτη ετήσια συνάντηση των μελών της «Αμερικανικής Ακαδημίας Εξεταστών δια Πολυγράφου», όπου υιοθετήθηκε «διακήρυξη αρχών», αναφορικά με τις δοκιμασίες με πολυγράφο, που θίγει βασικά προβλήματα τους⁸.

Στη χώρα μας, όπως και σ' όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες⁹, η χρησιμοποίηση πολυγράφου στην ποινική δίκη ορθά αποκρούεται από την επιστήμη¹⁰. Υιοθετώντας τη θέση της επιστήμης, ο έλληνας νομοθέτης χαρακτήρισε ρητά τη χρησιμοποίηση πολυγράφου (ανιχνευτή της αλήθειας) ως προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τιμωρούμενη υπό τους όρους του άρθρ. 137Α παρ. 3 Π.Κ. (όπως διατυπώθηκε από το ν. 1500/1984 για τον ποινικό κολασμό των βασανιστηρίων).

1. Βλ. σχετικά Κ. Βουγιούκα, Σύγχρονα τεχνικά μέσα διερεύνησης του εγκλήματος και της προσωπικότητας του κατηγορουμένου, *Αρμεν.* 1959, σ. 99 επ., J. Susini, Place et portée du polygraphe dans la recherche judiciaire de la vérité, *Revue I.D.P.* 1972, σ. 255 επ., F. Horvarth - J. Reid, The Polygraph Silent Answer Test, *Journal C.L.C.P.S.* 1972, σ. 285 επ., και στο Leo Levin, Evidence and the

Behavioral Sciences, τα αποσπάσματα από τις μελέτες F. Inbau - J. Reid, Lie Detection and Criminal Interrogation (3d ed. 1953): Veracity - The Lie Detector (σ. III - B - 201 επ.), Levitt, Scientific Evaluation of the «Lie Detector», 40 *Iowa L. Rev.* 440 (1955) (σ. III - B - 240 επ.), Van Buskirk - Marcuse, The Nature of Errors in Experimental Lie Detection, 47 *J. of Experimental Psych.* 187 (1954) (σ. III - B - 246 επ.). Επίσης, Γαρδίκας, Αστυνομική, σ. 289 επ., Φιλίππιδου, Δικαστική ψυχολογία, σ. 11 επ., Πίττου, Εγκληματολογική τακτική, σ. 228 επ., Ferri, Κοινωνιολογία του εγκλήματος, σ. 573, Gorphe, L'appréciation des pre-
uves, σ. 117 επ.

2. Βλ. Horvarth - Reid, Silent Answer Test, *ό.π.*, σ. 285 επ.
3. Οι R. Blum - W. Osterloh, The Polygraph Examination as a Means for Detecting Truth and Falsehood in Stories Presented by Police Informants, *Journal C.L.C.P.S.* 1968, σ. 133 επ., προτείνουν τη χρησιμοποίησή του για τον έλεγχο από την αστυνομία της αλήθειας των πληροφοριών που δίνουν οι πληροφοριοδότες της (οι οποίοι δεν εμφανίζονται στο δικαστήριο, ούτε αποκαλύπτεται η ταυτότητά τους, γιατί προστατεύονται από το «απόρρητο του πληροφοριοδότη»).
4. Βλ. Leo Levin, Evidence and the Behavioral Sciences, σ. III - B - 235.
5. Το τελευταίο επιχείρημα είναι των Barletta Calderara - Van Bemmel, Les méthodes scientifiques, σ. 515.
6. Βλ. K. Siegert, La protection de la liberté individuelle pendant l'instruction, *Revue I.D.P.* 1953, σ. 211· βλ. του ίδιου Η ψυχική ελευθερία του κατηγορουμένου, σ. 360.
7. Βλ. αντί άλλων Vassali, Les méthodes de recherche de la vérité, σ. 376.
8. Βλ. Statement of Principles Regarding Polygraph («Lie - Detector») Examinations (Adopted by the American Academy of Polygraph Examiners at its Fourth Annual Meeting in Washington, D.C. on September 5-6, 1957), *Journal C.L.C.P.S.* 1957 - 1958, σ. 568 επ.
9. Βλ. Recent Trends in the Criminal Law: Polygraph Examinations, *Journal C.L.C.P.S.* 1973, σ. 87 επ.
10. Έχουν ήδη ταχθεί κατά: Γαρδίκας, Αστυνομική, σ. 290, Φιλίππιδου, Δικαστική ψυχολογία, σ. 11, και οι Χ. Γιώτης και Μ. Τσήτσουρας στις εισηγήσεις τους στο 6ο Διεθνές Συνέδριο του ποινικού δικαίου (*Revue I.D.P.* 1954, σ. 229 και 232, αντίστοιχα) υπέρ: Βουγιούκας, Σύγχρονα τεχνικά μέσα, σ. 108.

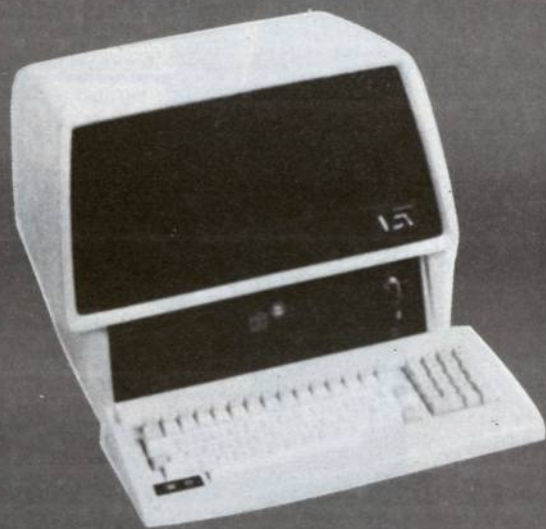
Από το βιβλίο του
«Ανακριτική».

Ηλεκτρονικοί εγκέφαλοι για τις σπουδές, για τις δουλειές του σπιτιού, για τις διαστημικές πτήσεις, για τα παιδικά παιχνίδια, για την ψυχαγωγία των μεγάλων, για κατασκοπεία των πολιτών, για εξεύρεση του κατάλληλου συντρόφου στη ζωή ενός ανθρώπου.

Κομπιούτερς και μικροκομπιούτερς για ό,τι φανταστεί το μυαλό του ανθρώπου. Και όλα αυτά, όχι σε κάποιο «μακρινό μέλλον», αλλά σήμερα, τώρα, αυτή τη στιγμή. Μας λένε λόγου χάρη από την Βόνη: Με έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή στη δεξιά πλευρά του, μια μικροσκοπική οθόνη τηλεόρασης στην αριστερή και μία γραφομηχανή μπροστά του, θα αντιμετωπίζει ο Γερμανός φοιτητής τουλάχιστον της ιατρικής, την πρώτη φάση των σπουδών του. Όπως είναι γνωστό, στη φάση αυτή πρέπει να εξοικειωθεί με τη λειτουργία των ζώντων οργανισμών. Η εφαρμογή των σύγχρονων αυτών μεθόδων διδασκαλίας άρχισε ήδη να γίνεται με επιτυχία. Ήδη αναπτύχθηκε ένα σύστημα με τη βοήθεια του οποίου ο φοιτητής αποκτά έναν «μόνιμο συνομιλητή» δηλαδή τον ηλεκτρονικό υπολογιστή και την οθόνη τηλεόρασης.

Είναι αυτό, μια μορφή της εξέλιξης και μια εφαρμογή των απεριόριστων δυνατοτήτων που προσφέρουν στην εποχή μας οι ηλεκτρονικοί εγκέφαλοι. Λέγοντας έναν εγκέφαλο «συνομιλητή», κυριολεκτούμε υπό την έννοια ότι έχουμε να κάνουμε με ένα «νοήμων» μηχανήμα, ή με την «τεχνητή νοημοσύνη», όπως ονομάζει την επιστήμη των κομπιούτερς ένας από τους «πατέρες» της, ο καθηγητής Τζων Μακάρθυ.

Τώρα, μαζί με τρεις ακόμη Αμερικανούς συναδέλφους του, ο καθηγητής Μακάρθυ, ερευνά την πιθανότητα που υπάρχει να «προικίσει» τα κομπιούτερς με συνείδηση και μια κάποια ηθική. Είναι εκπληκτικό και μόνο να το σκέφτεται κανένας, αλλά ποιος αμφιβάλλει ότι μια μέρα – ίσως πολύ σύντομα – θα επιτευχθεί και αυτό; Όπως δεν αμφιβάλλει κανένας πια για τις συνέπειες των σχέσεων ανθρώπου – ηλεκτρονικού υπολογιστή, που διαμορφώθηκαν ήδη σε επίπεδα που έχουν τόσο θετικές, όσο και αρνητικές συνέπειες. Σε πολλές περιπτώσεις, σε ολόκληρους τομείς της ζωής, οι κομπιούτερς έχουν γίνει πλέον «αναντικατάστατοι» – που σημαίνει «δυνάστες». Ο κομπιούτερ, παρεμβαίνει παντού. Από τη διακίνηση των κεφαλαίων στις Τράπεζες ως την εκτύπωση μιας εφημερίδας, από τον υπολογισμό των συντάξεων ως την έκδοση αεροπορικών εισιτηρίων, από τον έλεγχο μιας πτήσης διαστημοπλοίου ως το «τσεκάρισμα» ορισμένων λογαριασμών. Έχει φοβερά πλεονεκτήματα: μεγάλη ικανότητα επεξεργασίας των στοιχείων με τα οποία τροφοδοτείται και μια εκπληκτική ταχύτητα στην εκτέλεση. Αυτά τα δύο βασικά χαρακτηριστικά του, είναι που διευρύνουν σε τεράστιο βαθμό τις δυνατότητες που διαθέτει ο ανθρώπινος εγκέφαλος, καθώς και τις δυνατότητες που έχουν τα χέρια μας. Πως, όμως, να ελέγξει κανείς, από ένα σημείο και πέρα, την «διείσδυση» του κομπιούτερ με τις «εκατομμύρια μορφές», στην ιδιωτική ζωή, στα μυστικά διαμερίσματα της ανθρώπινης ζωής; Ο μέσος άνθρωπος είναι πράγματι

COMPUTERS

Οι κυρίαρχοι ΤΟΥ 2.000

ελάχιστα ενημερωμένος για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και τις δυνατότητές τους. Ακούμε συχνά για μια «μεταβιομηχανική κοινωνία» στην οποία θα κυριαρχεί η βιομηχανία της πληροφόρησης και δεν μπορούμε να κατανοήσουμε το μέγεθος αυτής της επερχόμενης αλλαγής.

Και όμως, ζούμε καθημερινά μερικές από αυτές τις εκπληκτικές δυνατότητες των ηλεκτρονικών υπολογιστών, χωρίς να ξέρουμε τις προεκτάσεις αυτών των δυνατοτήτων και ικανοτήτων της ηλεκτρονικής. Απολαμβάνουμε τις εφαρμογές των κομπιούτερς σε τομείς της ζωής μας, στην επιστήμη, την τεχνική, την ψυχαγωγία, την εργασία. Πίσω όμως από όλα αυτά βρίσκεται η ανάπτυξη της «πληροφορικής», που κάνει τον Ντον Πάρκερ, ειδικό της πληροφόρησης, να λέει: «Πριν περάσουν δέκα χρόνια η ιδέα του πυρηνικού πολέμου θα είναι πολύ ξεπερασμένη και θα αντικατασταθεί από την ιδέα ενός εντελώς νέου πολέμου, χωρίς βία: του πολέμου της πληροφόρησης. Για ποιο λόγο μια χώρα θα επιχειρήσει να καταστρέψει μια άλλη, διατρέχοντας τον κίνδυνο να καταστραφεί και η ίδια, όταν μπορεί με αποτελεσματική χρησιμοποίηση των ηλεκτρονικών υπολογιστών της, να ασκήσει οποιαδήποτε εξουσία πάνω της; «Δύσκολο – αν όχι αδύνατο – να το κατανοήσει ο αμύητος σ' αυτή. Και όμως οι ειδικοί συμφωνούν ότι «έτσι είναι»...

Σε όλα τα επίπεδα για κάθε χρήση

Στη διάρκεια των τελευταίων ετών, απ' ότου οι παλαιοί ογκώδεις και δύσχρηστοι ηλεκτρονικοί υπολογιστές παραχώρησαν τη θέση τους στους μικρούς και εκπληκτικής «γκάμας» δυνατοτήτων κομπιούτερς, των οποίων οι προσφορές σε κάθε τομέα της σύγχρονης ζωής είναι «φανταστικές».

Σε όλα τα επίπεδα και για όλες τις χρήσεις, οι υπολογιστές βρίσκονται σε αφθονία στη διάθεση των ανθρώπων, έφτασαν να στοιχίζουν φτηνά και να αναλαμβάνουν περίπλοκες αποστολές, έτσι ώστε να «ζαλίζεται» ο μέσος άνθρωπος που δεν ξέρει παρά ελάχιστα πράγματα γι' αυτόν τον εξαιρετικό κόσμο της ηλεκτρονικής.

Δεν πρόκειται μόνο για τις θεαματικές περιπτώσεις όπου η ηλεκτρονική των κομπιούτερς έκανε θαύματα, όπως στις διαστημικές πτήσεις, ή τις έρευνες της επιστήμης. Στην καθημερινή ζωή μας, ο κομπιούτερ παίζει ένα πολύ ουσιαστικό ρόλο, που δεν έχουμε ίσως συνειδητοποιήσει, θεωρώντας βαθμηδόν τις εξελίξεις και τις εφαρμογές της ηλεκτρονικής και της πληροφορικής, σαν κάτι το φυσικό. Στην ιατρική, λόγω χάρη, ξέρουμε όλοι πλέον πόσο σημαντικό ρόλο παίζουν διάφορες ηλεκτρονικές συσκευές στον τομέα της διάγνωσης ή και επιλογής της κατάλληλης θεραπείας. Παράλληλα τα φάρμακα που θα υποδείξει ο κομπιούτερ έχουν παρασκευασθεί επίσης με τη συμβολή άλλων ηλεκτρονικών υπολογιστών. Παντού, σε

κάθε τομέα, υπάρχει τώρα αυτό το «κύκλωμα», των χρησιμότητων των «εγκεφάλων» και κανένας δεν μπορεί να παραγνωρίζει τη συμβολή τους στην καλύτερη ζωή.

Στον κόσμο των επικοινωνιών, η επανάσταση των κομπιούτερς είναι περισσότερο ίσως εμφανής, γιατί πρόκειται και για την «βασική» λειτουργική τους: εφευρέθηκαν για να συντομεύουν και να απλοποιούν τους πολύπλοκους τρόπους και τις διαδικασίες πολλών ειδών επικοινωνιών. Ακόμη και η απλοποίηση των μαθηματικών πράξεων που αποτέλεσε το ξεκίνημα των υπολογιστών, είναι και αυτό μια συμβολή στην συντόμευση μιας μορφής επικοινωνίας. Στο μέλλον, τα μηνύματά μας θα φτάνουν στον προορισμό τους ταχύτερα, χωρίς επιστολόχαρτα και γραμματόσημα. Οι ειδικοί «παρουσιάζουν» μια σκηνή σ' ένα σπίτι, που θα είναι απόλυτα συνηθισμένη σε όλα τα σπίτια του όχι μακρινού μέλλοντος: ένα υβρίδιο, κάτι μεταξύ τηλεόρασης και γραφομηχανής που είναι συνδεδεμένο με ένα κεντρικό σταθμό, παίρνει από κάποιον άνθρωπο που στέκεται μπροστά στο πληκτρολόγιό του, την εξής εντολή: «Θέλω να ταχυδρομήσω μερικά γράμματα». Ο κομπιούτερ είναι κιόλας έτοιμος. Στέλνει στην οθόνη τη φράση: «Σε ποιον;».

Ο χειριστής τον τροφοδοτεί με τη διεύθυνση και το κείμενο που επιθυμεί να αποστείλει. Στον παραλήπτη το μήνυμα θα φτάσει αφού πρώτα περάσει από τον κεντρικό εγκέφαλο για να εξακριβωθεί αν στον τόπο προορισμού υπάρχει ανάλογος δέκτης. Και μέσα σε ελάχιστες στιγμές φτάνει στον στόχο του. Αυτός είναι ο νέος τρόπος αλληλογραφίας, χωρίς επιστολές, φακέλλους και ταχυδρομικά τέλη – και βέβαια χωρίς καμιά ταλαιπωρία...

Οι κομπιούτερς στο σπίτι μας

Αυτό το εκπληκτικό ηλεκτρονικό μηχάνημα που θα έχουμε στα σπίτια μας, θα μπορεί να κάνει για λογαριασμό μας πάρα πολλές δουλειές, τόσες που δεν θα χρειάζεται να το κουνάμε πλέον από το σπίτι μας,

εκτός αν θέλουμε να βγούμε έξω. Αλλά και πάλι ο κομπιούτερ μας θα μας συμβουλεύει αν οι συνθήκες είναι κατάλληλες για να βγούμε, ή αν είναι προτιμότερο να καθήσουμε μέσα.

Μπορεί να μας «φτιάξει» ένα εξαιρετικό μενού, από τις 5.000 συνταγές μαγειρικής που έχει αποθηκευμένες στη μνήμη του, που να ανταποκρίνεται στα γούστα μας και να είναι ιδεώδες για τις υγιεινές μας «προδιαγραφές». Αλλά και αν έχουμε καλεσμένους, πάλι ο «Τέρμιναλ» — όπως θα λέμε τον κομπιούτερ μας — θα μας λύσει το πρόβλημα. Του δίνουμε την ερώτηση «τι να μαγειρέψουμε για τους φίλους μας;». Στην οθόνη έρχεται αμέσως η ερώτησή του: «Ποιοί είναι οι καλεσμένοι;». Χτυπάμε στο πληκτρολόγιο τα ονόματα. Ο κομπιούτερ ελέγχει τα στοιχεία που έχει για τις γαστριμαργικές προτιμήσεις των ανθρώπων που συχνάζουν στο σπίτι και αποφαινεται αστραπιαία. Το μενού που προτείνει δεν αφήνει κανέναν παραπονεμένο.

Αλλά και αν αρρωστήσουμε, η ηλεκτρονική θα αναλάβει να φροντίσει για μας, μέσω των συνδέσεων της με την «κεντρική τράπεζα πληροφοριών», απ' όπου θα παίρνουμε αυτόματα οδηγίες. Ας μη πάμε πολύ μακριά όμως. Αρκεί να ρίξουμε μια ματιά στα πασίγνωστα ηλεκτρονικά παιχνίδια των λούνα παρκ, τους ηλεκτρονικούς σκακιστές ή σε οποιοδήποτε ηλεκτρονικό παιχνίδι, για να θαυμάσουμε τον «εγκέφαλο» που το αξιοποιεί. «Μόνο που δεν σου μιλάνε», λένε εκστατικοί πολλές φορές. Να μια άποψη που ίσως αργότερα να πάψει να είναι κάτι αδύνατο. Όχι τόσο για την «ομιλία», μια και ήδη υπάρχουν ηλεκτρονικές συσκευές που... μιλάνε, όσο για τις προσπάθειες να «εμβολιαστούν» οι μηχανές με νοημοσύνη, έστω και με τον κοινό ανθρώπινο νου — που δεν είναι όμως αρκετός για να τους δώσει τις εκπληκτικές ιδιότητες που έχουν σαν «μη σκεπτόμενες» συσκευές. Η τεχνητή νοημοσύνη είναι μια καινούρια επιστήμη και πάνω της στηρίζουν πολλές ελπίδες οι επιστήμονες. Ο Τζων Μακάρθου λέει: «Δεν περιμένουμε παρά την ιδιοφυία εκείνη που θα μας φέρει το φως. Δεν ξέρουμε αν θρискόμαστε στο 1905 πριν ο Αϊνστάιν ανακαλύψει τη θεωρία της σχετικότητας, ή στο 1938 όταν οι μεγαλύτεροι φυσικοί έλεγαν πως είναι αδύνατο να παράγουμε πυρηνική ενέργεια. Αυτό που εμποδίζει προς το παρόν τα πάντα είναι ότι δεν ξέρουμε να «εμβολιάσουμε» τις μηχανές με τον κοινό ανθρώπινο νου. Αυτό είναι και το βασικό μας πρόβλημα».

Εκείνο που είναι βέβαιο πάντως, είναι ότι το «χάσμα» που υπάρχει ανάμεσα στις ηλεκτρονικές μηχανές και στον άνθρωπο από πλευράς νόησης, μικραίνει συνεχώς. Και δεν είναι πια στον χώρο της ουτοπίας η προοπτική να φτιάχνουμε «νοήμονες» υπολογιστές.

Τότε δεν θα χρειάζεται να τους προγραμματίζουμε τόσο αυστηρά και να περιοριζόμαστε στις πληροφορίες που μπορούν να μας δώσουν μέσα στα πλαίσια των στοιχείων που τους δίνουμε να επεξεργαστούν. Αλήθεια, αν αποκτήσουν δική τους νοημοσύνη οι κομπιούτερς, τι μπορεί να συμβεί; Πολλοί πιστεύουν ότι ο άνθρωπος θα γίνει πραγματικά «υποτελής» στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Υπάρχει η πιθανότητα τα κομπιούτερς να μας υποσκελίσουν στον τομέα των αποφάσεων, γιατί αποφασίζουν πολύ πιο γρήγορα και ουσιαστικά, από τον άνθρωπο. Και επίσης ορισμένοι επιστήμονες φοβούνται ότι η «τεχνητή νοημοσύνη» μπορεί να καταλήξει να χρησιμοποιείται ανεξέλεγκτα. Όσο πιο περίπλοκη θα είναι, τόσο δυσκολότερα θα μπορεί να κυριαρχηθεί...

Η παράνομη χρησιμοποίηση

Ας μην είμαστε απαισιόδοξοι για το μέλλον των σχέσεων κομπιούτερς και ανθρώπων. Εμείς, που είμαστε σε θέση να κατασκευάζουμε τις μηχανές, θα βρούμε ίσως τον τρόπο να τις υποτάξουμε στις δικές μας θελήσεις. Αλλά μήπως και αυτό δεν είναι επίσης επικίνδυνο;

Η προστασία του πολίτη, συνυφασμένη με το πρόβλημα της προστασίας των υπολογιστών από «παρεμβάσεις» που καθιστούν την αποστολή τους παράνομη, αποτελεί ήδη αληθινό πονοκέφαλο. Οι τεχνικοί βεβαιώνουν ότι μόνο το 10% των ηλεκτρονικών υπολογιστών που λειτουργούν σ' ολόκληρο τον κόσμο, προστατεύονται τώρα από επαρκή μέτρα ασφάλειας. Όλοι οι άλλοι μπορούν να είναι «θύματα» μιας παράνομης χρησιμοποίησης. Υπάρχουν παραδείγματα που αποδειχνουν αυτό που οι τεχνικοί βεβαιώνουν. Στις αμερικανικές Τράπεζες, οι χειριστές των κομπιούτερς, γνωρίζοντας τους μηχανισμούς, θα μπορούσαν να αφαιρέσουν παράνομα όσα χρήματα θέλουν, αλλά η ίδια η παράνομη αυτή πράξη μπορεί να πραγματοποιηθεί με τη χρησιμοποίηση ειδικών κωδικών και με την προσφυγή σε διεθνή δίκτυα εκ μέρους ενός ξένου πολίτη σε μια Τράπεζα ξένου επίσης κράτους. Δεν μπορεί κανένας να καταλάβει εύκολα πως μπορούν να πραγματοποιηθούν τέτοιες απάτες, αλλά αυτό που είναι γεγονός, είναι ότι ήδη, έχουν συμβεί παρόμοια περιστατικά και μάλιστα όχι λίγα.

Πρέπει τελικά να περιοριστούμε να βλέπουμε τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές σαν τους «μικρούς γίγαντες» της σύγχρονης τεχνολογίας, που βοηθάνε με χίλιους δυο τρόπους τη ζωή μας να γίνει καλύτερη...

Πώς βλέπουν οι νέοι μας την Αστυνομία

Το Ε.Κ.Κ.Ε. πρόσφατα ολοκλήρωσε μια έρευνα – τα στοιχεία της βρίσκονται ήδη στο στάδιο της τελικής επεξεργασίας – με τίτλο «Διάθεση χρόνου, διαπροσωπικές σχέσεις και αξίες των νέων», επιχειρώντας να καταγράψει με επιστημονική πιστότητα τη συνολική δραστηριότητα της νέας γενιάς και με τα συμπεράσματά της να αντικαταστήσει τις ως τώρα εμπειρικές παρατηρήσεις.

Το πιο κρίσιμο, αλλά και το πιο αποκαλυπτικό ταυτοχρόνως, σημείο της έρευνας είναι αυτό που αφορά τον τρόπο που αντιμετωπίζουν οι νέοι τους **φορείς της εξουσίας**. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας (που στο σημείο αυτό αιφνιδιάζουν), οι νέοι δεν φαίνονται να έχουν τόσο κακή άποψη για τους αστυνομικούς, τους πολιτικούς ή τους καθηγητές

τους όσο η κρατούσα αντίληψη αφήνει να εννοηθεί. Αντιθέτως, οι απόψεις τους κυμαίνονται ανάμεσα στην αδιαφορία και τη συμπάθεια.

Η μεγάλη έκπληξη αφορά τα **όργανα της τάξης**. Εκεί που θα περίμενε κανείς επιφυλακτική στάση – τουλάχιστον στην Αθήνα – αν όχι και εχθρική, οι νέοι απαντούν με τρόπο που ξαφνιάζει. Η στάση τους κυμαίνεται ανάμεσα στην αδιαφορία και τη συμπάθεια.

Στην Αθήνα, για παράδειγμα, η πρώτη ηλικιακή ομάδα – οι έφηβοι – σε ποσοστό 40% βλέπουν τα όργανα της τάξης με συμπάθεια και το 50% με αδιαφορία. Μόνο οι υπόλοιποι τους αντιμετωπίζουν με εχθρότητα. Το ίδιο μικρό ποσοστό δείχνει εχθρότητα και στη μεγαλύτερη ηλικιακή ομάδα. Οι

υπόλοιποι σε ποσοστό 36% τους βλέπουν με συμπάθεια και 53% με αδιαφορία.

Στις αγροτικές περιοχές όλες οι ηλικίες και των δύο φύλων βλέπουν κατά πλειοψηφία με συμπάθεια τους αστυνομικούς, για να ακολουθήσει με υψηλά ποσοστά η αδιαφορία, ενώ η εχθρότητα είναι περιορισμένη. Ίδια περίπου είναι η κατάσταση και στις αστικές και ημιαστικές περιοχές και μόνο στη Θεσσαλονίκη διαφοροποιείται κάπως. Εκεί το ποσοστό που βλέπει τους αστυνομικούς εχθρικά είναι κάπως μεγαλύτερο, το ποσοστό που τους συμπαθεί μικρότερο (κάπου στο 30%), αλλά οι μισοί νέοι δηλώνουν αδιαφορία.

Οι νέοι της Θεσσαλονίκης πιστεύουν ακόμη ότι τα όργανα της τάξης

Πώς βλέπεις το όργανο της τάξης γενικά;

	15 - 19 ετών								20 - 24 ετών							
	ΑΘΗΝΑ		ΘΕΣ/ΚΗ		Λοιπές Αστικές Περιοχές		Αγροτικές Περιοχές		ΑΘΗΝΑ		ΘΕΣ/ΚΗ		Λοιπές Αστικές Περιοχές		Αγροτικές Περιοχές	
	Αγ.	Κορ.	Α	Κ	Α	Κ	Α	Κ	Α	Κ	Α	Κ	Α	Κ	Α	Κ
Με συμπάθεια	41,0	40,4	29,1	39,7	41,9	47,4	56,4	60,2	37,1	35,2	26,5	39,3	34,1	37,0	43,1	56,6
Με αδιαφορία	51,4	52,6	51,7	42,7	47,0	43,8	34,5	30,1	51,7	56,3	51,7	47,7	52,1	54,0	47,9	35,2
Με εχθρότητα	7,6	7,0	14,6	7,9	10,8	7,7	7,5	8,8	11,2	8,5	18,4	9,3	11,4	7,5	7,6	7,2

Οι αστυνομικοί κάνουν διακρίσεις κατά την άσκηση των καθηκόντων τους;

	15 - 19 ετών								20 - 24 ετών							
	ΑΘΗΝΑ		ΘΕΣ/ΚΗ		Λοιπές Αστικές Περιοχές		Αγροτικές Περιοχές		ΑΘΗΝΑ		ΘΕΣ/ΚΗ		Λοιπές Αστικές Περιοχές		Αγροτικές Περιοχές	
	Αγ.	Κορ.	Α	Κ	Α	Κ	Α	Κ	Α	Κ	Α	Κ	Α	Κ	Α	Κ
Συχνά	27,5	27,4	33,8	38,8	26,5	31,0	20,5	19,8	34,8	41,6	50,6	39,9	35,3	37,0	28,9	27,2
Κάπου - κάπου	34,8	31,7	33,1	30,9	42,7	40,1	45,2	40,8	37,4	25,0	36,8	37,0	40,1	34,9	37,5	41,6
Ποτέ	16,6	12,5	18,5	16,5	23,7	20,1	23,4	25,2	10,4	4,9	9,2	14,8	16,8	16,4	21,3	15,2
Δεν έχω γνώμη	21,1	28,4	14,6	13,8	7,1	8,8	10,9	14,2	17,4	28,5	3,4	8,3	7,8	11,6	12,3	16,0

κάνουν συστηματικά διακρίσεις σε βάρος των πολιτών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και τις κάνουν κυρίως σε βάρος των οικονομικά ανίσχυρων. Μόνο ένας στους δέκα πιστεύει ότι οι διακρίσεις γίνονται ανά-

λογα με τις πολιτικές πεποιθήσεις τους και πολύ λίγοι θεωρούν ότι γίνονται σε βάρος των «μη ευπρεπών» νέων - εξαίρεση αποτελούν τα μικρά αγόρια - ή των «μηχανόβιων» και των «περιθωριακών».

Στην Αθήνα η πλειοψηφία των νέων πιστεύει ότι γίνονται διακρίσεις είτε συχνά είτε περιοδικά, αν και πολλοί δηλώνουν ότι δεν γνωρίζουν. Κι εδώ οι νέοι κρίνουν ότι οι διακρίσεις γίνονται κυρίως σε βάρος των ασθενέστερων, ενώ είναι πολύ μικρό το ποσοστό που δηλώνει ότι γίνονται διακρίσεις σε βάρος των «αναρχικών» ή των «μηχανόβιων».

Ίδια περίπου είναι και η κατάσταση στις υπόλοιπες περιοχές. Οι νέοι όλων των ηλικιών πιστεύουν ότι κάπου κάπου γίνονται διακρίσεις, πολλοί (αλλά στις αγροτικές περιοχές λιγότεροι) θεωρούν ότι γίνονται συστηματικά συχνές διακρίσεις και αρκετοί νομίζουν ότι δεν γίνονται. Μόνο ένας στους δέκα πάντως λέει ότι δεν έχει γνώμη.

του Γιάννη ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ
αστυν. υποδ/ντού
Νομικού και Δημοσιολόγου

Είναι αλήθεια πως για να χαρακτηριστεί μια αστυνομία σύγχρονη πρέπει να αλλάζει τη δομή και λειτουργικότητά της αναλογικά και σε ρυθμό με τις πραγματοποιούμενες δομικές θεσμικές αλλαγές μέσα στο δεδομένο κράτος. Σήμερα βρισκόμαστε στα πρόθυρα μιας καινούριας εποχής, μιας ιστορικής περιόδου, που συντελούνται ριζικές αλλαγές σ' όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής και δράσης.

Επίσης είναι γεγονός πως, μετά την απελευθέρωση του Ελληνικού κράτους από τον Τουρκικό ζυγό, τα αστυνομικά σώματα, που κατά καιρούς συστάθηκαν, ήταν διαρθρωμένα και λειτουργούσαν πάνω σ' ένα σύστημα που το χαρακτήριζε ο αυταρχικός τρόπος διοίκησης σ' όλους τους τομείς του κοινωνικού μας βίου. Κι αυτό, γιατί η αστυνομία, ο πιο νευραλγικός κλάδος της δημόσιας διοίκησης, ρυθμιζόταν από μια νομοθεσία

ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΕ ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΡΑΤΟΣ

που της έδινε τεράστιες εξουσίες με πολλές δυνατότητες αυθαιρεσίας. Ο νομοθέτης την είχε επιφορτίσει με ένα πλήθος καθηκόντων που ξέφευγαν από το κυρίως αστυνομικό έργο και σχετιζόνταν με όλες τις εκδηλώσεις του σύγχρονου κρατικού μηχανισμού.

Μ' αυτό τον τρόπο, η Αστυνομία δεν περιοριζόταν στη «σφαίρα» δράσης για την πρόληψη και καταστολή των εγκλημάτων αλλά ασχολούνταν με ποικίλα άλλα έργα ξένα προς την αποστολή της. Το γεγονός όμως αυτό συντελούσε αφενός μεν στο να υποβαθμίζεται το έργο της, αφετέρου δε στο να μειώνεται το κύρος της στη συνείδηση των πολιτών, γιατί δεν ήταν ασφαλώς σε θέση να ανταποκρίνεται πλήρως στα κύρια καθήκοντά της.

Έτσι, η αστυνομία, με την επέκταση των αρμοδιοτήτων της σε πολλούς άλλους τομείς δράσης της κρατικής μηχανής και της κοινωνικής ζωής, μεταβλήθηκε σ' ένα όργανο συγκεντρωτισμού των εξουσιών που

στην ουσία αναβίωνε το «αστυνομικό κράτος» του μεσαιώνα. Αλλ' όπως είναι γνωστό, το «αστυνομικό κράτος» είναι το κράτος της αυθαιρεσίας και σημαίνει την απόλυτη επικράτηση των διοικητικών αρχών και στηρίζεται στην αντίληψη ότι αποστολή των αρχών αυτών είναι η επιδίωξη του δημόσιου συμφέροντος με κάθε πρόσφορο, κατά την κρίση τους, μέσο, ανεξάρτητα αν ο λαός καταπιέζεται και στερείται των βασικών ελευθεριών και δικαιωμάτων του.

Όμως, εξέλιξη του «αστυνομικού κράτους» αποτελεί το «κράτος δικαίου» ή αλλιώς η δικαιοκρατούμενη πολιτεία, που σημαίνει την πολιτεία εκείνη στην οποία κάθε ενέργεια των οργάνων της διέπεται από αρχές και κανόνες δικαίου. Ειδικότερα, η έννοια «κράτος δικαίου» σημαίνει το σύννομο των ενεργειών των διοικητικών αρχών του κράτους ή αλλιώς την αυθυπαγωγή της πολιτείας στο θετικό δίκαιο σ' όλη την έκταση της δράσης της.

Αλλά σήμερα δεν αρκεί ένα κράτος να διέπεται από γραπτούς κανόνες δικαίου. Πρέπει οι κανόνες αυτοί στη θέσπιση και την εφαρμογή τους να διαμορφώνουν το «δίκαιο κράτος». Το «κράτος δικαίου» δηλαδή να είναι ταυτόχρονα και «δίκαιο κράτος». Και

όταν λέμε «δίκαιο κράτος» εννοούμε το κράτος εκείνο μέσα στο οποίο ικανοποιείται το αίσθημα δικαίου ή αλλιώς το αίσθημα της δικαιοσύνης. Το «δίκαιο κράτος» είναι ηθικό κράτος. Είναι κράτος τίμιο. Είναι το κράτος του κοινωνικού ανθρώπου.

Το σύγχρονο κράτος δικαίου για να είναι ταυτόχρονα και δίκαιο κράτος πρέπει να κυριαρχείται σ' όλη του την οργάνωση, λειτουργία και δράση απ' το αίσθημα της δικαιοσύνης. Αυτό το αίσθημα δικαίου εξισορροπεί τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων και καθιστά σεβαστές όλες τις κοινωνικές λειτουργίες. Αν αυτό το αίσθημα δικαίου τραυματιστεί τότε οι συνειδήσεις των ανθρώπων αναστατώνονται, οι κοινωνικοί θεσμοί κλονίζονται και η κοινωνική ισορροπία παραπαίει.

Για να μην τραυματίζεται αυτό το αίσθημα δικαίου, πρέπει οι κρατικοί λειτουργοί (υπάλληλοι, δικαστικοί, αστυνομικοί κ.τ.λ.) να έχουν συνείδηση αυτού του αισθήματος. Να έχουν δηλαδή συνείδηση απλού και αγνού ανθρώπου, ο οποίος όμως ξέρει να κάνει διάκριση τι σημαίνει δίκαιο και τι άδικο. Κι αυτό το ξέρει, γιατί ο απλός και αγνός άνθρωπος υπακούει στη διαίσθησή του, την εσωτερική φωνή του που τον καθοδηγεί στο να διακρίνει το δίκαιο απ' το άδικο.

Αν αυτό το αίσθημα της δικαιοσύνης απουσιάζει απ' τους κρατικούς λειτουργούς τότε αυτοί αποτελούν νοσηρά στοιχεία στη λειτουργία των θεσμών.

Η σύγχρονη αστυνομία, σαν όργανο που μετέχει ενεργά στην όλη λειτουργικότητα του κρατικού μηχανισμού, καλείται να διαδραματίσει τον πολυδιάστατο κοινωνικό της ρόλο μέσα σ' αυτή τη σύνθετη μορφή κράτους, δηλαδή του «κράτους δικαίου» και συνάμα του «δικαίου κράτους». Αλλά για να μπορέσει να το πετύχει αυτό, πρέπει ο σύγχρονος αστυνομικός να συλλάβει τα μηνύματα των καιρών και να αποκτήσει και συνδυάσει δύο ιδιότητες, οι οποίες είναι: η προσωπική του αρτίωση σαν κοινωνικού ανθρώπου και κρατικού λειτουργού και η καλλιέργειά του στην επιστήμη του δικαίου. Οι δύο αυτές ιδιότητες θα τον καταστήσουν ικανό να φωτίζει την συνείδησή του και να τον κατευθύνει στη γενική ιδέα του ηθικού ρυθμού, ο οποίος πρέπει να διέπει τις συναλλαγές των τιμών ανθρώπων. Έτσι μόνο θα μπορέσει να αρθεί στο ύψος της πραγματικής αποστολής του και να επιτελέσει σωστά το καθήκον του προς το λαό, το έθνος και τη δημοκρατία.

ΚΛΟΠΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΛΗΓΗ

Ρεπορτάζ: Δημήτρης Κάσσιος

Η απόκτηση ενός αυτοκινήτου αποτελεί καθημερινό όνειρο χιλιάδων ανθρώπων και προϋποθέτει, τις περισσότερες φορές, οικονομικές θυσιές και στέρσεις.

Πολλοί είναι όμως εκείνοι που δεν ακολουθούν τη συνηθισμένη διαδικασία απόκτησής του, (αγορά, δασμοί, τέλη, φόροι) αλλά μεταχειρίζονται άλλους τρόπους τελείως ή σχεδόν ανέξοδους. Κύρια προϋπόθεση για να πετύχουν οι τρόποι αυτοί, είναι η κλοπή κάποιου αυτοκινήτου, η ανεύρεση του οποίου καθίσταται δύσκολη, αν όχι αδύνατη.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΛΟΠΩΝ

Οι κλοπές των αυτοκινήτων μπορούν να χωριστούν σε τέσσερις κατηγορίες:

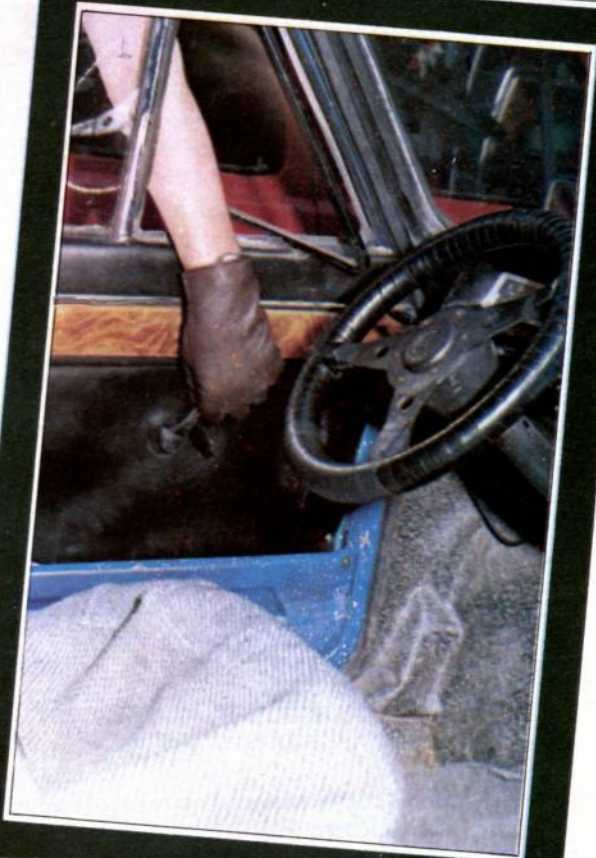
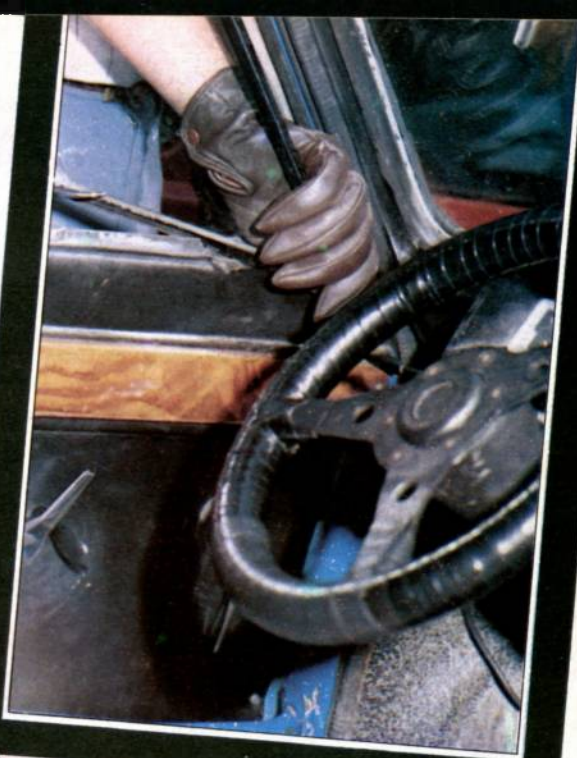
α. Στην κλοπή «χρήσης» που σημαίνει ότι οι κλέφτες χρησιμοποιούν το κλεμμένο για διασκέδαση και για λίγο σχετικά χρονικό διάστημα.

β. Στην κλοπή εκείνη που οι κλέφτες – νεαρά κυρίως άτομα – θάζουν σαν τελικό στόχο την αφαίρεση των διάφορων εξαρτημάτων και οπωσδήποτε του ραδιομαγνητόφωνου. Μετά την ολοκλήρωση του σκοπού τους, εγκαταλείπουν το αυτοκίνητο.

γ. Στην περίπτωση εκείνη που το κλεμμένο αυτοκίνητο χρησιμοποιείται για τη διάπραξη αξιόποινων πράξεων (διαρρήξεις – ληστείες) και

δ. Στις κλοπές εκείνες που μηδενίζεται η πιθανότητα ανεύρεσης του χαμένου αυτοκινήτου.

Οργανωμένες σπείρες που δρουν μεθοδικά και προγραμματισμένα, οδηγούν τα κλεμμένα αυτοκίνητα σε προκαθορισμένους χώρους όπου «εξουσιοδοτημένα» συνεργεία αναλαμβάνουν τη διάλυση ή την παραμόρφωσή τους, αλλάζοντας το χρώμα τους και τους αριθμούς πλαισίου και κινητήρα.

Η προτίμηση αυτών των σπειρών στρέφεται στα παλιά μοντέλα, που τα ανταλλακτικά τους είναι σπάνια στην αγορά και στα πολυτελή αυτοκίνητα που με τη μέθοδο της πλαστογράφησης των στοιχείων, τα διοχετεύουν στην «πιάτσα» ή τα φυγαδεύουν στο εξωτερικό.

Τα μέλη των παράνομων κυκλωμάτων της «λαθρεμπορίας» αυτοκινήτων, γνωρίζουν πολύ καλά το «σφυγμό» της αγοράς και την επιθυμία πολλών ανθρώπων να αποκτήσουν ένα, σε καλή κατάσταση, μεταχειρισμένο αυτοκίνητο, σε «τιμή ευκαιρίας». Γι' αυτό, αφού στήσουν κάποια επιχείρηση εμπορίας αυτοκινήτων, αρχίζουν αμέσως τις προσφορές τους.

Οι... τυχεροί όμως που θα αποκτήσουν κάποιο αυτοκίνητο, αφού προηγούμενα απευθυνθούν σ' αυτό το κύκλωμα αγοραπωλησιών και που είναι... υπεράνω κάθε υποψίας, δοκιμάζουν γρήγορα την πικρή γεύση της απογοήτευσης, έχοντας διαπιστώσει ότι εξαπατήθηκαν. Και δεν είναι λίγοι εκείνοι οι αγοραστές που σε γνώση τους αγόρασαν και κυκλοφόρησαν παράνομα αυτοκίνητα.

Πολλές φορές δηλώνονται εικονικές κλοπές αυτοκινήτων και οι δράστες αποβλέπουν στην αποζημίωσή τους απ' τις ασφαλιστικές εταιρείες. Άλλοι επιτήδριοι, όταν καταστραφούν τα αυτοκίνητά τους, λόγω σύγκρουσης ή πυρκαγιάς, δεν παραδίδουν την άδεια κυκλοφορίας και τις πινακίδες με την πρόφαση ότι καταστράφηκαν. Με τα δικαιολογητικά αυτά, αντικαθιστούν τα παλιά αυτοκίνητα με καινούργια παράνομης προέλευσης, κλοπής ή λαθρεμπορίας.

Οι κλοπές, η λαθραία εισαγωγή και η παραποίηση των στοιχείων ταυτότητας των αυτοκινήτων, αποτελούν ένα μεγάλο πονοκέφαλο για τις δικτυικές αρχές. Ξεφυλλίσαμε τις κιτρινωμένες απ' το χρόνο, σελίδες των εφημερίδων, για να θυμηθούμε μερικές αντιπροσωπευτικές περιπτώσεις που είτε πέρασαν στα «ψιλά», είτε αποτέλεσαν πρωτοσέλιδο άρθρο, συντάραξαν την κοινή γνώμη.

Ιανουάριος 1984

Χωρίς ρόδες βρήκε το αυτοκίνητό της μια Θεσσαλονικιά, όταν πήγε να το πάρει, το πρωί, για να πάει στη δουλειά της. Οι «μηχανικοί» της ...νύχτας, αφού αφάιρεσαν τους τροχούς, το ακούμπησαν στο έδαφος και εξαφανίστηκαν.

Νοέμβριος 1984

Ο διακαής πόθος δύο νεαρών να αποκτήσουν με κάθε τρόπο δικό τους αυτοκίνητο, τους οδήγησε στο έγκλημα!

Οι νεαροί δράστες συνάντησαν στο δρόμο τον 32χρονο υπάλληλο της ΔΕΗ Νίκο Χαρίση, που οδηγούσε ένα καινούργιο «Ρενώ». Του έκαναν σινιάλο να σταματήσει και με το πρόσχημα ότι έπαθε θλάση η μοτοσικλέτα τους, του ζήτησαν εργαλεία. Επειδή όμως δεν είχε μαζί του, τους πήρε για να τους μεταφέρει μέχρι τη Βέροια. Στο δρόμο οι νεαροί τον σκότωσαν και του πήραν το αυτοκίνητο, το οποίο μάλιστα θέλησαν να... νομιμοποιήσουν.

✱

Κλεμμένο φορτηγάκι χρησιμοποίησαν οι ληστές της Εθνικής Τράπεζας Πετραλώνων. Ο οδηγός του το

είχε αφήσει στην πλατεία Βάθης και πήγε σε κάποιο μαγαζί για δουλειά. Το είχε αφήσει όμως ανοιχτό και με τα κλειδιά στη μίζα! Όταν τελείωσε τη δουλειά του, το αυτοκίνητο είχε κάνει... φτερά.

✱

Βρήκε τη λύση για να κλέψει αυτοκίνητο, άγνωστος κακοποιός. Προσποιήθηκε τον πορτιέρη ντισκοτέκ και τη στιγμή που έφθασε ο Π.Ρ., του ζήτησε τα κλειδιά για να το «παρκάρι». Σε λίγο, αυτοκίνητο και κλέφτης είχαν εξαφανιστεί.

Δεκέμβριος 1985.

Στις 7 το πρωί, ο λογιστής Γ.Κ. δέχτηκε ένα απρόσμενο τηλεφώνημα: «Σου κλέψαμε το αυτοκίνητο», έλεγε ο άγνωστος. «Αν το θέλεις πίσω, θαβάλεις 200.000 δραχμές σε ένα φάκελο και θα τον αφήσεις εκεί που θα σου υποδείξουμε... Και πρόσεχε, αν μας κοιβαλήσεις τους μπάτσους θα σου πούμε που θα το βρεις καμένο...».

Σεπτέμβριος 1986

Παντεμελή σπείρα εμπορίας κλεμμένων πολυτελών αυτοκινήτων, εξαρθρώθηκε απ' την Ασφάλεια Αττικής. Ο εγκέφαλος της σπείρας Παναγιώτης Γεωργιάδης, «βετεράνος» στις κλοπές αυτοκινήτων, παρκάριζε τα κλεμμένα αυτοκίνητα σε γκαράζ που προηγουμένως, είχε επινοικιάσει και εκμεταλλευόταν σαν επιχειρηματίας. Με το κόλπο αυτό ήταν βέβαιος ότι τα αυτοκίνητα βρίσκονταν ασφαλισμένα σε σίγουρο μέρος, μέχρι να πωληθούν...

ΑΔΙΑΚΟΠΗ Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η υπηρεσία της Ελληνικής Αστυνομίας που δέχεται δήλωση κλοπής αυτοκινήτου, την αναφέρει μέσω ασυρμάτου, στην Άμεση Δράση (100) της Γενικής Αστυνομικής Δ/νσης Αττικής, απ' την οποία γίνεται άμεση καταχώρηση στον Η/Υ με τους υπάρχοντες εκεί τερματικούς σταθμούς. Ταυτόχρονα ενημερώνονται όλα τα περιπολικά αυτοκίνητα τάξης, ασφάλειας και τροχαίας.

Εξάλλου με τις μικροφίσσες που εκδίδει η Δ/νση Πληροφορικής του Υ.Δ.Τ. και τις στέλνει στις υπηρεσίες που διαθέτουν συσκευές ανάγνωσης «READERS», έχει καταστεί ο έλεγχος των αυτοκινήτων περισσότερο αποτελεσματικός.

Απανωτές επιτυχίες σημείωσαν οι αρχές ασφαλείας, τα τελευταία χρόνια, στον τομέα της δίωξης των κλεφτών και της λαθρεμπορίας και παράνομης διακίνησης των αυτοκινήτων.

Συναντήσαμε στην Ασφάλεια Αττικής τον αστυνομικό υποδιευθυντή κ. Δημήτριο Αποστολόπουλο, προϊστάμενο του Τμήματος Εγκλημάτων Ιδιοκτησίας, ο οποίος αναφέρθηκε στη δραστηριότητα της υπηρεσίας του στον τομέα των κλοπών οχημάτων και στις άμεσες ενέργειες που θα πρέπει να προβαίνει ο παθών, όταν διαπιστώσει την κλοπή του αυτοκινήτου του:

«Ο κάτοχος του αυτοκινήτου που διαπιστώνει ότι έχει κλαπεί, θα πρέπει αμέσως και χωρίς χρονοτριβή, να ειδοποιήσει την Άμεση Δράση ή το πλησιέστερο

Παράρτημα Ασφαλείας. Όσο πιο γρήγορα ειδοποιηθεί η αστυνομική αρχή, τόσες περισσότερες είναι οι πιθανότητες να ξαναβρεθεί το χαμένο όχημα.

Ο παθών θα πρέπει να δίνει – απαραίτητα – τα στοιχεία που καθορίζουν την ταυτότητα του αυτοκινήτου, δηλαδή τον αριθμό κυκλοφορίας, τον αριθμό πλαισίου, τον αριθμό κινητήρα, το έτος κατασκευής και το χρώμα. Σε περίπτωση που έχει κλαπεί και η άδεια κυκλοφορίας, ο κάτοχος του αυτοκινήτου, θα πρέπει να αναζητήσει στο υπουργείο Συγκοινωνιών τα στοιχεία αυτά για να τα γνωρίσει στην αστυνομική αρχή μαζί με τη δήλωση κλοπής που θα κάνει.

Φυσικά, όσο πιο πολλά χαρακτηριστικά του αυτοκινήτου γνωρίσει, τόσο αυξάνουν οι πιθανότητες ανεύρεσής του (π.χ. πιθανή πορεία αυτοκινήτου, χρονολογία, τόπος και ώρα κλοπής, τυχόν αντικείμενα αξίας που βρίσκονταν μέσα σ' αυτό κ.τ.λ.).

Θεωρούμε απαραίτητη τη συνεργασία των πολιτών με τις αστυνομικές αρχές για την επίτευξη καλύτερων αποτελεσμάτων στη μάχη κατά των κλοπών. Για παρά-

δειγμα, ένα εγκαταλειμμένο αυτοκίνητο, για μεγάλο χρονικό διάστημα, έξω απ' το σπίτι μας, θα πρέπει να μας κινήσει την περιέργεια και να ειδοποιήσουμε το «100».

Στην υπηρεσία μας λειτουργεί κομπιούτερ όπου καταχωρούνται όλα τα στοιχεία των κλεμμένων οχημάτων και πινακίδων κυκλοφορίας. Η καταχώρηση γίνεται αμέσως με την καταγγελία της κλοπής. Τα στοιχεία αυτά παραμένουν μόνιμα όσο συνεχίζεται η αναζήτηση του οχήματος και διαγράφονται μόνο όταν βρεθούν.

Η χρήση του κομπιούτερ γίνεται από ειδικευμένο προσωπικό που ταχύτητα επεξεργάζεται όλα τα στοιχεία και ενημερώνει τις ενδιαφερόμενες υπηρεσίες.

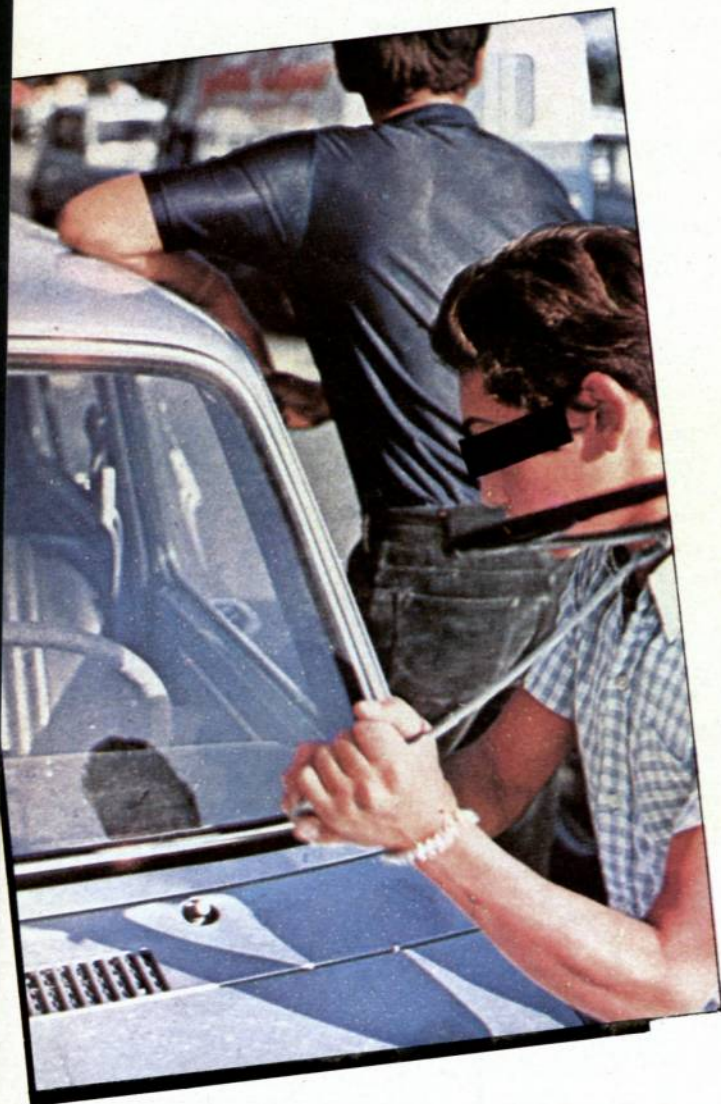
Στο Τμήμα μας έχει συγκροτηθεί εξειδικευμένη ομάδα που ελέγχει την παράνομη διακίνηση οχημάτων. Η επιτυχία του έργου της ομάδας αυτής είναι δεδομένη. Το θετικό αποτέλεσμα των προσπάθειών της προκύπτει και απ' τον κατωτέρω ενδεικτικό πίνακα:».

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΚΛΕΜΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕΥΡΕΘΕΝΤΩΝ ΑΥΤ/ΤΩΝ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

	1981		1982		1983		1984		1985		1986	
	Κλεμ- μένα	Ανευρε- θέντα	Κλεμ- μένα	Ανευρε- θέντα	Κλεμ- μένα	Ανευρε- θέντα	Κλεμ- μένα	Ανευρε- θέντα	Κλεμ- μένα	Ανευρε- θέντα	Κλεμ- μένα	Ανευρε- θέντα
Λεκανοπέδιο												
Αττικής	1625	1229	1835	1447	1795	1305	1995	1490	2390	1515	2478	1610
Λοιπής												
Χώρας	537	415	470	235	775	565	855	479	764	533	914	504
ΣΥΝΟΛΟ	2162	1644	2305	1682	2570	1870	2850	1969	3154	2048	3392	2114

ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΕΥΡΕΘΕΝΤΩΝ

	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Λεκανοπέδιο						
Αττικής	75%	78%	72%	74%	60%	65%
Λοιπής						
Χώρας	77%	50%	72%	56%	70%	55%
ΣΥΝΟΛΟ	76%	64%	72%	65%	60,5%	60%

Συνήθως, το ένα απ' τα δυο κλεφτάρια, κρατάει «τσιλίες».

Για τις κατηγορίες κλεμμένων αυτοκινήτων και τον τρόπο δράσης των κλεφτών, μας ενημέρωσε ο αστυνομός θ' κ. Βασίλειος Γιαννόπουλος, προϊστάμενος της ομάδας «αναζήτησης κλεμμένων και παραπονημένων αυτοκινήτων»:

«Υπάρχουν δύο κατηγορίες κλεμμένων αυτ/των:

α. Αυτά που κυκλοφορούν με ελληνικές πινακίδες και

β. Αυτά που κυκλοφορούν με αλλοδαπές πινακίδες, νόμιμα.

Από τα κλεμμένα αυτ/τα με ελληνικές πινακίδες τα περισσότερα βρίσκονται (ποσοστό 80-90%). Από αυτά που δεν βρίσκονται, τα περισσότερα αντικαθίστανται με άλλα κατεστραμμένα αυτ/τα ενώ άλλα διαλύονται σε ανταλλακτικά, τα οποία διατίθενται στο εμπόριο.

Αυτά που δεν βρίσκονται είναι κυρίως αλλοδαπά αυτ/τα (TRANZIT, τουρίστες Έλληνες ή ξένοι), τελευ-

ταία μοντέλλα, πολυτελή (BMW, AUDI, MERCEDES, VW GOLF GTI κ.τ.λ.).

Οι κλοπές των αυτ/των κυρίως γίνονται με την βία σε σταθμευμένα αυτ/τα, σε οδούς, γκαράζ, εκθέσεις αυτ/των, συνεργεία (ποσοστό 95%), δια παραβιάσεως του τριγωνικού παράθυρου ή δια παραβιάσεως της πόρτας ή με αντικλείδι (για ορισμένα αυτ/τα υπάρχουν κωδικοί κλειδιών). Τίθενται δε σε λειτουργία με το καλώδιο του διακόπτη καταστρέφοντας την κλειδαριά του τιμονιού. Η όλη επιχείρηση κλοπής ενός αυτ/του, συνήθως διαρκεί 2-3 λεπτά της ώρας.

Εάν ο κλέφτης του αυτ/του έχει σκοπό την ολιγόχρονη χρήση αυτού (κλοπή χρήσεως) ή την διάπραξη με αυτό διαφόρων εγκλημάτων (μεταφορά κλεμμένων αντικειμένων ή διάπραξη σοβαρών εγκλημάτων) συνήθως βρίσκεται εγκαταλελειμμένο μετά πάροδο ολιγων ημερών από την ημερομηνία της κλοπής και πολλές φορές με πινακίδες κλεμμένες άλλου αυτ/του ή πλαστές.

Εάν ο κλέφτης του αυτ/του έχει σκοπό την αντικατάσταση αυτού με παλιό ή κατεστραμμένο αυτ/το, εξαφανίζει με τροχό τεχνικά στοιχεία αυτού (αριθμό πλαισίου και κινητήρα) όχι θέβαια στον τόπο της κλοπής, αλλά σε ειδικό συνεργείο που μεταφέρει τα όχημα και στη θέση αυτών κτυπά (χαράζει) τους αριθμούς που αντιστοιχούν στο παλιό - κατεστραμμένο αυτ/το ή αφαιρεί τεμάχιο λαμαρίνας από το κατεστραμμένο παλιό αυτ/το στο σημείο που αναγράφεται ο αριθμός πλαισίου και στη συνέχεια τοποθετεί (εντοιχίζει) με οξυγόνο στην αντίστοιχη θέση του κλεμμένου αυτ/του».

ΑΝΤΙΚΛΕΠΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Υπάρχουν πολλοί τρόποι προστασίας των αυτοκινήτων. Από τους πιο σημαντικούς είναι και το...κλείδωμα των θυρών. Πολλοί οδηγοί αφήνουν ξεκλειδωτες τις πόρτες ή σταθμεύουν για λίγο αφήνοντας τα κλειδιά πάνω στο διακόπτη της μηχανής. Οι απονήρευτες αυτές ενέργειες εξυπηρετούν αφάνταστα τους κλέφτες.

Ιδανικές περιπτώσεις είναι ακόμα η στάθμευση σε δρόμους με επαρκή φωτισμό ή το παρκάρισμα σε κάποιο γκαράζ. Επειδή όμως αυτές οι λύσεις δεν είναι πάντα εφαρμόσιμες, ο σωστότερος τρόπος για να ασφαλιστεί το αυτοκίνητο είναι ένα αντικλεπτικό σύστημα απ' τα πολλά που διαθέτει η αγορά σήμερα.

Υπάρχουν συστήματα που οι σειρήνες τους αρχίζουν να λειτουργούν όταν αγγίζει κάποιος το αυτοκίνητο, αλλά που αρχίζουν να λειτουργούν όταν προσπαθήσει κάποιος να παραβιάσει μια απ' τις πόρτες, άλλα που ασφαλίζουν το καπώ, το πορτ - μπαγκάζ, τις πόρτες και τους τροχούς και άλλα που νεκρώνουν τη ηλεκτρικό σύστημα του αυτοκινήτου ή την τροφοδοσία της βενζίνης.

Ένα πρακτικό και ανέξοδο σύστημα είναι η ένωση του καλώδιου που χρησιμεύει για να ανάβει το εσωτερικό φως του «σαλονιού» με το ηχητικό όργανο του αυτοκινήτου ώστε όταν ανοίξουν οι μπροστινές πόρτες, τα μπουτόν - διακόπτες, που βρίσκονται στα πλαίσια των θυρών, να διεγείρουν την κόρνα ή κάποια σειρήνα. Το «κύκλωμα» μπορεί να το απομονώσει ο οδηγ-

γός για τη δική του είσοδο στο αυτοκίνητο, με ένα διακόπτη κρυμμένο κάτω απ' τον προφυλακτήρα, τα φτερά ή τη «μάσκα».

Μια απλή επίσης μορφή αντικλεπτικού είναι η γείωση του ακροδέκτη χαμηλής τάσης του πολλαπλασιαστή σ' ένα κρυφό σημείο του ταμπλώ και που ο οδηγός αποσυνδέει για ν' αρχίσει να λειτουργεί ή «ανάφλεξη».

Τα συστήματα ασφαλείας ανάλογα με την κατασκευή παρέχουν τις ακόλουθες «υπηρεσίες»:

- Δεν αφήνουν τον κλέφτη να μπει στο αυτοκίνητο.
- Δεν αφήνουν τον κλέφτη που έχει μπει στο αυτοκίνητο να αφαιρέσει απ' το εσωτερικό του αντικείμενο αξίας και
- Δεν αφήνουν τον κλέφτη που έχει μπει στο αυτοκίνητο να θάλει σε κίνηση τη μηχανή.

Σε περίπτωση που ο κλέφτης είναι ερασιτέχνης, μόλις θ' αρχίσει να χτυπά το κλάξον ή κάποια σειρήνα και ν' αναβοσβήνουν τα φώτα, σίγουρα θα πανικοβληθεί και θα φύγει όσο πιο γρήγορα γίνεται.

Όμως αν ο κλέφτης είναι «επαγγελματίας» τότε τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά. Δεν είναι παράξενο, στην περίπτωση αυτή, ο κλέφτης να προσποιηθεί τον έκπληκτο ιδιοκτήτη του αυτοκινήτου που το σύστημα συναγερμού βραχυκύκλωσε και προσπαθεί να το σταματήσει.

Οι περίοικοι ή οι οδηγοί και διαβάτες, στις περιπτώσεις αυτές, μένουν απαθείς και ησυχάζουν με την παρουσία του... ιδιοκτήτη.

Ένας «επαγγελματίας» κλέφτης ξέρει πολύ καλά πως θα απομονώσει τη λειτουργία των περισσότερων συστημάτων και όταν μάλιστα έχει θάλει σαν στόχο κάποιο συγκεκριμένο αυτοκίνητο είναι σχεδόν σίγουρη η κλοπή του.

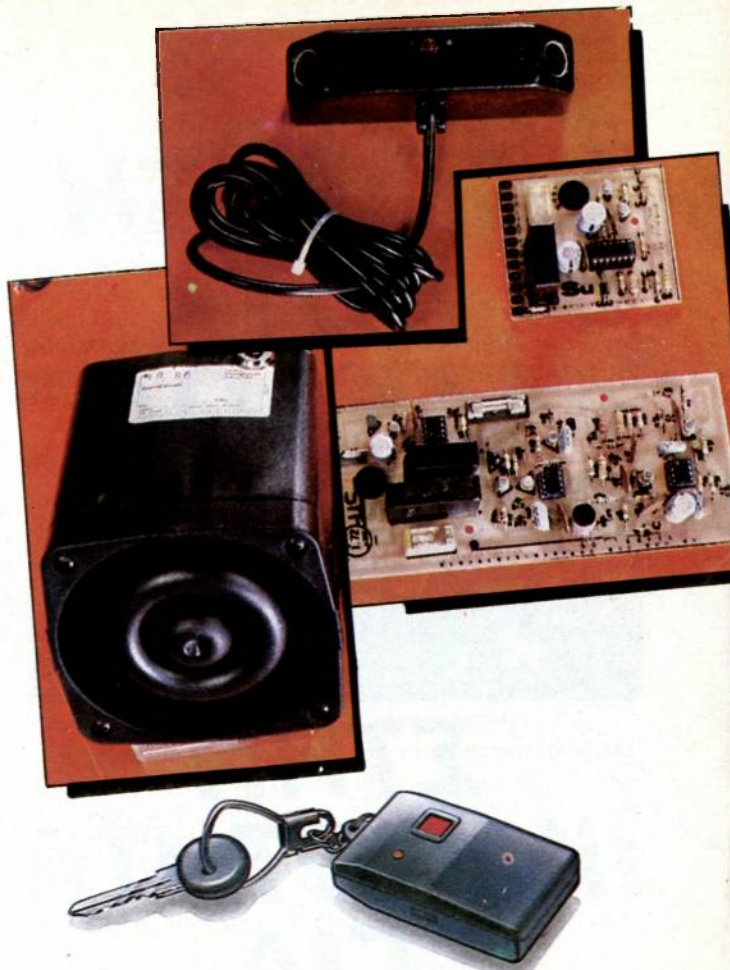
Οι έμποροι αντικλεπτικών βεβαιώνουν όμως ότι τα συστήματα συναγερμού παρέχουν στο αυτοκίνητο ασφάλεια 100%.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τα διάφορα κρούσματα κλοπών και παράνομης διακίνησης αυτοκινήτων που κατά καιρούς σημειώθηκαν στον ελλαδικό χώρο, εξιχνιάστηκαν στο μεγαλύτερο ποσοστό, απ' τις αστυνομικές αρχές και οι δράστες παραπέμφθηκαν στη δικαιοσύνη.

Η μάχη των αστυνομικών με τους κλέφτες αυτοκινήτων παραμένει αμείωτη. Εσείς όμως που έχετε κάποιο αυτοκίνητο, θα πρέπει να παίρνετε και κάποια πρόσθετα μέτρα ασφαλείας για να αποθαρρύνεται την απόπειρα κλοπής του. Για το λόγο αυτό:

- Μην αφήνετε ποτέ αντικείμενα αξίας μέσα στο αυτοκίνητό σας.
- Κλείνετε τα τζάμια και κλειδώνετε τις πόρτες.
- Μην ξεχνάτε, έστω και για ελάχιστα λεπτά, τα κλειδιά πάνω στο διακόπτη της μηχανής.
- Χρησιμοποιείτε ένα μηχανικό τρόπο που αποκλείει την οδήγηση του αυτοκινήτου (μπλοκάρισμα του τιμονιού με «μπαστούνι» κ.τ.λ.).
- Όταν σταθμεύετε, αφαιρέστε το ράουλο του διανομέα (Distributeur) ή αποσυνδέστε με προσοχή τον ένα

Στη φωτογραφία μας μια σειρά αντικλεπτικών αυτοκινήτων. Στην αγορά υπάρχει μια θαυραστή ποικιλία τέτοιων μηχανισμών.

πόλο της μπαταρίας.

Επειδή οι ενέργειες αυτές απαιτούν χρονική άνεση (άνοιγμα καπώ κ.λ.π.), τοποθετήσατε ένα γενικό διακόπτη σε κάποιο κρυφό σημείο του «σαλονιού» που να διακόπτει το ηλεκτρικό κύκλωμα.

- Γειώνετε, με κάποιο διακόπτη, τον ακροδέκτη χαμηλής τάσης του πολλαπλασιαστή (δηλαδή την έξοδο προς τις πλατίνες).
- Χρησιμοποιείτε ένα σύστημα συναγερμού που παγιδεύει τις πόρτες, τον κινητήρα και που σας προειδοποιεί, με την ενεργοποίηση μιας δυνατής σειρήνας ή της κόρνας.
- Σταθμεύετε σε δρόμους που φωτίζονται ή πολυσύχναστους.
- Παρκάρετε σε σταθμούς αυτοκινήτων ή ιδιωτικά γκαράζ.
- Η μικρή ποσότητα βενζίνης στο ρεζερβουάρ έχει θετικό αποτέλεσμα για γρήγορη εγκατάλειψη του κλεμμένου αυτοκινήτου.
- Μην προσθέτετε ακριβά «αξεσουάρ» τα οποία προκαλούν τους κλέφτες.
- Χρησιμοποιείτε έναν άλλο σίγουρο τρόπο που εσείς νομίζετε. Το «δέσιμο» του αυτοκινήτου από ένα σταθερό κρίκο, σε ιδιωτικό χώρο, δεν είναι και άσχημη ιδέα.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΑΛΚΟΟΛ

Λυπούμαι κύριε Σμίθ,
αλλά οι καραμελίτσες
δε σας σώζουν
από το
τεστ αναπνοής.

ΣΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΟΔΗΓΗΣΗ

Του ALEX IRVING

Πέρασαν κιόλας 100 χρόνια από τότε που ο γερμανός εφευρέτης Gottlieb Daimler έφτιαξε το πρώτο αυτοκίνητο για το εμπόριο. Από τότε ο αριθμός των αυτοκινήτων αυξήθηκε τόσο που έπαψαν να αποτελούν προνόμιο των λίγων πλουσίων και καθιερώθηκαν σαν βασικό μέσο μεταφοράς, που παίζει ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στη ζωή των κατοίκων του πλανήτη μας. Τα ευεργετήματα ως προς τη διευκόλυνση της κίνησης και την άνεση είναι τεράστια. Πληρώνονται όμως κάπως ακριβά με τις ζωές που χάνονται και τους τραυματισμούς που καθημερινά γίνονται στους δρόμους. Μεγάλο μέρος αυτού του κόστους οφείλεται στη χρήση οινοπνεύματος από τα πρόσωπα που κινούνται στους δρόμους, είτε αυτά είναι οδηγοί είτε είναι πεζοί.

Η επισημάνση του προβλήματος δεν είναι νέα. Στην πράξη μάλιστα έχει προηγηθεί και από αυτήν την ίδια την ύπαρξη του αυτοκινήτου με τη μορφή νόμων που θεσπίστηκαν το δέκατο ένατο αιώνα για την αντιμετώπιση των μεθυσμένων οδηγών ιππαμαζών και ατμηλάτων οχημάτων, καθώς και όσων κινούνται μεθυσμένοι στους δρόμους.

Οι πρώτες δεκαετίες του αιώνα μας σηματοδεύτηκαν με μια σημαντική αύξηση των τροχαίων ατυχημάτων και ήταν φυσικό να διαπιστωθεί ότι πολλά απ' αυτά θα μπορούσαν να οφείλονται στη χρήση του αλκοόλ. Οι κυβερνήσεις αντέδρασαν στην πρόκληση αυτή με τη θέσπιση νόμων και την

επιβολή ποινών (προστίμων, αφαίρεση αδειών, φυλάκισης κ.λ.π.). Η δυσκολία όμως ήταν το πώς θα καθοριζέτο το ποσόν εκείνο του οινόπνευματος, πέρα από το οποίο ο οδηγός γινόταν επικίνδυνος για να οδηγήσει ένα όχημα ή γενικά να κυκλοφορήσει στο δρόμο.

Μεταξύ των ετών 1920 και 1930 καθορίστηκε ότι το ποσόν οινόπνευματος που είχε προσληφθεί από κάποιον ήταν κατά τεκμήριο δυνατό να υπολογιστεί με την ανάλυση μικρών ποσοτήτων αίματος, ούρων ή ακόμη και εκπνεόμενου αέρα, που εύκολα θα μπορούσαν να ληφθούν από τους οδηγούς.

Τα δικαστήρια τα οποία αποδέχτηκαν τα επίπεδα του υπάρχοντος στο ανθρώπινο σώμα αλκοόλ ως αποδεικτικό στοιχείο, άρχισαν να συνδυάζουν το ποσόν αυτό του οινόπνευματος με τη ικανότητα για οδήγηση του οδηγού που είναι υπεύθυνος για τροχαίο ατύχημα ή κάποια τροχονομική παράβαση. Ως επίπεδο υπάρχοντος στο σώμα αλκοόλ καθορίστηκε για ευκολία το ποσόν του αλκοόλ που υπήρχε στο αίμα, και το οποίο θα μπορούσε να συσχετισθεί ευθέως με τα ποσά οινόπνευματος που υπάρχουν στα άλλα υγρά του σώματος (π.χ. ούρα). Τα ακραία όρια, μέσα στα οποία η οδήγηση ήταν νόμιμη, ποίκιλλαν από ένα έως δύο περίπου μέρη αλκοόλ σε χίλια μέρη αίματος, ποσοστό που θα μπορούσε να εκφραστεί ως 0,5 και 2,0 τοις χιλίοις. Σε περίπτωση διαπίστωσης επιπέδων οινόπνευματος στο αίμα

υψηλότερων από τη σχέση ενός μέρους προς χίλια (1.0 τοις χιλίοις) ο οδηγός ήταν πολύ πιθανόν να καταδικαστεί.

Συμπεράσματα όμως από πολλές μελέτες που έγιναν τις τελευταίες δεκαετίες, έκαναν παγκόσμια αποδεκτό ότι ο βαθμός επικινδυνότητας ενός οδηγού που πίνει είναι ο ίδιος είτε ζει στο Μπαγκλαντές, στο Βέλγιο, τη Μποτσουάνα ή τη Βραζιλία. Ο απόλυτος αριθμός των ατυχημάτων, στα οποία εμπλέκονται μεθυσμένοι σε κάθε χώρα εξαρτάται και από άλλους παράγοντες ανάμεσα στους οποίους η εκπαίδευση του οδηγού, η πείρα του, η ψυχοσωματική του κατάσταση και γενικά ο κυκλοφοριακός φόρτος του δρόμου. Και σήμερα όμως δεν υπάρχει κάποιο σίγουρο μέτρο το οποίο θα μας επιτρέψει να κρίνουμε χωρίς ενδοιασμούς από ποιο σημείο και μετά υπάρχει κίνδυνος ατυχήματος εξαιτίας του αλκοόλ.

Από πλευράς νομοθεσίας εμφανίστηκαν δύο τάσεις σε παγκόσμια κλίμακα: Κατά τη μία η χρήση αλκοόλ από τους οδηγούς θα έπρεπε να είναι απόλυτα απαγορευμένη, ενώ κατά την άλλη το ανώτατο επιτρεπτό όριο θα έπρεπε να καθοριστεί στο 0,8 τοις χιλίοις, άποψη που θεωρήθηκε σαν η πιο σωστή επιλογή.

Το όριο του 0,8‰ έγινε τελικά αποδεκτό με τη βοήθεια διεθνών οργανισμών, όπως του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, και άλλων ομάδων από διάφορες χώρες.

Διεθνώς σήμερα οι διωκτικές διαδικασίες στηρίζονται περισσότερο σε συσκευές ακριβείας για τον έλεγχο του εκπνεόμενου αέρα, οι οποίες είναι αρκετά απλές για να χρησιμοποιούνται από ειδικευμένους αστυνομικούς αλλά και οπωσδήποτε αξιόπιστες ώστε να παρέχουν νομικά αποδεκτές αποδείξεις, γιατί η εξέταση δειγμάτων αίματος απαιτεί την ύπαρξη ιατρικού προσωπικού και κοστίζει αρκετά.

Η χρήση αλκοόλ από οδηγούς και πεζούς αποτελεί αναμφισβήτητο ένα σημαντικό παράγοντα για την πρόκληση τροχαίων ατυχημάτων και θεωρητικά τουλάχιστον η πρόληψη είναι σχετικά εύκολη. Στην πράξη όμως το πρόβλημα είναι εκπληκτικά δύσκολο για να αντιμετωπιστεί, ειδικότερα στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπου τόσο η χρήση αλκοόλ όσο και η οδήγηση αυτοκινήτων είναι από τα συνήθη κοινωνικά χαρακτηριστικά τους.

Οι αναπτυσσόμενες χώρες είναι πιθανώς σε πολύ καλύτερη θέση ως προς το θέμα αυτό και οι πιο πολλές απ' αυτές είτε έχουν επιβάλλει την απόλυτη απαγόρευση χρήσης οινόπνευματος κατά την οδήγηση ή έχουν θέσει ως ανώτατο όριο το ποσοστό των 0,8 τοις χιλίοις ή και μικρότερο ακόμη.

Οι εμπειρίες των ανεπτυγμένων χωρών αποτελούν πολύτιμα μαθήματα για τις αναπτυσσόμενες. Κατά την πρώτη περίοδο της ανάπτυξης του αυτοκινήτου ως μεταφορικού μέσου δόθηκε έμφαση στην καταστολή και τιμωρία των παραβατών. Με τα σημερινά όμως δεδομένα η προληπτική πολιτική θα πρέπει να συγκεντρωθεί στην ενημέρωση του κοινού και στην άσκηση κοινωνικής πίεσης κατά της χρήσης οινόπνευματος από τους οδηγούς.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

1. Για παραπέρα μελέτη: «The influence of alcohol and drugs on driving» (1981), EURO Reports and studies No 38: «Alcohol Policies», by Marcus Grant (1985), WHO Regional Publication, European Series No 18.
2. Το ανωτέρω κείμενο πρωτοδημοσιεύθηκε στο περιοδικό World Health (June 1986).

Στη διάρκεια ειδικής τελετής που έγινε στις 15.5.87, στις αστυνομικές σχολές, ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. αντ/τος Νίκων Αρκουδέας, επέδωσε τα πτυχία σε 33 υπαστυνόμους Β' του Ν. 1590/86 και σε 28 αστυνόμους Β' και υπαστυνόμους που εκπαιδεύτηκαν επί δίμηνο σε θέματα τροχαίας.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν ακόμα ο α' υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. αντ/γος Χαράλαμπος Μπαχάς, ο προϊστάμενος της θρησκευτικής υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ. αρχιμανδρίτης π. Ευσέβιος Πιστολής, οι διοικητές των σχολών και άλλοι επίσημοι.

Στα πλαίσια των ενημερωτικών του επαφών με το προσωπικό, ο κ. αρχηγός επισκέφτηκε στις 15.5.85 τις γυναίκες δόκιμους αστυφύλακες που εκπαιδεύονται στη Σχολή Αστυφυλάκων στο Μαρούσι, όπου και ενημερώθηκε για τον τρόπο εκπαίδευσής τους και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Τραγωδία στις πλαγιές του Υμηττού Σωτήρια αστυνομική επέμβαση

Με σωτήρια επέμβαση, η αστυνομία απέτρεψε την τελευταία στιγμή τα παρανοϊκά σχέδια μιας ψυχοπαθούς μάνας, που είχε εκθέσει σε φοβερό κίνδυνο τη ζωή των τριών παιδιών της.

Η ιστορία που θυμίζει «αρχαία τραγωδία» με φόντο τον Υμηττό, ξεκίνησε το βράδυ της 21ης Μαΐου 1987. Η 31χρονη Αρετή Στρατή, σε μια πρωτοφανή κρίση παραλογισμού, πήρε τα τρία παιδιά της από το σπίτι τους στην Αγία Μαρίνα Ηλιούπολης και τα οδήγησε στον Υμηττό, ψάχνοντας το θαυματουργό σύννεφο... που θα τους οδηγούσε στον ουρανό.

Τα τρία αθώα μικρά πλάσματα ακολούθησαν ανύποπτα τη μάνα τους, στην κούρσα του παραλογισμού και της υστερίας που την είχε καταλάβει. Ο Κώστας 9 χρόνων, η Σπυριδούλα 8 χρόνων και ο Δημήτρης 3 μόλις χρόνων, ούτε που φαντάζονταν τι τους περίμενε. Τι έκρυβε το σαλεμένο μυαλό της μάνας τους. Με την Καινή Διαθήκη και ένα σταυρό στα χέρια, η μάνα και τα τρία παιδιά, άρχισαν μια «μαρτυρική πορεία» στις πλαγιές του Υμηττού. Εκεί εγκατέλειψε πρώτα τον τρίχρονο Δημητράκη, μόνο του, συντροφιά με το φόβο του σκοταδιού και του άγριου και αφιλόξενου περιβάλλοντος. Στη συνέχεια, όταν η μικρή Σπυριδούλα, αποκαωμένη από την κούρσα αποκοιμήθηκε, η ψυχοπαθής μάνα τη γύμνωσε την αγκάλιασε και

Στιγμιότυπα από την σωτήρια επέμβαση της Αστυνομίας για την διάσωση της ψυχοπαθούς μάνας και των 3 παιδιών της.

σαριανής, με υπόδειξη του αγοριού, το πλήρωμα του περιπολικού, θρήκε τη Σπυριδούλα σε άθλια κατάσταση, γυμνή με τραύματα στο σαγόνι και στο στήθος. Τα δύο παιδιά τραυματι-

την πέταξε σε ένα μικρό γκρεμό.

Ενώ ήταν έτοιμη να κάνει το ίδιο και με τον μικρό Κων/νο, ενεφανίσθηκε σαν «από μηχανής Θεός» η αστυνομία, ειδοποιημένη έγκαιρα από κάποιον περαστικό, ματαιώνοντας οριστικά τα σατανικά της σχέδια.

Σε απόσταση ενός χιλιομέτρου από το ύψος των νταμαριών της Και-

σμένα σωματικά και κυρίως ψυχικά, μεταφέρθηκαν με περιπολικό της Άμεσης Δράσης στο Νοσοκομείο Παίδων.

Από εκείνη τη στιγμή άρχισε ο τιτάνιος αγώνας της αγωνιώδους ανεύρεσης του μικρού Δημητράκη, που δεν είχε δώσει σημεία ζωής για 30 ολόκληρες ώρες.

Διμοιρίες των ΜΕΑ, περιπολικά της Άμεσης Δράσης και άντρες των Ειδικών Δυνάμεων, συνολικά 200 επίλεκτοι άνδρες, με συντομισμό τον αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. αντ/γο Νίκωνα Αρκουδέα, και επικεφαλής τον Αττικάρχη υποστράτηγο Ανδρέα Καλογερά, τον διοικητή της Άμεσης Δράσης αστ. δ/ντή Γιάννη Βλαχάκη και άλλους αξ/κούς «χτένιζαν» με φακούς το βουνό κόντρα στον δυνατό άνεμο και το ψιλόβροχο της παράξενης εκείνης νύχτας.

Με το φως της ημέρας, η τύχη χαμογέλασε στον μικρό Δημητράκη. Ο αρχιφύλακας των Ειδικών Δυνάμεων Γιώργος Κοτσάμπας, θρήκε τον άτυχο μικρό, μελανιασμένο από το κρύο, κουρνιασμένο ανάμεσα στα πουρνάρια σε μια πλαγιά του Υμηττού, φοβισμένο και σοκαρισμένο από τη φοβερή περιπέτεια που είχε ζήσει. Αμέσως μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο Παίδων.

Έτσι έληξε ευτυχώς σωτήρια η οργανωμένη αυτή επιχείρηση της Αστυνομίας, βάζοντας τέλος στο δράμα τριών μικρών αγγελοειδών, που έζησαν μια τρομακτική εμπειρία και που χάρη στην έγκαιρη και αποτελεσματική επέμβαση της Αστυνομίας, δεν κατέληξε σε τραγωδία.

γιώτη Μάρκου που κινδύνευσε να γίνει παρανάλωμα της φωτιάς.

Η φωτιά συγκεκριμένα είχε ξεσπάσει στο διαμέρισμα, από αμέλεια του μικρού Παναγιώτη, ο οποίος εκείνη τη στιγμή ήταν μόνος του και ανήμπορος να αντιδράσει. Τη φωτιά στο διαμέρισμα της πολυκατοικίας, που γειτνιάζε με το αστυνομικό τμήμα Ελευσίνας, αντιλήφθηκαν έγκαιρα οι αστυνομικοί που ήταν εκεί υπηρεσία και με συντονιστές τους υπαστυνόμο α' Παναγιώτη Μπαλοδήμο του Τμήματος Αλλοδαπών Ελευσίνας και τον αρχιφύλακα Γιάννη Γιαννακούλα του Α.Τ.Τ. Ελευσίνας, κινητοποιήθηκαν άμεσα για τη διάσωση και προστασία τυχόν ενοίκων στο καιόμενο διαμέρισμα του θ' ορόφου.

Από τη σύντομη έρευνα διαπιστώθηκε ότι μέσα στο καιόμενο διαμέρισμα, βρισκόταν ένα μικρό παιδί, ηλικίας 5 χρόνων περίπου. Ο αρχιφύλακας Γιαννακούλας, με ηρωισμό και αυτοθυσία, αφηφώντας τις φλόγες, μπήκε στο διαμέρισμα για να σώσει τον μικρό Παναγιώτη. Επειδή όμως στάθηκε αδύνατον να προχωρήσει περυσότερο, λόγω της αποπνικτικής ατμόσφαιρας που επικρατούσε, παραβίασε την πόρτα διπλανού διαμερίσματος και προέτρεψε τον μικρό Πα-

ναγιώτη να βγεί στο μπαλκόνι που βλέπει στον ακάλυπτο χώρο.

Ο υπαστυνόμος Μπαλοδήμος, ενεργώντας ψύχραιμα και αποφασιστικά, μαζί με άλλους αστυνομικούς και προστρέξαντες πολίτες, πήγαν στον ακάλυπτο χώρο και σχηματίζοντας με τα χέρια τους δίκτυ σωτηρίας, παράτρυναν τον μικρό να πηδήσει κάτω, προκειμένου να σωθεί από τις φλόγες, που τον πλησίαζαν απειλητικά. Πραγματικά ο μικρός πηδώντας στο κενό, βρέθηκε ασφαλής στα χέρια των αστυνομικών, χωρίς την παραμικρή αμυχή.

Η Πυροσβεστική Υπηρεσία που κατέφθασε έσβησε την πυρκαγιά πριν επεκταθεί στα διπλανά διαμερίσματα. Το διαμέρισμα όπου αρχικά εκδηλώθηκε η πυρκαγιά, είχε καεί ολοσχερώς.

Η όλη επιχείρηση διάσωσης του μικρού Παναγιώτη, η ψυχραιμία και ο επιτυχής χειρισμός της υπόθεσης από τους αστυνομικούς, σχολιάστηκε ευμενώς τόσο από τους κατοίκους της πόλης, όσο και από τον ημερήσιο τύπο, αποδεικνύοντας έτσι το βαθμό εμπιστοσύνης των πολιτών προς την αστυνομία, σε λεπτές και επικίνδυνες περιστάσεις, όπως αυτή που αναφέραμε.

Σωτήρια πρωτοβουλία Δίκτυ σωτηρίας

Άλλο ένα περιστατικό, που δείχνει τον βαθμό ευσυνειδησίας, υπευθυνότητας και αυταπάρνησης των αστυνομικών οργάνων, συνέβη πρόσφατα στην περιοχή της Ελευσίνας. Η άμεση κινητοποίηση και ενεργοποίηση των αστυνομικών, η αυτοθυσία και η αποφασιστική πρωτοβουλία τους, έσωσε τη ζωή του πεντάχρονου Πανα-

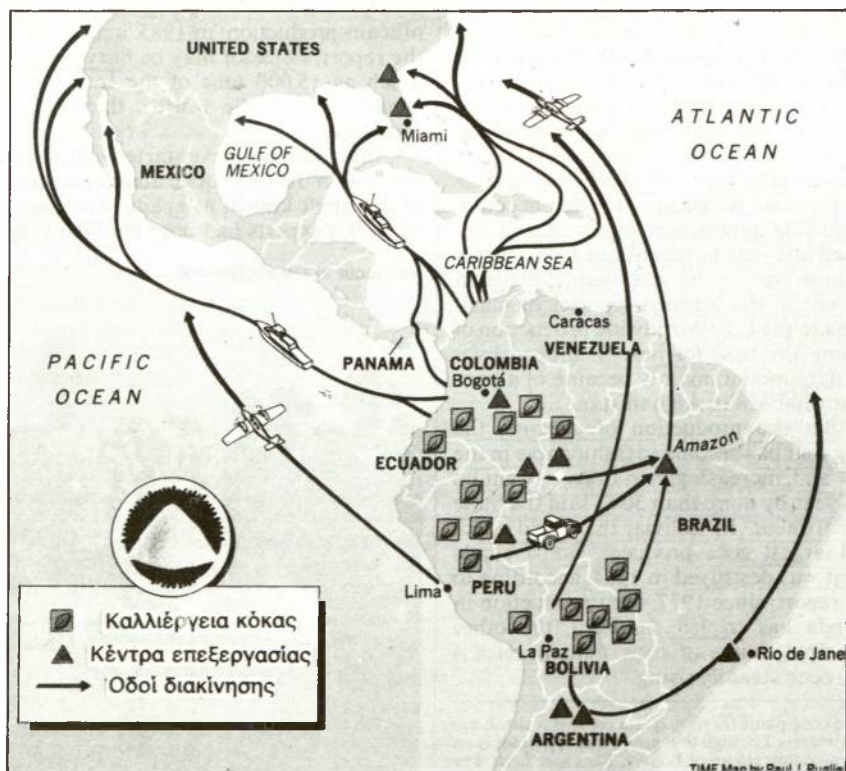
Δόκιμοι αστυφύλακες, ενώ δίνουν εθελοντικά αίμα, για την Τράπεζα αίματος

δόκιμοι αστυφύλακες, έδωσαν αίμα στις εγκαταστάσεις της Σχολής Αστυφυλάκων, στην Αμυγδαλέζα, για την τράπεζα αίματος της Ελληνικής Αστυνομίας, που έχει σαν έδρα το Ιπποκράτειο Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών.

Τέτοιες προσφορές αίματος, ενισχύουν σημαντικά την τράπεζα αίματος του σώματος, που έχει πάντοτε ανάγκες, για την κάλυψη σοβαρών περιστατικών ασθενειών και καλό θα είναι να υιοθετηθούν από τους συναδέλφους προς όφελος όλων.

Εθελοντική αιμοδοσία

Στα πλαίσια της κοινωνικής προσφοράς, διακόσιοι δέκα (210)

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΚΑΪΝΗΣ

Επιμέλεια: Ανθ/μος Κώστας Δανούσης

1984. Λατινική Αμερική. Στην καρδιά της ζούγκλας του Αμαζονίου, 400 μίλια νοτιοανατολικά της Μπογκοτά, πρωτεύουσας της Κολομβίας, μέσα σε μια βροχή από σφαίρες 40 αστυνομικοί με ελικόπτερα και ένα ελαφρύ αεροπλάνο πατούν στο έδαφος του «Ησυχαστηρίου». Μετά από σύντομη ανταλλαγή πυροβολισμών η άμυνα κάμπτεται και οι κολομβιανοί συνάδελφοι βρίσκονται μπροστά σ' ένα χωριό «παραγωγής κοκαΐνης». Εγκαταστάσεις με πλήρεις ανέσεις, μπάνια με πολύχρωμα ιταλικά πλακάκια, μαγειρεία, δωμάτια ύπνου, βίντεο, έντυπα και ταινίες πορνό, αεροδρόμιο με διάδρομο 1.100 μέτρων και 19 εργαστήρια επεξεργα-

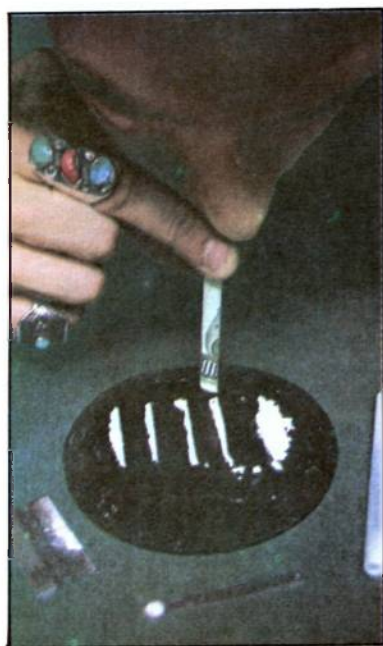
σίας της κοκαΐνης, συνέθεταν το ντεκόρ του μοντέρνου αυτού «ησυχαστηρίου», όπως το ονόμαζαν οι κάτοικοί του.

Πριν την επιδρομή οι αρχές της χώρας υπολόγιζαν την ετήσια παραγωγή της σε κοκαΐνη στους 50 τόνους. Το «ησυχαστήριο» όμως μόνο του θα μπορούσε να αποδώσει 300 τόνους. Η Αστυνομία κατάσχεσε εκεί 14 τόνους καθαρής κοκαΐνης, που ρίχτηκε στα νερά του γειτονικού ποταμού Yari.

Δύο μήνες αργότερα ο εμπνευστής της επιχείρησης, υπουργός Δικαιοσύνης Ροντρίγκο Λάρα Μονίλα, δολοφονείται στην Μπογκοτά από δύο νεα-

Περιπολία στους αιθέρες. Τελωνειακό αεροσκάφος των ΗΠΑ παρακολουθεί ιδιωτικό αεροπλάνο που κατευθύνεται στη Φλόριντα.

ρούς, που, επιβαίνοντας σε μια κόκκινη Yamaha, καταφέρνουν να ξεφύγουν. Στην επικήδεα ομιλία του ο πρόεδρος Βελισάριο Μπετανκούρ Γκουάρτας θα κηρύξει «πόλεμο χωρίς ανάπαυλα» κατά των βασιλιάδων της κοκαΐνης μα τα πράγματα δεν είναι τόσο εύκολα...

Η ιστορία όμως εξακολουθεί έκτοτε να επαναλαμβάνεται στη Νότια Αμερική με παρόμοια ή διαφορετικά σενάρια.

Οι ΗΠΑ, κύριος αποδέκτης του μεγαλύτερου όγκου της παραγόμενης κοκαΐνης στην κεντρική και νότια Αμερική, σήμαναν πλέον συναγερμό. Τα τελευταία 10 χρόνια η κοκαΐνη έγινε τον παν-αμερικανικό ναρκωτικό. Άνθρωποι κάθε ηλικίας, κοινωνικής τάξης, επαγγέλματος και μορφωτικού επιπέδου συγκαταλέγονται στους οπαδούς της. Τα αποτελέσματα τρομα-

Η κοκαΐνη έγινε το παν-αμερικανικό ναρκωτικό για να προσθέσει ένα ακόμη πονοκέφαλο στις αρχές των ΗΠΑ.

κτικά... Και η απειλή γίνεται πιο φοβερή, καθώς το ναρκωτικό αυτό εισβάλλει πλέον σε μεγάλες ποσότητες και στην Ευρώπη.

Στοιχεία των αμερικανικών Υπηρεσιών ανεβάζουν την αύξηση παραγωγής της κοκαΐνης στο 30% την τελευταία διετία, ενώ στη Βολιβία - δεύτερη χώρα παραγωγής σε παγκόσμια κλίμακα η αύξηση έφτασε το 300% κατά το διάστημα 1977 - 1984. Στο Περού, την άλλη κύρια πηγή κοκαΐνης, η καλλιέργεια αυξάνει σταθερά, ενώ το Εκουατόρ και η Βραζιλία μπαίνουν κι αυτές στο κύκλωμα παραγωγής.

Μπροσ σ' αυτή την πρόκληση οι ΗΠΑ προσπαθούν να πάρουν αποτελεσματικά μέτρα, χωρίς όμως πάντα επιτυχία. Επιχορηγούν κυβερνήσεις για να οργανώσουν αγώνα κατά των ναρκωτικών (όπως στην Κολομβία), εγκλιθιστούν κλιμάκια της DEA (Drug Enforcement Administration) στις κρίσιμες περιοχές, επιδιώκουν την έκδοση εμπορών ναρκωτικών, κ.ά. δαπανώντας έτσι τεράστια ποσά.

Η αμερικανική κυβέρνηση δίνει πλέον στον αγώνα κατά των ναρκωτικών άμεση προτεραιότητα καλύπτοντας σειρά από μέτωπα, που αρχίζουν από την εκρίζωση των φυτειών κόκας στις πλαγιές των Άνδεων και φτάνουν ως τα πολιτικά μέτρα. Νόμος που πέρασε από το Κογκρέσο το 1983 επιτρέπει στον Πρόεδρο των ΗΠΑ να περικόπτει την οικονομική βοήθεια σ' όποια χώρα αποτυγχάνει - ή δεν επιδιώκει - να μειώσει την παραγωγή ναρκωτικών ουσιών.

Μα και οι «τσάροι» της κοκαΐνης αντιμετωπίζονται σε πολλά μέτωπα. Θα φτάσουν να επικηρύξουν τους πράκτορες της DEA με 300.000 δολάρια το κεφάλι, ενώ απειλούν να σκοτώνουν 5 αμερικανούς για κάθε συμπατριώτη τους που εκδίδεται στις ΗΠΑ. Η κατάσταση, αυτή σε συνδυασμό με την απροθυμία πολλών χωρών - παραγωγών να κτυπήσουν την παραγωγή και το

Η κοκαΐνη παράγεται από τα φύλλα του ερυθρόξυλου της κόκα, φυτού ιθαγενούς του Περού, Βολιβίας και άλλων χωρών της περιοχής των Άνδεων της Ν. Αμερικής.

Διακινείται σε ζύμη ή βάση κοκαΐνης και σε υδροχλωρική κοκαΐνη. Οι μεγαλύτερες ποσότητες κατευθύνονται στις ΗΠΑ και τον Καναδά, ενώ στην Ευρώπη η παρουσία της συνεχώς αυξάνει.

Θεωρείται το πρώτο διεγερτικό φάρμακο. Αρχικά προκαλεί ευχάριστη διέγερση και ψευδαισθησιακές εμπειρίες. Λαμβάνεται με ποικίλους τρόπους. Με μάσηση φύλλων (περιορισμένη απόδοση), με εισπνοή κρυστάλλων (πρέζα) και ο πιο επικίνδυνος με ενδοφλέβιες ενέσεις.

Θεραπευτικά έχει χρησιμοποιηθεί ως τοπικό αναισθητικό και για τη θεραπεία της έξης της μορφίνης.

Η χρήση της δεν προκαλεί φυσική αλλά ισχυρή ψυχική εξάρτηση και οδηγεί σε σωματική και πνευματική κατάρτιση, εξαφάνιση των ηθικών φραγμών, παραισθήσεις, μανία καταδίωξης και συχνά στο θάνατο.

εμπόριο της κοκαΐνης, κάθε άλλο παρά ενθαρρυντική είναι.

Ο κίνδυνος όμως «κοκαΐνη» κτυπάει και την πόρτα μας. Οι κατασχέσεις ποσοτήτων κοκαΐνης αυξάνουν από χρόνο σε χρόνο στη γηραιά μας ήπειρο και θα πρέπει να ταραξούν τον εφησυχασμό μας. Κύρια σημεία εισόδου, η Ιβηρική χερσόνησος, με στενούς δεσμούς με τη νότια Αμερική, η Φραγκφούρτη και το Άμστερνταμ. Κατασχέσεις μεγάλων ποσοτήτων βάσης κοκαΐνης επιτρέπουν στις αρχές να επισημάνουν την ύπαρξη σημαντικών εργαστηρίων επεξεργασίας της και στην Ευρώπη. Ο κίνδυνος αυτός γίνεται απειλητικότερος σε συνδυασμό με την έντονα καλλιεργούμενη αντίληψη ότι η κοκαΐνη δεν είναι επικίνδυνη, όπως η ηρωίνη, αφού δεν προκαλεί σωματική εξάρτηση.

Η επιστήμη όμως διαπιστώνει «ισχυρή ψυχική εξάρτηση» από αυτήν με σίγουρα καταστροφικές συνέπειες. «Βάζει φωτιά στο μυαλό», έγραψε πριν λίγα χρόνια το περιοδικό Time για να τονίσει τη διατάραξη της ψυχικής ισορροπίας των χρηστών. Πράγματι την αρχική περίοδο της διέγερσης ακολουθεί ψυχική και σωματική κατάπτωση. Το άτομο γίνεται ψυχοπαθές, έρμαιο του πάθους του, αίρονται και οι έσχατες αναστολές, ο ύπνος αποβαίνει εφιαλτικός, διαταράσσεται η αισθητικότητα, παρατηρούνται οσφρητικές, γευστικές, οπτικές και ακουστικές παραισθήσεις, εμφανίζεται μανία καταδίωξης και στο τέλος... ο θάνατος με προτελευταίο σταθμό την τρέλα.

Νέα λοιπόν μορφή ηθικού, ψυχικού και σωματικού θανάτου μπροστά στις πόρτες μας, εξίσου επιβλαβής και επικίνδυνη με την ηρωίνη που επιβάλλει την κινητοποίηση όχι μόνον των αρχών αλλά και όλων των μαζικών φορέων.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Το σημείωμα αυτό στηρίχθηκε στις εξής πηγές:

1. B. Jupp de Fontaumiére, «International Control of Drugs», «World Health» magazine (June 1986).
2. «Time» magazine, issues Nr 27/1981 and 8/1985.
3. Α.Ε. Κουτσελίνη - Γ. Δ. Δημοπούλου, «Σύγχρονα ιατροδικαστικά προβλήματα. Ναρκωτικά. Συνοπτική παρουσίαση» Αθήνα 1972.
4. Θεοδώρου Δακουρά, «Ναρκωτικά» Αθήνα, 1978.
5. Ανακοινώσεις για τις συζητήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα ναρκωτικά (7 - 9/10/1986).

Στην όχθη του ποταμού μετά τη νίκη. Κολομβιανοί αστυνομικοί ρίχνουν στα νερά του την άσπρη σκόνη.

Περουβιανοί εργάτες εκριζώνουν δενδρύλια κόκκος για να τα κάψουν αμέσως μετά με κηροζίνη.

Είναι ενδεδειγμένη η ποινική προστασία του περιβάλλοντος;

Ενα από τα θέματα, τα οποία τα τελευταία χρόνια συγκεντρώνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον τόσο από κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς όσο και από μεμονωμένα άτομα, είναι και η προστασία του περιβάλλοντος.

Είναι όμως επιβεβλημένη η ποινική προστασία του περιβάλλοντος από τις προσβολές εκείνες που το επηρεάζουν δυσμενώς; Στο θεωρητικό αυτό πρόβλημα απαντά το βιβλίο του καθηγητή του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης κ. Στέργιου Αλεξιάδη «Η ποινική προστασία του περιβάλλοντος ως πρόβλημα αντεγκληματικής πολιτικής» (εκδόσεις Σάκκουλα).

Για να απαντηθεί όμως το κύριο ερώτημα θα πρέπει να δοθεί πρώτα απάντηση σε δύο ερωτήματα – κλειδιά: Πρώτο, αν υπάρχουν πραγματικά προσβολές του περιβάλλοντος που να εμφανίζουν ενδιαφέρον ή ποινικοποίησή τους. Δεύτερο, αν – εν όψη της φύσης και του είδους των προσβολών αυτών – είναι αναγκαία η τυποποίησή τους σε έγκλημα.

Η αξία του περιβάλλοντος και η σημασία του για την ποιότητα της ζωής μέσα σ' αυτό, συνεπώς για τη συντήρηση, την ανάπτυξη και την καλή ποιότητα της κοινωνικής συμ-

βίωσης πρέπει να θεωρείται – με τις σημερινές συνθήκες διαβίωσης σε μια βιομηχανικά αναπτυσσόμενη ή αναπτυσσόμενη κοινωνία – δεδομένη. Αυτό δεν αποτελεί απλώς το περιεχόμενο των πορισμάτων των ερευνών και των διαθεσαιώσεων των ειδικών αλλά κοινή πια διαπίστωση. Το περιβάλλον δεν είναι απλώς αγαθό άξιο προστασίας αλλά ταυτόχρονα αγαθό που έχει ανάγκη προστασίας, γιατί βρίσκεται σε κίνδυνο. Το ίδιο το Κράτος κρίθηκε ο ισχυρότερος προστάτης που θα μπορούσε να βρεθεί για ένα τόσο πολύτιμο βιοτικό αγαθό (άρθρο 24, παράγρ. 1).

Συντ.: «Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους. Το Κράτος υποχρεούται να λαμβάνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα προς διαφύλαξιν αυτού...»).

Η καταφατική όμως απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν είναι αρκετή να δικαιολογήσει την ποινικοποίηση της προστασίας του. Θα πρέπει να εξετασθεί πολύπλευρα αν η προσφυγή σε ποινικές κυρώσεις είναι ενδεδειγμένη για την αποτροπή των (κοινωνικά επικινδύνων) προσβολών του περιβάλλοντος. Είναι δε ενδεδειγμένη η προσφυγή σε ποινικές

κυρώσεις, όταν είναι αναγκαία, δηλ. έχει ήδη αποδειχθεί η μη αποτελεσματικότητα των άλλων μέσων και μέτρων καταναγκασμού που διαθέτει η Πολιτεία.

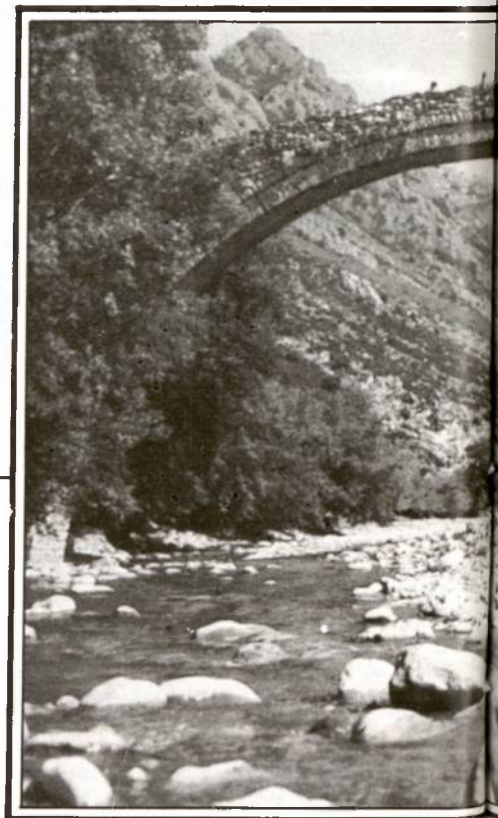
Η απάντηση στο ερώτημα αυτό μπορεί να δοθεί, αφού γίνουν οι ακόλουθες διαπιστώσεις:

α) Το φυσικό περιβάλλον προστατεύεται (θεωρητικά) ήδη σήμερα στη χώρα μας από μια μεγάλη σειρά νομοθετημάτων, που προβλέπουν προληπτικά διοικητικά μέτρα και διοικητικές κυρώσεις κατά των παραβατών. Κι αν ακόμη το ευρύ αυτό νομοθετικό (διοικητικού δικαίου) πλαίσιο παρουσιάζει κενά, τίποτε δεν εμποδίζει τη συμπλήρωση και ολοκλήρωσή του.

β) Τα διοικητικά όργανα, στα οποία έχει ανατεθεί η εφαρμογή των πιο πάνω διοικητικών προστατευτικών μέτρων, διαθέτουν ευελιξία δράσης, εξουσία κατά κανόνα άμεσης ή πάντως ταχύτατης εφαρμογής τους και τελούν κάτω από άμεσο ιεραρχικό έλεγχο για την ικανοποιητική εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

γ) Η διοικητική προστασία του περιβάλλοντος λειτουργεί κυρίως προληπτικά, γεγονός που έχει βέβαια τη μεγαλύτερη σημασία.

δ) Η ποινική προστασία του περι-

βάλλοντος προϋποθέτει αποτυχία των διοικητικών μέτρων στην εκπλήρωση του προορισμού τους ή αδυναμία ή ακαταλληλότητα των διοικητικών οργάνων να εφαρμόσουν τα εν λόγω μέτρα. Ταυτόχρονα, σημαίνει αυστηρότερα ή σκληρότερα των διοικητικών ποινικά μέτρα, ώστε να επιτευχθεί έτσι ο επιδιωκόμενος σκοπός.

ε) Η ποινική προστασία του περιβάλλοντος θα λειτουργεί κατασταλτικά η δε προληπτική λειτουργία της, ενόψει και της φύσης των προσβολών του, είναι πολύ αμφίβολη.

στ) Ποινική προστασία του περιβάλλοντος σημαίνει θέθαια και ποινική διαδικασία. Στον τομέα αυτόν κάτι τέτοιο θα παρουσιάσει προβλήματα. Αν λ.χ. ένα τάνκερ με ξένη σημαία ρυπαίνει ελληνική θάλασσα, δύο ενδεχόμενα παρουσιάζονται: ή να παραμείνει (το τάνκερ ή το υπεύθυνο πλήρωμά του) σε ελληνικό λιμάνι μέχρις ότου περατωθεί ή – κατά κανόνα μακρόχρονη – ποινική διαδικασία ή να αφεθεί ελεύθερο να φύγει στο εξωτερικό. Τα προβλήματα και στις δύο περιπτώσεις είναι προφανή.

ζ) Ενώ ο διοικητικός έλεγχος εξασφαλίζεται από διοικητικά όργανα, η ποινική προστασία του περιβάλ-

λοντος θα αφηνόταν τελικά στην πρωτοβουλία των – κατά κανόνα απρόθυμων – ιδιωτών, αφού στην πράξη οι εισαγγελικές αρχές προβαίνουν σε κίνηση δίωξης συνήθως μόνον αν υποβληθεί σχετική καταγγελία.

η) Η ποινική προστασία του περιβάλλοντος θα σήμαινε ακόμη – ενόψει και της δυνατότητας πολύπλευρης προσβολής του – φόρτωση των ποινικών δικαστηρίων με ένα τεράστιο αριθμό πολυποίκιλων «ποινικών» υποθέσεων. Ταυτόχρονα, η «ποινικοποίηση» όλων των συναφών διοικητικών παραβάσεων έρχεται σε αντίθεση προς την – όχι άσχετη προς τους παραπάνω λόγους – σταθερή διεθνή τάση προς «αποποινικοποίηση» των ελαφρών εγκλημάτων και ελάφρυνση του έργου των ποινικών δικαστηρίων.

θ) Κοντά στο προηγούμενο θα πρέπει να τεθεί και το πρόβλημα της ανισότητας στην απονομή της δικαιοσύνης. Πραγματικά, για τα ίδια «εγκλήματα» θα παραπέμπονται στα ποινικά δικαστήρια από τη μια μεριά απλοί ιδιώτες και από την άλλη τεράστιοι απρόσωποι οργανισμοί με ανεξάντλητους οικονομικούς πόρους και κέντρα λήψης αποφάσεων εγκατεστημένα κατά κανόνα μακριά από το περιβάλλον που μολύνεται και την πηγή της μόλυνσης.

Από τα ανωτέρω φαίνεται ότι – θεωρητικά τουλάχιστον – η ποινική προστασία του περιβάλλοντος δεν είναι ενδεδειγμένη. Όμως υπάρχουν τρεις τουλάχιστον λόγοι, οι οποίοι κλονίζουν το προηγούμενο συμπέρασμα και αναγκάζουν να ταχθεί κανείς τελικά υπέρ της λύσης της ποινικής προστασίας του περιβάλλοντος, παραμερίζοντας τις προσωπικές του επιστημονικές πεποιθήσεις και παραβλέποντας τα άλλα πρακτικά προβλήματα που ανακύπτουν.

1) Το ανεφάρμοστο της διοικητι-

κής νομοθεσίας, που ισχύει στη χώρα μας. Η διαπίστωση αυτή δεν αποδεικνύεται απλώς από την συνεχιζόμενη μόλυνση του περιβάλλοντος, αλλ' επιβεβαιώνεται και από επίσημη πηγή. Στην έκθεση της ομάδας εργασίας του Κ.Ε.Π.Ε. για το περιβάλλον, περιέχεται η εξής αξιολόγηση: «Παρατηρήθηκε ότι, παρά τη γενική εντύπωση ότι δεν υπάρχει νομοθεσία προστασίας του περιβάλλοντος, υπάρχει νομοθεσία και μάλιστα σε τόση έκταση ώστε, αν εφαρμοζόταν, δεν θα είχαμε σημαντικά προβλήματα αλλοιώσεως του περιβάλλοντος».

2) Κρίνεται επιβεβλημένη η προσφυγή στην προστασία του ποινικού δικαίου, όχι επειδή αυτή είναι απαραίτητη για την προστασία του συγκεκριμένου εννόμου αγαθού, αλλ' επειδή θεωρείται αναγκαία για την ίση εφαρμογή του νόμου, την αποφυγή αυθαιρεσιών των κρατικών οργάνων και την προάσπιση των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών.

3) Ο τρίτος λόγος που καθιστά σκόπιμη την προσφυγή σε ποινική ρύθμιση της προστασίας του περιβάλλοντος είναι η ανάγκη για συστηματοποίηση των πολυποίκιλων ποινικών διατάξεων που ισχύουν σήμερα και για εναρμόνισή τους, τόσο μεταξύ τους όσο και προς τις γενικές αρχές που καθιερώνει το γενικό μέρος του ποινικού κώδικα. Πραγματικά, εμφανίζεται παράλογο να απειλείται λ.χ. για τον εμπρησμό δάσους στερητική της ελευθερίας ποινή που μπορεί να φθάσει μέχρι κάθειρξη 20 χρόνων (άρθρ. 265, παρ. 2 Π.Κ.), ενώ για εκτεταμένη ρύπανση της θάλασσας απειλείται μόνον «διοικητικό» πρόστιμο.

Μετά τη συζήτηση όλων των πιο πάνω θεμάτων το συμπέρασμα στο οποίο οδηγείται κανείς είναι, ότι η προσφυγή σε ποινική ρύπανση για την προστασία του περιβάλλοντος είναι μάλλον αναπόφευκτη.

ΟΧΙ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΝΑΙ ΣΤΗ ΖΩΗ

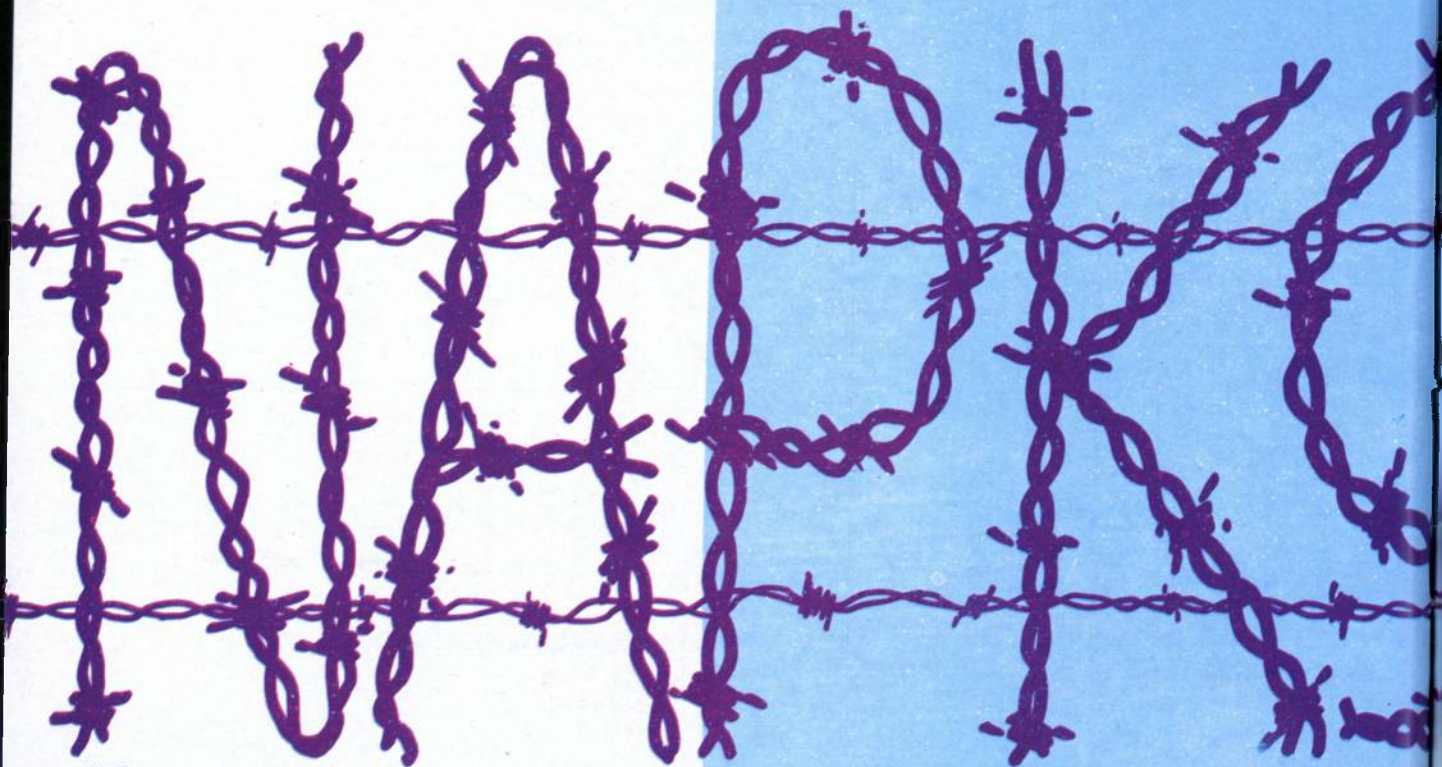
Έρευνα: Μαρία Ροδοπούλου

Η ιστορία των Θεραπευτικών Κοινοτήτων ξεκινάει το 1958, όπου αρχίζει μια μεγάλη προσπάθεια από πρώην ναρκομανείς και ψυχολόγους-ψυχιάτρους, για δημιουργία Θεραπευτικών Κοινοτήτων. Η ραγδαία εξάπλωση της χρήσης της ηρωίνης στην Αμερική αρχίζει το 1963.

Η κοινή γνώμη έχει αναστατωθεί και πιέζει την πολιτεία για λήψη θεραπευτικών μέτρων. Είναι η εποχή που ιδρύεται η πρώτη θεραπευτική Κοινότητα από τον Dederich στη Santa Monica των Η.Π.Α. και ονομάστηκε SY-NANON. Μέσα στα 2-3 χρόνια, η Κοινότητα αυτή αρχίζει να έχει πολύ θετικά αποτελέσματα, και διακίνησε τον Dan Gasriel, έναν ψυχίατρο από τη Νέα Υόρκη, στο SY-NANON, και μαζί με τον Dederich δημιούργησαν την πρώτη μορφή των αντιπαραθετικών groups. Μετά από λίγα χρόνια ο Gasriel αποχωρεί και δημιουργεί το DAY-TOR, μια άλλη θεραπευτική Κοινότητα στη Νέα Υόρκη.

Τα εντυπωσιακά αποτελέσματα των δυο αυτών Θεραπευτικών Κοινοτήτων ήταν η αφορμή για να στραφούν όλοι οι ενδιαφερόμενοι με το πρόβλημα της εξάρτησης προς αυτή τη λύση, που προτείνουν οι Θεραπευτικές Κοινότητες.

Είναι η εποχή που βλέπουμε να δημιουργούνται πολλές Θεραπευτικές Κοινότητες στις Η.Π.Α., παρόλο που η πολιτεία δεν τις υποστηρίζει οικονομικά, εξαιτίας του υψηλού κόστους μιας τέτοιας θεραπείας. Και στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, σε χώρες όπως η Αγγλία (ALFA HOUSE), Γερμανία (DAY TOP) και Ολλανδία (EMILIE HOEVE), βλέπουμε να διακινείται ο κόσμος προς αυτή την κατεύθυνση. Ακόμα και σε κράτη του Ανατολικού μπλοκ όπως στην Πολωνία, ιδρύεται το 1973 η πρώτη Θεραπευτική Κοινότητα και λειτουργεί με 40 υπό θεραπεία άτομα. Τα team των περισσότερων Θεραπευτικών

Κοινοτήτων λειτουργούν με τη βοήθεια πρώην τοξικομα-
τών.

Η ειλικρίνεια, η τιμιότητα, η εμπιστοσύνη και ο σε-
βασμός είναι οι βασικές αρχές που διέπουν τις Θεραπευ-
τικές Κοινότητες.

Εκεί προτείνεται ένας άλλος τρόπος ζωής, χωρίς ε-
ξαρτήσεις, όπου ο άνθρωπος βρίσκεται πιο κοντά στον
εαυτό του και στο φυσικό του περιβάλλον. Για παράδειγ-
μα στη Θεραπευτική Κοινότητα (EMILIEHOEVE) της
Ολλανδίας τα μέλη ασχολούνται, πέρα από το θεραπευτι-
κό πρόγραμμα και με καλλιέργειες σε μινιατούρες κινέζι-
κων δένδρων.

Στην Πολωνία επίσης η Κοινότητα είναι οικονομικά
αυτόνομη, καλλιεργώντας 220 στρέμματα γης.

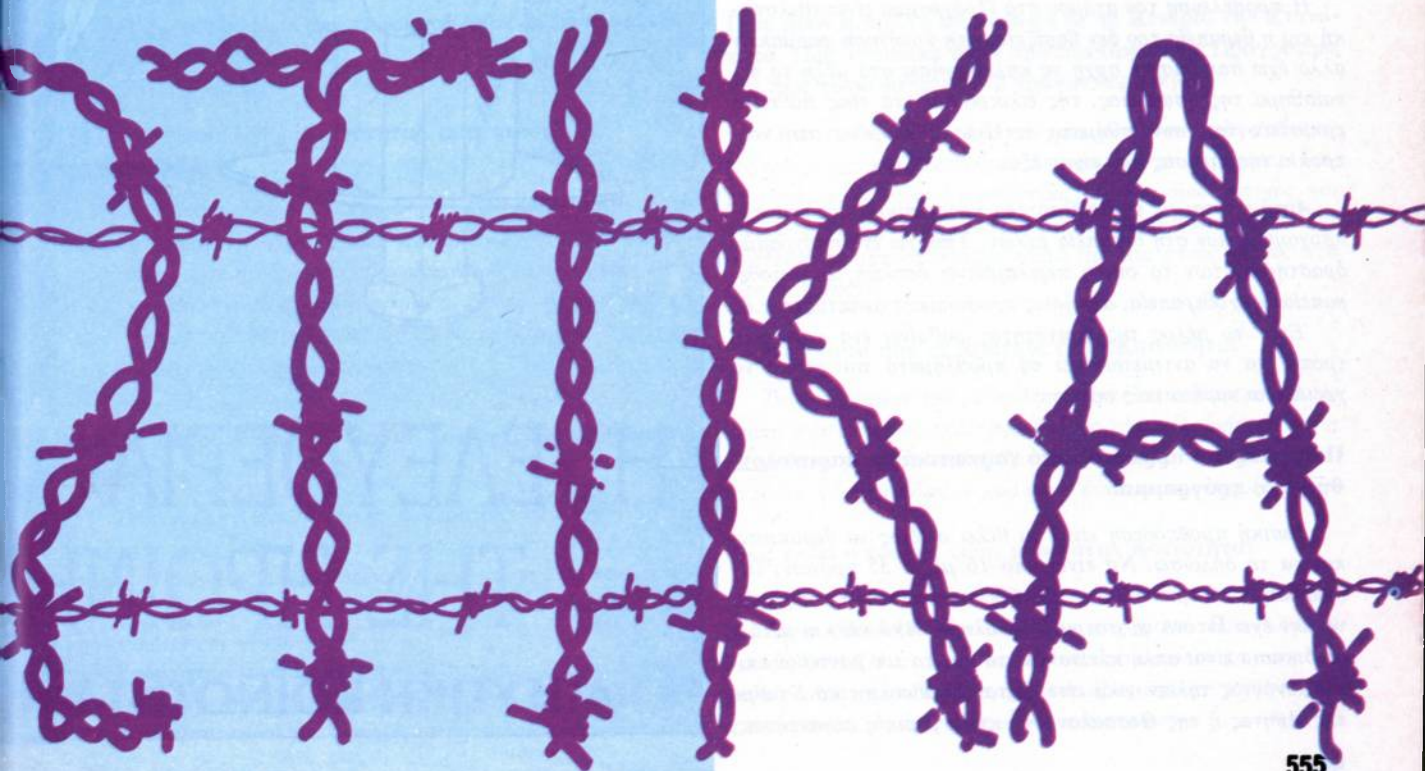
Η θεραπεία των εξαρτημένων ατόμων είναι ένα θέμα
που απασχολεί σοβαρά την παγκόσμια κοινή γνώμη, και
στην οποία έχουν αφιερώσει πάρα πολλοί επιστήμονες
τις γνώσεις και το δυναμικό τους. Σήμερα υπάρχουν ήδη
δεκάδες Θεραπευτικές Κοινότητες και οι άνθρωποι έχουν
αρχίσει να καταλαβαίνουν ότι είναι η μόνη λύση στο
πρόβλημα της οποιασδήποτε εξάρτησης.

Στην Ελλάδα η λειτουργία της πρώτης φάσης
του ειδικού θεραπευτικού προγράμματος δηλα-
δή του Συμβουλευτικού Σταθμού, όπου ο ασθε-
νής έχει και την πρώτη του επαφή με το πρό-
γραμμα, και του Κέντρου Σωματικής Αποτοξίνωσης, όπου
εκεί γίνεται η σωματική αποεξάρτηση και η προετοιμασία
του μέλους για την Θεραπευτική Κοινότητα ΙΘΑΚΗ, αρχί-
ζει τον Αύγουστο του 1983.

Η λειτουργία της Θεραπευτικής Κοινότητας αρχίζει
στις 27 Νοεμβρίου του 1983 και είναι η δεύτερη φάση του

Θεραπευτικές Κοινότητες

Πως λειτουργούν και τι προσφέρουν

προγράμματος όπου εκεί γίνεται η ψυχική αποεξάρτηση από τα ναρκωτικά.

Για το ποιός είναι ο ρόλος των Συμβουλευτικών Σταθμών και τι προσφέρουν στο εξαρτημένο από ουσίες άτομο απάντηση μας έδωσε ο Φοίβος Ζαφειρίδης ψυχίατρος επιστημονικός Υπεύθυνος του Προγράμματος.

Το Ειδικό Θεραπευτικό Πρόγραμμα έχει 2 Συμβουλευτικούς Σταθμούς: ένα στην Αθήνα, Βαλτετσίου 60 στα Εξάρχεια, τηλ. 36.47.700 και ένα στη Θεσσαλονίκη, Βασ. Ηρακλείου 32, τηλ. 270.110.

Οι Συμβουλευτικοί Σταθμοί του Ειδικού Θεραπευτικού Προγράμματος είναι η πύλη εισόδου στο πρόγραμμα και το έργο τους είναι:

- Η ενημέρωση για το πρόγραμμα, η διαλογή και ο έλεγχος.

- Η οργάνωση ομάδων ψυχοθεραπείας και αυτοβοήθειας για αλκοολικούς που διαθέτουν κατάλληλη οικογενειακή στήριξη της οικογένειας και που λόγω ηλικίας δεν μπορούν να μπουν στο πρόγραμμα.

- Η ενημέρωση της οικογένειας πάνω στο πρόβλημα και η στήριξη της οικογένειας εφόσον τα παιδιά της βρίσκονται μέσα στο πρόγραμμά μας. Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί ότι οι ίδιοι οι γονείς των παιδιών που βρίσκονται μέσα στο πρόγραμμά μας αυτοοργανώθηκαν στο «Σύλλογο Γονέων και Φίλων του Ειδικού Θεραπευτικού Προγράμματος» με στόχο την αλληλοβοήθεια και την ενημέρωση άλλων γονιών πάνω στις αρχές και την ιδεολογία του Προγράμματος.

Ποιός είναι ο ρόλος της Θεραπευτικής Κοινότητας ΙΘΑΚΗ και τί προσφέρει;

Στόχος της Θεραπευτικής Κοινότητας είναι η πλήρης αποεξάρτηση του αρρώστου από τα ναρκωτικά δείχνοντάς του σε πρώτη φάση ένα εντελώς διαφορετικό τρόπο θεραπείας από αυτούς που μέχρι σήμερα υπήρχαν δηλαδή φυλακή ή ψυχιατρείο, αλλά και έναν διαφορετικό τρόπο ζωής.

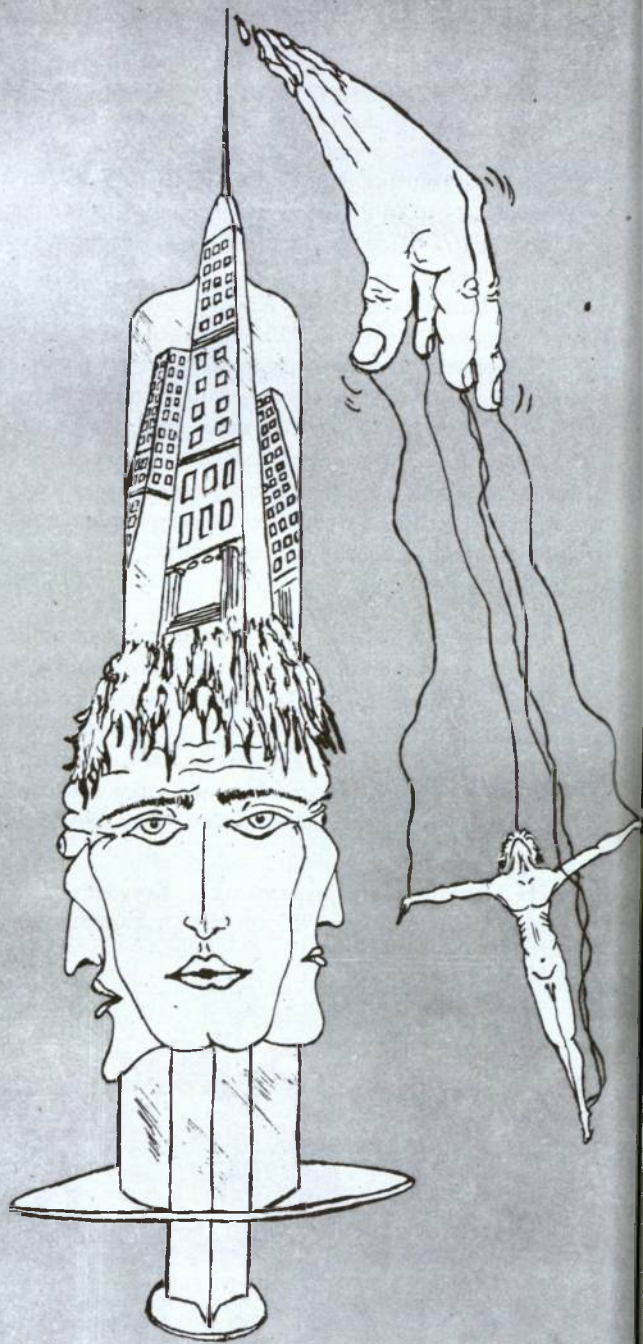
Η προσέλευση του ατόμου στο Πρόγραμμα είναι εθελοντική και η θεραπεία του δεν βασίζεται στη χορήγηση φαρμάκων αλλά έχει σαν βασική αρχή να καλλιεργήσει στα μέλη το συναίσθημα της ασφάλειας, της ειλικρίνειας, να τους μάθει να εμπιστεύονται, συναισθήματα εντελώς ξεχασμένα στη νοοτροπία της πιάτσας που είχαν έξω.

Αυτό γίνεται με τη βοήθεια του προσωπικού και των πιο προχωρημένων στη θεραπεία μελών. Υπάρχει ένα πρόγραμμα δραστηριοτήτων το οποίο περιλαμβάνει δουλειά, εργασιοθεραπεία, ψυχοθεραπεία, ασκήσεις προσωπικής ανάπτυξης κ.ά.

Έτσι το μέλος της Κοινότητας μαθαίνει ένα καινούριο τρόπο για να αντιμετωπίσει τα προβλήματά του χωρίς να χρειάζεται ναρκωτικές ουσίες.

Πώς μπορεί ο άρρωστος από ναρκωτικά να παρακολουθήσει το πρόγραμμα;

Βασική προϋπόθεση είναι να θέλει ο ίδιος να θεραπευτεί και να το δηλώσει. Να είναι από 16 μέχρι 35 χρόνων, (αν υπερβαίνει το όριο ηλικίας εξετάζεται κατά περίπτωση) και να μην έχει έντονο ψυχιατρικό πρόβλημα. Από κει και μετά η διαδικασία είναι απλή κλείνοντας το πρώτο του ραντεβού επικοινωνώντας τηλεφωνικά είτε με τον Συμβουλευτικό Σταθμό της Αθήνας ή της Θεσσαλονίκης, κάνει μερικές συναντήσεις,

Η «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» ΤΗΣ ΗΡΩΙΝΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ «ΙΘΑΚΗ»

όσες χρειαστούν κατά περίπτωση, όπου εκεί του εξηγείται η φιλοσοφία του Προγράμματος και του γίνεται η προετοιμασία για την εισαγωγή του στο Κέντρο Σωματικής Αποτοξίνωσης στο Νταού Πεντέλης.

Πόσος ο καιρός θεραπείας;

Η θεραπεία ξεκινάει από το Κέντρο Σωματικής Αποτοξίνωσης που βρίσκεται στην Πεντέλη. Το μέλος μένει στο σπίτι για ένα χρονικό διάστημα από 15-20 ημέρες. Στη συνέχεια πηγαίνει στη Θεραπευτική Κοινότητα ΙΘΑΚΗ στη Σίνδο της Θεσσαλονίκης όπου μένει για ένα διάστημα περίπου 24 μηνών.

Εκεί γίνεται η βασική θεραπεία του εξαρτημένου ατόμου καθώς και η επαγγελματική του εκπαίδευση στα εργαστήρια της «ΙΘΑΚΗΣ». Η επαγγελματική εκπαίδευση γίνεται γιατί οι τοξικομανείς αρχίζουν την χρήση των ουσιών σε μικρή ηλικία και εγκαταλείπουν τις σπουδές ή το επάγγελμα που ασκούσαν.

Στην ΙΘΑΚΗ υπάρχουν τα εξής εργαστήρια. Φωτοσύνθεση, φωτογραφείο, τυπογραφείο, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, κεραμική, σιδηρουργείο, μηχανουργείο, ξυλουργείο, ακόμα και αγρόκτημα με εγκαταστάσεις θερμοκηπίου, όπου τα μέλη μπορούν να παρακολουθήσουν, έτσι ώστε τελειώνοντας το Πρόγραμμα να γνωρίζουν κάποια τέχνη.

Από τί απαρτίζεται το Πρόγραμμα;

Το Ειδικό Θεραπευτικό Πρόγραμμα αποτελείται από τρεις φάσεις θεραπείας.

Η πρώτη επαφή των υποψηφίων μελών με το Πρόγραμμα και το Κέντρο Σωματικής Αποτοξίνωσης για την σωματική αποτοξίνωση του ατόμου από τις ουσίες και την ενήμερωση-προετοιμασία του για την 2η φάση που είναι η Θεραπευτική Κοινότητα ΙΘΑΚΗ όπου εκεί γίνεται η ψυχική αποεξάρτηση του μέλους από τις ουσίες.

Η 3η φάση αφορά την κοινωνική επανένταξη του ατόμου στην κοινωνία.

Το προσωπικό της Κοινότητας από ποιους απαρτίζεται;

Το θεραπευτικό προσωπικό της ΙΘΑΚΗΣ αποτελείται από ψυχιάτρους, ψυχολόγους, κοινωνιολόγους, κοινωνιοθεραπευτές, εργασιοθεραπευτές, κοινωνικούς λειτουργούς, καθώς και από πρώην χρήστες ηρωίνης. Επίσης όλο το προσωπικό έχει επισκευθεί και εκπαιδευθεί σε αντίστοιχες Θεραπευτικές Κοινότητες του εξωτερικού.

Με τι ασχολούνται τα άτομα που παρακολουθούν το Πρόγραμμα;

Τα μέλη της Θεραπευτικής Κοινότητας κάνουν τα πάντα και όλα στηρίζονται στην ομαδικότητα και την αυτοεξυπηρέτηση. Μόνοι τους μαγειρεύουν, φροντίζουν τα δωμάτιά τους. Αυτό είναι πολύ βασικό γιατί όλα στηρίζονται στα μέλη και όλα γίνονται ομαδικά.

Υπάρχουν γυμναστήρια, γήπεδα μπάσκετ και ποδοσφαίρου, πλούσια βιβλιοθήκη, αίθουσες ψυχαγωγίας και σεμιναρίων και εργαστήρια για επαγγελματική εκπαίδευση.

ΜΠΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥ ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΜΟΝΟΣ

Την καλύτερη απάντηση για τη Θεραπευτική Κοινότητα τη δίνουν τα παιδιά της ΙΘΑΚΗΣ με τη δουλειά τους, την πίστη τους στον άνθρωπο κλείνοντας την πόρτα στο παρελθόν, ανοίγοντας διάπλατα τον ορίζοντα του αύριο μ' ένα παράθυρο στο μέλλον, μ' ένα καινούριο χαμόγελο για τη ζωή.

Απάντηση στα ερωτήματα μας δίνει ο **Βαγγέλης Κώ-
ταιας** μέλος της ΙΘΑΚΗΣ 2 χρόνια και υπεύθυνος Δ.
Σχέσεων τώρα.

**Πώς μπόρεσες να δώσεις τόση δύναμη στον εαυτό σου,
όση χρειάζεται, για να τον πείσεις ν' αρχίσει το Πρό-
γραμμα αποτοξίνωσης;**

Την απόφαση για να μπω στην ΙΘΑΚΗ την πήρα μέσα από πιέσεις που είχα από τη ζωή μου στα ναρκωτικά και την ένταση που μου δημιουργούσε όλος αυτός ο τρόπος ζωής. Την δύναμη για να μείνω και να συνεχίσω την απέκτησα σιγά-σιγά με την βοήθεια του προσωπικού και των παλιότερων μελών από μένα.

**Πώς ήταν η πρώτη σου επαφή με το Κέντρο, την Κοινό-
τητα. Πώς ένοιωσες όταν πρωτομπήκες στο Πρόγραμμα
και πως τώρα μετά από 2 χρόνια θεραπείας;**

Όταν πρωτομπήκα στο πρόγραμμα ήμουν πολύ φοβισμέ-
νος και χωρίς καμιά σιγουριά για το αν θα τα καταφέρω. Τώ-
ρα μετά από 25 μήνες αισθάνομαι τελείως διαφορετικός και
σίγουρος για πολλά πράγματα. Το πιο βασικό είναι το ότι αι-
σθάνομαι εμπιστοσύνη στον εαυτό μου και στους φίλους που
έχω αποκτήσει.

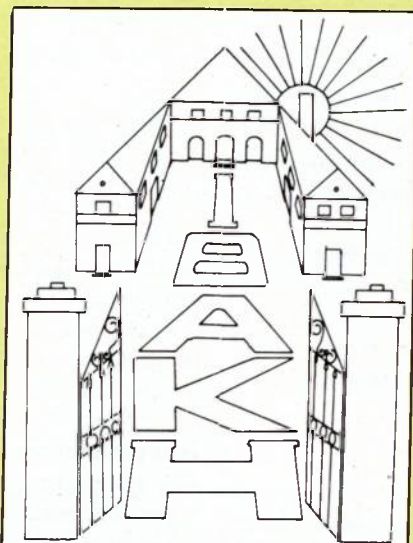
Τι ήταν αυτό που σε κράτησε στην Κοινότητα;

Το πιο βασικό που με κράτησε ήταν το ενδιαφέρον και η
αγάπη που έπαιρνα από τους άλλους εδώ. Η βοήθεια και η
κατανόηση για μένα σαν άνθρωπο αλλά σιγά σιγά και η εμπι-
στοσύνη που μου έδειξαν μου έδινε δύναμη να συνεχίζω.

Πως είναι ο τρόπος ζωής μέσα στην Κοινότητα;

Ο τρόπος ζωής στην ΙΘΑΚΗ είναι πολύ πολύπλοκος και
μου είναι δύσκολο να περιγράψω στο χαρτί. Πιο σύντομα
όμως η ΙΘΑΚΗ είναι μια μεγάλη οικογένεια όπου τα μέλη της
μεγαλώνουν με σταθερές αρχές και αξίες όπως (η τιμιότητα,
η ειλικρίνεια, ο αυτοσεβασμός, η εμπιστοσύνη).

ΜΠΟΡΕΙΣ

Αλλα
Οχι
Μονος ...

Τι εφόδια έχεις πάρει από το Πρόγραμμα;

Έχω αποκτήσει σιγουριά και αισιοδοξία για τον εαυτό μου, φίλους και αξίες που είχα αλλοτριώσει μέσα στην πορεία μου στα ναρκωτικά.

Πώς αντιμετωπίζεις τώρα τον κόσμο σε σχέση με τον τρόπο που τον αντιμετώπιζες σαν πρεζάκι και πως σε αντιμετωπίζει αυτός; Σε φοβίζει αυτή η επαφή;

Σαν πρεζάκι έτρεφα μια υποτίμηση για τον κόσμο που με κρατούσε μακριά και πάντα μόνο. Αυτό τώρα δεν το νοιώθω και οι άνθρωποι, οι περισσότεροι παίρνουν το μήνυμα αυτό και μου φέρονται ανάλογα.

Η επαφή με φόβιζε. Στο διάστημα πάντως των 8 μηνών που θγαίνω και έρχομαι σε επαφή με ανθρώπους έχω μάθει πολλά.

Το θέμα της κοινωνικής επανένταξης σας απασχολεί ό-

ταν τελειώνετε τη θεραπεία;

Η κοινωνική επανένταξη είναι το πιο δύσκολο κομμάτι για τον καθένα μας κι αυτό γιατί μέσα από την ΙΘΑΚΗ έχεις πάρει αξίες και αρχές που έξω είναι δύσκολο να τις θρεις και ακόμα πιο δύσκολο να τις διατηρήσεις.

Αυτό χρειάζεται ένα συνεχή αγώνα που είναι αρκετά επίπονος.

Αυτό είναι και η συνέχεια του δρόμου που παίρνει κανείς μέσα στην ΙΘΑΚΗ.

Τι είναι εκείνο που θέλεις όταν βγεις από την Κοινότητα; Πούός ο επόμενος στόχος σου;

Θέλω να δουλέψω και να τακτοποιήσω εκκρεμότητες που έχω αφήσει έξω. Ο επόμενος στόχος μου είναι να ολοκληρώσω την επαγγελματική μου εκπαίδευση. Στην Κοινότητα έχουμε δημιουργήσει και εργαστήριο κατασκευής επίπλων BAMBOO και θέλω να εκπαιδευθώ στην κατασκευή τους και να συνεχίσω την κοινωνική μου επανένταξη.

Μήπως έχεις κάποιο μήνυμα να στείλεις προς όλους αυτούς που είναι χρήστες ναρκωτικών;

Το πιο καλό και αντιπροσωπευτικό μήνυμα για μένα είναι ότι η ζωή είναι δύσκολη αλλά πιο όμορφη από την αγωνία και τον καθημερινό φόβο της πρέζας. Όποιος κρατά μέσα του λίγη λαχτάρα για ζωή να ξέρει ότι «ΜΠΟΡΕΙ ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΜΟΝΟΣ».

Και ένα γράμμα από τα παιδιά της Θεραπευτικής Κοινότητας ΙΘΑΚΗΣ προς κάθε πρεζάκι.

Σε σένα σκοτεινέ κι απαισιόδοξε γνωστέ μου από το παρελθόν. Νιώθω τώρα που αποφάσισα να σου γράψω, μια λύπη κι έναν περιέργο φόβο που μου 'ρχεται, έτσι πηχτός, σαν μέλι και τυλίγει όλο μου το σώμα και μου φέρνει ανατριχίλα.

Με πλημμυρίζουν εικόνες από τότε που ήμουν κι εγώ κάπου εκεί, δίπλα σου, και κυνηγούσα τη ματαιότητα, την ανυπαρξία και τελικά τη φθορά μεταφρασμένη σε μερικά mg του δηλητηρίου που λέγεται ηρωίνη.

Θυμάμαι τότε που περιμέναμε μαζί σ' ένα πάγκο το θάνατο για να μας λυτρώσει από τις ανησυχίες μας και τα αδιέξοδά μας, για δυο ώρες, και μετά πάλι, και ξανά, και ξανά, ατέλειωτη σειρά φρίκης, πόνου, ανασφάλειας και παγωνιάς.

Εγώ μια μέρα, άγνωστε-γνωστέ μου, όταν είχα πια συνηθίσει τη σκιά του θανάτου, να πλανιέται σε κάθε μου δήμα, και δεν την ένιωθα καν απειλητική, πήρα τη μεγάλη μου απόφαση. Να φύγω απ' όλα αυτά που με γέμιζαν τόσο καιρό απόγνωση και να παλέψω να δω τον χαμένο εαυτό μου.

Όταν το αποφάσισα δεν είχα από πού να στηριχτώ και να σου πω την αλήθεια, δεν πίστευα πως θα κατάφερνα να ξεφύγω από τον ίδιο μου τον εαυτό. Φίλους δεν είχα, οι γονείς μου με αντιμετώπιζαν όπως και σένα, τα δόντια μου έπεφταν, το πρόσωπό μου είχε την ωχράδα του θανάτου, δεν έτρωγα, δεν περπάταγα, δεν κοιμόμουν, δεν γέλαγα, δεν έκλαιγα, το μόνο που ένιωθα να με τυλίγει ήταν μίσος και κακία για τα πάντα γύρω μου, ακόμα και για το ίδιο μου το σώμα.

Τώρα που στα λέω όλα αυτά, θυμός και λύπη με κυριεύουν και μια μελαγχολία με τυλίγει.

Θα 'θελα να 'μουν για μια στιγμή δίπλα σου, να δεις πόσο έχω αλλάξει και να σε ταρακουνήσω. Να σου δώσω το χέρι όπως μου το 'δωσαν και μένα, για να νιώσεις πως πέντε μήνες μακριά απ' όλα αυτά και νιώθω μια φλόγα μέσα μου να έχω ανάψει και να με καίει.

Μπορώ να τρώω, να κοιμάμαι, να περπατάω. Μπορώ να κλαίω όταν πονάω, και υπάρχει πάντα μια ζεστή αγκαλιά για να χωθώ, μπορώ να χαίρομαι με πράγματα που κάνω.

Τελετώνοντας θέλω να σου πω ότι σε περιμένω για να σε ζεσάνω και για να σου δώσω ό,τι μπορώ. Να σου δώσω απ' αυτά που έχω κατακτήσει κι εγώ.

Η ζωή δεν είναι αυτή που στάζει τυραννικά από την άκρη μιας θρώμικης βελόνας, αλλά το δάκρυ που κυλάει καυτό στο μάγουλό μου, είναι το χέρι με το μαντήλι που το σκουπίζει τρυφερά και μ' ουρλιάζει πως υπάρχω.

«Γιατί η πρέζα είναι δύσκολος εχθρός, αλλά για μας εδώ είναι ανίκητος».

Θεραπευτική Κοινότητα ΙΘΑΚΗΣ· ένας χώρος που νιώθουμε ασφάλεια και εμπιστοσύνη να δείξουμε τις μειονεξίες μας, τις αδυναμίες, να δούμε τα λάθη μας και να μεγαλώσουμε μέσα απ' αυτά.

Ξέρουμε ότι σε πολλούς μπορεί να φανούν απίστευτα όλα αυτά. Είναι όμως μια πραγματικότητα που υπάρχει. Είναι μια αλήθεια που την επιβεβαιώνουν διαρκώς τα πρόσωπα όλων μας, οι εντυπώσεις ανθρώπων που 'ρθαν κι έμειναν λίγο διάστημα μαζί μας, η εικόνα των παιδιών που τέλεωσαν το Πρόγραμμα, η εικόνα των παιδιών που είναι σε λίγο έτοιμα να φύγουν από την Κοινότητα.

Ερχόμαστε μικροί, συναισθηματικά ανώριμοι και γινόμαστε άτομα υπεύθυνα, ειλικρινή, ευθή.

Χαλκίδα 3.11.1986

«Η μη αναγραφή εις τα πλευρά φορτηγού αυτοκινήτου ή τριτροχού οχήματος ιδιωτικής χρήσεως των διακριτικών: «ιδιωτική χρήση, αριθμός κυκλοφορίας, ονοματεπώνυμο και τίτλος επιχειρήσεως, μικτό βάρος και ωφέλιμο φορτίο δεν τιμωρείται πλέον ως πταίσμα, αφού η σχετική διάταξη καταργήθηκε αλλά επιβάλλεται η διοικητική κύρωση της αφαίρεσεως της άδειας κυκλοφορίας του αυτοκινήτου για 3 μήνες, έπειτα από απόφαση του Νομάρχη. Θέση ως «νόμω αστηρίκτου» μηνύσεως θάσει της παλαιάς ρυθμίσεως».

Λαμβάνω την τιμή νας σας υποβάλλω την συνημμένη δικογραφία που μου υπέβαλε το Αστυν. Τμήμα Μαντουδίου Ευβοίας και να σας αναφέρω, ότι την έθεσα στο Αρχείο, ως «νόμω αστηρίκτου» κατ' άρθρο 43 ΚΠΔ, καθόσον η μη αναγραφή στα πλευρά κάθε φορτηγού αυτοκινήτου και τριτροχού οχήματος ιδιωτικής χρήσεως των διακριτικών: «ιδιωτική χρήση, αριθμός κυκλοφορίας, ονοματεπώνυμο και τίτλος επιχειρήσεως, έδρα επιχειρήσεως, μικτό βάρος και ωφέλιμο φορτίο», ήδη συνεπάγεται σύμφωνα με το άρθρο 25 της με αριθμό Α2/11367/558/5.7.84 Αποφάσεως του Υπουργού Συγ/νιών (ΦΕΚ Β' αριθμός 450) την διοικητική κύρωση της αφαίρεσεως της άδειας κυκλοφορίας του αυτοκινήτου για τρεις (3) μήνες, έπειτα από απόφαση του οικείου Νομάρχη, καταργηθείσης ρητώς πάσης αντιθέτου, μέχρι πέρα ρυθμίσεως, με την οποία επιμωρείτο η παράβαση αυτή σε θαμνό πταίσματος, σύμφωνα με το άρθρο 26 της ίδιας αποφάσεως.

Ο Εισαγγελέας
ΧΡΙΣΤΟΣ ΝΤΑΚΟΥΡΗΣ

Αριθμ. 991/1985

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος Ι. Γεωργακόπουλος

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Γ. Δελλόπουλος

Δικηγόρος Σ. Φυτράκης

«Έννοια περιϋθρίσεως αρχής.
Στοιχεία διαταράξεως κοινής

ειρήνης. Ορθή και αιτιολογημένη καταδίκη του αναιρεσειόντος, ο οποίος είχε πάρει μέρος σε συνάθροιση πλήθους φωνάζοντας δυνατά προσβλητικές φράσεις για την αστυνομική αρχή και ενεργώντας μαζί με άλλους βαιοπραγίες και ειδικότερα προκαλώντας φθορές με ρόπαλα που κρατούσε στις προθήκες καταστήματος».

Κατά την έννοια της διάταξης της § 1 του άρθρ. 181 του ΠΚ για να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα της περιϋθρίσεως Αρχής, απαιτούνται, σαφείς εκδηλώσεις καταφρόνησης, ονειδισμού ή διασυρμού της ίδιας της αρχής, ως πολιτικού θεσμού ή των φυσικών προσώπων που είναι φορείς αυτής και την εκπροσωπούν, που μειώνουν το κύρος της και θρίσκονται έξω από κάθε έννοια ελέγχου ή έντονής ή δριμείας έστω κριτικής, που προστατεύεται από το άρθρο 14 § 1 του Συντάγματος, να τελείται δε οποιαδήποτε απ' τις παραπάνω εκδηλώσεις δημόσια δηλ. κατά τρόπο που να μπορεί να υποπέσει στην αντίληψη ασρίστου αριθμού προσώπων, άλλων εκτός από εκείνα προς τα οποία απευθύνεται¹. Για τη συγκρότηση, εξάλλου, του εγκλήματος της διατάραξης της κοινής ειρήνης που προβλέπεται και τιμωρείται απ' το άρθρ. 189 του ΠΚ που ορίζει ότι «ο συμμετέχων εις δημόσια συνάθροιση πλήθους με ηνωμένους δυνάμεις διαπράττοντος βιοπραγίας εναντίον προσώπων ή πραγμάτων ή εισπίπτοντος παρανόμως εις ξένας οικίας, κατοικίας ή άλλα ακίνητα κτήματα τιμωρείται δια φυλακίσεως μέχρι δύο ετών απαιτούνται: α) συνάθροιση πλήθους ήτοι συγκέντρωση επί το αυτό προσδιορίστου αριθμού ανθρώπων, χωρίς αυτός να ορίζεται απ' το νόμο και τα οποία δεν εναλλάσσονται, β) η συνάθροιση να είναι δημόσια, να συγκεντρώνονται δηλ. πολλοί επί το αυτό και να είναι δυνατό ο καθένας να πάρει μέρος στη συγκέντρωση και να ενωθεί με τους άλλους, χωρίς να έχει σημασία αν η συνάθροιση γίνεται σε δημόσιο τόπο ή όχι γ) το πλήθος που συναθροίστηκε να διαπράττει, ανάμεσα στις άλλες περιπτώσεις, που αναφέρονται διαζευτικά, βιοπραγίες εναντίον προσώπων ή πραγμάτων, με ενωμένες δυνάμεις που σημαίνει ότι αυτές πρέπει να διαπράττονται από κοινού από περισσότερους και όχι από ένα μόνο από εκείνους που συναθροίστηκαν και τέλος, δ)

δóλος του δράστου που περιλαμβάνει, τη γνώση του ότι ενώνεται σε δημόσια συνάθροιση πλήθους κατά το χρόνο που διαπράττει τούτο βιοπραγίες κατά πραγμάτων προσώπων κλπ. και τη θέληση να παραμείνει στη συνάθροιση σαν μέλος της και μόνο με τη παρουσία του, χωρίς να είναι ανάγκη όλοι όσοι συμμετέχουν να διαπράττουν βιοπραγίες. Στη προκειμένη περίπτωση όπως προκύπτει από το αιτιολογικό της προσβαλλόμενης απόφασης σε συνδυασμό με το διατακτικό της, το Εφετείο που δίκασε, δέχθηκε ότι από τα ειδικά αναφερόμενα σ' αυτή αποδεικτικά στοιχεία, προέκυψε ότι ο αναιρεσειών στην Αθήνα στις 12 Ιανουαρίου 1982, είχε πάρει μέρος σε συνάθροιση πλήθους, το οποίο ανέβαινε την οδό Ακαδημίας με κατεύθυνση το κτίριο της Βουλής, στην οποία παραθρίσκονταν και όργανα της Αστυνομικής Αρχής, για τη πήρηση της τάξης και την ομαλή κυκλοφορία πεζών και τροχοφόρων, μαζί με άλλα πρόσωπα, φώναζε δυνατά, ώστε ν' ακούεται από εκείνους που ήταν μαζί του αλλά και από άλλα πρόσωπα, ενώ απευθυνόταν στα όργανα της Αστυνομικής Αρχής, τις φράσεις «μπάτσοι γουρούνια, δολοφόνοι κάτω τα χέρια από τις καταλήψεις», «οι μπάτσοι πουλάνε ηρωίνη», με πρόθεση να προσβάλλει και περιφρονήσει την παραπάνω Δημοσίαν Αρχήν και όχι προσωπικά εκείνους που υπηρετούν σ' αυτήν. Έκρινε επίσης, ανέλεγκτα, το Εφετείο που δίκασε, ότι, απ' τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει, ότι ο αυτός κατηγορούμενος, στον ίδιο τόπο και χρόνο, είχε πάρει μέρος σε συνάθροιση πλήθους που έγινε δημόσια στην οδό Ακαδημίας, το οποίο με ενωμένες δυνάμεις ενεργούσε βιοπραγίες σε πράγματα καίτοι γνώριζε ότι τούτο ενεργούσε βιοπραγίες και είχε πρόθεση να παραμείνει σ' αυτή σαν μέλος της, κρατούσε δε στα χέρια του, μαζί με άλλους πολλούς, ρόπαλο με το οποίο προκαλούσε φθορές σε προθήκες διαφόρων καταστημάτων που θρίσκονταν στη πλατεία Κάνιγγος και στην οδό Ακαδημίας, ιδιαίτερα δε στις προθήκες του καταστήματος νεωτερισμών, στη γωνία των οδών Ακαδημίας και Εμ. Μπενάκη, του Π.Κ. Δέχθηκε επίσης με την ίδια απόφαση, το δικαστήριο ότι τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά συνιστούν το έγκλημα της περιϋθρίσεως Αρχής του άρθρ. 181 του ΠΚ, γιατί οι παραπάνω φράσεις είναι χλευαστικές και έξω απ' τα όρια της κριτικής των πράξεων της Δημόσιας Αρχής όπως είναι η Αστυνομι-

κή Αρχή κατά της οποίας στρέφονταν, καθώς και το έγκλημα της διατάραξης της ειρήνης των πολιτών του άρθρ. 189 του ίδιου Κώδικα. Με τα πραγματικά περιστατικά που δέχτηκε το Εφετείο και στα οποία στηρίχθηκε και κήρυξε ένοχο το κατηγορούμενο παράβασης των παραπάνω ουσιαστικών ποινικών διατάξεων, ορθά τις ερμήνευσε και τις εφάρμοσε και ούτε εκ πλαγίου, με ασάφειες ή αντιφάσεις, τις παραβίασε, διέλαθε δε επίσης αυτή και την ειδική και εμπειριστική αιτιολογία που επιβάλλουν τα άρθρ. 93 § 3 του Συντάγματος και 139 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και γι' αυτό είναι αθάσιμοι και πρέπει ν' απορριφθούν και οι λόγοι του δικογράφου της κρινόμενης αίτησης, που στηρίζονται στο άρθρ. 510 § 1 περιπτ. Δ και Ε του ΚΠΔ. Κατά το μέρος τους που αναφέρονται σε πραγματικά περιστατικά, για τα οποία, με κρίση που διαφεύγει τον έλεγχο του Αρείου Πάγου, έκρινε αντίθετα το Δικαστήριο της ουσίας, πρέπει ν' απορριφθούν γιατί είναι απαράδεκτοι.

Αριθμ. 1189/1985¹ (σε Συμβούλιο)

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος Ι. Γεωργακόπουλος
Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Η. Γιαννόπουλος

«Την απαιτούμενη έγκληση μπορεί να υποβάλει έγκυρα μόνος του ο καθένας από τους γονείς του παθόντος ανήλικου διότι αποτελεί πράξη με επείγοντα χαρακτηρισμό. Όταν ασκήθηκε ποινική δίωξη για έγκλημα που διώκεται με έγκληση χωρίς έγκληση, δεν θίγεται το κύρος των πράξεων της προδικασίας, αν ο παθών κάνει τέτοια δήλωση και στο ακροατήριο ακόμα προτού να αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία. Αιτιολογημένη παραπομπή για απόπειρα αποπλάνησης παιδιών».

Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 118 § 2, 339 και 344 του ΠΚ, όπως τα δύο τελευταία έχουν αντικατασταθεί αντίστοιχα με τα άρθρα 5 και 11 των Ν. 1277/82 και 1412/84 και 1510, 1511, 1512, 1516 και 1518 του ΑΚ, προκύπτει, ότι, για

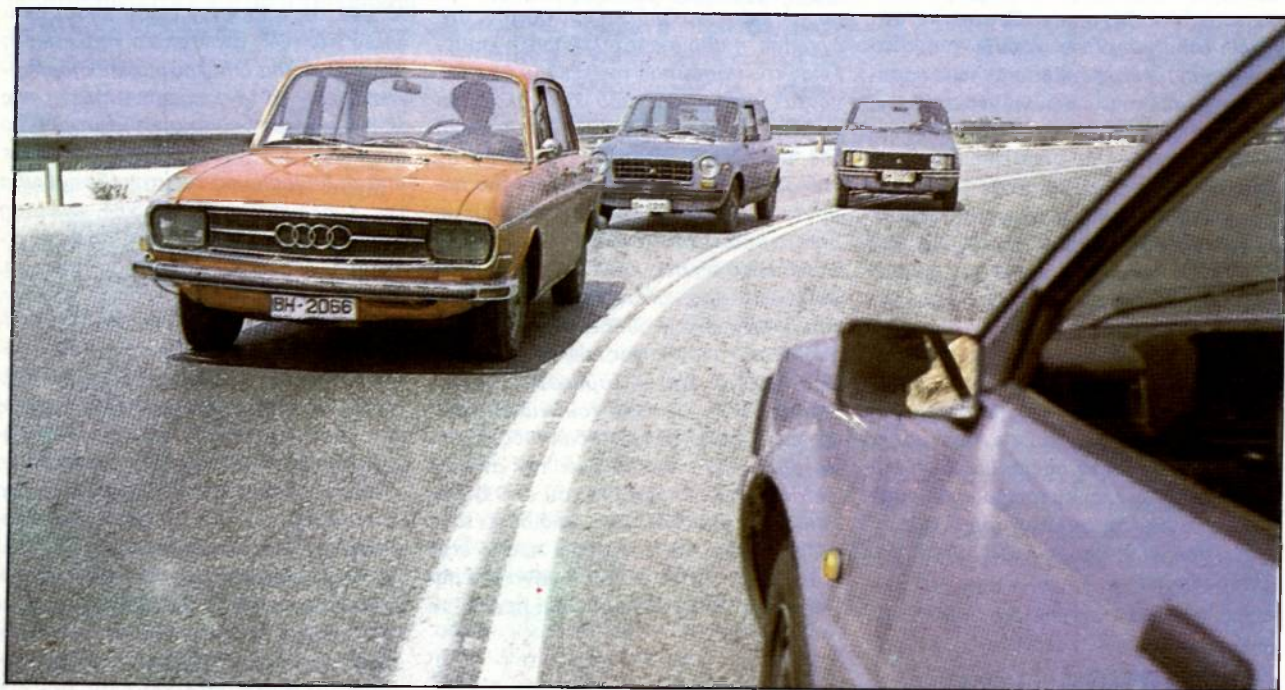
τη δίωξη του αδικήματος της αποπλάνησης παιδιών και συνεπώς και της αποπείρας αυτού, απαιτείται έγκληση και ότι, στην περίπτωση που ο παθών δεν έχει συμπληρώσει τα δώδεκα χρόνια του, την έγκληση, η οποία αποτελεί πράξη επιμέλειας του προσώπου του τέκνου με επείγοντα χαρακτηρισμό, που δικαιολογείται από την τρίμηνη προθεσμία για υποβολή της, μπορεί να υποβάλει έγκυρα μόνος του ο καθένας από τους γονείς του παθόντος ανήλικου, χωρίς να δεσμεύεται από το θεσμό της γονικής μέριμνας, την οποία ασκούν, στις κανονικές μόνον περιπτώσεις, από κοινού και οι δύο γονείς του ανήλικου τέκνου. Επομένως ο πρώτος αναίρετικός λόγος, με τον οποίο υποστηρίζεται, ότι, το Συμβούλιο Εφετών ξεπέρασε την εξουσία του, για το λόγο ότι επεκύρωσε το πρωτόδικο βούλευμα, το οποίο είχε παραπέμψει τον αναιρεσείοντα στο ακροατήριο του Μ.Ο.Δ. για απόπειρα αποπλάνησης παιδιού έντεκα (11) χρόνων, για την οποία πράξη είχε ασκηθεί δίωξη με έγκληση μόνο του πατέρα του, είναι αθάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Από τις διατάξεις των άρθρων 33 § 1, 50 § 2 εδ. τέλ. 242 § 1 και 243 § 3 του ΚΠΔ, βγαίνει, ότι στα αυτόφωρα εγκλήματα, δηλαδή σ' εκείνα που τελέστηκαν πρόσφατα, υποχρεούνται οι ανακριτικοί υπάλληλοι να κάνουν όλες εκείνες τις ανακριτικές πράξεις, για τη θεώρηση του εγκλήματος και την ανακάλυψη του δράστη και χωρίς παραγγελία του Εισαγγελέα, στον οποίο όμως υποβάλλουν, μετά από γρήγορη ειδοποίηση και χωρίς καθυστέρηση τις εκθέσεις που σύνταξαν και ότι, στην περίπτωση που ασκήθηκε ποινική δίωξη για αδικήμα που διώκεται με έγκληση, όπως είναι η κατά την προηγούμενη σκέψη απόπειρα αποπλάνησης παιδιών, χωρίς έγκληση, δεν θίγεται το κύρος των πράξεων της προδικασίας, εάν ο αδικημένος κάνει τέτοια δήλωση και στο ακροατήριο ακόμα προτού να αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα αναφερόμενα στο προσβαλλόμενο βούλευμα αποδεικτικά στοιχεία, στις 20.30 περίπου της 15.3.84 πήγε στο Α' Παράρτημα Ασφαλείας Αθηνών ο Ν.Α.Α. που είχε γεννηθεί στις 17.10.1972 και δεν ήταν ακόμα δώδεκα χρόνων, και κατάγγειλε ότι ο αναιρεσείων, που ήταν σαράντα έξι χρόνων και παντρεμένος με δύο παιδιά, του έκανε ασελγείς πράξεις, ότι, κατόπιν αυτού οι αστυνομικοί του παρα-

πάνω Παραρτήματος πήραν ανώμοτες καταθέσεις του ανήλικου παθόντα και του αναιρεσείοντα, που πιάστηκε από τους αστυνομικούς μετά μία ώρα, στις 15.3.84, ότι ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Αθηνών, στον οποίο στάλθηκε η σχηματισθείσα δικογραφία, άσκησε ποινική δίωξη για την παραπάνω πράξη στις 16.3.84, χωρίς την απαιτούμενη από το άρθρο 11 του Ν. 1419/84, ο οποίος ίσχυε από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 14.3.84, έγκληση του παθόντα και ότι τέτοια δήλωση (έγκληση) έκανε ο πατέρας του παθόντα, που δεν ήταν ακόμα δώδεκα χρόνων, στις 19.3.84. Μετά απ' όλα αυτά το Συμβούλιο Εφετών, που εκτίμησε τις αποδείξεις, ορθά έκρινε ότι δε δημιουργήθηκε απόλυτη ακυρότητα στις πράξεις της προδικασίας από παραβίαση διατάξεων που καθορίζουν την ποινική δίωξη από τον Εισαγγελέα. Πρέπει λοιπόν να απορριφτεί ο αντίθετος δεύτερος αναίρετικός λόγος ως αθάσιμος.

Όπως προκύπτει από το προσβαλλόμενο βούλευμα, το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, που το έχει εκδώσει, με αναφορά στις σκέψεις της Εισαγγελικής πρότασης, δέχθηκε ανέλεγκτα, ότι, στις έξι η ώρα το βράδυ της 15.3.1984 ο αναιρεσείων, που είναι 46 χρόνων, ελαιοχρωματιστής και παντρεμένος με δύο παιδιά, παρέσυρε στο υπόγειο αποθήκης του σπιτιού του, που βρίσκεται στην οδό Γερουλάνου αριθμ. 26 στην Αθήνα τον Ν.Α., ο οποίος έχει γεννηθεί στις 17.10.72, και συνεπώς δεν ήταν ακόμα δώδεκα χρόνων, όπου αποπειράθηκε να τον αποπλάνησει. Ειδικότερα δέχθηκε ότι χάιδεψε τον ανήλικο αυτόν και τον φίλησε παράξενα στο μάγουλό του και κάτι του είπε, που δεν το θυμάται, ότι στη συνέχεια τον ξαναφίλησε δυο τρεις φορές, ενώ τρέμανε τα χέρια του αλλά και ολόκληρος, ότι όλα αυτά έγιναν την ώρα που κάθονταν στο κρεβάτι, ότι του είπε να καθήσει στα γόνατά του, πράγμα που δεν ήθελε να κάνει, και ότι τον τράβηξε και τον κάθισε στα γόνατά του και συγχρόνως άρχιζε να τον πιάνει με το ένα χέρι δυνατά στον ποπό, ότι κατάλαβε τότε ο ανήλικος τι ήθελε να του κάνει και ζήτησε να φύγουν από την αποθήκη, ενώ ο αναιρεσείων του έλεγε κάτσε λίγο ακόμη, ότι προσπάθησε να τον ξαπλώσει στο κρεβάτι, αλλά δεν τα κατάφερε γιατί αντιστάθηκε και ότι κάποια στιγμή σηκώθηκε ο

ΤΟ ΠΡΟΣΠΕΡΑΣΜΑ

Τα επικίνδυνα προσπεράσματα είν-αι απ' τις βασικές αιτίες των πολύ-νεκρων ατυχημάτων στη χώρα μας. Πολλοί οδηγοί αγνοούν τις βασικές διατάξεις του Κ.Ο.Κ. που διέπουν τη συμπεριφορά τους κατά το προσπέρασμα και γι' αυτό δημιουργούν επι-κίνδυνες καταστάσεις την ώρα της κυκλοφορίας.

Ο οδηγοί φορτηγών και λεωφο-ρειών θέτουν σε λειτουργία το φλας και ταυτόχρονα, χωρίς να λάβουν υπόψη τα Ι.Χ. που κινούνται στην αριστερή λωρίδα κυκλοφορίας, αρ-χίζουν να «μπαίνουν» επικίνδυνα, κλείνοντας το δρόμο τους.

Αλλά και πολλοί Ι.χ'ίδες μιμούνται τη συνήθεια αυτή των οδηγών μεγάλων οχημάτων και ελίσσονται δεξιά κι' αριστερά με τη φτηνή δικαιολο-γία του αναβοσβύματος του φλας.

Άλλοι οδηγοί, μόλις αντιληφθούν ότι ο προπορευόμενος οδηγός προ-τίθεται να προσπεράσει άλλο όχημα, βγάζουν κι' αυτοί φλας και προσ-περνάνε πρώτοι, μόνο και μόνο για να δείξουν την υπεροχή τους στην οδήγηση...

Και κάποιοι άλλοι, μόλις προσπε-ράσουν σε απόσταση «αναπνοής» κάποιο όχημα, επαναφέρουν το αυ-

τοκίνητό τους αμέσως, κλείνοντας κυριολεκτικά το δρόμο του οδηγού που προσπέρασαν.

Κι' όμως, ο Κ.Ο.Κ. είναι σαφής στις διατάξεις του:

«Ο οδηγός επιτρέπεται να προσ-περάσει προπορευόμενο όχημα, μόνο εφόσον δύναται να πράξει τούτο χωρίς κίνδυνο ή παρακώλυση της κυκλοφορίας και εφόσον προει-δοποιήσει έγκαιρα...».

Το προσπέρασμα απαγορεύεται μεταξύ των άλλων και στις εξής περιπτώσεις:

«Όταν κάποιος από αυτούς που ακολουθούν τον οδηγό που προτί-θεται να προσπεράσει, άρχισε ήδη το προσπέρασμα.

Όταν ο προπορευόμενος, στην ίδια λωρίδα κυκλοφορίας, οδηγός, δώσει σήμα ότι προτίθεται να προσ-περάσει άλλον.

Όταν η λωρίδα κυκλοφορίας που θα χρησιμοποιήσει ο οδηγός κατά το προσπέρασμα, δεν είναι ελεύθερη μπροστά του σε αρκετή απόσταση, σε τρόπο ώστε λαμβανομένης υπόψη της διαφοράς ταχύτητας του οχήματος του κατά το χρόνο του προσπεράσματος και της ταχύτητας

των οχημάτων που προτίθεται να προσπεράσει, να μην εκθέσει σε κίνδυνο ή να παρεμποδίσει τους αντίθετα ερχόμενους».

«Ο οδηγός υποχρεούται να αφή-νει στο όχημα που προσπερνά αρ-κετό χώρο παραπλεύρως και, μετά το προσπέρασμα, να επαναφέρει το όχημά του πλησίον του δεξιού άκρου του οδοστρώματος, ακίνδυνα για εκείνον που προσπερνά.

Ο οδηγός που αντιλαμβάνεται την πρόθεση άλλου οδηγού να τον προσπεράσει, υποχρεούται να κινεί-ται πλησίον του δεξιού άκρου του οδοστρώματος και να μην επιταχύ-νει την κίνησή του».

Η ΕΛ.Π.Α., στα πλαίσια των διαφό-ρων ενεργειών της για τη μείωση των τροχαίων δυστυχημάτων, έχει τοποθετήσει σε οδικές αρτηρίες με-γάλες πινακίδες με παραινέσεις προς τους οδηγούς. Σε ένα πρόσ-φατο «σύνθημα» σχετικό με τα προσπεράσματα, υπενθυμίζει: «ΤΟ ΦΛΑΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ ΔΕΝ ΥΠΟ-ΧΡΕΩΝΕΙ». Θα πρέπει να θυμόμαστε συνέχεια τη «φιλοσοφημένη» αυτή παραίνεση για τη δική μας οδική ασφάλεια αλλά και για την ασφάλεια των άλλων οδηγών.

ΚΑΠΝΙΣΜΑ

«Μια αργή αυτοκτονία»

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΕΚΑΚΗ

Πολλά έχουν ειπωθεί κατά καιρούς για το κάπνισμα και τις δυσμενείς επιδράσεις του τόσο στην υγεία και εμφάνιση του ατόμου, όσο και στην οικονομική του κατάσταση. Πραγματικά το τσιγάρο είναι από τις πιο επιβλαβείς συνήθειες του σύγχρονου ανθρώπου.

Ο εθισμός αρχίζει από τη μικρή κιόλας ηλικία. Η πρώτη συνήθως δοκιμή γίνεται με την προτροπή των φίλων, των συμμαθητών από περιέργεια ή επίδειξη ανδρισμού. Το κάπνισμα θεωρείται το πρώτο και «επιβεβλημένο πέρασμα» από την εφηβεία στον κακώς εννοούμενο ανδρισμό. Εξελίσσεται σιγά - σιγά όμως σε πάθος. Στην ώριμη ηλικία προβάλλει σαν «ηθικός συμπαραστάτης» στα διάφορα προβλήματα και άγχη της καθημερινής ζωής, με την απαραίτητη βέβαια συνοδεία ποτού, ενώ αργότερα στη γεροντική ηλικία σαν οδηγός αναμνήσεων του παρελθόντος.

Αρκετοί ισχυρίζονται ότι αρχίζουν να καπνίζουν

όταν βρίσκονται σε αδιέξοδο, οικονομικό, κοινωνικό ή οικογενειακό. Όταν αντιμετωπίζουν ανυπέρβλητα προβλήματα. Οποσδήποτε ο σύγχρονος άνθρωπος αντιμετωπίζει πολλά ψυχολογικά προβλήματα και καταστάσεις που τον προβληματίζουν, φέρνοντάς τον πολλές φορές σε απόγνωση και αδιέξοδο. Η πρόσκαιρη λύση του τσιγάρου, κάθε άλλο παρά συμβάλλει στην ανακούφιση και λύτρωση. Αντίθετα επιτείνει το άγχος, κάνοντάς μας σκλάβους μιας νοσηρής κατάστασης. Φαινομενικά μεν μπορεί να μας δημιουργεί αίσθημα ξενοιασιάς, αλλά στο βάθος δημιουργεί ψυχολογικό εθισμό.

Είναι πραγματικά θλιβερό και συγχρόνως απογοητευτικό να βλέπεις νέα αγόρια και κορίτσια, να γίνονται σκλάβοι του τσιγάρου, να είναι με κιτρινισμένα χέρια και δόντια από την πολύ κατανάλωση, με αποπνιχτική αναπνοή, χλωμά χαρακτηριστικά και απλανές βλέμμα να έχουν μονίμως στην τσέπη αυτό το δολοφονικό

πακετάκι με τα είκοσι δηλητηριώδη τσιγάρα «συνήθως πολυτελείας και εισαγωγής» ανεξάρτητα οικονομικών συνθηκών.

Αλλά δεν φτάνει μόνο που οι καπνιστές βλάπτουν τον εαυτό τους, ενοχλούν και επηρεάζουν με την ενέργειά τους αυτή και την υγεία των διπλανών τους σε όλους τους κλειστούς χώρους, το γραφείο, το αυτοκίνητο κ.ά. Οι συνηθισμένες απαγορευτικές πινακίδες σ' αυτούς τους χώρους αγνοούνται επιδεικτικά με θρασύτητα και αδιαφορία δείγμα καθαρά έλλειψης σεβασμού της προσωπικότητας του συνανθρώπου τους.

Αλλά ας δούμε διεξοδικά και με στατιστικά στοιχεία τις συνέπειες του καπνίσματος.

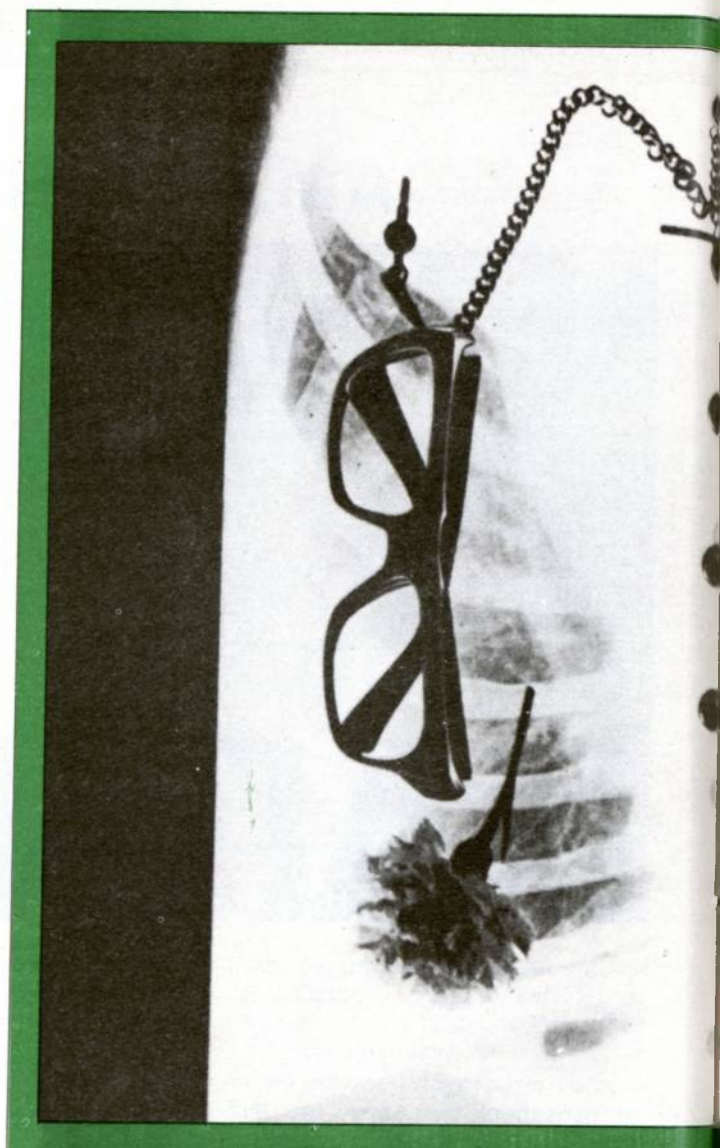
Η σοβαρότερη επίδρασή του εκδηλώνεται ουσιαστικά σ' αυτή καθ' αυτή την υγεία μας. Ο καπνός περιέχει μια αλκαλοειδή ουσία, τη νικοτίνη που είναι πολύ δραστικό δηλητήριο για το κεντρικό νευρικό σύστημα. Τα τσιγάρα περιέχουν 1 - 3% νικοτίνη.

Ακόμη το κάπνισμα προκαλεί αύξηση της αρτηριακής πίεσης, επιτάχυνση της λειτουργίας της καρδιάς, μείωση της οπτικής οξύτητας και το σοβαρότερο σπασμό των αγγείων, που μπορεί να προκαλέσει και σπασμό των στεφανιαίων αγγείων της καρδιάς που οδηγεί σε στηθάγχη ή έμφραγμα. Στην ανάπτυξη καρδιοπάθειας συντελεί και το μονοξειδίο του άνθρακα που παράγεται κατά την καύση του καπνού και εισπνέεται από τον καπνιστή. Προκαλεί επίσης ελάττωση του οξυγόνου που περιέχεται στο αίμα.

Άλλος βασικός κίνδυνος για την υγεία, είναι η δημιουργία καρκίνου των πνευμόνων. Ο καρκίνος δεν οφείλεται στη νικοτίνη, αλλά σε ορισμένες άλλες ουσίες που παράγονται όταν ο καπνός καίγεται σε υψηλή θερμοκρασία. Οι πιο σημαντικές απ' αυτές που είναι παράγωγα της πίσσας, είναι το **βενζοπυρένιο**, το **βενζανθρακένιο** και το **μεθυλοχολανθρένιο**. Οι ουσίες αυτές είναι ισχυροί καρκινογόνοι παράγοντες και προκαλούν την καταστροφή του βλεννογόνου των βρόγχων, έντονο πολλαπλασιασμό των κυττάρων και τελικά καρκίνο.

Ειδικά για τις έγκυες γυναίκες, το κάπνισμα είναι καταστροφικό. Δηλητηριάζει το παιδί που πρόκειται να γεννηθεί με κίνδυνο να γεννηθεί ελλιποβαρές ή πρόωρο και ευάλωτο σε διάφορες αρρώστιες. Αλλά και τα παιδιά που εισπνέουν αναίτια τον καπνό, εκτίθενται περισσότερο σε αρρώστιες όπως φλεγμονές, λοιμώξεις του αναπνευστικού κ.ά.

Το κάπνισμα επηρεάζει εξάλλου και την εμφάνισή μας γενικά σαν άτομα. Οι μανιώδεις καπνιστές δεν αποτελούν πια το κέντρο ενδιαφέροντος των γύρω τους. Αντίθετα η εικόνα του καπνιστή έπαψε πια να είναι ελκυστική. Βραχυνισμένη φωνή, μαυρισμένα δόντια, κιτρινισμένα δάκτυλα, ζαρωμένα επιδερμίδα προσώπου, δυσάρεστη μυρουδιά, αλλοίωση γεύσης, έλλειψη ζωντάνιας. Να μερικές βασικές επιπτώσεις του καπνίσματος στην όλη εμφάνισή μας, που προκαλούν συγχρόνως την αποστροφή των γύρω μας, αλλά και του συντρόφου μας. Οι δε γυναίκες κα-

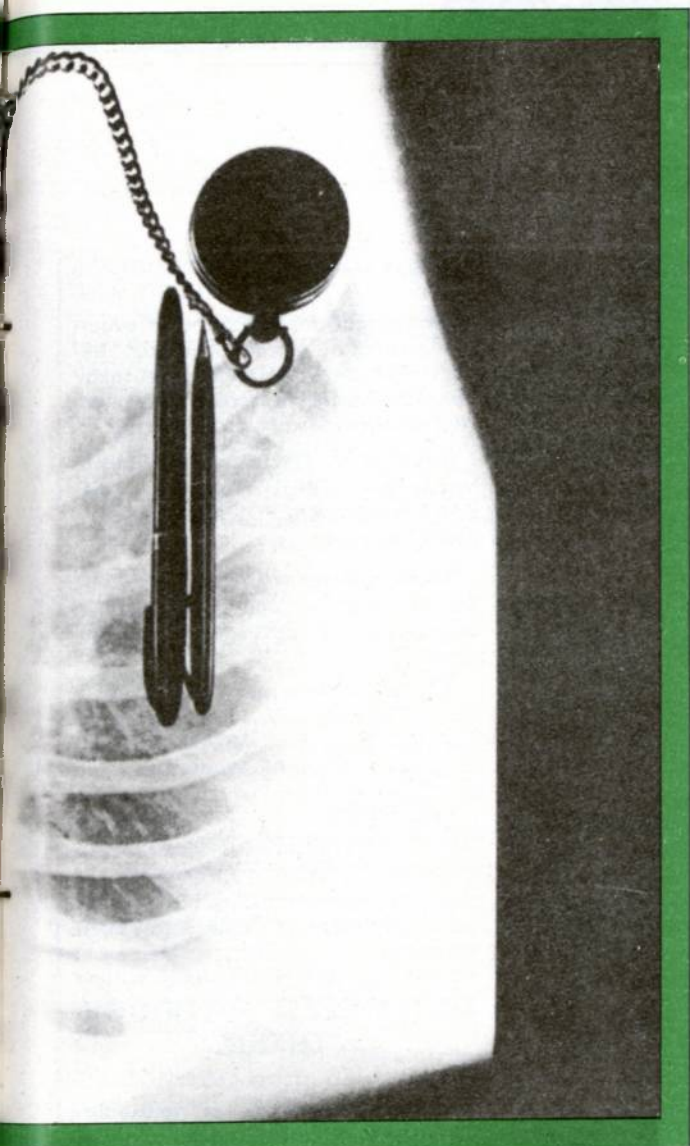

πνίστριες δείχνουν μεγαλύτερες απ' αυτές που δεν καπνίζουν. Και όταν μάλιστα έχουν αρχίσει από πολύ νωρίς, παρατηρείται καθυστέρηση στην ανάπτυξη του οργανισμού τους.

Η νικοτίνη και το μονοξειδίο του άνθρακα, επιδρούν αρνητικά στον εγκέφαλο, προκαλώντας πτώση των αντανάκλαστικών, μείωση της οξύτητας της όρασης και νάρκωση. Έτσι η οδήγηση γίνεται επικίνδυνη, ενώ πολλές φορές ίσως λόγω αφηρημάδας ένα αποτσίγαρο πεταμένο από το αυτοκίνητο ή ξεχασμένο στο δάσος ή ακόμα και στο ίδιο μας το γραφείο ή το σπίτι έχει σαν αποτέλεσμα μια καταστροφική πυρκαγιά.

Σύμφωνα με πρόσφατα στατιστικά στοιχεία έχει βρεθεί ότι σε 100 καπνιστές που καπνίζουν πάνω από 20 τσιγάρα την ημέρα, πάνω από 10 χρόνια εμφανίζεται καρκίνος των πνευμόνων σε 30 (ποσοστό 30%). Σε άτομα που δεν καπνίζουν το ποσοστό είναι 0,03%. Με τον ίδιο μηχανισμό δημιουργείται επίσης καρκίνος στο λάρυγγα, στα χείλη και τη γλώσσα.

Ο καρκίνος του πνεύμονα και οι καρδιακές παθήσεις σε ένα μεγάλο ποσοστό, συνδέονται με το κά-

πνισμα. Από αμερικανούς καρδιολόγους έχει διαπιστωθεί ότι στους θανάτους από καρδιακές παθήσεις η μέση ηλικία είναι 67 χρόνων, ενώ στους καπνιστές τα 47 χρόνια. Οι μανιώδεις καπνιστές προσβάλλονται από καρκίνο 30 φορές συχνότερα από τους μη καπνιστές.

Σύμφωνα με μελέτες της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (WORLD HEALTH ORGANIZATION) στο τσιγάρο οφείλονται το 90% των καρκίνων του πνεύμονα, 75% των βρογχικών παθήσεων και 25% ορισμένων καρδιακών παθήσεων όπως το έμφραγμα και η υπέρταση. Είκοσι με τριάντα τσιγάρα την ημέρα, λιγοστεύουν τη ζωή 8 - 12 χρόνια.

Παρά τις διεθνείς αντικαπνιστικές εκστρατείες, οι νέοι καπνίζουν όλο και περισσότερο από τους μεγαλύτερους. Αυτό συμβαίνει περισσότερο στην Ανατολική Ευρώπη, στην Αίγυπτο και στον Καναδά. Στη Γαλλία για παράδειγμα, 43% των νέων άρχισαν να καπνίζουν σε ηλικία πριν των 12 χρόνων. Στην Αιθιοπία το ποσοστό είναι 32%, ενώ μέχρι τώρα μόνο το 3% των κοριτσιών είναι καπνιστές. Στις δε γυναίκες της

Δύσης το φαινόμενο του καπνίσματος αυξάνεται κατακόρυφα. Στην Αμερική και σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες στην ηλικία των 16 χρόνων έχει βρεθεί ότι καπνίζουν περισσότερο τα κορίτσια απ' ό,τι τα αγόρια. Έχει υπολογιστεί ότι το κάπνισμα στις εγκύους της ΗΠΑ, προκαλεί 50.000 αποβολές εμβρύων το χρόνο, ενώ αποτελεί συνηθισμένη αιτία για πρόωρους τοκετούς.

Όπως βλέπουμε λοιπόν η κατάσταση ανά τον κόσμο, όσον αφορά το θέμα του καπνίσματος είναι απογοητευτική. Πολλές πρακτικές συμβουλές δίνονται κατά καιρούς από διάφορους ειδικούς, για το κόσψιμο του τσιγάρου. Εκείνο πάντως που απαιτείται στην προκειμένη περίπτωση είναι η θέληση και η αυτοπεποίθηση για να απαλλαγούμε μια για πάντα από αυτόν τον «καθημερινό και επικίνδυνο φίλο», το τσιγάρο που εμφανίζεται στις περισσότερες φάσεις της καθημερινής μας ζωής, προβάλλοντας σαν πρόσκαιρο καταπραϋντικό φάρμακο των ψυχολογικών προβλημάτων μας.

Το να αποκτήσουμε και να υιοθετήσουμε μια κακή συνήθεια είναι απλό. Το να κόψουμε μια κακή συνήθεια όπως είναι το τσιγάρο είναι κάτι το δύσκολο, αλλά όχι το ακατόρθωτο. Χρειάζεται δυνατή θέληση και αυτοπεποίθηση, στοιχεία άλλωστε που συνθέτουν την ολοκληρωμένη προσωπικότητα ενός συγκροτημένου ατόμου. Πρέπει από μόνοι μας να συνειδητοποιήσουμε το μέγεθος του προβλήματος.

Η συνειδητοποίηση λοιπόν του προβλήματος, η ανάπτυξη αντικαπνιστικού ήθους μέσα από συνεχείς διαφημιστικές καμπάνιες (Τ.Β. - τύπος - έντυπο υλικό) - διδασκαλίες και διαλέξεις σε σχολεία και δημόσιους χώρους με μέριμνα της πολιτείας, ο περιορισμός των προκλητικών διαφημίσεων από την τηλεόραση (έστω και σε θάρος οικονομικών συμφερόντων) και η αναγραφή των κινδύνων για την υγεία μας πάνω στα πακέττα τσιγάρων, μπορούν κατά τη γνώμη μας να σώσουν την κατάσταση, ή τουλάχιστον να περιορίσουν δραστικά το φαινόμενο.

Ας φράξουμε λοιπόν το δρόμο της αυτοκαταστροφής στην οποία οδηγούμαστε μαθηματικά από την καθημερινή χρήση του τσιγάρου. Αν πάλι δεν μπορούμε ή δεν έχουμε το θάρρος και τη δύναμη να το κόψουμε, ας το περιορίσουμε στο ελάχιστο, αποφεύγοντας τουλάχιστον να ενοχλούμε τους γύρω μας, καπνίζοντας σε χώρους και τόπους όπου απαγορεύεται.

Σε μας εναπόκειται πλέον η «μεγάλη απόφαση», η θέληση και το θάρρος. Ας το τολμήσουμε. Θα σώσουμε την υγεία μας από άσκοπες και επικίνδυνες περιπέτειες. **Ας διαλέξουμε λοιπόν και ας αποφασίσουμε.**

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Προήχθησαν στο βαθμό του αστυνομικού διευθυντή οι κατωτέρω αστυνομικοί υποδιευθυντές:

ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ηλίας, ΠΟΘΑΚΟΣ Νικόλαος, ΜΠΑΛΑΤΣΟΣ Ιωάννης, ΤΣΙΦΟΥΝΤΟΥΔΗΣ Πέτρος, ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, ΖΙΑΚΑΣ Νικόλαος, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γεώργιος, ΤΑΜΠΟΥΡΗΣ Νικόλαος, ΒΟΥΡΛΙΑΣ Παναγιώτης, ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Αναστάσιος, ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Γεράσιμος, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Στέφανος, ΚΑΡΡΑΣ Κομνηνός, ΜΠΑΛΕΖΟΣ Μιχαήλ, ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, ΒΛΑΧΑΚΗΣ Ιωάννης, ΑΡΚΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Φώτιος, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Θεόδωρος, ΧΟΥΓΙΑΣ Γεώργιος, ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Παντελής, ΜΗΤΣΗΣ Μελέτιος, ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Γιαννίκος, ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ Δημήτριος, ΣΑΜΨΩΝΗΣ Απόστολος, ΖΑΝΝΗΣ Αναστάσιος, ΜΟΣΧΟΝΑΣ Χαράλαμπος, ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΡΑΠΤΗΣ Νικόλαος, ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΑΚΗΣ Κωνσταντίνος, ΓΛΥΜΗΣ Ευθύμιος, ΚΟΥΤΣΟΜΠΑΝΗΣ Δημήτριος, ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Διονύσιος, ΣΠΑΝΟΣ Αλέξιος, Κοντογιάννης Αλέξανδρος, ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΣ Παναγιώτης, ΚΟΥΓΙΤΕΑΣ Κωνσταντίνος, ΣΟΥΡΑΝΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΚΟΛΟΚΑΘΗΣ Παναγιώτης, ΖΙΑΚΟΣ Δημήτριος, ΛΟΥΚΑΚΟΣ Αριστοτέλης, ΧΗΝΑΣ Ιωάννης, ΤΡΥΦΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Φώτιος, ΣΤΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Σταμάτιος, ΣΠΑΝΟΣ Γεώργιος, ΝΤΖΟΥΒΑΝΗΣ Αθανάσιος, ΤΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος, ΜΠΑΚΑΣ Απόστολος, ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Ηρακλής, ΛΟΗΣ Χρήστος, ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΠΙΠΕΡΙΔΗΣ Νικόλαος, ΚΟΡΜΠΑΣ Άγγελος, ΨΥΧΑΡΗΣ Παναγιώτης, ΧΟΛΕΒΑΣ Ιωάννης, ΠΕΠΟΝΗΣ Βασίλειος, ΛΑΜΠΑΔΙΑΡΗΣ Αντώνιος.

Προήχθησαν στο βαθμό του αστυνομικού υποδιευθυντή κατωτέρω αστυνομικοί Α':

ΤΣΙΑΓΚΛΑΣ Παναγιώτης, ΤΣΑΜΠΗΣ Φώτιος, ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Σπύλιος, ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος, ΓΙΑΚΟΒΗΣ Κων/νος, ΤΣΑΟΥΣΗΣ Δημήτριος, ΚΑΤΣΑΟΥΝΗΣ Χρήστος, ΜΠΑΣΙΟΥΚΑΣ Νικόλαος, ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ Νικόλαος, ΑΘΑΝΑΣΑΡΟΣ Θεόδωρος, ΒΡΑΚΑΣ Ανδρέας, ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ Γεώργιος, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Μιχαήλ, ΑΛΑΜΑΝΟΣ Κων/νος, ΔΑΒΑΛΟΣ Απόστολος, ΓΕΩΡΓΑΡΗΣ Σπυρίδων, ΚΡΑΝΙΤΗΣ Ανδρέας, ΠΙΣΙΝΑΡΑΣ Κων/νος, ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Δη-

μήτριος, ΣΙΓΑΝΟΣ Δημήτριος, ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ Ιωάννης, ΚΙΤΣΑΚΗΣ Δημοσθένης, ΜΠΑΣΑΡΑΣ Λάμπρος, ΜΑΡΑΒΕΛΕΑΣ Αλέξανδρος, ΠΑΠΠΑΣ Περικλής, ΦΟΥΤΑΚΗΣ Ιωάννης, ΚΑΤΣΕΡΗΣ Πάνος, ΡΕΠΠΑΣ Χρήστος, ΛΕΠΙΔΑΣ Δημήτριος, ΣΤΑΘΗΣ Κων/νος, ΛΑΖΑΡΗΣ Σπυρίδων, ΚΑΛΟΦΩΤΙΑΣ Δημήτριος, ΣΑΓΩΝΑΣ Βασίλειος, ΦΡΥΔΑΣ Βασίλειος, ΜΟΥΖΑΚΙΤΗΣ Σπυρίδων, ΣΚΛΑΤΙΝΙΩΤΗΣ Σπυρίδων, ΜΠΙΡΗΣ Σωτήριος, ΤΖΕΦΕΡΑΚΟΣ Λεωνίδας, ΓΚΙΩΝΗΣ Γεώργιος, ΦΡΟΥΔΑΡΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΓΑΠΚΙΑΔΗΣ Μιχαήλ, ΜΠΙΡΜΠΙΛΗΣ Ηλίας, ΜΠΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ιωάννης, ΤΡΙΓΚΑΣ Σπυρίδων, ΔΕΒΕΡΑΚΗΣ Ηλίας, ΔΕΔΟΥΣΗΣ Ιωάννης, ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Χαράλαμπος, ΠΑΠΑΝΙΚΟΣ Ευάγγελος, ΚΟΥΤΣΗΣ Διονύσιος, ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ Κων/νος, ΤΖΙΜΑΣ Κων/νος, ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ Ιωάννης, ΝΙΚΟΥ Αθανάσιος, ΜΑΚΡΗΣ Δημήτριος, ΜΑΚΡΗΣ Παναγιώτης, ΝΑΤΣΙΟΣ Χρήστος, ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Νικόλαος, ΚΕΛΕΣΗΣ Κων/νος, ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος, ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, ΠΙΣΠΙΡΙΓΚΑΣ Κων/νος, ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ Απόστολος, ΚΟΥΤΡΕΤΣΗΣ Γεώργιος, ΔΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

Προήχθησαν στο βαθμό του ταξίαρχου εκτός οργανικών θέσεων οι κατωτέρω αστυνομικοί διευθυντές οι οποίοι αποστρατεύτηκαν τριάντα ημέρες μετά την προαγωγή τους:

ΧΑΛΙΟΥΛΙΑΣ Αντώνιος, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Κωνσταντίνος, ΖΙΑΝΝΗΣ Νικόλαος, ΤΣΩΚΟΣ Διονύσιος, ΒΕΡΓΑΝΕΛΑΚΗΣ Γεώργιος, ΛΙΑΣΚΑΣ Παντελής, ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ Γεώργιος, ΤΣΙΑΜΠΑΛΗΣ Αχιλλέας, ΤΖΙΟΥΜΑΣ Αλκιβιάδης, ΡΕΠΠΑΣ Βασίλειος, ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γεώργιος, ΤΕΡΖΗΣ Απόστολος, ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΙΔΗΣ Αλέξανδρος, ΛΑΖΟΣ Κωνσταντίνος, ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ Κωνσταντίνος, ΜΠΟΥΖΑΛΑΣ Λεωνίδας, ΦΟΥΚΑΡΑΚΗΣ Πολύβιος, ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης, ΔΡΟΥΤΣΟΣ Ιωάννης, ΣΚΟΥΡΑΣ Ηρακλής, ΒΡΕΤΤΕΑΣ Βασίλειος, ΜΟΥΖΑΚΗΣ Κωνσταντίνος, ΝΕΡΗΣ Στυλιανός, ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ Αθανάσιος, ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΚΑΝΑΤΑΣ Ιωάννης, ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΔΑΜΑΛΑΣ Φρίξος, ΔΑΛΙΑΝΗΣ Παναγιώτης, ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, ΠΑΠΠΑΣ Χρήστος, ΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗΣ Στυλιανός, ΝΤΟΥΜΑΣ Ηλίας, ΝΕΖΗΣ Ανδρέας, ΖΩΗΤΟΣ Κωνσταντίνος, ΔΑΛΑΜΑΓΚΑΣ Γεώργιος, και

ΣΑΜΑΡΑΣ Νικόλαος.

Προήχθησαν στο βαθμό του αστυνομικού διευθυντή, εκτός οργανικών θέσεων, για ένα μήνα και αποστρατεύτηκαν λόγω προαγωγής νεωτέρων τους, οι κατωτέρω αστυνομικοί υποδιευθυντές:

ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Παντελής, ΜΑΚΡΑΚΗΣ Νικόλαος, ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ Σπυρίδων, ΓΚΛΑΒΑΣ Αντώνιος, ΦΛΩΡΟΣ Δημήτριος, ΓΑΛΑΝΗΣ Κων/νος.

Αποστρατεύτηκαν λόγω κρίσεώς τους απ' το ανώτερο συμβούλιο κρίσεως αξιωματικών, οι αστυνομικοί υποδιευθυντές:

ΧΟΝΔΡΟΣ Παναγιώτης, ΞΕΝΟΣ Νικόλαος, ΤΖΕΜΠΕΤΖΗΣ Γεώργιος, ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, ΜΠΑΜΠΙΛΗΣ Δημήτριος, ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ Αγησίλαος.

Προήχθησαν εν αποστρατεία, στο βαθμό του αστυνομικού υποδιευθυντή και αποστρατεύονται οι αστυνόμοι Α':

ΚΑΖΑΣ Ιωάννης, ΞΕΦΤΕΡΗΣ Βασίλειος, ΣΚΟΠΛΑΚΗΣ Δήμος, ΤΟΥΜΠΑΣ Κων/νος.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ - ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

Πραγματοποιήθηκαν οι ακόλουθες μεταθέσεις - τοποθετήσεις αστυνομικών διευθυντών:

α. Μεταθέσεις.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, στην Α.Δ. Ροδόπης, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, στην ΥΤΕΝΕ, ΑΡΚΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Φώτιος, στη Σχολή αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας, ΒΑΚΑΛΗΣ Βασίλειος, στην Α.Δ. Πρέβεζας, ΒΟΥΡΛΙΑΣ Παναγιώτης, στην Α.Δ. Μαγνησίας, ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, στην Υποδ/ση Ασφάλειας Γλυφάδας, ΓΚΙΚΑΣ Κωνσταντίνος, στη Δ/ση Αστυνομίας Ανατ. Αττικής, ΔΑΣΤΑΜΑΝΗΣ Ευθύμιος, στην Α.Δ. Φθιώτιδας, ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Διονύσιος, στην Α.Δ. Θεσπρωτίας, ΖΑΝΝΗΣ Αναστάσιος, στο ΕΤΥΑΠ - ΤΑΥΑΠ, ΖΙΑΚΑΣ Νικόλαος, στην Α.Δ. Σερρών, ΖΙΑΝΝΙΚΑΣ Χαράλαμπος, στην Υποδ/ση Ασφάλειας Ανατ. Αττικής, ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, στη Δ/ση Αστυνομίας Αθηνών, ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Σπυρίδων, στη Δ/ση Αστυνομίας Ανατ. Αττικής, ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Γεράσιμος, στην Α.Δ. Χανίων, ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Δημήτριος, στη Δ/ση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, ΚΙΟΥΣΗΣ Διονύσιος, στην Α.Δ. Ακαρνανίας, ΚΟ-

ΛΟΚΑΘΗΣ Παναγιώτης, στην Α.Δ. Εύβοιας, ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Αλέξανδρος, στην Α.Δ. Κοζάνης, ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Ηρακλής, στην Α.Δ. Κέρκυρας, ΚΟΡΜΠΙΛΑΣ Θεόδωρος, στην Α.Δ. Ζακύνθου, ΚΟΤΤΑΡΙΔΗΣ Ηλίας, στη Δ/νση Διεθνούς Συνεργασίας, ΚΟΥΓΙΤΕΑΣ Κων/νος, στην Υποδ/νση Ασφάλειας Πειραιά, ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΣ Παναγιώτης, στη Δ/νση Τροχαίας Αττικής, ΚΥΤΤΑΡΗΣ Χρήστος, στη Δ/νση Αστυνομίας Αθήνας, ΛΑΜΠΑΔΙΑΡΗΣ Αντώνιος, στη Δ/νση Αστυνομίας Αθήνας, ΜΑΝΤΖΑΡΗΣ Νικόλαος, στην Υποδ/νση Ασφάλειας Αθήνας, ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, στη Δ/νση Αστυνομίας Δυτ. Αττικής, ΜΠΑΚΑΣ Απόστολος, στην Α.Δ. Καβάλας, ΜΠΑΛΑΤΣΟΣ Ιωάννης, στην Α.Δ. Ιωαννίνων, ΜΠΑΛΕΖΟΣ Μιχαήλ, στην Α.Δ. Αρκαδίας, ΜΠΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, στη Γ.Α.Δ.Α., ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γεώργιος, στην Α.Δ. Κυκλάδων, ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Χρυσόστομος, στη Γ.Α.Δ.Α., ΠΑΡΑΡΑΣ Μάρκος, στη Δ/νση Αστυνομίας Δυτ. Αττικής, ΠΟΘΑΚΟΣ Νικόλαος, στην Α.Δ. Βοιωτίας, ΡΑΪΚΟΣ Σπυρίδων, στη Δ/νση Ασφάλειας Αττικής, ΣΑΜΨΩΝΗΣ Απόστολος, στην Α.Δ. Χαλκιδικής, ΣΠΑΝΟΣ Αλέξιος, στην Υποδ/νση Ασφάλειας Αττικής, ΣΠΑΝΟΣ Γεώργιος, στη Δ/νση Αστυνομίας Αθήνας, ΣΤΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Σταμάτιος, στη Δ/νση Αστυνομίας Ανατ. Αττικής, ΤΑΜΠΟΥΡΗΣ Νικόλαος, στη Δ/νση Αστυνομίας Πειραιά, ΤΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος, στην Α.Δ. Μεσσηνίας, ΤΖΙΟΤΖΙΟΣ Γρηγόριος, στην Α.Δ. Κιλκίς, ΤΣΩΝΗΣ Σεραφείμ, στη Δ/νση Τροχαίας/Υ.Δ.Τ., ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ Ιωάννης, στη Δ/νση Αστυνομίας Αθήνας, ΧΕΙΛΑΚΗΣ Δημήτριος, στην Υ.Α.Κ.Α., ΞΗΝΑΣ Ιωάννης, στην Α.Δ. Χίου, ΧΟΥΓΙΑΣ Γεώργιος, στη Δ/νση Οικον. Επιθεώρησης/Υ.Δ.Τ., ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Νικόλαος, στην Α.Δ. Φλώρινας και ΧΑΛΙΟΥΛΙΑΣ Αντώνιος, στη Γ.Α.Δ.Α.

8. Τοποθετήσεις.

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, στη Δ/νση Ασφάλειας Αττικής, ΒΛΑΧΑΚΗΣ Ιωάννης, στη Δ/νση Άμεσης Δράσης Αττικής, ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Αντώνιος, στη Δ/νση Αστυνομίας Αθήνας, ΓΑΥΜΗΣ Ευθύμιος, στην Υποδ/νση Εσωτ. Λειτουργιών/Δ.Α.Α., ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ Δημήτριος, στη Δ/νση Οικονομικών/Υ.Δ.Τ., ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΑΚΗΣ Κων/νος, στην Α.Δ. Ρεθύμνης, ΖΙΑΚΟΣ Δημήτριος, στην Υποδ/νση Κρατικής Ασφάλειας Θεσ/νίκης, ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Γιάννης, στη Δ/νση Πληροφορικής, ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Διονύσιος, στη Δ/νση Τροχαίας, ΚΑΡΡΑΣ Κομνηνός, στην Υποδ/νση Αποκατ. Τάξης Αττικής, ΚΟΡΜΠΑΣ Άγγελος, στη Δ/νση Πληρο-

φορικής, ΚΟΥΤΣΟΜΠΑΝΗΣ Δημήτριος, στην Α.Δ. Έβρου, ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Παντελής, στη Δ/νση Κρατικής Ασφάλειας/Υ.Δ.Τ., ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ηλίας, στην Α.Δ. Ξάνθης, ΛΟΗΣ Χρήστος, στην Υποδ/νση Αλλοδαπών Αττικής, ΛΟΥΚΑΚΟΣ Αριστοτέλης, στην Α.Δ. Ηρακλείου, ΜΗΤΣΗΣ Μενέλαος, στην Α.Δ. Άρτας, ΜΟΣΧΟΝΑΣ Χαράλαμπος, στη Δ/νση Γεν. Αστυν/σης/Υ.Δ.Τ., ΝΤΖΟΥΒΑΝΗΣ Αθανάσιος, στη Δ/νση Εκπαιδεύσης/Υ.Δ.Τ., ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Αναστάσιος, στην Υποδ/νση Δημ. Ασφάλειας Θεσ/νίκης, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Στέφανος, στη Δ/νση Τάξης Θεσ/νίκης, ΠΑΤΑΡΓΙΑΣ Χρήστος, στην Ασφάλεια Αττικής (Υποδ/νση Ναρκωτικών), ΠΕΠΟΝΗΣ Βασίλειος, στη Δ/νση πληροφορικής/Υ.Δ.Τ., ΠΙΠΕΡΙΔΗΣ Νικόλαος, στην Υπηρεσία Ασφάλειας Προέδρου Κυβέρνησης, ΡΑΠΤΗΣ Νικόλαος, στη Δ/νση Δημ. Ασφάλειας/Υ.Δ.Τ., ΣΟΥΡΑΝΑΚΗΣ Εμμανουήλ, στην Υποδ/νση Κρατικής Ασφάλειας/Δ.Α.Α., ΤΑΣΑΚΟΣ Κων/νος, στη Δ/νση Αστυν. Επιχειρήσεων Αττικής, ΣΤΕΡΓΟΥΔΗΣ Δημήτριος, στην υποδ/νση Εγκλημ. ερευνών/Δ.Α.Α., ΤΡΥΦΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Φώτιος, στη Δ/νση Οικονομικών/Υ.Δ.Τ., ΤΣΙΦΟΥΝΤΟΥΔΗΣ Πέτρος, στη Δ/νση Τροχαίας Θεσ/νίκης, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Θεόδωρος, στη Δ/νση Διεθνούς Αστυν. Συνεργασίας/Υ.Δ.Τ. (Interpol), ΧΟΛΕΒΑΣ Ιωάννης, στην Υποδ/νση αρχείων - πληροφοριών της Δ.Α.Α., ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ Εμμανουήλ, στη Δ/νση Αγορανομίας Αττικής, ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΑΚΗΣ Αθανάσιος, στη Δ/νση Ασφάλειας Αττικής και ΨΥΧΑΡΗΣ Παναγιώτης, στην υπηρεσία Ασφάλειας Βουλής.

ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

Με διαταγή του αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, απονεμήθηκε «Εύφημη μνεία» με το κατωτέρω αιτιολογικό, στον υπαστυνόμο ΖΑΡΜΑΚΟΥΠΗ Κωνσταντίνο:

«Διότι προϊστάμενος του Τμήματος Ασφάλειας Μεσολογγίου της Αστυνομικής Διεύθυνση Αιτωλίας τυγχάνων, τις νυκτερινές ώρες της 15/16-6-1986, πληροφορηθείς τηλεφωνικά από ιδιώτη ότι, στο διπλανό διαμέρισμα της επί της οδού Ζαλογγίτου αριθ. 15 πολυκατοικίας στο Μεσολόγγι, αναδύετο δυσοσμία προσαρμόζουσα με ανθρωπίνου πτώματος, αμέσως ενήργησε νόμιμα από διαπίστωση ότι μέσα στο διαμέρισμά του ήταν δολοφονημένος με μαχαίρι και στραγγαλισμό - ο ΦΡΑΓΓΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος του Νικολάου συνταξιούχος του Δημοσίου και

αναπτύξας δραστηριότητα, προθυμία, ζήλο, επιμονή, υπομονή, αφοσίωση στο καθήκον, θάρρος και μεθοδικότητα, εργασθείς δε πολύ πέραν των κεκανονισμένων ωρών εργασίας πέτυχε να ανακαλύψει σε μικρό χρονικό διάστημα το δράστη του εγκλήματος - ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ Βασίλειο του Ιωάννη, ετών 22, άεργο - τον οποίο παρέπεμψε στη Δικαιοσύνη, προσφέροντας έτσι έργο εξαιρετικής σημασίας και σπουδαιότητας για την εδραίωση της Δημόσιας Ασφάλειας στην περιοχή».

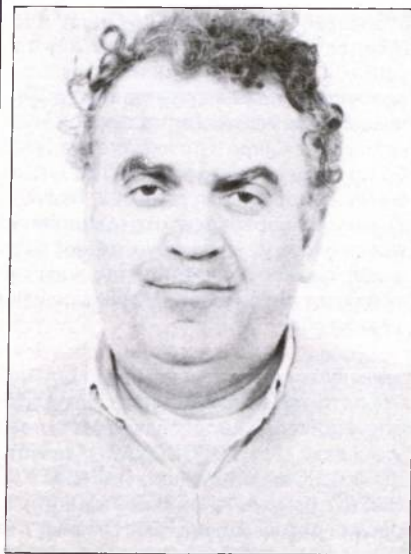
Με διαταγή του περιφερειακού επιθεωρητή της αστυνομίας Δυτ. Ελλάδας, απονεμήθηκε «Ευαρέσκεια» στους αρχιφύλακες ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟ Λεωνίδα, ΚΟΥΚΟΒΙΝΗ Δημήτριο, ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟ Γεώργιο, ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟ Οδυσσέα και αστυφύλακα ΧΡΟΝΗ Ιωάννη του Τ.Α. Αιτωλίας διότι συνέβαλαν εξαιρετικά στον εντοπισμό, ανακάλυψη και σύλληψη του δράστη της ανθρωποκτονίας με θύμα τον ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟ Γεώργιο, στο Μεσολόγγι.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Με πάγια διαταγή του Γ.Ε.Α. παρέχεται η δυνατότητα μετακίνησης προσωπικού της Ελληνικής αστυνομίας με αεροσκάφη της πολεμικής αεροπορίας, για κάλυψη έκτακτων υπηρεσιακών αναγκών και το δικαίωμα μετακίνησης του αστυνομικού προσωπικού και των μελών της οικογένειάς του (σύζυγοι, άγαμα παιδιά, γονείς εξ αίματος), στα δρομολόγια Αθήνα - Λήμνος - Αλεξανδρούπολη και αντίστροφα.

Όσοι επιθυμούν να ταξιδέψουν με αυτόν τον τρόπο θα πρέπει να υποβάλουν σχετική αίτηση στη ΓΑΔΑ (γραφείο διερχόμενων), στην Αστυνομική Διεύθυνση Έβρου ή στο Αστυνομικό Τμήμα Τάξης Μύρινας Λήμνου, ανάλογα την αφετηρία τους.

Σε περίπτωση μετακίνησης μαζί με το δικαιούχο και μελών οικογένειάς του, απαιτείται η συνυποβολή υπεύθυνης δήλωσης, στην οποία θα δηλώνεται η ιδιότητα του επιβατή.

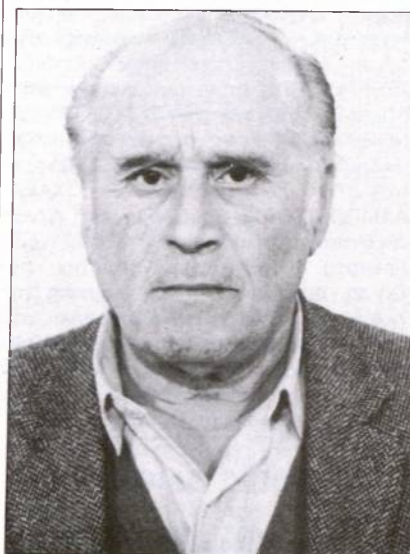
Χωρίς οίκτο...

Χωρίς οίκτο και με φοβερή απάθεια, εκτελούσε τα θύματά της η πενταμελής σπείρα «δολοφόνων» που εξαρθρώθηκε από την Υποδ/νση Δημόσιας Ασφάλειας Αττικής.

Η πρωτοφανής για τα Ελληνικά δεδομένα υπόθεση συνετάραξε το Πανελλήνιο και άφησε πολλά ερωτηματικά, ως προς το πόσο δικαιούμαστε να χαρακτηρίζουμε «ανθρώπους», όσους συμπεριφέρονται με τόση απανθρωπιά.

Με την περίπτωση ασχολήθηκε διεξοδικά και για πολλές ημέρες ο ημερήσιος τύπος ρίχνοντας φως σ' όλες τις πτυχές της ζωής και της δράσης των δραστών.

Αν και κάπως ανεπίκαιρα, αναφέρουμε το γεγονός, από στοιχεία που συλλέξαμε από την Υποδ/νση Δημόσιας Ασφάλειας Αττικής και το οποίο καταγράφεται σαν μια από τις σημαντικότερες επιτυχίες των τελευταίων χρόνων, γιατί οι πράξεις της «Εταιρίας των δολοφόνων» αποτελούν μια άγνωστη για τα μέχρι σήμερα δεδομένα της χώρας μας, μορφή εγκληματικής δραστηριότητας. Ειδικό-

τερα συνελήφθησαν και απεστάλησαν στον εισαγγελέα με την σε βάρος τους σχηματισθείσα δικογραφία κατηγορούμενοι για παράβαση των άρθρων 42, 187, 299 Π.Κ. και Ν. 495/76. (Σύσταση και συμμορία - απόπειρα ανθρωποκτονίας - παράνομη οπλοκατοχή) οι:

1. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρήστος του Νικολάου, δικηγόρος κάτοικος Αθηνών,
2. ΠΕΠΠΑΣ Νικόλαος του Γεωργίου, έμπορος, κάτοικος Αθηνών,
3. ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΗΣ Βασίλειος του Γεωργίου, δικαστικός επιμελητής, κάτοικος Αθηνών,
4. ΠΑΜΠΡΗΣ Ιωάννης του Αναστα-

σίου, μωσαϊκός, κάτοικος Αθηνών, και
5. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Γεωργία, σύζ. Νικολάου το γένος ΠΑΤΣΗ Γεωργίου, οικουρά, κάτοικος Αθηνών.

Οι πέντε παραπάνω κατηγορούμενοι, αφού συναποφάσισαν την δολοφονία και ληστεία του ζεύγους ΠΕΝΤΑΖΟΥ το οποίο είχε γνωρίσει ο ΠΕΠΠΑΣ σε διάφορες συναντήσεις τους, εδώ στην Αθήνα, συζήτησαν τις λεπτομέρειες εκτέλεσης, όρισαν σαν ημερομηνία υλοποίησης του σχεδίου τους, τις βραδυνές ώρες της 13-4-1987.

Τις μεσημβρινές ώρες της 13-4-87 αναχώρησαν από την Αθήνα οι ΠΑΠΑ-

ΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΗΣ - ΠΑΜΠΡΗΣ - ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ με το υπ' αριθ. 215463 αυτοκίνητο του πρώτου.

Ο ΠΕΠΠΑΣ Νικόλαος βρισκόταν από το Σάββατο 11 - 4 - 87 στο χωριό του Ριόλο - Αχαΐας και όπως είχαν συμφωνήσει συναντήθηκαν περί την 17.30' ώρα στο χωριό Λάππα - Αχαΐας όπου τους περίμενε με το υπ' αριθ. ΕΒ 1774 αυτοκίνητό του.

Στη συνέχεια όλοι οι κατηγορούμενοι πήγαν σε οικόπεδο του ΠΕΠΠΑ στην περιοχή του χωριού Λάππα και δίπλα από το βόθρο της εκεί εξοχικής του οικίας έσκαψαν λάκκο, σε τρόπο που να επικοινωνεί με το βόθρο. Εκεί θα έρριχναν τα πτώματα των θυμάτων.

Στις 13 - 4 - 87 ο ΠΕΠΠΑΣ Νικόλαος επισκέφθηκε το ζεύγος ΠΕΝΤΑΖΟΥ μαζί με τον ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ Χρήστο με την πρόφαση, ότι είχαν πάει να δουν κάποιο οικόπεδο εκεί πλησίον, και με την ευκαιρία πέρασαν να τους επισκεφθούν. Πραγματικός όμως σκοπός της επίσκεψής τους ήταν να εξακριβώσουν τα περιουσιακά τους στοιχεία και ειδικότερα σε μετρητά και καταθέσεις, επειδή μαζί με τους άλλους συγκατηγορούμενους τους είχαν αρχίσει να προγραμματίζουν τη δολοφονία του ζεύγους ΠΕΝΤΑΖΟΥ και την αφαίρεση των χρημάτων τυχόν χρυσαφικών τους και των θιβλιαρίων καταθέσεών τους, που γνώριζαν ότι είχαν, και στη συνέχεια με πλαστά πληρεξούσια θα έκαναν ανάληψη των χρημάτων από τις Τράπεζες.

Μετά από 10λεπτη περίπου παραμονή τους στο σπίτι επενέθησαν οι αστυνομικοί και απέτρεψαν την υλοποίηση του εγκληματικού τους σχεδίου.

Μέσα στο αυτοκίνητο του ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ και κάτω από το κάθισμα του οδηγού, βρέθηκαν μία πλαστική σακούλα και μέσα σ' αυτή ένα σφυρί, ένα μεγάλο μαχαίρι με ξύλινη λαβή, δύο χοντρά σχοινιά δεμένα σε βρόχο και δύο ηλεκτρικοί φανοί. Τα παραπάνω είχε αγοράσει ο ΠΕΠΠΑΣ στο χωριό Λάππα.

Στο αυτοκίνητο του ΠΕΠΠΑ Νικολάου βρέθηκαν η τσάπα που χρησιμοποίησαν για την εκσκαφή του λάκκου, ένα τεμάχιο σχοινιό ίδιο με τους δύο βρόχους, δύο πλαστικά μπουκάλια οινόπνευμα, τρία πλαστικά μπουκάλια υδροχλωρικό οξύ κλπ.

Το οινόπνευμα και το υδροχλωρικό

οξύ τα προόριζαν για να κάψουν τα πτώματα των θυμάτων μετά τη δολοφονία τους, ώστε σε περίπτωση που παρ' ελπίδα ανακαλύπτοντο τα πτώματα να μην ήτο δυνατή η αναγνώρισή τους.

Από την έρευνα που ακολούθησε μετά την σύλλησή τους, προέκυψε ότι: Οι παραπάνω κατηγορούμενοι, από το έτος 1978 και εντεύθεν ενώθηκαν μαζί με άλλα άτομα κατά διάφορα χρονικά διαστήματα και διέπραξαν τα παρακάτω κακουργήματα, σε διάφορες μεταξύ τους ομάδες πλέον των δύο ατόμων.

Ανθρωποκτονία ΦΡΑΓΓΟΥΛΑΚΗ Ευφροσύνης:

Η ΦΡΑΓΓΟΥΛΑΚΗ Ευφροσύνη χήρα του Ομήρου, το γένος ΒΕΛΗΣΣΑΡΗ Βασιλείου, γεν. το 1919 στη Λαμπία Ηλείας, οικοκυρά, διέμενε μόνη της σε ιδιόκτητο διαμέρισμα στην οδό Νικηταρά 21 στη Βούλα Αττικής. Ήταν αδελφή της μητέρας της ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Γεωργίας. Η ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ είχε μείνει με τη θεία της, που σκόπευε μάλιστα να την υιοθετήσει, πολλά χρόνια. Λόγω της σχέσης της αυτής γνώριζε πολύ καλά το χαρακτήρα και την οικονομική κατάσταση της θείας της. Έτσι οι ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΗΣ - ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΠΑΜΠΡΗΣ αποφάσισαν και προγραμματίσαν τη δολοφονία της για να καρπωθούν τα περιουσιακά της στοιχεία.

Περί ώρα 18.00' της 5-4-86 ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ τους πήγε σε επιλεγμένη από αυτόν ερημική περιοχή στο 32ο χιλιόμετρο της οδού Αθηνών - Κορωπίου - Αγίας Μαρίνας. Εκεί παρέμειναν οι ΠΑΜΠΡΗΣ - ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ για να ανοίξουν το λάκκο που θα ενταφίαζαν το πτώμα της ΦΡΑΓΓΟΥΛΑΚΗ. Οι ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΗΣ πήγαν και παρέλαβαν την ΦΡΑΓΓΟΥΛΑΚΗ από το σπίτι της, όπως είχε κανονίσει μαζί της ο ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΗΣ για να πάνε σε ταβέρνα. Πήγαν και οι τρεις τους σε ταβέρνα της Βάρκιζας. Περί ώρα 22.00 την οδήγησαν στο σημείο που ανέμεναν οι ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΠΑΜΠΡΗΣ, όπου ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ αφού απειλητικά της ζήτησε να του αποκαλύψει πού είχε άλλα χρήματα και αυτή αρνιόταν, της κατάφερε πολλά κτυπήματα με σφυρί στο κεφάλι με αποτέλεσμα να την φονεύσει.

Στη συνέχεια την τύλιξαν με μία κουβέρτα, την έρριξαν στο λάκκο που είχε ανοίξει ο ΠΑΜΠΡΗΣ και την έθαψαν. Επάνω από τον τάφο έρριξαν ένα σκοτωμένο σκύλο με σκοπό η δυσσμία να απομακρύνει τυχόν περιέργους. Περί ώρα 23.00 και οι τέσσερες έφτασαν στο γραφείο του ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΗ. Επειδή τα ρούχα τους ήταν ματωμένα, ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ τηλεφώνησε στον δικηγόρο ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟ Δημήτριο ο οποίος τους έφερε ρούχα και άλλαξαν. Επίσης ο ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ πήγε και έλεγξε το αυτοκίνητο του ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ αν είχε αίματα. Τα υπόλοιπα 2.500.000 δρχ. δεν εξακριβώθηκε πότε και πώς περιήλθαν στην κατοχή τους. Οι δράστες υπολόγιζαν ότι το θύμα έπρεπε να είχε περί τα 20.000.000 δρχ. σε μετρητά και πιθανολογείται ότι σε μεταγενέστερο από τη δολοφονία χρόνο, πήγαν και ερεύνησαν το σπίτι του.

Ανθρωποκτονία ΠΑΝΤΟΥ Λάουρας

Η ΠΑΝΤΟΥ Λάουρα του Αφεντούλη και της Άννας, γεν. το 1920 στην Αθήνα, κατ. στη ζωή ομοίως, Γλύκωνος 6 - 8, οικοκυρά, διέμενε μαζί με την υπερήλικη και ανάπηρη μητέρα της. Γνωριζόταν με τον ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ Χρήστο από πολλών ετών και η γνωριμία τους είχε γίνει στο Λουτράκι, όπου παραθέριζαν.

Επειδή η ΠΑΝΤΟΥ ενδιαφερόταν για μόνιμη οικιακή βοηθό, ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ της υποσχέθηκε ότι θα της εύρισκε μία από την επαρχία.

Την 29 - 10 - 85 ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, όπως είχαν συμφωνήσει, την κάλεσε να μεταβεί τις βραδυνές ώρες στο γραφείο για να παραλάβει την οικιακή βοηθό που είχε έρθει από την επαρχία. Πήγε στο γραφείο του ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ περί την 20.00 ώρα. Εκεί την περίμεναν οι ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΗΣ - ΠΑΜΠΡΗΣ. Σχεδόν αμέσως μετά την είσοδό της στο γραφείο ο ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΗΣ έσβησε το φως και έκλεισε την πόρτα ενώ ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ με τα χέρια της έκλεισε το στόμα και τη μύτη.

Όλοι μαζί μετά την έβαλαν σε ένα καναπέ και με τις αλληπάλληλες αποφράξεις των αεροφόρων οδών (στόμα - μύτη) με τα χέρια τους της προκάλεσαν

τον θάνατο. Στη συνέχεια έβαλαν το πτώμα της σε σάκκο στον οποίο τοποθέτησαν και βιβλία και το κατέβασαν στο αυτοκίνητο του ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ. Κατά την μεταφορά του πτώματος στο αυτοκίνητο κρατούσαν και οι ίδιοι στα χέρια τους βιβλία για να φαίνεται ότι και ο σάκκος περιείχε βιβλία. Μετά με το αυτοκίνητο του ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ μετέφεραν και απέρριψαν το πτώμα στον περιφερειακό δρόμο του Λυκαβηττού σε μικρή απόσταση από το σπίτι της.

Το πτώμα θρέθηκε τις πρωινές ώρες της επομένης ημέρας και από την νεκροψία - νεκροτομία που έγινε διαπιστώθηκε ότι έφερε κάταγμα του αυχένος, του δεξιού μηριαίου οστού, επιπόλαιες αμυχές στη δεξιά παρειά και την αριστερή γενειοχειλική χώρα συμβατές με πρόσκρουση επί θάμνων που υπήρχαν στον τόπο ανευρέσεως του πτώματος. Ως αιτία θανάτου αναφέρεται, πνιγμονή από εισφρόφηση γαστρικού περιεχομένου.

Μετά τον θάνατο της ΠΑΝΤΟΥ ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ και η γυναίκα του ΣΑΓΙΟΓΛΟΥ Αναστασία διεκδίκησαν από τους κληρονόμους του θύματος με πλαστά κατ' αυτούς συμφωνητικά το ποσό των 20.000.000 δρχ. και τελικά μετά από συμβιβασμό πήραν το ποσό των 17.000.000 δρχ.

Ανθρωποκτονία - Πλαστή Διαθήκη ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΥ Έλλης

Η ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΥ Έλλη του Παναγιώτου και της Παναγιώτας, γεν. το 1915 στην Αθήνα, διέμενε μόνη της στην οδό Σκουφά 48 στο Κολωνάκι. Ήταν θεία της ΠΑΝΤΟΥ Λάουρας και γνώριζε τον ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ Χρήστο από πολλών ετών από το Λουτράκι. Όπως και στις προηγούμενες περιπτώσεις τα μέλη της συμμορίας για να συγκεντρώσουν τα στοιχεία που τους ενδιέφεραν ενοίκιασαν διαμέρισμα από την ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΥ στον 1ο όροφο της Σκουφά 48 στο όνομα του ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΗ. Ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ήταν και δικηγόρος της ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΥ και όπως προκύπτει από μαρτυρικές καταθέσεις τού είχε απεριόριστη εμπιστοσύνη.

Την 1 - 12 - 85 και περί ώρα 14.30' οι ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΑΜΠΡΗΣ - ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ πήγαν στο σπίτι της. Για να

τους δεχθεί είχε προηγηθεί τηλεφώνημα του ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ότι θα πήγαινε να της δώσει 20.000 δρχ. Ο ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΗΣ δεν πήγε μαζί τους γιατί ήταν γνωστός στον θυρωρό της πολυκατοικίας.

Πρώτος μπήκε στο διαμέρισμα ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ενώ οι άλλοι δύο παρέμειναν στο διάδρομο, χωρίς να αντιληφθεί την παρουσία τους η ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΥ. Σε λίγο ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ της ζήτησε ένα ποτήρι νερό. Πηγαίνοντας η ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΥ να του φέρει νερό ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ άνοιξε την πόρτα του διαμερίσματος και οι δύο άλλοι μπήκαν μέσα σε αυτό. Ακολούθως ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ την υποχρέωσε και υπέγραψε σε λευκές κόλλες και αμέσως μετά της έκλεισε με το χέρι το στόμα της, ενώ ο ΠΑΜΠΡΗΣ την ακινητοποίησε κρατώντας τα χέρια της. Η ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ έφερε από την κουζίνα μία πετσέτα με την οποία ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ έφραξε το στόμα και τη μύτη της με αποτέλεσμα να επέλθει ο θάνατός της.

Με την υπογραφή του θύματος που απέσπασε σε κενές λευκές κόλλες, ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ προχώρησε στην σύνταξη της πλαστής διαθήκης.

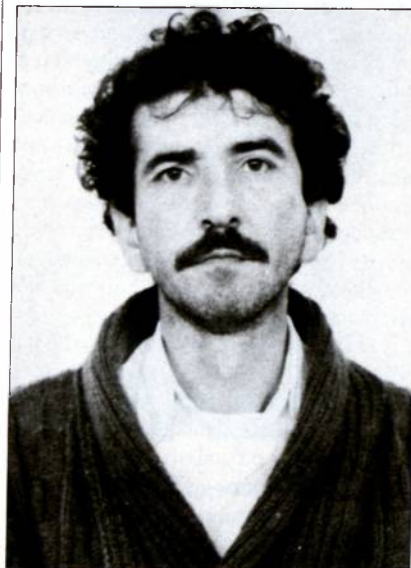
Η διαθήκη αυτή φέρεται ότι συντάχθηκε στο σπίτι του θύματος, από τη συμβολαιογράφο ΚΟΚΚΙΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ Ελένη. Υπογράφηκε δε από τους μάρτυρες ΣΠΗΛΙΩΤΗ Ανδρέα, ΘΕΡΙΑΝΟ Παναγιώτη και ΡΑΜΜΟΥ Δημήτρα.

Ανθρωποκτονία - Πλαστή διαθήκη ΤΥΠΑΛΔΟΥ Χαραλάμπους:

Ο ΤΥΠΑΛΔΟΣ Χαραλάμπος του Στυλιανού και της Αγγελικής, γεν. το 1902 στο Ληκούρι Κεφαλληνίας, διατηρούσε γραφείο σε ιδιόκτητο μέγαρο στην Ακτή Τζελέπη αριθμ. 4 στον Πειραιά. Αρχές Ιουλίου του έτους 1986 ο ΠΕΠΠΑΣ Νικόλαος ενοίκιασε από τον ίδιο τον ΤΥΠΑΛΔΟ, γραφείο στο μέγαρο της Ακτής Τζελέπη αριθμ. 4 το οποίο όπως είχε δηλώσει θα χρησιμοποιούσε για τις δουλειές του ως τροφοδότη πλοίων. Το γραφείο αυτό ουδέποτε χρησιμοποιήθηκε για επαγγελματικούς λόγους αλλά πραγματικός σκοπός αυτού και των συνεργών του ήταν να πλησιάσουν τον ΤΥΠΑΛΔΟ και να εξακριβώσουν τα στοιχεία που τους εν-

διέφεραν και θα τους βοηθούσαν στην υλοποίηση του εγκληματικού τους σχεδίου.

Την 7 - 8 - 86 και ώρες μεσημβρινές οι ΠΕΠΠΑΣ - ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ πήγαν στο γραφείο του ΤΥΠΑΛΔΟΥ όπου τον βρήκαν μόνο να κάθεται στον καναπέ του γραφείου του. Ο ΠΕΠΠΑΣ του έκλεισε το στόμα με μαντίλι και ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ του κράτησε τα πόδια επειδή αντιδρούσε, στη συνέχεια τον μετέφεραν σε διπλανό γραφείο όπου τον υποχρέωσαν και υπέγραψε σε λευκές κόλλες ενώ ο ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ επιτηρούσε την είσοδο του γραφείου. Αμέσως μετά έφυγαν αφού σκούπισαν τα έπιπλα για να εξαφανίσουν τυχόν αποτυπώματά τους. Επίσης πριν φύγουν επειδή είχαν εξακριβώσει και γνώριζαν ότι ο ΤΥΠΑΛΔΟΣ υπέφερε από την καρδιά του του έβαλαν στο χέρι ένα χάπι, για να φανεί ότι ο θάνατός του οφείλεται σε καρδιακή προσβολή.

Ο ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος για τη συμμετοχή του στην ανθρωποκτονία έλαβε από τους ΠΕΠΠΑ - ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ τμηματικά 1.200.000 δραχμές ως αμοιβή.

Μετά την δολοφονία και κατά άγνωστο συγκεκριμένο χρόνο οι ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΕΠΠΑΣ προχώρησαν στη σύνταξη πλαστής διαθήκης στις ζαχαρί κόλλες που είχε υπογράψει ο ΤΥΠΑΛΔΟΣ. Τη διαθήκη αυτή που φέρει αύξοντα αριθμό 9205 και ημερομηνία συντά-

ξεως 8 - 7 - 86 συνέταξε ο συμβολαιογράφος ΝΤΑΪΩΤΗΣ Αναστάσιος και υπέγραψαν οι μάρτυρες ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος του Ευσταθίου, δικηγόρος, ΚΑΤΣΙΚΟΚΕΡΗΣ Παναγιώτης του Μάρκου, ζωγράφος, και η ΡΑΜΜΟΥ Δήμητρα, δικαστική επιμελήτρια.

Στη διαθήκη αυτή αναφέρονται 121 κληρονόμοι οι περισσότεροι από τους οποίους είναι συγγενικά ή απλώς γνωστά άτομα στους ΠΕΠΠΑ - ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ, οι οποίοι στη συνέχεια θα τους υποχρέωναν σε αποποίηση της κληρονομίας αντί ευτελούς ανταλλάγματος και έτσι οι δύο τους θα εκαρπούντο το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του ΤΥΠΑΛΔΟΥ.

Ανθρωποκτονία - Πλαστή διαθήκη ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗ Βασιλείου:

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ Βασιλείος του Λουκά και της Μαγδαληνής, γεν. το 1899 στη Μ. Ασία, διέμενε με την γυναίκα του Ορθοδοξία στην οδό Στρατ. Λέκκα 39, Μαρούσι. Η γυναίκα του ήταν θεία (αδελφή μητέρας) της ΣΑΓΙΟΓΛΟΥ Αναστασίας συζύγου του ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Χρήστου. Οι οικογένειες ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗ είχαν στενές οικογενειακές σχέσεις.

Ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ φρόντισε και τους εγκατέστησε σε διαμέρισμα στην Στρατ. Λέκκα 39, όταν έδωσαν με αντιπαροχή την μονοκατοικία που έμεναν στην οδό Καρθελά 23 στην Αγία Παρασκευή, σε οικόπεδο τεσσάρων (4) στρεμμάτων. Είχε μάλιστα και κλειδιά του διαμερισμάτος τους.

Την 9 - 7 - 78 ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ Βασιλείος θρέθηκε νεκρός στο διαμέρισμά του στην οδό Στρατ. Λέκκα 39, σε κατάσταση προχωρημένης σήψης. Η γυναίκα του απουσίαζε από ημερών στο Λουτράκι. Όπως προκύπτει από την έκθεση νεκροψίας-νεκροτομή, ο θάνατός του επήλθε συνεπεία αποφράξεως των στεφανιαίων αρτηριών της καρδιάς. Η πρωτοάνκριση που ενεργήθηκε από το Α.Τ. Αμαρουσίου σας υποβλήθηκε με την υπ' αριθ. 758/22/45 από 24/7/78 αναφορά του.

Η Δημόσια Διαθήκη του υπ' αύξοντα αριθμό 456 και ημερομηνία 17 - 4 - 78 φέρεται ότι συντάχθηκε από την συμβολαιογράφο ΤΣΕΤΟΥ Ελένη στο σπίτι του

και υπογράφηκε από τους μάρτυρες α) ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟ Ευτύχιο, β) ΜΠΑΖΟ Δημήτριο και γ) ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟ - ΚΟΛΛΙΑ Σπυρίδωνα.

Σύμφωνα με την παραπάνω διαθήκη η επικαρπία όλης της κινητής και ακινήτου περιουσίας του περιέρχεται εφ' όρου ζωής στην σύζυγό του Ορθοδοξία ενώ η ψιλή κυριότητα στο Βασίλη γιό του Χρήστου ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Ανθρωποκτονία - πλαστή διαθήκη ΚΑΛΑΦΑΤΗ Άγγελου:

Ο ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Άγγελος του Διονυσίου και της Ευανθίας, γεν. το 1902 στη Μ. Ασία, διέμενε με τη σύζυγό του Έλλη στην οδό Φιλαδελφείας 27 στην Ν. Σμύρνη. Ήταν γνωστός του ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Χρήστου και της συζύγου του ΣΑΓΙΟΓΛΟΥ Αναστασίας.

Την 25 - 10 - 1981 και περί ώρα 07.45' έφυγε από το σπίτι του με προορισμό το κτήμα του στη Ν. Μάρκη. Φεύγοντας είπε στην γυναίκα του ότι θα επέστρεφε το βράδυ.

Την 26 - 10 - 1981 και ώρα 17.00' θρέθηκε νεκρός στο κτήμα του στην Νέα Μάρκη στο 32ο χιλιόμετρο της Λεωφόρου Μαραθώνος - Αθηνών - Ν. Μάρκης.

Σύμφωνα με την έκθεση νεκροτομή - νεκροψίας ο θάνατός του επήλθε συνεπεία εμφράγματος του μυοκαρδίου.

Η διαθήκη του με αριθμό 7906 και ημερομηνία 23 - 10 - 81 φέρεται ότι συντάχθηκε από τον συμβολαιογράφο Αθηνών ΝΤΑΪΦΩΤΗ Αναστάσιο στο γραφείο του ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Χρήστου στην οδό Σταδίου 48 και υπογράφεται από τους μάρτυρες ΤΑΣΗ Χαράλαμπο, ΘΕΡΙΑΝΟ Παναγιώτη και ΠΟΛΙΤΗ Δημήτριο.

Αρκετά από τα άτομα που αναφέρονται ως κληρονόμοι στη διαθήκη του ΚΑΛΑΦΑΤΗ είναι γνωστά του ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ και έναντι ευτελούς ανταλλάγματος τα υποχρέωνε άλλα μεν να αποποιηθούν την κληρονομιά, άλλα δε να του αναθέσουν με πληρεξούσιο την διαχείρισή της.

Ανθρωποκτονία - πλαστή διαθήκη ΜΠΡΟΥΖΑΚΗ Σταματίου:

Ο ΜΠΡΟΥΖΑΚΗΣ ή ΜΠΡΟΥΖΟΣ Στα-

μάτιος του Αλεξάνδρου και της Μαρίας, γεν. το 1915 στη Χίο, διέμενε μόνος του στην οδό Βελθενδούς 1 στην Κυψέλη. Ήταν φίλος του ΠΕΠΠΑ ο οποίος τον γνώρισε και στον ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ.

Την 2 - 2 - 84 θρέθηκε νεκρός μέσα στο διαμέρισμά του και ο θάνατός του, σύμφωνα με την Ιατροδικαστική έκθεση αποδόθηκε σε έμφραγμα του μυοκαρδίου.

Μετά τον θάνατό του οι ΠΕΠΠΑΣ - ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ προχώρησαν στη σύνταξη πλαστής διαθήκης.

Η διαθήκη αυτή φέρεται ότι συντάχθηκε από τον συμβολαιογράφο ΝΤΑΪΦΩΤΗ Αναστάσιο και υπογράφεται από τους μάρτυρες ΜΠΑΖΟ Δημήτριο - ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ Νικόλαο - ΠΟΛΙΤΗ Δημήτριο.

Με τη διαθήκη αυτή κληρονόμοι όλης της περιουσίας του ΜΠΡΟΥΖΑΚΗ είναι οι ΤΑΣΗ Μαργαρίτα και ΣΑΓΙΟΓΛΟΥ Αναστασία σύζυγοι των ΠΕΠΠΑ και ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ αντίστοιχα.

Ανθρωποκτονία ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Γεωργίου:

Ο ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Γεώργιος του Αθανασίου και της Αγγελικής, γεν. το 1914 στην Αθήνα, διέμεν μόνος του στην οδό Αγ. Φανουρίου 36 στο Παγκράτι.

Επειδή ήταν τυφλός και είχε ακροατηριασμένο το ένα του χέρι απαιτούσε και είχε δικαστικό αντιλήπτορα τον ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ Χρήστο, ο οποίος διαχειριζόταν τα περιουσιακά του στοιχεία.

Εξαφανίσθηκε την 23 - 1 - 1979 και δηλώθηκε η εξαφάνισή του από τον αδελφό του Παναγιώτη την 29 - 1 - 79 στο Ι' Α.Τ. Αθηνών.

Κατά την περίοδο της εξαφάνισέως του είχε περί τα 10.000.000 δρχ. μετρητά τα οποία είχε εμπιστευθεί στον ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ.

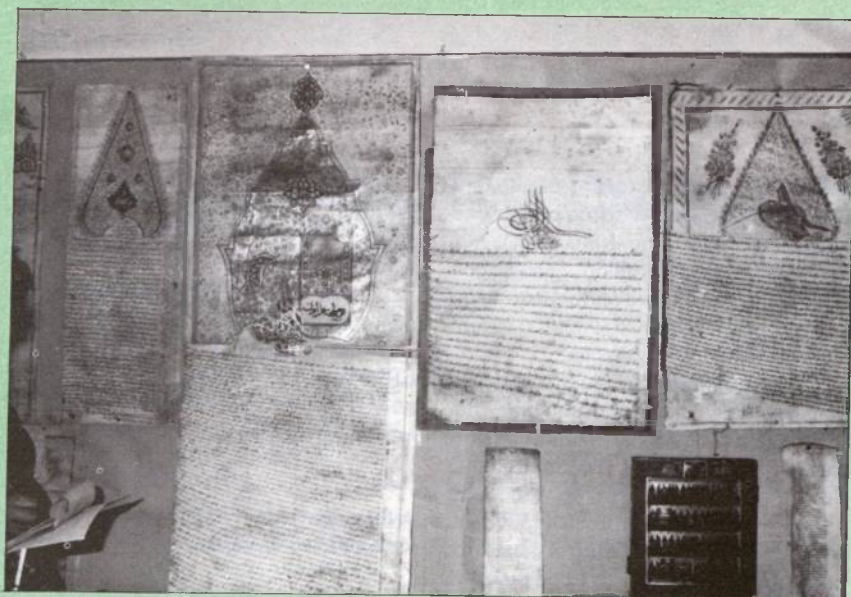
Εκτός από τις παραπάνω εγκληματικές ενέργειες, από την όλη προανάκριση, προέκυψαν επιβαρυντικά στοιχεία και σε βάρος πολλών άλλων προσώπων, εναντίον των οποίων σχηματίστηκε δικογραφία και μαζί με τα κατασχεθέντα αντικείμενα (έγγραφα, διαθήκες) υποβλήθηκαν στον κ. Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο δόκιμος μοναχός ήταν αρχαιοκάπηλος. Με τη βοήθεια δύο ακόμη φίλων του είχε οργανώσει και μεθοδικά προετοιμάσει την επιχείρηση κλοπής ιερών κειμηλίων από τη Μονή Βατοπεδίου του Αγίου Όρους με σκοπό να τα πουλήσει σε έλληνες ή ξένους ενδιαφερόμενους που φυσικά θα τα ακριβοπλήρωναν.

Σημαντικός σταθμός στη ζωή και την μελλοντική εξέλιξη του 30χρονου θεσσαλονικιού Αναστάσιου Δανδίκου ήταν η γνωριμία του με τον ιερομόναχο Ιωάννη Γεράσιμο Δασκαλάκη, το 1979, με τη μεσολάβηση ενός φίλου του πρώτου, του Σταύρου Γουδέλη. Επτά χρόνια αργότερα, το Πάσχα του 1986, ο ιερομόναχος τον προσκαλεί στο σπίτι του στις Καρυές του Αγίου Όρους και από εκεί ανεβαίνουν στη Μονή Βατοπεδίου. Τότε ο Δανδίκας του αιτοκαλύπτει την επιθυμία του να γίνει μοναχός και να υποστεί το στάδιο της δοκιμασίας. Λίγους μήνες αργότερα τον δόκιμο πια μοναχό επισκέπτεται ο 43χρονος φίλος του Γιώργος Ευκαρπίδης, οδηγός, από την Κατερίνη και φιλοξενείται 4 μέρες στο μοναχικό κελλί. Στο διάστημα αυτό ο Ευκαρπίδης «αποκαλύπτει» στον φίλο του την ύπαρξη αξιόλογων κειμηλίων στη βιβλιοθήκη της Μονής αυτής και τον πείθει να αφαιρέσει ορισμένα από αυτά, υποσχόμενος ότι με τις διασυνδέσεις που έχει στη Δ. Γερμανία θα τα πουλήσει γρήγορα και έτσι θα λύσουν το οικονομικό τους πρόβλημα.

Ο μοναχός δεν αργεί να δράσει. Εντοπίζει τον μόνο υπεύθυνο για την βιβλιοθήκη – γέροντα πατέρα Κων/νο και από το γραφείο του κλέβει το κλειδί της. Με αθόρυβο τρόπο μπαίνει σ' αυτή μια νύχτα και αφαιρεί σημαντικά λειτουργικά και ιστορικά κειμήλια καθώς και τρεις εικόνες και ένα ξύλινο σταυρό. Τα κλοπιμαία μεταφέρει προσωρινά στο δωμάτιό του και ειδοποιεί τηλεφωνικά τον Ευκαρπίδη. Στη συνέχεια μεταφέρουν το «θησαυρό» μέσα σε δυο τσάντες στο σπίτι του οδηγού, στην Κατερίνη, ακολουθώντας αθέατα μονοπάτια και πεζοπορώντας επί ώρες για να μην γίνουν αντιληπτοί.

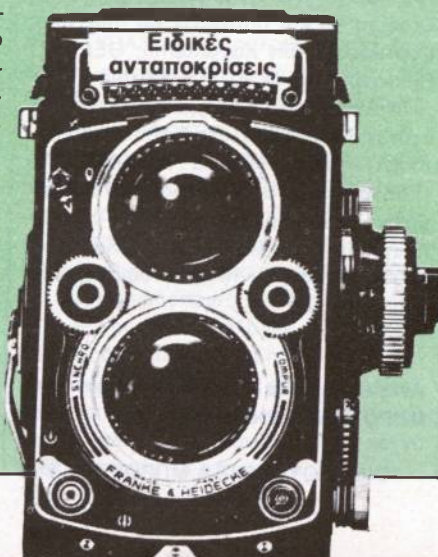

Τα κειμήλια του Αγίου Όρους που γλύτωσαν από τα χέρια των ιερόσυλων.

Στα τέλη Οκτωβρίου ο Ευκαρπίδης ταξιδεύει στη Δ. Γερμανία εξαγοντας λαθραία ένα ειλητάριο (περγαμηνή όπου γράφονταν και από τις δύο πλευρές κομμάτια της θείας λειτουργίας) με σκοπό να το επιδείξει σε ενδιαφερόμενους, να πληροφορηθεί την αξία και στη συνέχεια και των υπόλοιπων κειμηλίων. Το ειλητάριο αυτό, που αφορούσε λειτουργία του Χρυσοστόμου – 13ος αιώνας – και προερχόταν από τη Μονή Βατοπεδίου, κατάσχετα στο Μόναχο από την INTERPOL που αμέσως ειδοποιεί τις ελληνικές αστυνομικές υπηρεσίες.

Όταν ο Ευκαρπίδης επιστρέφει στην Ελλάδα ενημερώνει τον αρχηγό της σπείρας για την εμπλοκή που παρουσιάστηκε, αλλά δεν παραιτείται από τις προσπάθειές του. Σε λιγότερο από ένα μήνα ξαναπηγαίνει στη Δ. Γερμανία για να πληροφορηθεί τι απέγινε με την διάθεση του ειλητάριου, ενώ τα υπόλοιπα κλοπιμαία εξακολουθούν να βρίσκονται στο σπίτι του. Στο ίδιο χρονικό διάστημα τα υπόλοιπα μέλη της σπείρας προσπαθούν να διαθέσουν μέρος των κειμηλίων στην «ελληνική αγορά». Ο Δανδίκος δίνει στον συνομήλικό του γεωργό Αρ-

γύρη Κουκιώτη δύο ειλητάρια, ένα χειρόγραφο, τρεις φορητές εικόνες και ένα μικρό ξύλινο σταυρό για να διαπραγματευθεί την πώλησή τους. Η προσπάθεια του τελευταίου όμως στέφεται από αποτυχία γιατί οι κινήσεις του εντοπίζονται από την Ασφάλεια Κατερίνης, ο ίδιος συλλαμβάνεται και κατάσχονται το χειρόγραφο, δύο φορητές εικόνες και ο σταυρός. Το κουβάρι αρχίζει πια να ξετυλίγεται μεθοδικά. Η Αστυνομία οδηγείται στα ίχνη του Δανδίκου, που ανακρίνεται από άνδρες του Τμήματος Αρχαιοκαπηλίας της Δ/νσης Ασφάλειας Θεσσαλονίκης και τελικά αποκαλύπτει πλήρως το ρόλο και του Ευκαρπίδη και του Κουκιώτη στην υπόθεση. Ακολουθεί η ανάκριση του Κουκιώτη που αποκαλύπτει πως σε ερειπωμένο σπίτι στην είσοδο της Κατερίνης έχει κρύψει δύο λειτουργικά ειλητάρια και μία φορητή εικόνα – τα οποία οι αστυνομικοί βρήκαν και κατάσχεσαν.

Ο κύκλος κλείνει με την αναζήτηση, εντοπισμό και εξέταση του Ευκαρπίδη. Ο ίδιος «οδηγεί» τους αστυνομικούς στο σπίτι του και υποδεικνύει το χώρο όπου έχει θάψει επτά ιστορικά έγγραφα. Επίσης, ομολογεί την προσπάθεια που κατέβαλλε για να μεταφέρει και να πουλήσει στη Δ. Γερμανία το ένα ειλητάριο. Τα κλοπιμαία διασώθηκαν όλα, ενώ τα θαμμένα έγγραφα έχουν υποστεί μεγάλες φθορές εξαιτίας της βροχής.

Από τα δύο ειλητάρια το ένα είναι του 13ου και το άλλο του 14ου αιώνα. Η φορητή εικόνα, ρωσικής τέχνης ανάγεται στον 17ο αιώνα. Και οι αυτοκρατορικές διαταγές (φιρμάνια) έξι τον αριθμό, αφορούν τις Μονές Βατοπεδίου, Ζωγράφου, Λαύρας, Σιμωνόπετρας.

Η εξάρθρωση της σπείρας έγινε στην κατάλληλη στιγμή και απέτρεψε κλοπές και άλλων κειμηλίων που θα μπορούσε να κάνει ο Δανδίκας αφού εξαιτίας της σχέσης του με τον ιερομόναχο και της πρόσβασης που είχε στις Μονές του Αγίου Όρους μπορούσε να το επισκέπτεται και να διαμένει ελεύθερα όσο ήθελε.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Η πυκνή θλάση αποτελούσε το καλύτερο προστατευτικό μέσο για τους τρεις χασισοκαλλιεργητές. Την «καταλληλότητα» της κρυψώνας συμπλήρωνε το σημείο όπου βρίσκονταν οι δύο φυτείες, εξαιρετικά δύσβατο και απρόσιτο για τους κατοίκους της γύρω περιοχής. Πράγματι κανένας ανθρωπίνος νους δεν μπορούσε να φαντασθεί ότι η συγκεκριμένη τοποθεσία της Φοινικιάς Μεσολογγίου καλλιεργούνταν. Περικλειόταν από βάλτο σ' όλα τα σημεία της εκτός από το βόρειο. Μέσα σε παρθένο και απροσπέλαστο δάσος από καλαμιές, βάτα και άλλα άγρια φυτά είχαν κατορθώσει οι καλλιεργητές, διανοίγοντας σύραγμα ανάμεσα στα φυτά σε στύλ τούνελ, να προχωρήσουν στο εσωτερικό και να εκχερσώσουν δύο μικρές περιοχές. Σ' αυτές έσπειραν και φύτεψαν 143 δενδρύλλια ινδικής κάναβης. Στη συνέχεια άνοιξαν δεύτερο τούνελ προς το μέρος του βάλτου απ' όπου προμηθεύονταν νερό για να τα ποτίζουν.

Αξιοσημείωτος είναι ο τρόπος με τον οποίο εξασφάλιζαν την κάλυψή τους. Είχαν περιφράξει όλες τις εισόδους προς τις φυτείες, παρακολουθούσαν αν υπήρχαν πατήματα άλλων ατόμων, είχαν στήσει όρθια

Η χασισοφυτεία στη Φοινικιά Μεσολογγίου και οι αστυνομικοί που την ανακάλυψαν.

ξύλα που έπεφταν με την παραμικρή μετακίνηση, είχαν συνδέσει κλαδιά δέντρων με τον φράχτη της εισόδου, ώστε οποιοσδήποτε προσπαθούσε να μπει να γίνεται τουλάχιστον εκ των υστέρων αντιληπτός. Έτσι θα μπορούσαν έγκαιρα οι δράστες να λαβαίνουν τα μέτρα τους.

Οι κινήσεις, όμως, των συνεργατών εντοπίστηκαν από αστυνομικούς της Ομάδας Δίωξης Ναρκωτικών του Τμήματος Ασφαλείας Μεσολογγίου, που παρακολουθούσαν την περιοχή με κυάλια. Σε χρόνο - μηδέν η τοποθεσία «χτενίστηκε» και ανακαλύφθηκαν όχι μόνο οι φυτείες αλλά και οι μέθοδοι προφύλαξης των δραστών. Προσπαθώντας να μην αφήνουν ίχνη οι αστυνομικοί παρακολούθησαν επί επτά μέρες συνεχώς τα χασισοχώρα ωςπου, κάποια νυχτερινή ώρα, εμφανίστηκε ο Βασίλης Τσιγαρίδας και αποπειράθηκε να τα ποτίσει. Αμέσως τον συνέλαβαν επ' αυτοφώρω και εκείνος ανακρινόμενος αποκάλυψε τους συνενόχους του Περικλή Κατσώνη και Γεώργιο Μαντέλο που επίσης συνελήφθησαν και ομολόγησαν.

Υπολογίζεται πως το εμπόρευ-

μα, αν κατάφερναν να το διοχετεύσουν στην αγορά, θα τους απέφερε κέρδη 300 - 500.000.000 δραχμών.

Στο σπίτι του Γεώργιου Μαντέλου βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 73 σπόροι ινδικής κανάβης.

Οι αστυνομικοί περιεργάζονται τα όπλα που βρέθηκαν σε σπίτι στο Αγγελάκαστρο.

Στο σπίτι κατοίκου του Αγγελάκαστρου Μεσολογγίου ανακαλύφθηκε από την Ασφάλεια ολόκληρο οπλοστάσιο. Συγκεκριμένα ύστερα από έρευνα που έκαναν οι αστυνομικοί βρήκαν και κατάσχεσαν είκοσι πιστόλια και περίστροφα, δύο θήκες περιστρώφων, δέκα κάννες περιστρώφων και πιστολιών, ένα μύλο περιστρώφου, έντεκα γεμιστήρες πιστολιών, μία γεμιστήρα πολεμικού τουφεκιού, δύο κοντάκια παρόμοιου τουφεκιού, τριακόσια σαράντα ένα πλήρη φυσίγγια πολεμικού τουφεκιού, διακόσια πενήντα οκτώ πλήρη φυσίγγια περιστρώφου και πιστολιού, εκατό παλιά φυσίγγια, δύο παλιές κάννες και δύο χειροβομβίδες. Ο «συλλέκτης» Βασίλειος Βλαχόπουλος συνελήφθη.

ΠΡΕΒΕΖΑ

Στην παραλιακή λεωφόρο της Πρέβεζας οδηγούσε το αυτοκίνητό του ο 35χρονος ιχθυοπώλης Αλέξανδρος Σιώζος από το Καλο-

γερικό Άρτας. Φθάνοντας κοντά στο εκεί κατάστημα της Εθνικής Τράπεζας θέλησε να το σταθμεύσει ακριβώς απέναντι. Κάποια λαθεμένη κίνησή του όμως ή η κακή λειτουργία των φρένων «οδήγησαν» το όχημα προς τη θάλασσα.

Μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα άνθρωπος και αυτοκίνητο βυθίστηκαν στο νερό. Ο Σιώζος άρχισε να καλεί απεγνωσμένα σε βοήθεια γιατί δεν γνώριζε καθόλου κολύμπι. Στις επικλήσεις του έσπευσαν διάφοροι περαστικοί που όμως δεν αποτολμούσαν τη «σωτήρια βουτιά». Την ίδια ώρα σε πλησιέστατο σημείο περπατούσε, εκτός υπηρεσίας, ο αστυφύλακας του Τμήματος Ασφαλείας Πρέβεζας Δημήτρης Αντωνίου. Ακούγοντας τις αχωνιώδεις επικλήσεις του ανθρώπου που κινδύνευε δεν δίστασε ούτε στιγμή. Ρίχτηκε με τα ρούχα στη θάλασσα και κατόρθωσε να σώσει από βέβαιο πνιγμό τον ιχθυοπώλη. Στη συνέχεια, ύστερα από παράκληση του τελευταίου, ξαναβούτηξε και ανέσυρε από το βυθισμένο αυτοκίνητο τα χρήματα που υπήρχαν εκεί - 400.000 δραχμές - τα οποία παρέδωσε στον κάτοχό τους.

Το θάρρος και η αυτοθυσία του αστυφύλακα έγιναν αντικείμενο επαινετικών συζητήσεων μεταξύ των παρευρισκομένων στο χώρο του ατυχήματος και ευμενών σχολίων του τοπικού Τύπου.

ΚΑΒΑΛΑ

Μια εφημερίδα γράφει για ένα τροχονόμο στην πρώτη σελίδα της. Είναι η «Πρωινή» και ο Γιώργος Γαβριηλίδης. Αναδημοσιεύουμε το δημοσίευμα χωρίς σχόλια:

«Ανάμεσα στους δίτροχους ή πεζούς αστυφύλακες του Τμήματος Τροχαίας Καβάλας ξεχωριστή είναι η θέση, αλλά και η προσφορά του Τροχονόμου κ. Γιώργου Γαβριηλίδη που κατάφερε να είναι αγαπητός κι όταν ακόμη κάνει τις απαραίτητες

παρατηρήσεις στους παρατυπούντες οδηγούς, αφού θεωρεί χρέος του να τους πείσει και να τους εξηγήσει τις παραβάσεις. Η «Πρωινή» τον συγχαίρει για την μεγάλη του προσφορά και τον θεωρεί υπόδειγμα οργάνου της τάξης σε μια πολιτισμένη δημοκρατική πολιτεία».

ΑΧΑΪΑ

Πλαστά πεντόλιρα.

Πολυμερής σπείρα που διακινούσε παραχαραγμένα και κίβδηλα πεντόλιρα εξαρθρώθηκε από το Τμήμα Ασφάλειας Πάτρας. Η σπείρα είχε εξαπατήσει πολύ κόσμο στην Ήπειρο, τη Πρέβεζα, τη Θεσπρωτία, τη Θεσσαλία τη Δ. Μακεδονία πουλώντας το κάθε πεντόλιρο προς 75.000 δρχ. αντί 8.000 δραχμών που ήταν η πραγματική τους αξία. Επίσης τα κίβδηλα πεντόλιρα είχαν πρόσμιξη με χρυσό 8 καρατίων αντί των 22 καρατίων που έχουν τα γνήσια.

Τη σπείρα αποτελούσαν περισσότερα από δεκαπέντε άτομα αρκετά από τα οποία διέφυγαν τη σύλληψη και αναζητούνται.

Όπως προέκυψε από την ανάκριση των συλληφθέντων μελών της σπείρας είχαν όλοι τους σχέση με την εξαμελή σπείρα των αρχαιοκαπήλων που πρόσφατα εξαρθρώθηκε στην Πάτρα ενώ σύνδεσμος (στις δύο σπείρες) ήταν ο αρχαιοκάπηλος Θανάσης Πανουτσόπουλος. Τα πλαστά πεντόλιρα έφταναν από το Λίβανο μέσω του γαμπρού του Δημήτρη Κόλλα (που είναι ένας από τους συλληφθέντες της σπείρας Σαμίρ Αντάμ 46 χρόνων ο οποίος δεν συνελήφθη γιατί απουσιάζει στο Λίβανο.

Σε έρευνα που έγινε στο σπίτι του Κόλλα στα Γιάννενα βρέθηκαν και κατασχέθηκαν τα παραχαραγμένα πεντόλιρα, 142 χρυσές λίρες Αγγλίας και 2.150.000 δρχ. που προέρχονταν από τα πεντόλιρα που είχαν πουληθεί.

Ο νέος νόμος για τα ενοίκια των κατοικιών προστατεύει τον ενοικιαστή και ικανοποιεί τις θεμιτές απαιτήσεις του ιδιοκτήτη

Ένα νομοσχέδιο με καθολικό ενδιαφέρον, ιδιαίτερα μάλιστα εντονότερο για τους κατοίκους των μεγάλων αστικών κέντρων, ψηφίστηκε από τη Βουλή και ήδη αποτελεί Νόμο του Κράτους. Αφορά τη «ρύθμιση μισθώσεων κατοικιών» και ορίζει τον τρόπο με τον οποίο θα υπολογίζεται το ποσόν του ενοικίου που θα πρέπει να πληρώνει κάθε ενοικιαστής, στον ιδιοκτήτη του σπιτιού που κατοικεί ή πρόκειται να διαμείνει.

Μ' αυτό το νομοθέτημα η Πολιτεία παρεμβαίνει αποφασιστικά στον τομέα των ενοικίων με στόχο να εξασφαλίσει την ομαλότητα στις συναλλαγές και την προστασία όλων των μερών που συμμετέχουν σ' αυτές. Παράλληλα θεσπίζει μέτρα κοινωνικής και οικονομικής σημασίας που αποβλέπουν στη σταθεροποίηση του προσδιορισμού του ύψους των μισθωμάτων με βάση την αντικειμενική αξία του ακινήτου. (Ανώτατο Επιτρεπόμενο Μίσθωμα). Με αυτά ικανοποιούνται οι θεμιτές απαιτήσεις των ιδιοκτητών και προστατεύονται οι ενοικιαστές από τυχόν παράλογες απαιτήσεις των

Η κατοικία αποτελεί κοινωνικό αγαθό και η πολιτεία πρέπει να μεριμνά για να παρέχεται σωστά σε κάθε πολίτη.

πρώτων. Στα δέκα, συνολικά, άρθρα του ο νέος νόμος προβλέπει:

Άρθρο 1: Στις διατάξεις του νόμου υπάγονται τα ενοίκια ακινήτων που χρησιμοποιούνται σαν κύρια κατοικία κατά τη μισθωτική σύμβαση.

Άρθρο 2: Η μίσθωση ισχύει τουλάχιστον για δύο χρόνια, ακόμα και αν έχει συμφωνηθεί για μικρότερο ή μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Συμβατική παράταση του χρόνου της μίσθωσης μπορεί να γίνει και να ισχύσει για ένα ακόμα χρόνο στην περίπτωση που ο ενοικιαστής με έγγραφη δήλωσή του προς τον ιδιοκτήτη το ζητήσει, δύο τουλάχιστον μήνες πριν τη λήξη της μίσθωσης. Αυτό, βέβαια προϋποθέτει διάρκεια μίσθωσης κατά το συμβόλαιο μικρότερη από τρία χρόνια, επίδοση της έγγραφης δήλωσης από δικαστικό επιμελητή και μπορεί να ασκηθεί από τον ενοικιαστή μόνο μία φορά. Το ποσόν της εγγύησης απαγορεύεται να είναι μεγαλύτερο από τα ενοίκια δύο μηνών. Ο ιδιοκτήτης ή αντιπρόσωπός του έχουν το δικαίωμα να επισκέπτονται το ακίνητο που νοικιάζουν συνοδευόμενοι από ειδικό για να διαπιστώνουν αν χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους όρους της μίσθωσης. Αν ο ενοικιαστής αρνηθεί να τους το επιτρέψει ο ιδιοκτήτης μπορεί αμέσως να καταγγείλλει τη σύμβαση.

Άρθρο 3: Στην περίπτωση που ο εκμισθωτής, ενήλικο παιδί του ή γονέας, ή η σύζυγός του δεν έχουν ιδιότητα κατοικίας στην ίδια πόλη που να καλύπτει τις οικογενειακές ανάγκες στέγασής τους ο εκμισθωτής μπορεί να ζητήσει την απόδοση του ακινήτου, μετά τη λήξη του συμφωνημένου χρόνου εκμίσθωσης, όχι όμως πριν την πάροδο της διετίας που έχει ορισθεί σαν κατώτατη χρονική διάρκεια μίσθωσης. Το ίδιο ισχύει και αν κατά τη διάρκεια της μίσθωσης η κατοικία αγορασθεί από τρίτο άτομο, το οποίο θέλει να τη χρησιμοποιήσει για ιδιοκατοίκηση. Το δικαίωμα της

ιδιοκατοίκησης ισχύει και όταν τα άτομα που προαναφέραμε έχουν άλλη ιδιόκτητη κατοικία αλλά έχουν αυξηθεί οι στεγαστικές τους ανάγκες λόγω μεταβολής της οικογενειακής τους κατάστασης.

Η ιδιοκατοίκηση πρέπει να γίνει μέσα σε τέσσερις μήνες από την απόδοση της κατοικίας και να διαρκέσει τουλάχιστον δύο χρόνια. Αν δεν πραγματοποιηθεί εμπρόθεσμα ή δεν διαρκέσει δύο χρόνια τότε ο ενοικιαστής δικαιούται να απαιτήσει από τον εκμισθωτή να του καταβάλει σαν αποζημίωση τα έξοδα μετακόμισης και είκοσι τέσσερα μηνιαία ενοίκια. Ο τελευταίος υποχρεούται να τα καταβάλει. Ο εκμισθωτής μπορεί να ζητήσει την απόδοση του ακινήτου αν έχει προγραμματίσει - και εκδώσει σχετική άδεια - ανοικοδόμησή του. Αυτό μπορεί να γίνει μετά τη λήξη του συμφωνημένου χρόνου - ή της διετίας - μίσθωσης και μέσα σε δώδεκα μήνες. Σε αντίθετη περίπτωση καταβάλλει στο μισθωτή αποζημίωση ίση με είκοσι τέσσερα μηνιαία μισθώματα.

Άρθρο 4: Λύση της μίσθωσης μπορεί να γίνει και εάν ο εκμισθωτής πρέπει να πραγματοποιήσει εργασίες ανάπλασης και διατήρησής του κτιρίου και οι δαπάνες της υπερβαίνουν τα 2.500.000 δραχμές. Οι εργασίες πρέπει να αρχίσουν στο δωδεκάμηνο αλλοιώς ισχύει η αποζημίωση είκοσι τεσσάρων μισθωμάτων προς τον ενοικιαστή.

Άρθρο 5: Ακίνητα που ανήκουν σε Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης μπορούν να ζητηθούν από τους ενοικιαστές, μετά τη λήξη του χρόνου εκμίσθωσης, όταν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για κοινωνικούς σκοπούς των Ο.Τ.Α.

Ο μισθωτής τους πρέπει να ειδοποιηθεί έγγραφα δύο τουλάχιστον μήνες πριν την ημερομηνία που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί το οίκημα. Εάν ο Ο.Τ.Α. δεν αρχίσει να το χρησιμοποιεί μέσα στο χρόνο και δεν το χρησιμοποιήσει για δύο τουλάχιστον χρόνια υποχρεούται να αποζημιώσει τον ενοικιαστή με είκοσι τέσσερα μηνιαία ενοίκια.

Άρθρο 6: Ο ενοικιαστής έχει δικαίωμα να ζητήσει την επανεγκατάστασή του στο οίκημα στην περίπτωση που οι ιδιοκτήτες δεν το χρησιμοποιήσουν για το σκοπό που το ζήτησαν και μέσα στο οριζόμενο χρονικό διάστημα. Τα έξοδα επανεγκατάστασης θα βαρύνουν τον ιδιοκτήτη αλλά τότε ο ενοικιαστής δεν θα μπορεί να διεκδικήσει την αποζημίωση των είκοσι τεσσάρων ενοικίων.

Άρθρο 7: Το Ανώτατο Επιτρεπόμενο Μίσθωμα (ενοίκιο), (Α.Ε.Μ.), ορίζεται ετήσια σε ποσό που προκύπτει από το γινόμενο του εμβαδού του οικήματος που νοικιάζεται σε τετραγωνικά μέτρα, επί την τιμή εκκίνησης για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 41 του ν. 1249/82, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 του ν. 1473/84, επί το συντελεστή παλαιότη-

τας, επί το συντελεστή ορόφου επί το συντελεστή θέσης, επί το συντελεστή απόδοσης ακινήτων.

Ο συντελεστής παλαιότητας ορίζεται για μίσθια μέχρι 5 ετών σε 1, από 5 - 15 ετών σε 0,9 και από 15 ετών και άνω σε 0,8.

Ο συντελεστής ορόφου ορίζεται για υπόγειο σε (0,8), για ισόγειο σε (0,9), πρώτο όροφο (1), δεύτερο όροφο (1,04), τρίτο όροφο (1,08), τέταρτο (1,12), πέμπτο (1,16), έκτο (1,20), έβδομο (1,26), όγδοο και άνω (1,32).

Ο συντελεστής θέσης ορίζεται για κατοικίες που είναι ελεύθερες από όλες τις πλευρές ή έχουν πρόσοψη σε πλατεία σε 1,08.

Κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου, ο συντελεστής απόδοσης ακινήτων καθορίζεται σε ποσοστό 6,5%.

Αν κατά τη σύναψη της μίσθωσης το ενοίκιο που συμφωνήθηκε είναι μεγαλύτερο από την μισθωτική αξία του ακινήτου, όπως αυτή προκύπτει από τον υπολογισμό των συντελεστών που ορίζει ο νόμος, το αρμόδιο δικαστήριο, ύστερα από αίτηση του ενοικιαστή το μειώνει για τον υπόλοιπο χρόνο στο μέτρο που πρέπει.

Άρθρο 8: Οι μισθώσεις ακινήτων που χρησιμοποιούνται για κύρια κατοικία και κατά την έναρξη ισχύος του νόμου έχουν λήξει ή είναι αόριστου χρόνου παρατείνονται μέχρι 31.1.1989 εφόσον ο μισθωτής βρίσκεται στη χρήση του μισθίου κατά την έναρξη ισχύος του νόμου. Μπορούν να παραταθούν επίσης για ένα ακόμα έτος με έγγραφη δήλωση του μισθωτή. Στις μισθώσεις που προαναφέραμε οι μισθωτές υποχρεούνται να καταβάλλουν το ενοίκιο που έδιναν την 31.12.1986 προσαυξανόμενο κατά 10% ετήσια, το οποίο όμως δεν μπορεί να υπερβεί το Ανώτατο Επιτρεπόμενο Μίσθωμα. Εάν κατά την 1.4.1987 το μίσθωμα που προκύπτει μετά την αύξηση του 10% είναι μικρότερο από εκείνο που θα προέκυπτε με συντελεστή απόδοσης ανερχόμενο σε 4,5%, τότε ο εκμισθωτής - ιδιοκτήτης δικαιούται να απαιτήσει από την 1.4.1987 αύξηση του μισθώματος μέχρι να συμπληρωθεί το ποσό αυτό. Αν μέχρι τη δημοσίευση του νόμου είχε συμφωνηθεί μίσθωμα μεγαλύτερο από αυτό που καταβαλλόταν στις 31.12.1986, το μίσθωμα αυτό εξακολουθεί να καταβάλλεται και μετά την 1.4.1987 και αυξάνεται μόνο, όταν το κατά την 31.12.1986 καταβαλλόμενο μίσθωμα με τις νόμιμες προσαυξήσεις υπερβεί το συμφωνημένο.

Αγωγές για απόδοση του μισθωμένου ακινήτου δεν μπορούν να ασκηθούν πριν τη λήξη της μίσθωσης.

Η εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων για απόδοση μισθίου αναστέλεται μέχρι τη λήξη ισχύος του νόμου αυτού.

Άρθρο 9: Κάθε διαφορά από μισθώσεις κύριας κατοικίας υπάγεται στο μονομελές πρωτοδικείο ή ειρηνοδικείο ανάλογα με το ποσό του μισθώματος.

Άρθρο 10: Ο νόμος αυτός αρχίζει να ισχύει από την 1.2.1987 και παύει να ισχύει την 1.2.1990.

Όταν το επάγγελμα συνδυάζεται με την τέχνη

Μανώλης Κυριακάκης

Αρχιφύλακας

Συνεχίζοντας την προσπάθεια παρουσίασης από τη στήλη μας όλων των συναδέλφων-καλλιτεχνών, σήμερα φιλοξενούμε το έργο του κρητικού ζωγράφου αρχιφύλακα Μανώλη Κυριακάκη.

Ο Μανώλης Κυριακάκης γεννήθηκε το 1946 στον Άγιο Θωμά Ηρακλείου. Υπηρετεί 20 χρόνια την ΕΛ.ΑΣ., 7,5 χρόνια την τέχνη και ανήκει στη δύναμη του Α.Τ.Τ. Χερσονήσου Ηρακλείου.

Έχει πάρει μέρος σε αρκετές ομαδικές εκθέσεις και το 1982 διοργάνωσε με επιτυχία την πρώτη του ατομική στην αίθουσα εκθέσεων του Δημαρχείου Πειραιά. Οι ομαδικές εκθέσεις στις οποίες συμμετείχε είναι:

– Οκτώβριος 1981. Ομαδική έκθεση ζωγραφικής στην αίθουσα εκθέσεων του Δημαρχείου Πειραιά, που διοργάνωσε το Πνευματικό Κέντρο Πειραιώς «Ο ΦΙΛΩΝ».

– Μάιος 1982. Ομαδική έκθεση ζωγραφικής στα πλαίσια των εκδηλώσεων για την 41η επέτειο της Μάχης της Κρήτης, που διοργάνωσε η Αδελφότητα Κρητών Πειραιώς «Η ΟΜΟΝΟΙΑ».

– Απρίλιος 1983. Ομαδική έκθεση ζωγραφικής των Αστυνομικών υπαλλήλων της Αστυνομικής Δ/νσης Πειραιά στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά.

– Ιούλιος 1983. Συμμετοχή στην 14η Πανελλήνια έκθεση θαλασσογραφίας στο Δημαρχείο Πειραιά που διοργάνωσε η Φιλολογική Στέγη Πειραιά.

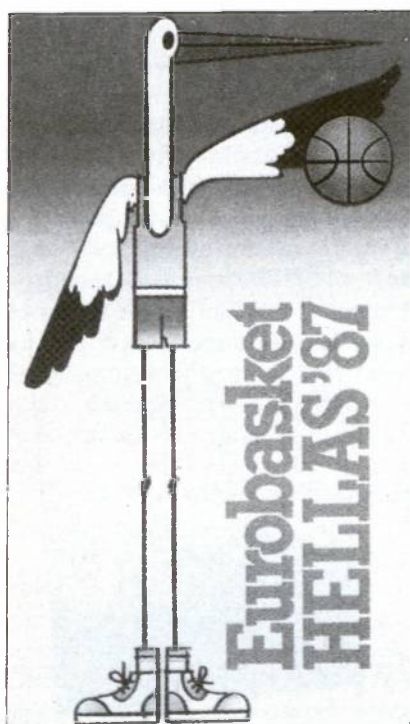

– Απρίλιος 1984. Συμμετοχή στην Δ' Πανελλήνια έκθεση ζωγραφικής αυτοδίδακτων στον Φιλολογικό Σύλλογο «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» στην Αθήνα.

Τα θέματα των έργων του Κυριακάκη είναι όλα εμπνευσμένα από την απλή καθημερινή ζωή του κρητικού χωριού και γενικότερα της ελληνικής υπαίθρου.

Ο Μανώλης Κυριακάκης είναι ένας σύγχρονος λαϊκός ζωγράφος που καταφέρνει με τρόπο μοναδικό

να μας φέρνει κοντά σ' όλες εκείνες τις όμορφες σκηνές που κάποτε άλλος λίγο άλλος πολύ ζήσαμε σε κάποιο σημείο της ελληνικής γης. Οι θύμισες αυτές δεν πρέπει να χαθούν γιατί χωρίς αυτές η ζωή ίσως είναι λιγότερο όμορφη, έχει μικρότερη αξία. Πρέπει πάντα να χτίζουμε το μέλλον μας συντροφιά με τις παραδόσεις και τις μνήμες του παρελθόντος.

«Ευρωμπάσκετ 87»

Ε Η Μ Α

ΑΠΟ : ΥΔΤ/Κ.Δ.Υ./Δ/νση Δημοσίων Σχέσεων

ΠΡΟΣ : ΓΛΑΔ/ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΑΡΙΘ.ΠΡΩΤ.: 9008/22/5

16-6-1987

1. Για την υποδειγματική τάξη που επικράτησε κατά τη διάρκεια του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος ΜΠΑΣΚΕΤ σας συγχαίρω και εκφράζω την πλήρη ευαρέσκειά μου στο προσωπικό της Υπηρεσίας σας.
2. Η άφογη εκτέλεση των καθηκόντων από το προσωπικό και η αφοσίωση στο καθήκον μαρτυρούν το υψηλό επίπεδο λειτουργίας της Ελληνικής Αστυνομίας.-
3. Η παρούσα να κοινοποιηθεί στις Υπηρεσίες σας.-

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

(Signature)
ΑΝΤΩΝΗΣ ΔΕΦΟΡΓΙΑΝΝΗΣ

Μια ομάδα για να κατακτήσει την πρώτη θέση στην Ευρώπη χρειάζεται να έχει πολλές αρετές. Χρειάζεται καλούς παίκτες, με υψηλή τεχνική κατατίση με υψηλό επίπεδο μόρφωσης, με ήθος, με ευγένεια με ψυχικές αρετές. Όλα αυτά τα είχε αυτή η Ελληνική Εθνική Ομάδα.

Πολλοί μίλησαν για «θαύμα» στην πρώτη της νίκη επί της υπερδύναμης στο μπάσκετ Εθνικής Γιουγκοσλαβίας, για επανάληψη του «θαύματος» στην δεύτερη νίκη, πρόκριση για τον τελικό και για «απίθανο θαύμα» για την κατάκτηση της πρώτης θέσης.

Όμως δεν ήταν «θαύμα» η κατάκτηση της πρώτης θέσης. Δεν ήταν κάτι τυχαίο. Για να γίνει αυτό δούλεψαν σκληρά, για πολύ χρόνο, με υποδειγματική πειθαρχία και συνέπεια πολλοί άνθρωποι.

Από τις ατέλειωτες και γεμάτες μοναξιά ώρες της προπόνησης μέχρι την βασανιστική αναμονή πριν από την έναρξη του κάθε αγώνα, οι 12 παίκτες και ο προπονητής τους υπέφεραν περισσότερο απ' ότι μέσα στις

δυσκολίες και στις αντιξοότητες του αγώνα.

Τα ξεπέρασαν όλα χωρίς, ούτε στιγμή, να χάσουν την πίστη τους για τον τελικό στόχο. Πέτυχαν την μεγαλύτερη διάκριση στην ιστορία του ελληνικού αθλητισμού στον χώρο των ομαδικών αθλημάτων. Την κατάκτηση του πρωταθλήματος Ευρώπης στο Μπάσκετ.

Τώρα όμως που οι πανηγυρισμοί κόπασαν, που η συναισθηματική ένταση υποχώρησε και επανήλθε η ψυχραιμία αλλά και τώρα που ο ενθουσιασμός δεν έχει εντελώς σβήσει είναι η στιγμή να δούμε μερικές αλήθειες από την «καλή» τους μεριά και να βγάλουμε ορισμένα συμπεράσματα.

Είναι γεγονός ότι οι ελληνικές νίκες και η κατάκτηση του τίτλου δεν ήταν τυχαίες. Όμως στην δίψα και στο πάθος για διάκριση που είχαν οι παίκτες της Εθνικής μας θα πρέπει να τονισθεί και η συγκλονιστική συμπαράσταση του κόσμου.

Οι ξένοι ανταποκριτές τον ονόμασαν σαν τον έκτο παίκτη της Εθνικής μας.

Όμως δεν υπάρχει καμιά αμβολία για το πραγματικό νόημα αυτού του πρωτόγνωρου ξεσηκωμού, που όμοιό του δεν έχει να επιδείξει η χώρα. Η περίφημη «εθνική ομοψυχία» που από δεκαετίες διακηρύσσουν οι πολιτικοί ηγέτες, έγινε πράξη χάρη στην απaráμιλλη ευψυχία των

παικτών της Εθνικής μπάσκετ. Ήταν ευδιάκριτη η συγκίνηση στα μάτια όλων μας, αντικρίζοντας της αλησμόνητες εκείνες στιγμές του εθνικού παραλήρηματος που τόσο μοναδικά κατέγραψαν οι τηλεοπτικές κάμερες. Τους Έλληνες ενωμένους να γιορτάζουν μια επιτυχία.

Αυτό ακριβώς πέρα από τις νίκες και τα χρυσά μετάλλια, πιστεύ-

ουμε ότι θα πρέπει να είναι το μήνυμα για όλους, αν θέλουμε αυτή η επιτυχία να συμβάλλει θετικά και δημιουργικά όχι μόνο στους αθλητικούς χώρους αλλά σε όλους τους τομείς της κοινωνικής μας ζωής.

Αυτό άλλωστε επεσήμαιναν οι ίδιοι οι παίκτες, όταν τόνιζαν ότι δεν παίζουν απλώς για να παίξουν, αλλά για να δείξουν ότι δουλεύοντας

όλοι μαζί σκληρά με οργάνωση και πειθαρχία μπορούμε να φτάσουμε πολύ υψηλούς στόχους.

Ας ελπίσουμε η μεγάλη αυτή επιτυχία της Εθνικής μας ομάδας μπάσκετ ν' αποτελέσει την απαρχή για την κατάκτηση νέων μεταλλίων σ' όλους τους τομείς όχι μόνο της αθλητικής αλλά και της κοινωνικής μας ζωής.

Η κυπελούχος ποδοσφαιρική ομάδα του Υ.Δ.Τ.

Η πρωταθλήτρια ομάδα βόλλεϋ της ΕΛ.ΑΣ.

ΚΥΠΕΛΛΟΥΧΟΣ Η ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Το Σάββατο 16 Μαΐου το απόγευμα, έγινε στο γήπεδο του Φωστήρα (Ταύρος), ο τελικός του κυπέλλου Δημοσίων Υπηρεσιών και Οργανισμών που τελεί υπό την επικήλυση - αναγνώριση της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., μεταξύ των ποδοσφαιρικών ομάδων του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, που αποτελείται από Αστυνομικό και Πολιτικό προσωπικό (του Υπουργείου) και της κηποτεχνίας του Δήμου Αθηναίων.

Στο κύπελλο συμμετείχαν 48 ομάδες.

Νικήτρια αναδείχθηκε η ομάδα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης με 1 - 0.

Την ομάδα αποτελούν οι:

1) ΓΑΣΠΑΡΗΣ Νικόλαος, 2) ΧΟΝΔΡΟΣ Γεώργιος, 3) ΤΒΟΥΒΑΡΑΣ Δημήτριος, 4) ΚΑΣΚΑΝΗΣ Απόστολος, 5) ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΟΣ Γεώργιος, 6) ΒΛΑΧΟΣ Αναστάσιος, 7) ΣΟΥΡΑΔΟΣ Κων/νος, 8) ΤΖΙΤΖΙΦΑΣ Ιωάννης, 9) ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Απόστολος, 10) ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ Πέτρος, 11) ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, 12) ΚΟΤΙΝΟΣ Δημήτριος, 13) ΚΑΝΑΚΗΣ Γεώργιος, 14) ΜΟΥΣΗΣ Βασίλειος, 15) ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος, 16) ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΟΣ Ιωάννης, 17) ΜΑΚΡΗΣ Ευάγγελος, 18) ΧΕΙΜΩΝΑΣ Ανδρέας, 19) ΤΣΑΓΚΡΗΣ Δήμος, 20) ΨΩΡΟΜΙΤΑΣ Μι-

χαήλ.

Εκρόσωπος της ομάδας στη διοργανωτική Επιτροπή των αγώνων της ΑΔΕΔΥ ήταν ο Υπαστυνόμος Α', της διεύθυνσης Δημοσίων ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΟΣ Ιωάννης.

Εξ άλλου στον α' όμιλο του πρωταθλήματος Δημοσίων Υπηρεσιών και Οργανισμών η ομάδα του Υ.Δ.Τ., κατέλαβε τη δεύτερη θέση με 41 βαθμούς έναντι 43 βαθμών του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού.

Στον δεύτερο όμιλο πρωταθλήτρια αναδείχθηκε η ομάδα της Ελληνικής Αεροπορικής Βιομηχανίας με 42 βαθμούς.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ Η ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΕΛ.ΑΣ.

ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

ΠΕΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ

Από 28/5 έως 1/6/87 έγιναν στο Καρλόθλασι Σάμου με την ευκαιρία της εγκαινιάσεως του νέου κλειστού Γυμναστηρίου οι πρώτοι επίσημοι αγώνες πετοσφαίρισης μεταξύ των ομάδων των Γενικών Επιτελείων Στρατού - Αεροπορίας - Ναυτικού και των Αρχηγείων της Ελληνικής Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος.

Πρωταθλήτρια αναδείχθηκε η ομάδα της ΕΛ.ΑΣ. η οποία κέρδισε όλα τα παιχνίδια με 3-0 σετ.

Αναλυτικά τ' αποτελέσματα έχουν ως εξής:

1η θέση ΕΛ.ΑΣ.

2η θέση Λιμενικό Σώμα

3η θέση Στρατός

4η θέση Αεροπορία

5η θέση Ναυτικό

Στην τελετή λήξεως των αγώνων της Ελληνικής Αστυνομίας εκπροσώπησε ο επιθεωρητής Στερεάς και Νήσων Αιγαίου υποστράτηγος κ. ΤΖΟΥΡΠΑΚΗΣ. Παρέστησαν επίσης εκπρόσωποι των Ενόπλων Δυνάμεων, ο Νομάρχης Σάμου και Ικαρίας και οι Δήμαρχοι Σάμου και Καρλοθασιού.

Μετά την επιστροφή της ομάδας της ΕΛ.ΑΣ. στην Αθήνα τους αθλητές δέχθηκε ο Γ. Γραμματέας του Υ.Δ.Τ. κ. Μορφωπός Παναγιώτης στον οποίο αφιέρωσαν το Κύπελλο του πρωταθλητή, για το έτος 1987.

ΕΤΗΣΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ

Ε.Δ. και Σ.Α.

Έγιναν με επιτυχία οι ετήσιοι αγώνες σκοποβολής Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας περιόδου 1987.

Οι αγώνες διήρκεσαν 5 ημέρες (4/5 έως 8/5/87) και διοργανώθηκαν από την ελληνική αστυνομία που μαζί με τα τρία όπλα των Ενόπλων δυνάμεων είχαν αθλοθετήσει και έπαθλα.

Η τελευταία ημέρα των αγώνων έγινε στο Σκοπευτήριο Καισαριανής και την παρακολούθησε η ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας ανώτατοι και ανώτεροι αξιωματικοί του Στρατού Ξηράς, του Πολεμικού Ναυτικού, της Αεροπορίας, του Λι-

Α' Ημέρα 4-5-87:

Αγώνισμα πιστολίου μεγάλου διαμετρήματος (0,38" - 0,32") 10" - 8" - 6" ταχείας βολής

A/A ΒΑΘΜΟΣ

1. υπ/γός
2. Ε.1ης
3. Αστυνομός
4. Ε. 4ης
5. Αστυφύλ.
6. Αστυνόμος
7. Αστυφύλ.
8. Ε. II
9. Υπ/γός
10. Ίκαρος
11. Ίκαρος
12. Ίκαρος

1η ΟΜΑΔΑ ΕΛ.ΑΣ.
2η ΟΜΑΔΑ Σ.Ε.
3η ΟΜΑΔΑ Π.Α.

Β' Ημέρα 5-5-87:

Αγώνισμα πιστολίου ακριβείας βολής 0.22" Ολυμπιακού τύπου, απόσταση βολής 50 μέτρων.

A/A ΒΑΘΜΟΣ

1. Κελευστής
2. Αστυφύλαξ
3. Κελευστής
4. Αστυφύλαξ
5. Κελευστής
6. Σημαιοφόρος
7. Εύελπας
8. Αστυνόμος
9. Εύελπας
10. Εύελπας
11. Εύελπας

Β' Ημέρα 5-5-87:

Αγώνισμα αεροβόλου τυφεκίου από όρθια θέση και απόσταση βολής 10 μέτρων

A/A ΒΑΘΜΟΣ

1. Αρχιφύλαξ
2. "
3. "
4. Κελευστής
5. Λιμενο/λαξ
6. Αστ/λαξ
7. Στρατ/της
8. Αστ/λαξ
9. Ανθ/πιστής
10. Ναύτης

Τα αγωνίσματα και οι νικητές έχουν ως εξής:

Α' Ημέρα 4-5-87: Αγώνισμα τυφεκίου 0,22 τριών στάσεων (3×40)

A/A	ΒΑΘΜΟΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΣΩΜΑ	ΠΡΗΝ.ΟΡΘΙΩΣ	ΓΟΝ.	ΣΥΝΟΛΟ
1.	Αστυφ.	ΗΛΙΑΔΗΣ Πελοπίδας	ΕΛ.ΑΣ.	385	371	387 1143/1200
2.	Αν/στής	ΖΟΥΡΕΛΗΣ Αντ.	Λ.Σ.	380	368	376 1124
3.	Κελ	ΣΤΕΦΑΣ Δημ.	Λ.Σ.	388	356	376 1120
4.	Αστυφ.	ΑΥΓΕΡΗΣ Ευστ.	ΕΛ.ΑΣ.	393	343	380 1116
5.	Αρχιφ.	ΤΡΑΓΟΥΔΑΡΑΣ Χρ.	ΕΛ.ΑΣ.	383	354	368 1105
6.	Αρχιφ.	ΣΕΡΜΠΟΣ Αλέξ.	ΕΛ.ΑΣ.	387	340	369 1096
7.	Αστυφ.	ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ Αναστ.	ΕΛ.ΑΣ.	377	339	378 1094
8.	Ναύτης	Αναστασόπουλος Σωτ.	Π.Ν.	382	327	354 1063
9.	Λιμεν.	ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ Κων/νος	Λ.Σ.	371	354	331 1056
10.	Υπ/γός	ΜΠΟΥΤΙΚΟΣ Βασ.	Σ.Ε.	383	291	368 1042

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΣΩΜΑ	ΕΠΙΔΟΣΗ
ΣΙΟΣ Ευάγγ.	Σ.Ε.	563/600
ΡΟΓΛΟΥ Γεώργ.	Σ.Ε.	560
ΑΤΙΑΝΟΣ Νικ.	ΕΛ.ΑΣ.	558
ΑΝΤΖΗΣ Κων/νος	Σ.Ε.	557
ΛΑΚΟΣ Βασίλ.	ΕΛ.ΑΣ.	556
ΣΟΥΝΗΣ Σπύρος	ΕΛ.ΑΣ.	553
ΟΒΟΣ Βασίλ.	ΕΛ.ΑΣ.	551
ΑΔΕΛΗΣ Παναγ.	Σ.Ε.	508
ΤΟΥΛΑΣ Γεώργ.	Σ.Ε.	507
ΤΙΝΑΡΑΚΗΣ Εμμ.	Π.Α.	493
ΑΚΙΑΣ Νικόλαος	Π.Α.	473
ΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Στ.	Π.Α.	438

ΟΜΑΔΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ

ΒΑΘΜΟΙ	2218/2400
"	2188
"	1404

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΣΩΜΑ	ΕΠΙΔΟΣΗ
ΑΓΕΑΣ Κων/νος	Α.Σ.	552/600
ΥΛΑΚΟΣ Βασίλειος	ΕΛ.ΑΣ.	517
ΑΚΗΣ Κων/νος	Α.Σ.	512
ΟΒΟΣ Βασίλειος	ΕΛ.ΑΣ.	508
ΥΛΟΣ Γρηγόριος	Α.Σ.	499
ΑΡΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	Α.Σ.	478
ΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ	Σ.Ε.	475
ΟΥΣΟΥΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	ΕΛ.ΑΣ.	443
ΑΤΙΑΣ Α.	Σ.Ε.	405
ΡΟΓΛΟΥ Γ.	Σ.Ε.	393
ΑΜΑΣ ΝΙΚ.	Π.Ν.	376

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΣΩΜΑ	ΕΠΙΔΟΣΗ
ΑΔΗΣ Πελοπίδας	ΕΛ.ΑΣ.	581/600
ΡΜΠΟΣ Αλέξανδρ.	ΕΛ.ΑΣ.	568
ΑΓΟΥΔΑΡΑΣ Χρ.	ΕΛ.ΑΣ.	565
ΕΦΑΣ Δημήτριος	Α.Σ.	560
ΕΦΑΝΙΔΗΣ Κων/νος	Α.Σ.	558
ΤΕΡΗΣ Ευστάθιος	ΕΛ.ΑΣ.	557
ΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ	Σ.Ε.	547
ΕΦΙΛΑΤΟΣ Αναστ.	ΕΛ.ΑΣ.	547
ΥΡΕΛΛΗΣ Αντώνιος	Α.Σ.	544
ΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Σωτ.	Π.Ν.	529

ΟΜΑΔΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ

1η ΟΜΑΔΑ	ΕΛ.ΑΣ.	ΒΑΘΜΟΙ	2271/2400
2η ΟΜΑΔΑ	Α.Σ.	"	2152
3η ΟΜΑΔΑ	Σ.Ε.	"	2063
4η ΟΜΑΔΑ	Π.Ν.	"	2036
5η ΟΜΑΔΑ	Π.Α.	"	1844

Γ' Ημέρα 6-5-87: Αγώνισμα αεροβόλου πιστολίου από όρθια θέση και απόσταση βολής 10 μέτρων

Α/Α	ΒΑΘΜΟΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΣΩΜΑ	ΕΠΙΔΟΣΗ
1.	Κελευστής	ΠΑΝΑΓΙΑΣ Κων/νος	Α.Σ.	576/60
2.	Υπολ/γος	ΚΙΤΣΙΟΣ Ευάγγ.	Σ.Ε.	562
3.	Αστ/λαξ	ΚΟΥΛΑΚΟΣ Βασίλειος	ΕΛ.ΑΣ.	555
4.	Ανθ/ρχος	ΜΩΡΑΚΗΣ Κων/νος	Α.Σ.	552
5.	Αστ/λαξ	ΚΟΛΟΒΟΣ Βασίλειος	ΕΛ.ΑΣ.	550
6.	Κελευστής	ΤΙΤΑΚΗΣ Κων/νος	Α.Σ.	546
7.	Υπ/γος	ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ Γεώργιος	Σ.Ε.	535
8.	Εύελπς	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Σπ.	Σ.Ε.	535
9.	Σημαιοφόρος	ΑΤΣΑΡΟΣ Γεράσιμος	Α.Σ.	533
10.	Αστ. Α'	ΓΑΛΑΤΙΑΝΟΣ Νικ.	ΕΛ.ΑΣ.	533

ΟΜΑΔΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ

1η ΟΜΑΔΑ	Α.Σ.	ΒΑΘΜΟΙ	2.207/2400
2η ΟΜΑΔΑ	Σ.Ε.	"	2.160/ "
3η ΟΜΑΔΑ	ΕΛ.ΑΣ.	"	2.160/ "
4η ΟΜΑΔΑ	Π.Α.	"	2.077/ "

Γ' Ημέρα 6-5-87: Αγώνισμα πολεμικού τυφεκίου ακριβείας βολής 7,62 ΜΜ, τριών στάσεων (3×20), από απόσταση 300 μέτρων

Α/Α	ΒΑΘΜΟΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΣΩΜΑ	ΠΡΗΝ.ΟΡΘ.	ΓΟΝ.	ΣΥΝΟΛΟ
1.	Αρχιφ.	ΗΛΙΑΔΗΣ Πελοπίδας	ΕΛ.ΑΣ.	192	180	186 558/600
2.	Κελευσ.	ΣΤΕΦΑΣ Δημήτριος	Α.Σ.	183	166	183 532
3.	Αστυφ.	ΣΕΡΜΠΟΣ Αλέξ.	ΕΛ.ΑΣ.	184	171	165 520
4.	Αρχιφ.	ΤΡΑΓΟΥΔΑΡΑΣ Χρ.	ΕΛ.ΑΣ.	181	163	172 516
5.	Α/σπής	ΖΟΥΡΕΛΗΣ Αντώνιος	Α.Σ.	177	148	162 487
6.	Εύελ.	ΣΠΑΝΟΣ Κων/νος	Σ.Ε.	184	131	164 479
7.	Αστυφ.	ΑΥΓΕΡΗΣ Ευστ.	ΕΛ.ΑΣ.	172	146	160 160
8.	Υποπλ.	ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ Εμμ.	Α.Σ.	175	154	149 478
9.	Κελευσ.	ΣΙΑΠΕΡΑΣ Κων/νος	Α.Σ.	165	157	152 474
10.	Εύελ.	ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Ελ.	Σ.Ε.	167	123	155 445
11.	Κελευσ.	ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ Κων/νος	Α.Σ.	156	133	151 440
12.	Αστυφ.	ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ Αναστ.	ΕΛ.ΑΣ.	165	130	143 438
13.	Εύελ.	ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Θεόδ.	Σ.Ε.	177	128	133 438
14.	Εύελ.	ΚΑΡΑΗΛΙΑΣ Ιωάν.	Σ.Ε.	158	118	104 380

μενικού Σώματος, της Πυροσβεστικής και μέλη της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων και σκοπευτικών σωματείων.

Το τελευταίο αγώνισμα πιστόλι διαμετρήματος 0,32 - 0,38 ακριβείας - ταχείας βολής ήταν το εντυπωσιακότερο και αυτό που ενθουσίασε τους θεατές καθώς οι πυροβολισμοί έπεφταν... βροχή από τα «γκουλουάρ» των αθλητών.

Τα έπαθλα έδωσαν στους αθλητές ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. αντιστράτηγος κ. Νίκων Αρκουδέας, ο υπαρχηγός κ. Χαράλ. Μπαχάς, άλλοι αξιωματικοί και αθλητικοί παράγοντες.

Δ' Ημέρα 7-5-87: Αγώνισμα πολεμικού τυφεκίου 7,62 MM τριών στάσεων 3x20 ταχείας βολής από απόσταση 300 μέτρων

A/A	ΒΑΘΜΟΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΣΩΜΑ	ΠΡΗΝ.ΟΡΘ.	ΓΟΝ.	ΣΥΝΟΛΟ
1.	Αρχιφ.	ΗΛΙΑΔΗΣ Πελοπίδας	ΕΛ.ΑΣ.	189	159	171 519* /600
2.	Α/σσης	ΖΟΥΡΕΛΗΣ Αντώνιος	Λ.Σ.	184	157	170 511
3.	Αρχιφ.	ΤΡΑΓΟΥΔΑΡΑΣ Χρ.	ΕΛ.ΑΣ.	178	153	178 509
4.	Κελευσ.	ΣΤΕΦΑΣ Δημήτριος	Λ.Σ.	186	142	165 493
5.	Αστυφ.	ΣΕΡΜΠΟΣ Ελέξ.	ΕΛ.ΑΣ.	175	130	158 463
6.	Πλωτ.	ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Εμμ.	Λ.Σ.	163	126	162 451
7.	Ευέλ.	ΣΠΑΝΟΣ Κων/νος	Σ.Ξ.	172	109	142 423
8.	Ευέλ.	ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Θεόδ.	Σ.Ξ.	172	102	125 399
9.	Λιμεν.	ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ Κων/νος	Λ.Σ.	154	89	139 382
10.	Κελευσ.	ΣΙΑΠΕΡΑΣ Κων/νος	Λ.Σ.	131	99	128 358
11.	Ευέλ.	ΚΑΡΑΗΛΙΑΣ Ιωάν.	Σ.Ξ.	152	107	85 344
12.	Αστυφ.	ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ Αναστ.	ΕΛ.ΑΣ.	147	77	117 341
13.	Αστυφ.	ΑΥΓΕΡΗΣ Ευστ.	ΕΛ.ΑΣ.	101	101	107 309
14.	Ευέλ.	ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Ελ.	Σ.Ξ.	95	35	71 201

* Νέα Πανελλήνια Επίδοση

Ε' Ημέρα 8-5-87: Αγώνισμα περιστρόφου (0.32'' - 0.38'') ακριβείας - ταχείας βολής 30+30

A/A	ΒΑΘΜΟΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΣΩΜΑ	ΑΚΡΙΒ.	ΤΑΧΕΙΑ	ΣΥΝΟΛΟ
1.	Κελευστ.	ΠΑΝΑΓΕΑΣ Κων/νος	Λ.Σ.	287	289	576
2.	Αστ. Α'	ΓΑΛΑΤΙΑΝΟΣ Νικολ.	ΕΛ.ΑΣ.	280	281	561
3.	Υπολοχ.	ΚΙΤΣΙΟΣ Ευάγγελ.	Σ.Ξ.	275	286	561
4.	Αρχιφ.	ΚΟΥΛΑΚΟΣ βασιλ.	ΕΛ.ΑΣ.	278	282	560
5.	Κελευστ.	ΤΙΤΑΚΗΣ Κων/νος	Λ.Σ.	274	284	558
6.	Υπολοχ.	ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ Γεώρ.	Σ.Ξ.	281	276	557
7.	Αστ. Α'	ΚΙΤΣΑΚΗΣ Δημοσθ.	ΕΛ.ΑΣ.	275	279	554
8.	Αστυφ.	ΚΟΛΟΒΟΣ Βασίλ.	ΕΛ.ΑΣ.	280	273	553
9.	Ίκαρος	ΝΑΝΟΥΣΗΣ Δημήτ.	Π.Α.	262	289	551
10.	Αστ. Β'	ΚΟΥΣΟΥΝΗΣ Σπυρ.	ΕΛ.ΑΣ.	272	278	550
11.	Σημαιοφ.	ΑΤΣΑΡΟΣ Γερασ.	Λ.Σ.	264	283	547
12.	Αντισμ.	ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΗΣ Βασ.	Π.Α.	280	261	541
13.	Ευέλπης	ΠΑΠΑΔΕΛΗΣ Παναγ.	Σ.Ξ.	260	276	536
14.	Ευέλπης	ΠΑΡΟΓΛΟΥ Γεώρ.	Σ.Ξ.	262	271	533
15.	Αρχικ.	ΓΟΥΛΟΣ γεώρ.	Σ.Ξ.	262	266	532
16.	Ευέλπης	ΚΑΛΑΤΖΗΣ Κων/νος	Σ.Ξ.	255	273	528
17.	Ίκαρος	ΠΕΤΕΙΝΑΡΑΚΗΣ Εμμ.	Π.Α.	261	261	522
18.	Ίκαρος	ΧΑΛΚΙΑΣ Νικόλ.	Π.Α.	260	236	496
19.	Ανθυπ.	ΜΩΡΑΚΗΣ Κων/νος	Λ.Σ.	265	229	494
20.	Ίκαρος	ΠΥΛΟΥΔΗΣ Σταύρ.	Π.Α.	271	164	435

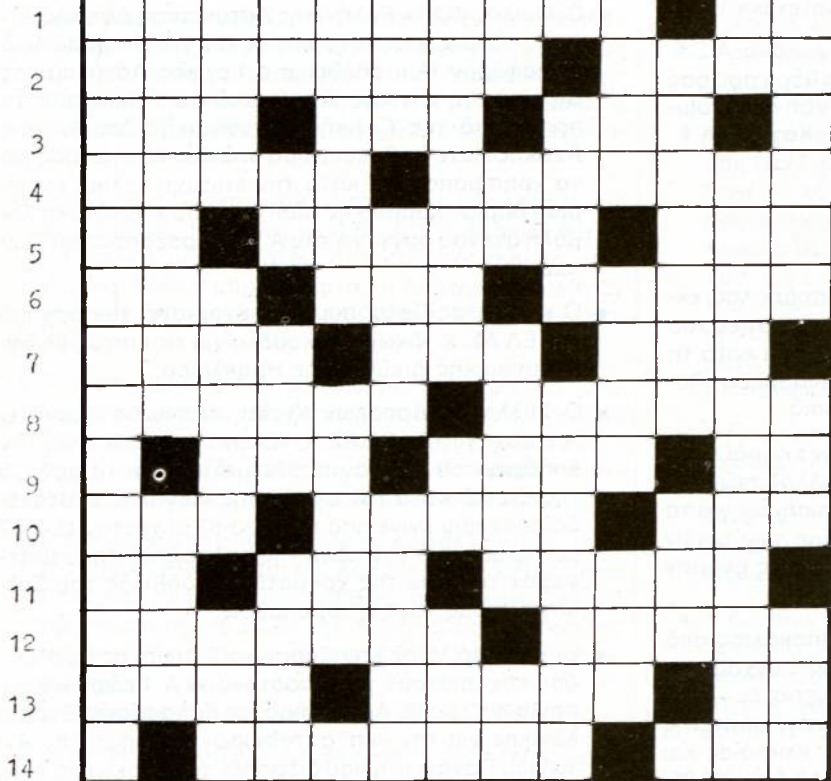
ΟΜΑΔΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ

1η ΟΜΑΔΑ Λ.Σ.	ΒΑΘΜΟΙ	1837/2400
2η » ΕΛ.ΑΣ.	»	1832/2400
3η ΟΜΑΔΑ Σ.Ξ.	»	1367/2400

ΟΜΑΔΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ

1η ΟΜΑΔΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ	ΒΑΘΜΟΙ	2228/2400
2η » ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ	»	2213/2400
3η » ΣΤΡΑΤΟΥ ΞΗΡΑΣ	»	2187/2400
4η ΟΜΑΔΑ ΠΟΛΕΜ. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	»	2110/2400

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Τα σχολεία κάνουν γυμναστικές. - Ο αριθμός 11.
2. Παραφροσύνη, παραλογισμός. - Το δόλωμα σε.... ποντικοπαγίδες.
3. Συμπερασματικό. - Σπασμωδική κίνηση. - Μία νότα μουσικής.
4. Επτά της Χιονάτης. - Σχετικά με επιστήμη.
5. Το χημικό σύμβολο του άστατου. - Ένα φωνήεν (χωρίς τέλος). - Αντίστροφα το πρώτο συνθετικό μεγαλούπολης των Η.Π.Α.
6. Περιεχόμενο φλεγμονής. - Ου-

δέτερο αναφορικής αντωνυμίας. - Θρησκευτική ή πανηγυρική συνοδεία.

7. Όχι σύνθετα. - Σταφιδικός οργανισμός, αντίστροφα. - Συγγενείς το αποτελούν.
8. Ασχολείται με χρήματα. - Σούπα για... ξενύχτηδες.
9. Αρχικά Αλγερινής απελευθερωτικής οργάνωσης. - Ηρωίδα του Ζολά. - Ιρλανδός συγγραφέας.
10. Νησί των Κυκλάδων. - Δώδεκα.... - μέλη έχει η Ε.Ο.Κ. - Μωρών βόλτα.
11. Ο αριθμός 240. - Τέτοιο φυτό και ο βασιλικός. - Μάρκα περιφημων βιολιών.

12. Ναι, βέβαια. - Είναι τα ομηρικά ποιήματα.
13. Υπάρχει και.... ταχύτητας. - Μικρό ερπετό. - Το υπάρχουν.
14. Θεότητα των αρχαίων σημιτικών φυλών. - Χαρακτηρίζονται συγκρινόμενα.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Επιστροφή στην πατρίδα (κυρίως για πρόσφυγες).
2. Παράνομα. - Αιγυπτιακό ανδρικό όνομα.
3. Πρωτεύουσά του η Τεχεράνη. - Βραχύκαννο πυροβόλο. - Γυναικείο χαϊδευτικό.
4. Επιτακτικό μόριο. - Συμβολίζουν το μικρό ροκέ στο σκάκι. - Η Κολχίδα, αλλιώς. - Όνομα πολλών Παπών της Ρώμης.
5. Τίμιο, αξιοπρεπές. - Γεμάτος ανέμους του Αιόλου.
6. Μεταφέρουν αρρώστιες. - Ίδιες οι διαστάσεις του. - Οικογένεια... σκύλων.
7. Δεν έχει το κανονικό βάρος. - Το χημικό σύμβολο του νατρίου. - Ελβετικός ποταμός.
8. Ακολουθούν απόστρατους. - Ξένη μονάδα μέτρησης επιφανειών. - Τα αποφεύγουν οι κακοί κολυμβητές. - Γείτονες του αλφαβήτου.
9. Γράφεται σε οδικά σήματα. - Ατίθαση, αδάμαστη.
10. Παραπέτασμα για τα παράθυρα (ξενικά). - Απ' αυτά αποτελείται ο ανθρώπινος σκελετός. - Ακέφαλο... βούλωμα μπουκαλιού.
11. Αντίθετος του ιδεαλισμού. - Ποιητικό... τετράποδο.
12. Το σύμβολο του ιριδίου. - Κουρστικός.
13. Η καπνιά. - ...και αβλαβή. - Πρόθεση.

- Υπαστυνόμο Β' Αριστείδη Περπερά, τμήμα τάξης Βόλου. Ευχαριστούμε πολύ για την επιστολή σας.
- Υπαστυνόμο Β' Γεώργιο Κοτσιρή, τμήμα τάξης Μαντουδίου Ευβοίας. Για πληροφορίες πάνω στο θέμα που μας ζητάτε να απευθυνθείται στη Διεύθυνση Οικονομικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, Κατεχάκη 1.
- κ. Κωνσταντίνο Παπαδόπουλο, αστυφύλακα Α.Σ.Τ. Κρύας Βρύσης της Α.Δ. Πέλλας. Για το θέμα που σας απασχολεί απευθυνθείτε στη Διεύθυνση Οικονομικών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης Κατεχάκη 1.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Ο Δήμαρχος Πατρέων Ανδρέας Γ. Καραβόλας εκφράζει τα συγχαρητήριά του και τις ευχαριστίες του για τα ληφθέντα από την Αστυνομία μέτρα κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων του Καρνάβαλου Πατρέων στην Αθήνα - Μοσχάτο - Πειραιά.
- Η Ελληνική Ομοσπονδία Άρσης Βαρών εκφράζει τις ευχαριστίες της προς την Υποδ/νση Αλλοδαπών Αττικής/3ο Τμήμα Προστασίας Ξένων Επισήμων για τα ληφθέντα από αυτήν μέτρα ασφαλείας των ξένων φιλοξενουμένων ομάδων στους αγώνες εις μνήμην Τόφαλου - Κακούση.
- Οι Ιωάννης Κοτσάνος και Κων/νος Μπακαλιός από το Παλαιοχώριο (Δωριέων) Φθιώτιδας συγχαίρουν και ευχαριστούν θερμά τους μοτοσικλετιστές - τροχονόμους Στέλιο Κυριάκο και Παναγιώτη Πολίτη της Δ/νσης Τροχαίας Αττικής (Α.Τ. Τροχ. Κηφισίας και Μαλακάσας) διότι την 1-3-87 και ώρα 17.40' - 18.25' με πραγματική αυτοθυσία σε ώρες κυκλοφοριακής αιχμής στην Εθνική Οδό μετέφεραν αίμα από τη Λαμία και Λειβαδιά στο ΚΑΤ Κηφισίας από το ύψος της Μαλακάσας προς την Αθήνα, κινούμενοι στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας, για τη σωτηρία ασθενούς.
- Ο αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού κ. Βασίλειος Παπασωτηρίου ευχαριστεί και συγχαίρει τον Υπουργό και το προσωπικό γενικά της Ελληνικής Αστυνομίας. Ιδιαίτερα συγχαίρει το Α/Τ Σαλαμίνας που ανταποκρίνεται πλήρως στα καθήκοντά του. Συγκεκριμένα στις 7 Ιανουαρίου 1987 κατά την ώρα απουσίας του από το σπίτι του άγνωστοι διαρρήκτες αφαιρέσαν χρυσαφικά αξίας ενός εκατομμυρίου δραχμών περίπου και εβδομήντα χιλιάδες δραχμές. Οι αρχιφύλακες Χαράλαμπος Παππάς και Εμμανουήλ Μπατιστάκης που ανέλαβαν την υπόθεση κατόρθωσαν να συλλάβουν δύο υπόπτους μέσα σε λίγη ώρα και μετά από ολονύκτια ανάκριση εξακρίβωσαν ότι αυτοί ήταν οι διαρρήκτες και του επέστρεψαν τα κλοπιμαία.

- Ο παιδίατρος Αριστοτέλης Α. Πίπος εκφράζει τις ευχαριστίες του για τη σύλληψη των κλεπτών του υπ' αριθ. ΕΙ - 1990 Ι.Χ.Ε. αυτ/του ιδιοκτησίας του, ύστερα από γρήγορες και συντονισμένες ενέργειες των ανδρών του ΛΕ' Α.Τ.Α. Αθηνών.
- Ο Όμιλος Φίλων Ελληνικής Αστυνομίας Δυτικής Αττικής εκφράζει τις ευχαριστίες του για το προσωπικό ενδιαφέρον που επέδειξε ο Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής Αττικής κινητοποιώντας ολόκληρο το προσωπικό της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής ώστε να θρεθεί αίμα σπάνιας κατηγορίας για να χρησιμοποιηθεί κατά την επιτυχή τελικά εγχείριση βαριάς καρδιακής πάθησης του κ. Θεοτόκη Σαμόλη στενού συγγενή του Α' αντιπροέδρου του Ομίλου.
- Ο κ. Κώστας Πετρόπουλος ευχαριστεί τον αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. κ. Νίκωνα Αρκουδέα για τις επιτυχίες της Αστυνομικής Διεύθυνσης Ηρακλείου.
- Ο Σύλλογος Δρομέων Υγείας Αθηνών ευχαριστεί τον αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. κ. Νίκωνα Αρκουδέα για την βοήθεια που έδωσαν οι αξιωματικοί και τα όργανα της ΕΛ.ΑΣ. κατά τον αγώνα της Μεγάλης Σκυταλοδρομίας που έγινε από την 12-3-87 μέχρι την 15-3-87 με τερματισμό την πόλη της Καλαμάτας όπου μετέφεραν το ποσό της χρηματικής βοήθειας του Συλλόγου προς τους σεισμοπαθείς.
- Οι κ.κ. Βασίλειος Χαν. ζάρας και Στυλιανός Ποστεκίδης ευχαριστούν τον υπαστυνόμο Α' Γεώργιο Κομπογιάννη του ΙΑ' Αστ. Τμήματος Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης για την «επ' αυτοφώρῳ» σύλληψη του Αντωνίου Παναγιώτη που διέρρηξε το αυτοκίνητό τους και έκλεψε εκατὸν ογδόντα τέσσερα παλτά και ζακέτες γούνινες.
- Η Π.Α.Ε. «ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ» με τηλεγράφημα προς τον Αστυνομικό Διευθυντή Ηρακλείου, ευχαριστεί τους άνδρες της Αστυνομικής Διεύθυνσης για την πολύτιμη συμβολή τους στη τήρηση της τάξης κατά τον αγώνα της ομάδας με την ομάδα της Π.Α.Ε. Ο.Φ.Η.
- Η οικογένεια Σάνδρου ευχαριστεί θερμά τον Γενικό Διευθυντή Αστυνομίας Θεσσαλονίκης ταξίαρχο κ. Παπαδημητρίου, τον Διευθυντή Τάξης κ. Σφυρή, τον αστυνομικό υποδιευθυντή κ. Χρήστου, τον Αστυνόμο Α' του ΙΒ' Α.Τ. Θεσσαλονίκης κ. Μαγγανάρη και τον υπαστυνόμο Α' του ΙΒ' Α.Τ. Θεσσαλονίκης κ. Κόνιαρη για τη βοήθεια που τους προσέφεραν για την κηδεία του προσφιλους τους αδελφού Ιωάννη Σάνδρου που πνίγηκε την 11-1-1987 στην Πέραμο Καβάλας.
- Η Διεύθυνση και ο Σύλλογος των καθηγητών του Γυμνασίου Κερατέας ευχαριστούν τον διοικητή του Τμήματος Τροχαίας Κερατέας αστυνόμο Α' Ιωάννη

Τακάκη και τους τροχονόμους του ίδιου τμήματος για την βοήθεια που έδωσαν μεταφέροντας με τρία περιπολικά τους μαθητές του Γυμνασίου κατά την ώρα της καταιγίδας και της πλημμύρας της 1-4-87.

- Ο κ. Ηλίας Τσουκαλάς ευχαριστεί τους άνδρες του αστυνομικού τμήματος Γαργαλιάνων Μεσσηνίας που με επικεφαλής τον ανθυπαστυνόμο Θεόδωρο Σωτηρόπουλο ανακάλυψαν τους διαρρήκτες της εξοχικής του κατοικίας καθώς και τα κλοπιμαία. Η διάρρηξη είχε γίνει στη περιοχή Πηγάδια Γαργαλιάνων την 20-1-87.
- Η Ελληνική Ομοσπονδία Άρσης Βαρών εκφράζει τις ευχαριστίες της προς το Κ.Β. Α.Τ.Τ. Αθηνών για τα ληφθέντα μέτρα Τάξης στο κλειστό γήπεδο «ΜΙΛΩΝΑ» Νέας Σμύρνης κατά τη διεξαγωγή Διεθνών Αγώνων Άρσης Βαρών εις μνήμη Τόφαλου - Κακούση.
- Ο Δικηγόρος Στέλιος Γαλατούλας εκφράζει ειλικρινή και θερμά συγχαρητήρια προς την Τροχαία Νέας Ιωνίας για την ανεύρεση του εγκληματία Σταύρου Χαραλαμπίδη που τραυμάτισε θανάσιμα και εγκατέλειψε σε ερημική τοποθεσία άγνωστη γυναίκα.
- Ο Πρόεδρος του «Ολυμπιακού Κεφαλληνίας» ευχαριστεί όλη την δύναμη της Αστυνομικής Διεύθυνσης Λακωνίας για την προσπάθεια που έκανε για να προστατεύσει τα μέλη της Αποστολής της ομάδας από την απαράδεκτη συμπεριφορά των ποδοσφαιριστών και των φιλάθλων της Σπάρτης στον αγώνα της ομάδας του, της 5-4-87 με τον Α.Ο. Σπάρτης.
- Ο νευροχειρουργός κ. Ζαχαρίας Καφαλάκης ευχαριστεί τον υποστράτηγο κ. Ανδρέα Καλογερά Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή Αττικής καθώς και τους άνδρες της Ασφάλειας για την συμπαράστασή τους στο ατύχημά του (τρομοκρατική ενέργεια εναντίον του).
- Η ΙΘ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών αρχαιοτήτων ευχαριστεί τους Γεώργιο Ζαφειρόπουλο Αστυνόμο Α', Τμηματάρχη ασφαλείας, Αθανάσιο Δαλαμαγκίδη Αστυνόμο Β', Παναγιώτη Τσακίropουλο Ανθ/μο, Νικόλαο Νικολαΐδη Αστυφύλακα, Ιωάννη Τζώγα Αστυφύλακα και Παρασκευά Ανδρούτσο Αστυφύλακα του Τμήματος Ασφάλειας Κομοτηνής. Επίσης ευχαριστεί τους Αστυφύλακες Χρήστο Μανουσάκη και Ιωάννη Κούτση του Τμήματος Τροχαίας Κομοτηνής για τη σύλληψη των αρχαιοκαπήλων Κων. Κοχλιαρίδη, Βασιλείου Κοχλιαρίδη και Στέργιου Γουτίδη, στον αρχαιολογικό χώρο Δίκαιας Ροδόπης τη νύχτα της 1-8-1986.
- Ο Ταξίαρχος ε.α. κ. Χρύσανθος Φούντας ευχαριστεί μέσω του αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ. κ. Νίκωνα Αρκουδέα τους παρακάτω άνδρες της Αστυνομικής Διεύθυν-

σης Έβρου για την προσφορά αίματος σε δύσκολη εγχείρησή του:

Αστυνόμο Β' Σωτήριο Σταθόπουλο
Αστυνόμο Β' Γεώργιο Αλλοίμονο
Ανθυπαστυνόμο Αντώνιο Γκουλιούδη
Αρχιφύλακα Γεώργιο Φραγκιαδουλάκη
Αστυφύλακα Βασίλειο Κιοσέ
Αστυφύλακα Γεώργιο Κεχαγιά.

- Ο Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου Καρυώτισσας Πέλλης ευχαριστεί εξ ονόματος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων καθώς και του διδακτικού προσωπικού και των μαθητών τον υπαστυνόμο Β' Κων/νο Βουτσίδα Διοικητή της Τροχαίας Γιαννιτών καθ' ότι ο ίδιος με μερικούς άνδρες της υπηρεσίας του, την 1 Απριλίου 1987 μετά από τηλεφωνική πρόσκληση πήγαν στο σχολείο και έδωσαν μαθήματα κυκλοφοριακής αγωγής με προβολή φωτεινών διαφανειών.
- Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Παραβόλας Τριχωνίδας κ. Βασίλειος Καπέρδας ευχαριστεί τον Αστυνόμο Α' Βασίλειο Καραγκούνη Δ/τή Τροχαίας Κίνησης Αγρινίου για την τροχονομική κάλυψη σε καθημερινή βάση του τμήματος της Εθνικής οδού Αγρινίου - Θέρμου.
- Η διευθύντρια Παραγωγής της Τηλεοπτικής σειράς του BBC «Στη δίνη του πολέμου» ευχαριστεί τον Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή Αττικής υποστράτηγο κ. Ανδρέα Καλογερά για την παρασχεθείσα βοήθεια κατά το γύρισμα της σειράς στην Αθήνα.
- Ο Νομάρχης Αρκαδίας ευχαριστεί και συγχαίρει εκ μέρους του Νομαρχιακού Συμβουλίου Αρκαδίας τους:
Αστυνόμο Α' Ιωάννη Φιλίππου του Αθανασίου, προϊστάμενο τμήματος Τροχαίας Αρκαδίας.
Αστυνόμο Β' Ιωάννη Μπουσούνη του Ευθυμίου Διοικητή του Αστ. Τμήμ. Τάξης Μεγαλουπόλεως.
Αστυνόμο Β' Γεώργιο Φωτόπουλο του Σωτηρίου, Διοικητή Αστυν. Τμήματος Τάξης Λεωνιδίου και Υπαστυνόμο Α' Στέφανο Μπαρλά του Δημητρίου, Διοικητή Αστυν. Τμήματος Τάξης Τροπαίων.
για τη συμβολή τους στην αποκατάσταση ομαλών συνθηκών ζωής μετά την πρωτοφανή κακοκαιρία που έπληξε το Νομό Αρκαδίας από 3 έως 18 Μαρτίου 1987.
- Η οργανωτική επιτροπή των ΣΤ' Ιωνιδείων ευχαριστεί το υπουργείο Δημόσιας Τάξης για την προσφορά πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών βοηθώντας στη διοργάνωση των ΣΤ' Ιωνιδείων.
- Ο Stanley Kitschner μόνιμος γραμματέας των Διε-

θνών Συνεδρίων Χημείας Συμπλόκων Ενώσεων και οικ.κ. σύμβουλοι ευχαριστούν τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής για την εξαιρετική και διακριτική προστασία και ασφάλεια που τους παρέσχον κατά το 24ο Διεθνές Συνέδριό τους που έλαβε χώρα στις 25 - 29 Αυγούστου 1986.

- Ο Παναθηναϊκός όμιλος Καλλιθέας «ΕΣΠΕΡΟΣ» ευχαριστεί και συγχαίρει τον Διοικητή του ΚΒ' Α.Τ.Τ. καθώς και τους άνδρες του τμήματος για τον άψογο τρόπο με τον οποίο προσέφεραν τις υπηρεσίες τους κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη του αγώνα της ομάδας τους με την ομάδα της ΔΑΦΝΗΣ την 29-3-1987.
- Ο Έπαρχος Κυθήρων κ. Γρηγόριος Στεργιούλης ευχαριστεί και συγχαίρει τους άνδρες του αστυνομικού τμήματος τάξης Κυθήρων για την απόδοση τιμών στη Σημαία κατά τον εορτασμό της Εθνικής Παλιγγενεσίας (25η Μαρτίου 1821) και για τα μέτρα

τάξης που έλαβαν γενικότερα στον 3ήμερο εορτασμό.

- Ο Νομάρχης Αρκαδίας κ. Γρηγόρης Νιώτης εκφράζει τα συγχαρητήριά του και τις ευχαριστίες του προς τον Αστυνομικό Υποδιευθυντή Αστυνομικής Δ/νσης Αρκαδίας κ. Παναγιώτη Κοσμά για την επίδειξη ήθους, υψηλού φρονήματος, πρωτοβουλίας, προσήλωσης στο καθήκον και απεριόριστης εργατικότητας συμβάλλοντας έτσι στην αποκατάσταση ομαλών συνθηκών ζωής μετά την πρωτοφανή κακοκαιρία που έπληξε το Νομό από 3 Μαρτίου 1987 μέχρι 18 Μαρτίου 1987.
- Ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Εμπόρων Μοτοσικλετών και Μοτοποδηλάτων εκφράζει τα συγχαρητήριά του προς τον αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. και τον Διοικητή του ΚΑ' Τμήματος Καισαριανής για την συνέντευξη του δεύτερου στην εκπομπή «Κυριακάτικα» της ΕΡΤ - 1 την 8-2-1987 με θέμα τους αυτοσχέδιους αγώνες μοτοσυκλετιστών.

συνέχεια απ' τη σελίδα 561

αναιρεσεών από το κρεβάτι και άνοιξε την πόρτα της αποθήκης, την οποίαν είχε κλειδώσει, οπότε σηκώθηκε και ο ανήλικος και πήγαν μαζί στη παιδική λέσχη της οδού Γερουλάνου αριθμ. 18, απ' όπου ξέφυγε, αφού προηγουμένα προσπάθησε να τον ξαπλώσει σ' ένα καναπέ, που ήταν δίπλα στο πιγκ - πογκ. Ακόμα δέχθηκε το Συμβούλιο ότι ο αναιρεσεών ανέπτυξε πλήρως τους ισχυρισμούς του με τα υπομνήματά του και δεν υπάρχει λόγος να εμφανισθεί στο Συμβούλιο για να δώσει άλλες διασφαλίσεις. Μετά απ' αυτά το Συμβούλιο Εφετών, που θρήκε ότι υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις, ότι ο αναιρεσεών τέλεσε την αποδιδόμενη σ' αυτόν αξιόποινη πράξη της απόπειρας αποπλάνησης παιδιού, που προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 42 και 339 του ΠΚ, και στη συνέχεια απέρριψε την έφεσή του (αναιρεσεώντα) κατά του πρωτόδικου βουλεύματος, με το οποίο είχε παραπεμφθεί στο ακροατήριο του αρμόδιου Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου για να δικασθεί για το παραπάνω αδίκημα, καθώς και την αίτηση για αυτοπρόσωπη εμφάνιση στο Συμβούλιο, έβαλε στο προσβαλλόμενο βούλευμα την ειδική εμπεριστατωμένη αιτιολογία, που απαιτούν τα άρθρ. 93 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ.

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ. - ΙΑ
2. ΠΑΡΑΝΟΙΑ. - ΤΥΡΙ
3. ΑΡΑ. - ΤΙΚ. - ΣΟΛ
4. ΝΑΝΟΙ. - ΙΑΤΡΙΚΑ
5. ΑΤ. - ΟΜ. ΚΡΟ. - ΣΟΛ
6. ΠΥΟ. - ΟΣΟ. - ΠΟΜΠΗ
7. ΑΠΛΑ. - ΟΣΑ. - ΣΟΙ
8. ΤΑΜΙΑΣ. - ΠΑΤΣΑΣ
9. ΟΑΣ. - ΝΑΝΑ. - ΣΩ
10. ΙΟΣ. - ΚΡΑΤΗ. - ΑΤΑ
11. ΣΜ - ΠΟΑ. - ΑΜΑΤΙ
12. ΜΑΛΙΣΤΑ. - ΕΠΙΚΑ
13. ΟΡΙΟ. - ΣΑΥΡΑ. - ΟΝ
14. ΑΣΤΑΡΤΗ. - ΙΣΑ

ΚΑΘΕΤΑ

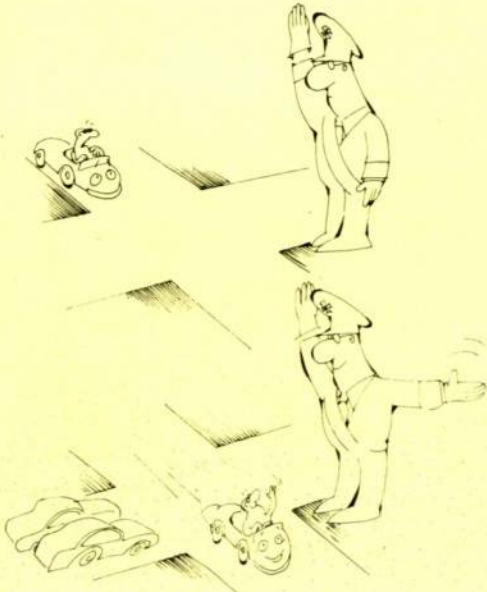
1. ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΣ
2. ΠΑΡΑΤΥΠΑ. - ΟΜΑΡ
3. ΙΡΑΝ. - ΟΛΜΟΣ. - ΛΙΑ
4. ΔΑ. - ΟΟ. - ΑΙΑ. - ΠΙΟΣ
5. ΕΝΤΙΜΟ. - ΑΣΚΟΣ
6. ΙΟΙ. - ΙΣΟΣ. - ΡΑΤΣΑ
7. ΞΙΚΙΚΟΣ. - ΝΑ. - ΑΑΡ
8. Ε.Α. - ΑΡ. - ΑΠΑΤΑ. - ΥΤ
9. ΣΤΟΠ. - ΑΝΗΜΕΡΑ
10. ΣΤΟΡ. - ΟΣΤΑ. - ΑΠΑ
11. ΥΛΙΣΜΟΣ. - ΑΤΙ
12. ΙΡ. - ΚΟΠΙΑΣΤΙΚΟΣ
13. ΑΙΘΑΛΗ. - ΣΩΑ. - ΑΝΑ

Τα σήματα σε σκίτσα

Σκίτσα: Αντώνης Καλαμάρας

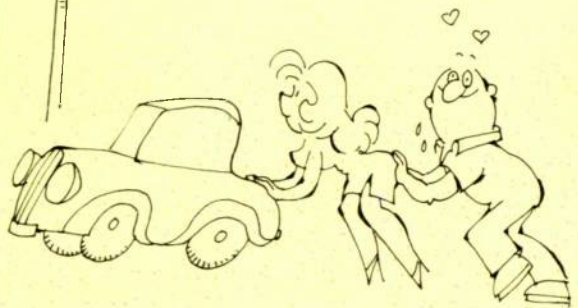
Κείμενα: Κώστας Π. Παναγιωτόπουλος

Δίνουν το παν
να σε στηρίξουν
Δεν το παν
για να στη ριξουν.

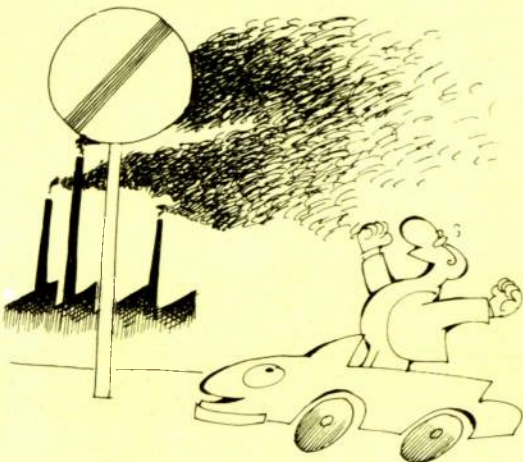
Συνεργείο

Κάποια θλάβη καθ' οδόν;
Συνεργείο επισκευών!

Τελος όλων των απαγορεύσεων από προηγούμενες πινακίδες

Τελειώνουν όλες εδώ
οι τοπικές απαγορεύσεις,
να σε δώ
να αναπνεύσεις.

Απαγορεύεται να χρησιμοποιείτε ηλεκτρικά όργανα, παρά μόνο για να
αποφύγετε κάποιο ατύχημα

Απαγορεύεται η χρήση
των ηλεκτρικών σου οργάνων
μετά ασπληγγών
και τυμπάνων.

Οχι κλάξον
ούτε κροξον.

Οι πράξεις ανθρωπισμού της Αστυνομίας και η παρουσία της σ' όλες τις εκδηλώσεις της ζωής αποδεικνύουν ότι έχει τη θέληση αλλά και τη δυνατότητα να είναι κοντά στον πολίτη, φίλος και βοηθός του, όπως το απαιτούν οι σύγχρονοι καιροί.